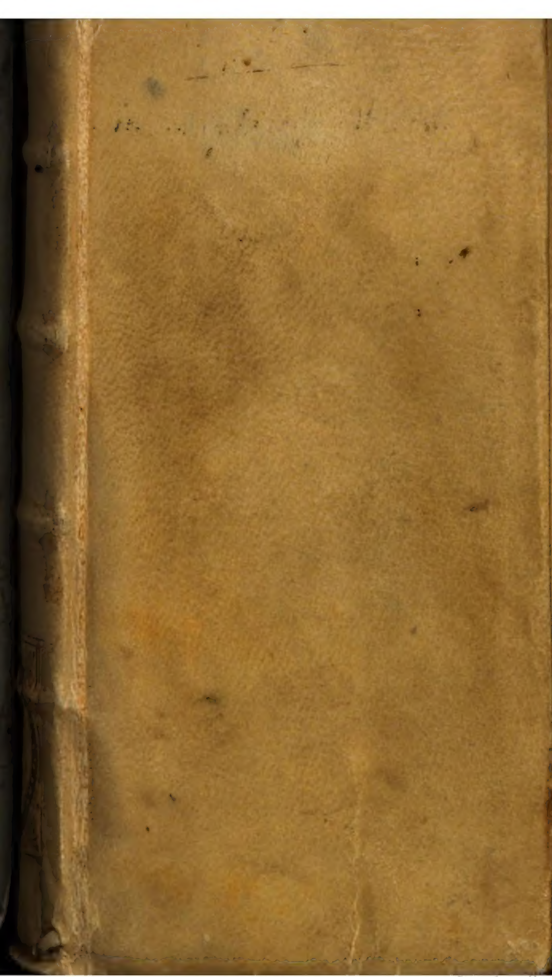

PINDARI

Olympia, Pythia, Nemea, Isthmia.

CÆTERORVM Octo Lyricorum carmina,

ALCAEI, ANACREONTIS,
SAPPHVS, BACCHYLIDIS,
STESICHORI, SIMONIDIS,
IBYCI, ALCMANIS.

Nonnulla etiam aliorum.

Editio II. Græcolatina H. Steph. recognitione quorundam interpretationis locorum, & accessione lyricorũ carminum locupletata.

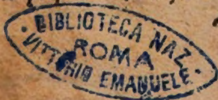

ANNO M. D. LXVI

Excudebat Henr. Stephanus, illustris viri Huldrichi Fuggeri typographus.

HENRICVS STE-
phanus [redacted] S. P. D.

R*Edditæ mihi nuper tuæ literæ fuerunt,* [redacted], *(literarum & literatorum decus) non solùm humanitatis plenæ, sed insigne etiam tuæ erga me propemodum paternæ beneuolentiæ indicium præbentes. Quibus quòd me ad promouendum Græcæ linguæ thesaurũ uehemẽter hortatus es, currẽti tu quidẽ (quod aiũt) calcar addidisti: quòd autẽ & tu &* [redacted] *uestrum mihi de opere illo consilium aperuistis, hoc sanè pacto longè planiorem faciliorémque meo cursui uiam patefecistis. Sed eum (nequis tarditatem pedum aut segnitiem in causa esse putet) crebra remorata sunt hactenus remorantúrque etiam nunc diuerticula. Sic autem appello ea præsertim quæ Græcorum scriptorum editio mihi affert auocamenta. Ea autem qualia quantáque esse soleant, nuper declarauit editus à me* Diodorus Siculus, *declarabit propediem (Deo fauente)* Xeno-

phon , declarat iam nunc lyricorū
princeps P[illegible] certè poetā
ego semper quidem magni [illegible] eo ac
debui)feci:sed tum demum maximi fa-
ciendum putaui quum te inter tot tā-
tásque occupationes , interpretatione
tua dignatum esse illius carmina co-
gnoui. Cōmodū autē in manus meas
illa uenit,quum de apponenda Græcis
Latina trāslatione(ut in hac lingua ty
ronib⁹ & rudibus gratificarer)cogita-
re cœpissem. Quanuis enim illū ita in-
terpretatus sis ut singulis uerbis te mi
nimē adstrinxeris,nec uerborum nume
rum sed pondus examinaueris, ad hāc
tamen uerbis alligatam,& (ut uulgus
appellat)ad uerbum interpretationē,
maximum adiumentum illo tuo labore
attulisti. Vtinam tamen tantum tibi à
grauioribus tuis magisque seriis occu-
pationibus otij fuisset,ut ex tuo auto-
grapho translationē tuam dare excu-
dēdam tibi uacare potuisset. Cæterum
ego,qui omnes Græcos scriptores(præ-
sertimque poetas)ad uerbū translatos,
arboribus quibus autumnus suum fo-
liorum honorem decussit,comparare so

leo, in nullo magis quàm in Pindaro comparationem hãc locum habere existimo. Cur ergo talem eius interpretationem edidi? Nimirum ut ab iis qui sunt in hac lingua tyrones (uti dixi) gratiam inirem, Graeca cum Latinis (quod in libera miniméque adstricta interpretatione nequeunt) conferre cupientibus, & rudem quandam in animo habere sententiae informationẽ cõtentis. Exhibet autẽ uelut appendicem hic libellus, reliquorum octo lyricorum carmina quaecunque sparsa per authores inuenire potui. Quo certè nomine hoc munusculum gratius tibi fore cõfido. Vtinam tamen maiore téque digniore aliqua in re tibi gratificando, mei erga te mutui amoris, & tantae, quanta coli mereris, obseruantiae testimonium dare possem. Sed (ut ait ille) qui quàm potuit dat maxima, gratus abundè est. Deus Opt. Max. te canitiei tuae fructibus Rempub. literariã diu locupletare sinat. Vale Musaeae parens patriae. Ex typographeio nostro Cal. April. AN. M. D. L X

HORATII ODE II, *lib.* IIII.*Carm.*

PIndarum quiſquis ſtudet æmulari
Iule, ceratis ope Dædalea
Nititur pennis, vitreo daturus
Nomina ponto.
Monte decurrens velut amnis, imbres
Quem ſuper notas aluere ripas,
Feruet immenſúſque ruit profundo
Pindarus ore:
Laurea donandus Apollinari,
Seu per audaces noua dithyrambos
Verba deuoluit, numeríſque fertur
Lege ſolutis:
Seu deos regéſque canit, deorum
Sanguinem: per quos cecidere iuſta
Morte Centauri, cecidit tremendæ
Flamma Chimæræ.
Siue quos Elea domum reducit
Palma cæleſtes, pugilémve equúmve
Dicit, & centum potiore ſignis
Munere donat.
Flebili ſponſæ iuuenémve raptum
Plorat: & vires, animúmque, moréſq;
Aureos deducit in aſtra, nigróque
Inuidet Orco.
Multa Dircæum leuat aura cygnum
Tendit Antoni quoties in altos
Nubium tractus: ego &c.

Αντιπάτρου εἰς Πίνδαρον.

Πιερικὰν σάλπιγγα, τὸν εὐαγέων βαρυύμνων
 Χαλκευτὰν κατέχει Πίνδαρον ἅδε κόνις.
Οὗ μέλος εἰσαΐων φθέγξαιό κεν ὡς ἀπὸ μουσῶν
 Εν Κάδμου θαλάμοις σμῆνος ἀπεπλάσατο.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς εἰκόνα Πινδάρου.

Νεβρείων ὁπόσον σάλπιγξ ὑπερίαχεν αὐλῶν,
 Τόσσον ὑπὲρ πάσας ἔκραγε σεῖο χέλυς.
Οὐδὲ μάτην ἁπαλὸς ξουθὸς περὶ χείλεσιν ἑσμὸς
 Επλασε κηρόδετον Πίνδαρε σεῖο μέλι.
Μάρτυς ὁ μαιγνάλιος κερόεις θεὸς, ὕμνον ἀείσας
 Τὸν σέο, καὶ νομίων λυσάμενος δονάκων.

Λεωνίδου εἰς τὸν αὐτὸν Πίνδαρον.

Ηπιος ἦν ξείνοισιν ἀνὴρ ὅδε, καὶ φίλος ἀστοῖς,
 Πίνδαρος, εὐφώνων πιερίδων πρόπολος.

ΠΙΝΔΑΡΟΥ
Ὀλύμπια.

ΙΕΡΩΝΙ ΣΥ-
ρακουσίῳ, κέλητι.
Εἶδος Α΄.

στροφὴ α. κώλων ιζ.

ΑΡΙΣΤΟΝ μὲν
ὕδωρ· ὁ δὲ
χρυσὸς, αἰθόμε-
νον πῦρ
ἅτε διαπρέπει νυ
κτὶ, μεγάνορος ἔξοχα πλούτου.
εἰ δ' ἄεθλα γαρύεν
ἔλδεαι φίλον ἦτορ,
μηκέτ' ἀλίου σκόπει
ἄλλο θαλπνότερον
ἐν ἁμέρᾳ φαεινὸν ἄστρον
ἐρήμας δι' αἰθέρος·
μηδ' ὀλυμπίας ἀγῶνα

PINDARI Olympia,

interpretata ad verbum.

HIERONI SYracusano, *equo celete uictoriam adepto.*

Ode I.

PTIMA *quidem [est] aqua, & aurum (uelut ignis noctu ardens) coruscat eximiè inter superbificas diuitias: at si certamina narrare cupis anime mi, ne iam sole contempleris aliud splendidius astrum, lucens interdiu per uacuum ætherem: neque Olympico certamen*

φέρτερον αὐδάσομεν.
ὅθεν ὁ πολύφατος
ὕμνος ἀμφιβάλλεται
σοφῶν μητίεσι, κελαδεῖν
Κρόνου παῖδ᾽, ἐς ἀφνεὰν ἱκομένοις
μάκαιραν Ἱέρωνος ἑστίαν·
ἀντιστρ. κώλ. ιζ.
θεμιστεῖον ὃς ἀμφέπει
σκᾶπτον ἐν πολυμάλῳ
Σικελίᾳ, δρέπων μὲν
κορυφὰς ἀρετᾶν ἄπο πασᾶν·
ἀγλαΐζεται δὲ καὶ
μουσικᾶς ἐν ἀώτῳ,
οἷα παίζομεν φίλαν
ἄνδρες ἀμφὶ θαμὰ
τράπεζαν. ἀλλὰ δωρίαν ἀ-
πὸ φόρμιγγα πασσάλου
λάμβαν᾽, εἴ τι τοι Πίσας τε
καὶ Φερενίκου χάρις
νόον ὑπὸ γλυκυτά-
ταις ἔθηκε φροντίσιν·
ὅτε παρ᾽ Ἀλφεῷ σύτο, δέμας
ἀκέντητον ἐν δρόμοισι παρέχων,
κράτει δὲ προσέμιξε δεσπόταν,

præstantius dicemus. unde celeberrimus hymnus contexitur doctorum ingeniis, ut decantent Saturni filium, uenientes opulentam [&] beatam Hieronis *domum: * iustum qui regit sceptrum in diuite pecoris* Si*cilia, decerpens quidem summitates ex singulis uirtutibus: resplendet autem & musices in flore, qualiter ludimus frequenter [nos] uiri circa mensam iucundam.* Sed *Doricam citharam à clauo exime, si tibi* Pisæ & Pherenici *[equi] gratia mentem dulcissimis subiecit cogitationibus: quando iuxta* Alpheum *concitus ferebatur, corpus non stimulatum in cursu præbens, & uictoriæ admonuit dominum,*

ἐπῳ. κῶ. ιγ.

συρακόσιον ἱπποχάρμαν
βασιλῆα. λάμπει
δέ οἱ κλέος παρ' εὐάνορι λυδοῦ
Πέλοπος ἀποικίᾳ· τοῦ μεγασθενὴς
ἐράσατο γαιάοχος Ποσειδῶν,
ἐπεί νιν καθαροῦ λέβητος ἔξελε
Κλωθὼ, ἐλέφαντι φαίδιμον
ὦμον κεκαδμένον.
„ἦ θαύματα πολλά.
„καί πού τι καὶ βροτῶν φρένα,
„ὑπὲρ τὸν ἀληθῆ λόγον,
„δεδαιδαλμένοι ψεύδεσι ποικίλοις
„ἐξαπατῶντι μῦθοι.

στρο. β. κώ. ιζ.

„χάρις δ' ἅπερ ἅπαντα τεύ-
„χει τὰ μείλιχα θνατοῖς,
„ἐπιφέροισα τιμὰν,
„καὶ ἄπιστον ἐμήσατο πιστὸν
„ἔμμεναι τὸ πολλάκις.
„ἁμέραι δ' ἐπίλοιποι,
„μάρτυρες σοφώτατοι.
„ἔστι δ' ἀνδρὶ φάμεν
„ἐοικὸς ἀμφὶ δαιμόνων κα-

Syracusium regem, equis gaudentem. Splendet autem eius gloria apud insignem uiris Lydi Pelopis coloniam: quem præpotens amauit terram continens Neptunus, postquam eum puro ex lebete exemit Clotho, [quum esset] ebore præclarum humerum ornatus. Sanè miraculum [sunt] multa, & utique mortalium mentem, magis quàm uerus sermo, diuersis uariegatæ mendaciis decipiunt fabulæ. * Sed gratia [poetices] quæ omnia facit quæcunque blanda mortalibus, afferens honorem, etiã [quod est] incredibile, solertia effecit sæpe credibile esse. Sed posteri dies testes sunt sapientissimi. Est autem hominum conueniens dicere de diis

hone-

λά. μείων γὰρ αἰτία.
υἱὲ Ταντάλου, σὲ δ' ἀντί-
α προτέρων φθέγξομαι.
ὁπότ' ἐκάλεσε πα-
τὴρ τὸν εὐνομώτατον
ἐς ἔρανον, φίλαν τε Σίπυλον,
ἀμοιβαῖα θεοῖσι δεῖπνα παρέχων,
τότ' ἀγλαοτρίαιναν ἁρπάσαι,
ἀντιστρ. κώλ. ιζ.
δαμέντα φρένας ἱμέρῳ,
χρυσέαισιν ἀν' ἵπποις,
ὕπατον εὐρυτίμου
ποτὶ δῶμα Διὸς μεταβᾶσαι.
ἔνθα δευτέρῳ χρόνῳ
ἦλθε καὶ Γανυμήδης
Ζηνὶ τωὔτ' ἐπὶ χρέος.
ὡς δ' ἄφαντος ἔπε-
λες, οὐδὲ ματρὶ πολλὰ μαιό-
μενοι φῶτες ἄγαγον,
ἔννεπε κρυφᾷ τις αὐτί-
κα φθονερῶν γειτόνων,
ὕδατος ὅτι τε πυ-
ρὶ ζέοισαν ἀμφ' ἀκμὰν
μαχαίρᾳ τάμον κατὰ μέλη,

sta. minor enim culpa est." Fili Tătali, te contra quàm priores laudabo. Quando uocauit pater ad legitimas epulas, charámque Sipylum, uicissim diis cœnam præbens, tunc tridente inclytum [Neptunū] *domitum mentē cupidine, [te] rapuisse [aio] auratis in equis, ut in altissimā latè honorati Iouis domū transferret. Quò posteriori tempore uenit & Ganymedes Ioui ad idem ministerium. Postquam autem nusquam conspicuus fuisti, neque matri multùm quærentes uiri [te] adduxerunt, statim dixit clàm aliquis ex inuidis uicinus quòd circa feruentem uehementiam aquæ, gladio dissecuissent membratim,

τραπέζαισί τ' ἀμφὶ δεύτατα κρεῶν
σέθεν διεδάσαντο, καὶ φάγον.

ἐπῳ. κῶ. ιγ.

ἐμοὶ δ' ἄπορα γαστρίμαργον
μακάρων τιν' εἰπεῖν.
ἀφίσταμαι. ἀκέρδεια λέλογχε
θαμινὰ κακαγόρους. εἰ δὲ δή τιν' ἄν-
δρα θνατὸν ὀλύμπου σκοποὶ ἐτίμα-
σ', ὦ Τάνταλος οὗτος. ἀλλὰ γὰρ κατα-
πέψαι μέγαν ὄλβον οὐκ ἐδυ-
νάσθη. κόρῳ δ' ἕλεν
ἄταν ὑπέροπλον,
τάν οἱ πατὴρ ὑπερκρέμα-
σε, καρτερὸν αὐτῷ λίθον·
τὸν αἰεὶ μενοινῶν κεφαλᾶς βαλεῖν,
εὐφροσύνας ἀλᾶται.

στροφὴ γ. κῶ. ιζ.

ἔχει δ' ἀπάλαμον βίον
τοῦτον, ἐμπεδόμοχθον,
μετὰ τριῶν τέταρτον
πόνον, ἀθανάτων ὅτι κλέψαις
ἁλίκεσσι συμπόταις
νέκταρ ἀμβροσίαν τε
δῶκεν, οἷσιν ἄφθιτον

& mensis extremitates carnium marũ distribuissent, atque comedissent. * Mihi uerò absurdum est, beluonem deorum aliquem appellare. Abstineo ab hoc. noxa sortitur crebrò maledicos. Quòd si quem uirum mortalem Olympi custodes honorauerunt, fuit Tantalus hic. sed enim concoquere magnam felicitatem non potuit, sed saturitate accepit damnũ immẽsum, quod ei pater [Iupiter] superappendit, ualidum lapidem: quem semper cupiens à capite depellere, à lætitia aberrat. * Habet autem omni auxilio carẽtem uitã hãc [&] uehementer ærumnosum cum tribus quartum laborem, deorum quòd coæqualibus compotoribus furatus nectar ambrosiámque dederit: in quibus immortalitatem

ἐσθέασαν. εἰ δὲ θεὸν
ἀνήρ τις ἔλπεταί τι λαθέ-
μεν ἔρδων, ἁμαρτάνει.
τοὔνεκα προῆκαν υἱὸν
ἀθάνατοι οἱ πάλιν
μετὰ τὸ ταχύποτμον
αὖθις ἀνέρων ἔθνος.
πρὸς εὐάνθεμον δ', ὅτε φυὰν
λάχναι νιν μέλαν γένειον ἔρεφον,
ἑτοῖμον ἀνεφρόντισεν γάμον,

ἀντιστρ. κώ. ιζ.

Πισάτα παρὰ πατρὸς εὔ-
δοξον Ἱπποδάμειαν
σχεθέμεν. ἄγχι δ' ἐλθὼν
πολιᾶς ἁλὸς οἶος ἐν ὄρφνᾳ,
ἄπυεν βαρύκτυπον
Εὐτρίαιναν. ὁ δ' αὐτῷ
πὰρ ποσὶ σχεδὸν φάνη.
τῷ μὲν εἶπε, φίλι-
α δῶρα Κυπρίας ἄγ' εἴ τι
Ποσείδαον ἐς χάριν
τέλλεται, πέδασον ἔγχος
Οἰνομάου χάλκεον,
ἐμὲ δ' ἐπὶ ταχυτά-

*posuerunt. Quòd si Deum » iur aliquis sperat latere fa » ciens quidpiam, fallitur. Id- » circo demiserunt illi filium immortales rursum ad obnoxium celeri morti hominum genus. in florida autem ætate, quum lanugo eius nigrum mentum coronabat paratas nuptias animo uolutauit, *à Pisate patre inclytam Hippodamiam ut haberet. ueniens autem prope canum mare solus in nocte, inclamabat grauistrepum, tridente insignem Neptunum. hic autem ipsi iuxta pedes propè apparuit. Cui quidem [Pelops] dixit, Age, siquid suauia dona Veneris sunt in gratiam, impedi hastam OEnomai æreã, me autem in uelocissi-*

τῶν πόρευσον ἁρμάτων
ἐς Ἆλιν, κράτει δὲ πέλασον.
ἐπεὶ τρεῖς γε καὶ δέκ᾽ ἄνδρας ὀλέσαις
ἐρῶντας, ἀναβάλλεται γάμον
ἐπῳ. κῶ. ιγ.
» θυγατρός. ὁ μέγας δὲ κίνδυ-
» νος ἄναλκιν οὐ φῶ-
» τα λαμβάνει. θανεῖν δ᾽ οἷσιν ἀνάγκα,
» τί κέ τις ἀνώνυμον γῆρας ἐν σκότῳ
» καθήμενος ἕψοι μάταν, ἁπάντων
» καλῶν ἄμμορος; ἀλλ᾽ ἐμοὶ μὲν οὗτος
ἄεθλος γ᾽ ὑποκείσεται, τὺ δὲ
πρᾶξιν φίλαν δίδοι.
ὣς ἔννεπεν· οὐδ᾽ ἀ-
κράντοις ἐφάψατ᾽ ὦν ἔπε-
σι. τὸν μὲν ἀγάλλων θεὸς,
ἔδωκεν δίφρον χρύσεον, ἐν πτεροῖ-
σίν τ᾽ ἀκάμαντας ἵππους.
στρο. δ. κῶ. ιζ.
ἕλεν δ᾽ Οἰνομάου βίαν,
παρθένον τε σύνευνον.
ἃ τέκε λαγέτας ἕξ,
ἀρεταῖσι μεμαλότας υἱούς.
νῦν δ᾽ ἐν αἱμακουρίαις

mis transmitte curribus ad Elin, ac victoriæ admoue. nam tredecim uiros postquam perdidit amantes, differt nuptias* filiæ. Magnum "periculum imbellem uirum "non admittit. Mori autem "quibus necesse, cur aliquis "[ex illis] ignobile senium in te- "nebris desidens maceret fru- "stra, omnium rerum hone- "starũ expers? Sed mihi qui- "dẽ hoc certamen subibitur: tu uerò euentũ gratum da. Sic loquutus est: neque irrita attigit uerba. eum enim decorans Deus, dedit currum aureum, & in alis indefessos equos *Cepit igitur OEnomaum fortem, & uirginem coniugem, quæ peperit duces sex, uirtutum curam habentes filios. Nunc autem in exequiis

ἀγλααῖσι μέμικται,
Ἀλφεοῦ πόρῳ κλιθείς,
τύμβον ἀμφίπολον
ἔχων πολυξενωτάτῳ πα-
ρὰ βωμῷ. τὸ δὲ κλέος
τηλόθεν δέδορκε τᾶν Ὀ-
λυμπιάδων, ἐν δρόμοις
Πέλοπος, ἵνα ταχυ-
τὰς ποδῶν ἐρίζεται,
ἀκμαί τ' ἰσχύος θρασύπονοι.
«ὁ νικῶν δὲ, λοιπὸν ἀμφὶ βίοτον
«ἔχει μελιτόεσσαν εὐδίαν,
ἀντιστρ. κώ. ι΄.
«ἀέθλων γ' ἕνεκεν. τὸ δὴ ἀ-
«εὶ παράμερον ἐσλὸν,
«ὕπατον ἔρχεται παν-
«τὶ βροτῷ. ἐμὲ δὲ στεφανῶσαι
κεῖνον ἱππικῷ νόμῳ
αἰοληΐδι μολπᾷ
χρή. πέποιθα δὲ ξένον
μή τιν' ἀμφότερα
καλῶν τε ἴδριν ἄλλον καὶ δύ-
ναμιν κυριώτερον,
τῶν γε νῦν, κλυταῖσι δαιδα-

*magnificis mixtus est, iuxta Alphei meatum reclinatus, tumulum habens qui undique ambitur, frequentissimam hospitibus apud aram. gloria autem eminus conspicitur Olympicorum certaminum in cursibus Pelopis: ubi uelocitas pedum certat, & uigores roboris audaces in laboribus. Qui autem uincit, „ reliqua in uita habet mellitam tranquillitatem,*propter „ praemia uictoriae. Semper au- „ tem quod uno [quolibet] die „ [obuenit] bonum, summum ue- „ nit omni mortali. Me autem co- „ ronare illum equestri lege AEolico cantu oportet. confido enim amicum nullum utraque [habētem,] & rerum honestarum peritum, & potentia praestantiorem, ex iis quidem qui nunc [sunt,] illustribus orna-*

λωσέμεν ὕμνων πτυχαῖς.
θεὸς ἐπίτροπος ἐ-
ὼν, τεαῖσι μήδεται
ἔχων τοῦτο κῆδος Ἱέρων
μερίμναισι. εἰ δὲ μὴ ταχὺ λίποι,
ἔτι γλυκυτέραν κεν ἔλπομαι

ἐπῳ. κώ. ιγ.

σὺν ἅρματι θοῷ κλεΐξειν,
ἐπίκουρον εὑρὼν
ὁδὸν λόγων, παρ' εὐδείελον ἐλθὼν
Κρόνιον. ἐμοὶ μὲν ὦν μοῖσα καρτερώ-
τατον βέλος ἀλκᾷ τρέφει. ἐπ' ἄλλοι-
σι δ' ἄλλοι μεγάλοι· τὸ δ' ἔσχατον κορυ-
φοῦται βασιλεῦσι. μηκέτι
πάπταινε πόρσιον.
εἴη σέ τε τοῦτον
ὑψοῦ χρόνον πατεῖν, ἐμέ
τε τοσσάδε νικαφόροις
ὁμιλεῖν, πρόφαντον σοφίαν καθ' Ἑλ-
λανας ἐόντα παντᾷ.

turum hymnorum plicis. Deus *custos tuis prouidet curis, habens hanc solicitudinem,* Hiero. *quòd si non citò defecerit, adhuc spero suauiorẽ* cum curru celeri me decantaturum, adiutricem nactum uiam uerborum, ad expositum soli quũ uenero* Cronium [promontorium.] Mihi *igitur* Musa *fortissimum telum robore nutrit.* In *aliis* [*rebus*] *alij magni* [*sunt,*] *supremum uerò ad summitatem attollitur in regibus. ne amplius circunspice longiús.* Contingat *te hoc tempus* [*uitæ*] *in sublimi transigere, méque tantis cum uictoribus uersari conspicuum sapientia inter* Græcos *ubique.*

ΘΗΡΩΝΙ Ακραγαντίνῳ, ἅρματι,
Εἶδος Β.

στρο. α. κῶ. ιδ.

στ. ια. Α Ναξιφόρμιγγες ὕμνοι,
τίνα θεὸν, τίν᾽ ἥρωα,
τίνα δ᾽ ἄνδρα κελαδήσομεν;
ἤτοι Πίσα μὲν, Διός·
Ολυμπιάδα δ᾽ ἔστα-
σεν Ηρακλέης,
ἀκρόθινα πολέμου.
Θήρωνα δὲ τετραορίας
ἕνεκα νικαφόρου
γεγωνητέον ὀπὶ,
δίκαιον ξένον,
ἔρεισμ᾽ Ακράγαντος,
εὐωνύμων τε πατέρων
ἄωτον, ὀρθόπολιν.

ἀντίστρ. κῶ. ιδ.

καμόντες οἳ πολλὰ θυμῷ,
ἱερὸν ἔσχον οἴκημα
ποταμοῦ, Σικελίας τ᾽ ἔσαν

THERONI

Agrigentino, curru uictoriam adepto.

Ode II.

HYmni dominantes citharæ, quē deum, quem heroē, quem uirum celebrabimus? Sanè Pisa quidē Iouis est: Olympicum autem certamen instituit Hercules, primitias spoliorū belli. Sed Theronem, ob cursum in quadrigis uictorem, sonare oportet uox, iustum hospitem, columen Agrigenti, clarorum progenitorum florem, rectorem urbium *Qui quum laborassent multū animo, sacram tenuerunt sedem flumi, Siciliæque erant

ὀφθαλμός. αἰών τ' ἔφε-
πε μόρσιμος, πλοῦτόν
τε καὶ χάριν ἄγων
γνησίαις ἐπ' ἀρεταῖς.
ἀλλ' ὦ Κρόνιε παῖ Ῥέας,
ἕδος ὀλύμπου νέμων,
ἀέθλων τε κορυφὰν,
πόρον τ' Ἀλφεοῦ,
ἰανθεὶς ἀοιδαῖς,
εὔφρων ἄρουραν ἔτι πα-
τρίαν σφίσιν κόμισον
ἐπῳ. κϛ. ι.
»λοιπῷ γένει. τῶν δὲ πεπραγμένων
»ἐν δίκᾳ τε καὶ παρὰ δίκαν,
»ἀποίητον οὐδ' ἂν
»χρόνος ὁ πάντων πατὴρ
»δύναιτο θέμεν ἔργων τέλος·
»λάθᾳ δὲ πότμῳ σὺν εὐδαίμονι γένοι-
»ἐσλῶν γὰρ ὑπὸ χαρμάτων (τ' ἄν.
»πῆμα θνάσκει παλίγκοτον δαμασθέν·
στροφὴ β. κῶ. ιδ.
»ὅταν θεοῦ μοῖρα πέμπῃ
»ἀνεκὰς ὄλβον ὑψηλόν.
ἕπεται δὲ λόγος εὐθρόνοις

oculus: itáque insequebatur fatum bonum sortita, diuitias & gratiam afferens natiuis uirtutibus. Sed ô Saturnie *fili* Rheæ, *sedem* O*lympi gubernans, & certaminum summitatem, meatûmque* Alphei, *delectatus hymnis, beneuolus aruum adhuc natale ipsis cura* **postero generi.* Anteactorum" *autem operum finem &" cum iure & præter ius, in-" fectum ne ipsum quidem" tempus omnium parens pos-" sit reddere: sed obliuio" sorte cum prospera esse pos-" sit.* Bonis *enim à gaudiis" malum perit odiosum do" mitum,* * *quando* Dei *nu-" men mittit tandem opes al-" tas.* Congruit *autem* ibi\] *sermo in bona sede locatis*

Κάδμοιο κούραις, ἔπα-
θον αἳ μεγάλα· πένθος
“δὲ πιτνεῖ βαρὺ
“κρεσσόνων πρὸς ἀγαθῶν.
ζώει μὲν ἐν ὀλυμπίοις,
ἀποθανοῖσα βρόμῳ
κεραυνοῦ τανυέθει-
ρα Σεμέλα· φιλεῖ
δέ μιν Παλλὰς αἰεὶ,
καὶ Ζεὺς πατὴρ μάλα· φιλεῖ
δὲ παῖς ὁ κισσοφόρος.

ἀντιστροφὴ, κῶ. ιδ.

λέγοντι δ' ἐν καὶ θαλάσσᾳ,
μετὰ κόραισι Νηρῆος
ἁλίαις, βίοτον ἄφθιτον
Ἰνοῖ τετάχθαι, τὸν ὅ-
“λον ἀμφὶ χρόνον. ἤτοι
“βροτῶν γε κέκριται
“πεῖρας οὔτι θανάτου,
“οὐδ' ἁσύχιμον ἁμέραν
“ὁπότε παῖδ' ἁλίου
“ἀτειρεῖ σὺν ἀγαθῷ
“τελευτάσομεν.
“ῥοαὶ δ' ἄλλοτ' ἄλλαι

Cadmi filiabus, passæ sunt quæ grauia: sed lu- ›› ctus opprimitur grauis ›› à potioribus bonis. Viuit ›› quidem inter cælestes mortua fragore fulminis passis crinibus Semele: sed amat eam Pallas semper, & Iupiter pater ualde: amat etiam puer hederiger. * Aiunt autem & in mari cum filiabus Nerei marinis uitam immortalem Inoni constitutam esse, omne per tempus. Sanè mortalium ›› præscriptus est terminus ›› nullus mortis: neque [sci- ›› mus] quando tranquil- ›› lum diem unquam fi- ›› lium Solis stabili cum ›› bono finiemus. Nam flu- ›› xus aliâs alij ››

»ἀθυμιᾶν τε μέτα καὶ
»πόνων ἐς ἄνδρας ἔβαν.

ἐπῳδὸς κώ. η.

οὕτω δὲ μοῖρ', ἅ τε πατρώϊον
τῶνδ' ἔχει τὸν εὔφρονα πότμον
θεόρτῳ σὺν ὄλβῳ,
ἐπί τι καὶ πῆμ' ἄγει
παλιντράπελον ἄλλῳ χρόνῳ,
ἐξ οὗπερ ἔκτεινε Λάϊον μόριμος υἱὸς
συναντόμενος, ἐν δὲ Πυ-
θῶνι χρησθὲν παλαίφατον τέλεσσεν.

στροφὴ γ. κώ. ιδ.

ἰδοῦσα δ' ὀξεῖ' Ἐριννὺς
ἔπεφνεν ἑοῖ σὺν ἀλληλο-
φονίᾳ γένος ἀρήϊον.
λείφθη δὲ Θέρσανδρος ἐ-
ριπόντι Πολυνείκει.
νέοις ἀέθλοισιν
ἐν μάχαις τε πολέμου
τιμώμενος, Ἀδραστιδᾶν
θάλος ἀρωγὸν δόμοις,
ὅθεν σπέρματος ἔχον-
τι ῥίζαν. πρέπει
τὸν Αἰνησιδάμου

cum uoluptatibus & labori-« bus homines inuadunt.*Sic « & fortuna, quæ paternam horum habet iucundam sortem à deo profectis cum diuitiis, aliquam etiam cladem adducit in contrarium uersam alio tempore. Ex quo interfecit Laium fatalis filius occurrens, & oraculum uetus apud Pythonem editum perfecit. * Sed intuita acris Erinnys interfecit ipsi per mutuam cædem prolem Martiam. relictúsque est Thersander interfecto Polynici, iuuenilibus certaminibus in pugnísque belli honoratus existens, Adrastidûm germen auxiliare domui, à quo seminis habent radicem [Theronis maiores.] Decet [filium] AEnesidemi

ἐγκωμίων τε μελέων
λυρᾶν τε τυγχανέμεν.
ἀντιστρ. κώ. ιδ.
Ὀλυμπίᾳ μὲν γὰρ αὐτὸς
γέρας ἔδεκτο· Πυθῶνι
δ' ὁμόκλαρον ἐς ἀδελφεὸν,
Ἰσθμοῖ τε, κοιναὶ χάρι-
τες ἄνθεα τεθρίππων
δυωδεκαδρόμων
„ ἄγαγεν. τὸ δὲ τυχεῖν
„ πειρώμενον ἀγωνίας,
„ παραλύει δυσφρόνων.
„ ὁ μὰν πλοῦτος ἀρεταῖς
„ δεδαιδαλμένος
„ φέρει τῶν τε καὶ τῶν
„ καιρὸν, βαθεῖαν ὑπέχων
„ μέριμναν, ἀγροτέραν·
ἐπῳδὸς, κώ. η.
ἀστὴρ ἀείζηλος, ἀλαθινὸν
ἀνδρὶ φέγγος. εἰ δέ μιν ἔχει
τις, οἶδε τὸ μέλλον,
ὅτι θανόντων μὲν ἐν-
θάδ' αὐτίκ' ἀπάλαμνοι φρένες
ποινὰς ἔτισ'· τὰ δ' ἐν τᾷδε Διὸς ἀρχᾷ

*encomiastica carmina lyrásque consequi. * nam apud Olympiã ipse præmiũ accepit: apud Pythonem autem, eiusdem sortis participem ad fratrem, & apud Isthmum communes gratiæ quadrigarũ duodecim cursus conficientium attulerunt flores.* Experientem autem certamen, potiri, liberat à tristibus curis. Diuitiæ etiam uirtutibus ornatæ afferunt horum atque illorum opportunitatem, profundam sustinentes solicitudinem, indagatricem [rerum honestarum. quæ diuitiæ sunt] *stella præfulgida, uerum homini lumẽ. Quòd si eas habet aliquis, nouit futurum, quòd mortuorum hîc mox intractabiles mentes pœnas luunt: & quæ fiunt in hoc Iouis imperio

„ἀλιτρὰ, κατὰ γᾶς δικά-
„ζει τις, ἐχθρᾷ λόγον φράσαις ἀνάγκᾳ.

στροφὴ δ. κῶ. ιδ.

ἴσον δὲ νύκτεσσιν αἰεὶ,
ἴσα δ' ἐν ἁμέραις ἅλι-
ον ἔχοντες, ἀπονέστερον
ἐσλοὶ νέμονται βίο-
τον. οὐ χθόνα ταράσσον-
τες ἀλκᾷ χερῶν,
οὐδὲ πόντιον ὕδωρ,
„κεινὰν παρὰ δίαιταν· ἀλ-
„λὰ παρὰ μὲν τιμίοις
„θεῶν, οἵτινες ἔχαι-
ρον εὐορκίαις,
„ἄδακρυν νέμονται
„αἰῶνα. τοὶ δ' ἀπροσόρα-
„τον ὀκχέοντι πόνον.

ἀντιστροφὴ κῶ. ιδ.

„ὅσοι δ' ἐτόλμασαν ἐς τρὶς
„ἑκατέρωθι μείναντες,
„ἀπὸ πάμπαν ἀδίκων ἔχειν
„ψυχὰν, ἔτειλαν Διὸς
„ὁδὸν παρὰ Κρόνου τύρ-
„σιν· ἔνθα μακάρων

ſalera, ſub terra iudicat« aliquis, hoſtili ſententiam« pronuntiās neceſſitate. * At« *æqualiter noctu ſemper, æqualiter etiam interdiu ſolem habentes, non laborioſam boni degunt uitam: non terram turbantes robore manuum, neque marinam aquam, inopem propter uictum: ſed apud honoratos deos, [illi] qui gau« debant fidelitate in iure« iurando, illacrymabili fru« untur æuo. alij autem uiſu« horrendum tolerant crucia« tum.* *Quicunque autem ſuſ« tinuerunt, ter utrobique« commorati, continere omni« no ab iniuſtis animam, per« egerunt Iouis uiam ad Sa« turni urbem: ubi beatorum«*

νᾶσον ὠκεανίδες
αὖραι περιπνέοισιν, ἄν-
θεμα δὲ χρυσοῦ φλέγει,
τὰ μὲν χερσόθεν ἀπ' ἀ-
γλαῶν δενδρέων,
ὕδωρ δ' ἄλλα φέρβει.
ὅρμοισι τῶν χέρας ἀνα-
πλέκοντι καὶ στεφάνοις,
ἐπῳ. κώ. η.
βουλαῖς ἐν ὀρθαῖς Ῥαδαμάνθυος,
ὃν πατὴρ ἔχει Κρόνος ἑτοῖ-
μον αὐτῷ πάρεδρον,
πόσις ὁ πάντων Ῥέας
ὑπέρτατον ἐχοίσας θρόνον.
Πηλεύς τε καὶ Κάδμος ἐν τοῖσιν ἀλέγονται.
Ἀχιλλέα τ' ἔνεικ', ἐπεὶ
Ζηνὸς ἦτορ λιταῖς, ἔπεισε μάτηρ.
στροφὴ ε. κώ. ιδ.
ὃς Ἕκτορ' ἔσφαλε Τροίας
ἄμαχον, ἀστραβῆ κίο-
να. Κύκνον τε θανάτῳ πόρεν,
Ἀοῦς τε παῖδ' αἰθίο-
πα. πολλά μοι ὑπ' ἀγκῶ-
νος ὠκέα βέλη

*insulam Oceanides auræ perflant, floréſque auri micant, alij quidem ab humo[alij]à pulchris arboribus, aqua autem alios educat: quorum monilibus & corollis implicant manus, *decretis in rectis Rhadamanthi, quem pater habet Saturnus promptum ſibi aſſeſſorem, maritus Rheæ, omniū ſupremum habentis ſolium. Peleúſque & Cadmus inter hos recenſentur. Achillémque tranſtulit eò mater, poſtquā Iouis cor precibus flexit. *Qui Hectorē proſtrauit Troiæ inexpugnabilem & firmā colūnam: Cycnū quoque morti dedit, Auroræque filium AEthiopem. Multæ mihi ſub cubito celeres ſagittæ*

ἔνδον ἐντὶ φαρέτρας
φωνᾶντα συνετοῖσιν. ἐς
δὲ τὸ πᾶν ἑρμηνέων
„χατίζει. σοφὸς ὁ πολ-
„λὰ εἰδὼς φυᾷ.
„μαθόντες δὲ, λάβροι
„παγγλωσσίᾳ, κόρακες ὣς,
„ἄκραντα γαρύετον

ἀποστροφὴ κώ. ιη.

„Διὸς πρὸς ὄρνιχα θεῖον.
ἔπεχε νῦν σκοπῷ τόξον·
ἄγε θυμὲ, τίνα βάλλομεν,
ἐκ μαλθακᾶς αὖτε φρε-
νὸς εὐκλέας ὀϊστοὺς
ἱέντες; ἐπί τοι
ἀκράγαντι τανύσαις.
αὐδάσομαι ἐνόρκιον
λόγον ἀλαθεῖ νόῳ,
τεκεῖν μή τιν' ἑκατόν
γ' ἐτέων πόλιν
φίλοις ἄνδρα μᾶλλον
εὐεργέταν πραπίσιν, ἀ-
φθονέστερόν τε χέρα,

intra pharetram sunt sonantes prudentibus: apud uulgus autem interpretibus indigent. Sapiens [est] " *qui multa nouit naturæ solertia: qui autem disciplina usi fuerunt, uehementes garrulitate uelut corui, irrita clamant* * Iouis *aduersus auem diuinam.* " Intende *nunc in scopum* " *arcum: agedum anime mi, quem petimus, ex beneuola mente gloriosa tela mittentes?* In Agrigentum *dirigas. Proferam iureiurando firmatum uerbum ueraci mente, peperisse nullam intra centum annos ciuitatem beneuolo uirum magis beneficum pectore, largiorémque manu,*

ἐπῳ. κῶ. η.

Θήρωνος. ἀλλ' αἶνον ἔβα κόρος,
οὐ δίκα συναντόμενος, ἀλ-
λὰ μάργων ὑπ' ἀνδρῶν
τὸ λαλαγῆσαι θέλων,
κρύφον τε θέμεν ἐσλῶν, κακοῖς
ἔργοις. ἐπεὶ ψάμμος ἀριθμὸν περιπέφευ-
γεν, κεῖνος ὅσα χάρματ' ἄλ-
λοις ἔθηκεν, τίς ἂν φράσαι δύναιτο;

ΤΩι ΑΥΤΩι ΘΗΡΩΝΙ εἰς θεοξένια.

Εἶδος Γ.

στροφὴ α. κῶ. θ.

Τυνδαρίδαις τε φιλοξένοις ἁδεῖν
καλλιπλοκάμῳ θ' Ἑλένᾳ,
κλεινὰν Ἀκράγαντα γεραίρων εὔχομαι,
Θήρωνος ὀλυμπιονίκαν
ὕμνον ὀρθώσας, ἀκαμαντοπόδων
ἵππων ἄωτον.
μοῖσα δ' οὕτω τοι παρέστα
μοι νεοσίγαλον εὑρόντι τρόπον,
Δωρίῳ φωνὰν ἐναρμόξαι πεδίλῳ

*quàm Theronem. Sed gloriā inuasit insolentia, non iure sē opponens, sed furiosis à uiris tumultuari uolens, & occultationem afferre rerum honestarū, per mala facta. Quandoquidem arena numerum refugit, ille quot gaudia aliis contulerit, quis recensere possit?

EIDEM THEroni Theoxenia. Ode III.

TYndaridis hospites amantibus placere opto, pulchricomæque Helenæ, inclytum Agrigētum decoraīs hymno constructo in laudē] uictoris Olympica, ornamēto equorum Theronis infatigabilium pedibus. Musa autem sic adstitit mihi nouum commento modum, uorico carmē ut accōmodarē cothurno,

ἀντισρ. κῶ. θ.

ἀγλαόκωμοι. ἐπὶ χαίταισι μὲν
ζευχθέντες ἔπι στέφανοι
πράσσοντί με τοῦτο θεόδματον χρέος,
φόρμιγγά τε ποικιλόγαρυν,
καὶ βοὰν αὐλῶν, ἐπέων τε θέσιν,
Αἰνησιδάμου
παιδὶ συμμῖξαι πρεπόντως·
ἅ, τε πίσα με γεγωνεῖν, τᾶς ἄπο
θεύμοροι νίσοντ' ἐπ' ἀνθρώπους ἀοι- (δαί

ἐπῳ. κῶ. θ.

ᾧ τινι κραίνων ἐφετμὰς
Ἡρακλέος προτέρας
ἀτρεκὴς Ἑλλανοδίκας βλεφάρων
Αἰτωλὸς ἀνὴρ ὑψόθεν,
ἀμφὶ κόμαισι βάλοι γλαυ-
κόχροα κόσμον ἐλαίας, τάν ποτε
Ἴστρου ἀπὸ σκιαρᾶν παγᾶν ἔνεικεν
Ἀμφιτρυωνιάδας,
μνᾶμα τῶν Οὐλυμπίᾳ κάλλιστον ἄθλων.

στροφὴ β. κῶ. θ.

δᾶμον Ὑπερβορέων πείσαις, Ἀπόλ-
λωνος θεράποντα. λόγῳ
πιστὰ φρονέων, Διὸς αἴτει πανδόκῳ

*ſplendida [quo inſtituitur chorea.] *Quoniã iubis adnexæ corollæ exigunt à me hoc diuinitus ſtructum debitum, citharámque uariè ſonantẽ, & clamorem tibiarum, & carminum ſtructuram, filio AEneſidemi commiſcere decenter: Piſáque [exigit] me celebrare, à qua diuinitus data ueniunt ad homines carmina. *quibuſcũq; exequens iuſſa Herculis antiqua uerus iudex certaminis AEtolus uir ſuper palpebras circumpoſuerit comis decus oliuæ glauci coloris: quam aliquando Iſtri ab opacis fontibus attulit Amphitryoniades, monumentum pulcherrimum Olympicorum certaminum, * populo Hyperboreorum quum perſuaſiſſet, Apollinis cultori. Ipſe amica cogitans, Iouis petit omnes excipiente*

ἄλσει, σκιαρόν τε φύτευμα;
ξυνὸν ἀνθρώποις, στέφανόν τ' ἀρετᾶν.
ἤδη γὰρ αὐτῷ
πατρὶ μὲν βωμῶν ἁγισθέν-
των, διχόμηνις ὅλον χρυσάρματος
ἑσπέρας ὀφθαλμὸν ἀντέφλεξε μήνα.

ἀντισρ. κώ. θ.

καὶ μεγάλων ἀέθλων ἁγνὰν κρίσιν
καὶ πενταετηρίδ' ἁμᾶ
θῆκε ζαθέοις ἐπὶ κρημνοῖς Ἀλφεοῦ.
ἀλλ' οὐ καλὰ δένδρε' ἔθαλλε
χῶρος ἐν βάσσαις Κρονίου Πέλοπος.
τούτων ἔδοξε
γυμνὸς αὐτῷ κᾶπος ὀξεί-
αις ὑπακουέμεν αὐγαῖς ἁλίου.
δὴ τότ' ἐς γαῖαν πορεύειν θυμὸς ὥρμαι-

ἐπῳ. κώ. η.

ν' ἰστριανάν. ἔνθα Λατοῦς
ἱπποσόα θυγάτηρ
δέξατ' ἐλθόντ' Ἀρκαδίας ἀπὸ δει-
ρᾶν, καὶ πολυγνάμπτων μυχῶν.
εὖτέ μιν ἀγγελίαις Εὐ-
ρυσθέος ἔντυ' ἀνάγκα πατρόθεν,
χρυσόκερων ἔλαφον θήλειαν ἄξον-

luco umbrosámque plantã, cõmunem hominibus, coronámque uirtutis. Iam enim ab ipso aris sacratis patri, plena luna, aureo curru [uecta] uespere totum oculum illustrauerat, * & magnorum certaminum sanctum iudicium & quinquennium simul constituerat diuinus in præcipitiis Alphei. Sed non pulchris arboribus floridus erat locus in uallibus Cronii Pelopis. His uisus est ei uacuus hortus acutis obedire radiis Solis: tunc igitur in terram profectus animus cogitabat * Istrianam. ubi Latonæ filia equorum agitatrix excepit uenientem Arcadiæ à iugis, & uariè flexuosis recessibus. quando eum iussu Eurysthei adornabat necessitas à patre [impositæ,] auricornem ceruam fœminam adducturum

θ'. αὖ ποτε Ταϋγέτα
ἀντιθεῖσ' Ὀρθωσία, ἔγραψεν ἱεράν.

στροφ. γ. κώ. θ.

τὰν μεθέπων, ἴδε κἀκείναν χθόνα
πνοιαῖς ὄπιθεν Βορέα
ψυχροῦ· τόθι δένδρεα θαύμαινε σταθείς.
τῶν νιν γλυκὺς ἵμερος ἔσχε
δωδεκάγναμπτον περὶ τέρμα δρόμου
ἵππων φυτεῦσαι.
καί νυν ἐς ταύταν ἑορτὰν
ἵλαος ἀντιθέοισι νίσσεται
σὺν βαθυζώνου διδύμοις παισὶ Λήδας.

ἀντιστρ. κώ. θ.

τοῖς γὰρ ἐπέτραπεν Οὔλυμπόνδ' ἰὼν
θαητὸν ἀγῶνα νέμειν,
ἀνδρῶν τ' ἀρετᾶς πέρι καὶ ῥιμφαρμάτου
διφρηλασίας. ἐμὲ δ' ὦν πα (τοι
θυμὸς ὀτρύνει φάμεν, Ἐμμενίδαις
Θήρωνί τ' ἐλθεῖν
κῦδος, εὐίππων διδόντων
Τυνδαριδᾶν. ὅτι πλείσταισι βροτῶν
ξενίαις αὐτοὺς ἐποίχονται τραπέζαις,

ἐπῳ. κώ. θ.

εὐσεβεῖ γνώμᾳ φυλάσσων-

*rũ. quã aliquãdo Taygeta dedicans Dianæ, inſcripſit ſacrã. *Quã inſequns, uidit & illã terram à tergo flatus Boreæ frigidi: ubi arbores admirabatur ſtans. quarum eam dulce deſiderium cepit, ut circa duodecim flexus habẽtem metã curſus equorum plantaret. & nũc ad hoc feſtum propitius cum diuinis accedit altè præcinctæ gemellis filiis Ledæ. *His enim mãdauit in Olympum proficiſcens, ut hoc certamen regerent, uirorúmque de fortitudine, & celeres currus habente aurigatione. Me igitur animus impellit dicere, Emmenidis Theronique ueniſſe gloriã, quam dant inſignes equis Tyndaridæ: quoniam plurimis [inter cæteros] mortales hoſpitalibus ad ipſos accedunt menſis, *religioſamente obſeruan-*

d.ii

τις μακάρων πλεκτάς.
εἰ δ᾽ ἀριστεύει μὲν ὕδωρ, κτεάνων
δὲ χρυσὸς αἰδοιέστατον,
νῦν γε πρὸς ἐσχατιαὶ Θή-
ρων ἀρεταῖσιν ἱκάνων, ἅπτεται
οἴκοθεν Ἡρακλέος σταλᾶν. τὸ πόρσω
δ᾽ ἐστὶ σοφοῖς ἄβατον
κἀσόφοις. οὐ μὴν διώξω· κεινὸς εἴην.

ΨΑΥΜΙΔΙ ΚΑ-
μαριναίῳ, ἵπποις.
Εἶδος Δ.

στροφὴ α. κώ. ιε.

Ἐλατὴρ ὑπέρτατε βροντᾶς
ἀκαμαντόποδος
Ζεῦ (ταὶ γὰρ ὧραι
ὑπὸ ποικιλοφόρμιγγος ἀοιδᾶς
ἑλισσόμεναί μ᾽ ἔπεμψαν,
ὑψηλοτάτων μάρτυρ᾽ ἀέθλων,
ξείνων δ᾽ εὖ πρασσόντων, ἔσαναν
αὐτίκ᾽ ἀγγελίαν
ποτὶ γλυκεῖαν ἐσλοί.)
ἀλλ᾽ ὦ Κρόνου παῖ, ὃς Αἴτναν ἔχεις,

tes beatorum solẽnes ritus. Quòd si præstantissima est aqua, inter possessiones autem aurum maximè uenerabile, nunc certè ad extremos limites Theron perueniens, uirtutibus domesticis attingit Herculis colũnas. quod ultra [eas est,] sapientibus & insipientibus inaccessum est. non igitur persequar: uanus [enim] essem.

PSAVMIDI Camarinæo equis uictoriã adepto. Ode IIII.

Vibrator altissime tonitrus pedib' infatigabilis, Iupiter (tuæ enim Horæ reuolutæ cũ uariæ citharæ cantu me miserunt, altissimorum testem certaminum. amicis „ eni feliciter agẽtib' lætãtur mox, „ nuntiũ ad dulce [uiri] boni.) Sed, „ ô Saturni fili, qui Aetnã habitas,

ἶπον ἠνεμόεσσαν ἑκατογ-
κεφάλα Τυφῶνος ὀβρίμου,
Οὐλυμπιονίκαν
δέξαι χαρίτων ἕκα-
τι τόνδε κῶμον,

ἀντιστρ. κώλ. ιε.

χρονιώτατον φάος εὐρυ-
σθενέων ἀρετᾶν.
Ψαύμιδος γὰρ ἵκει
ὀχέων ὃς ἐλαίᾳ στεφανωθεὶς
Πισάτιδι, κῦδος ὄρσαι
σπεύδει Καμαρίνᾳ. θεὸς εὔφρων
εἴη λοιπαῖς εὐχαῖς· ἐπεί μιν
αἰνέω, μάλα μὲν
τροφαῖς ἑτοῖμον ἵππων,
χαίροντα δὲ ξενίαις πανδόκοις,
καὶ πρὸς ἡσυχίαν φιλόπολιν
καθαρᾷ γνώμᾳ τετραμμένον.
οὐ ψεύδεϊ τέγξω
„λόγον. διάπειρά τοι,
„βροτῶν ἔλεγχος.

ἐπῳ. κώ. ιϛ.

ἅπερ Κλυμένοιο παῖδα
Λαμνιάδων γυναικῶν

(onus uentosum centicipitis Typhonis ualidi) de Olympiaca uictoria accipe gratiarum causa hunc chorealem hymnum, * diuturnissimum lumen praepotentium uirtutum. Psaumidis enim uenit [in] curribus: qui oliua coronatus Pisaea, decus excitare properat Camarinae. deus propitius sit reliquis [illis] uotis. quoniam ipsum praedico ualde quidem alendorum studiosum equorum, gaudentémque hospitalitatibus omnium exceptricibus: & ad tranquillitatem amantem urbis sincera mente educatum. Non mendacio tingam orationem.* experientia enim » mortalium [est] iudex: * quae » Clymeni filium Lemniadarum mulierum

ἔλυσεν ἐξ ἀτιμίας.
χαλκοῖσιν δ' ἐν ἔντεσι νικῶν
δρόμον, ἔειπεν Ὑψιπυλείᾳ,
μετ' στέφανον ἰών·
οὗτος ἐγὼ, ταχυτᾶτι
χεῖρες δὲ καὶ ἦτορ ἴσον.
φύονται δὲ καὶ νέοις
ἐν ἀνδράσι πολιαὶ
θαμὰ καὶ παρὰ τὸν ἁλικίας
ἐοικότα χρόνον.

ΤΩι ΑΥΤΩι ΨΑΥμιδι, τεθρίππῳ, ἀπήνῃ καὶ κέλητι.

Εἶδος Ε.

στρο. α. κῶ. ιθ.

Ὑψηλᾶν ἀρετᾶν, καὶ
στεφάνων ἄωτον γλυκὺν,
τῶν Οὐλυμπίᾳ,
Ὠκεανοῦ θύγατερ,
καρδίᾳ γελανεῖ,
ἀκαμαντόποδός τ' ἀπήνας δέκευ

liberauit probro. æreis enim armis uincens cursum, dixit Hypsipylæ ad coronam uadens, Ille ego [sum] sed celeritatē manus & cor æquant. Nascuntur autem & iuuenibus in uiris cani crebrò, etiam præter ætatis congruum tempus.

EIDEM

Psaumidi quadrigis, vehiculo mulari, & celete uictoriam adepto.

Ode V.

CElsarum uirtutum & coronarum florem suauem, [quæ sunt in] Olympia, [ô] filia Oceani corde hilari accipe dona uehiculique indefessi pedibus

Ψαύμιδός τε δῶρα,
ὃς τὰν σὰν πόλιν αὔξων
Καμαρίνα λαοτρόφον,
βωμοὺς ἓξ διδύ-
μους ἐγέραρεν ἑορ-
ταῖς θεῶν, μεγίσταις
ὑπὸ βουθυσίαις, ἀέθλων τε πεμ-
πταμέροις ἁμίλλαις,
ἵπποις, ἡμιόνοις τε, μοναμπυκί-
ᾳ τε. τὶν δὲ κῦδος
ἁβρὸν νικήσαις ἀνέθηκε· καὶ
ὃν πατέρ' Ἄκρων' ἐκάρυξε καὶ
τὰν νέοικον ἕδραν.

ἀντιστρ. κῶ. ιθ.

ἱκὼν δ' Οἰνομάου καὶ
Πέλοπος παρ' εὐηράτων
σταθμῶν, ὦ πολι-
άοχε Παλλὰς, ἀεί-
δει μὲν ἄλσος ἁγνὸν
τὸ τεὸν, ποταμόν τε Ὤανον, ἐγ-
χωρίαν τε λίμναν,
καὶ σεμνοὺς ὀχετοὺς, Ἵπ-
παρις οἷσιν ἄρδει στρατὸν,
κολλᾷ τε σταδί-

& Psaumidis. Qui tuam ciuitatẽ amplificans, ô, Camarina populi altricem, aras sex geminas honorauit festis deorum, cum maximis boum immolationibus, ludorúmque quinq; dierum certaminibus, equis mulísque, & unico fræno. Tibi uerò decus pulchrum uictor dicauit, & suum patrẽ Acronẽ præconis uoce pronũtiauit, & nuper conditam sedẽ. *Reuersus autem OEnomai & Pelopis ab amabilibus stationibus, ô urbis conseruatrix Pallas, celebrat lucum sanctum tuũ fluuiúmque Oanum, patriámque paludem, & uenerandos canales, quibus Hipparis rigat exercitum: adglutinátque stabi-

ὤν θαλάμων ταχέως
ὑψίγυιον ἄλσος,
ἀπ' ἀμηχανίας ἄγων ἐς φάος
τόνδε δᾶμον ἀστῶν.
“αἰεὶ δ' ἀμφ' ἀρεταῖσι πόνος δαπά-
“να τε μάρναται, πρὸς
“ἔργον κινδύνῳ κεκαλυμμένον.
“εὖ δὲ ἔχοντες, σοφοὶ καὶ πολί-
“ταις ἔδοξαν ἔμμεν.

στροφὴ ϛ. κῶλ. ιθ.

σωτὴρ ὑψινεφὲς Ζεῦ,
Κρόνιόν τε ναίων λόφον,
τιμῶν τ' Ἀλφεὸν
εὐρὺ ῥέοντα, Ἰδαῖ-
όν τε σεμνὸν ἄντρον,
ἱκέτας σέθεν ἔρχομαι, Λυδίοις
ἀπύων ἐν αὐλοῖς,
αἰτήσων πόλιν εὐα-
νορίαισι τάνδε κλυταῖς
δαιδάλλειν· σέ τ' ὀ-
λυμπιόνικε, Ποσει-
δανίοισιν ἵπποις
ἐπιτερπόμενον, φέρειν γῆρας εὔ-
θυμον ἐς τελευτάν,

liũ domorũ celeriter altam ſyluam & à conſilij inopia adducens in lucẽ hũc » populum ciuium. Sem- » per autem circa uirtutes » labor ſumptúſque pugnãt » aduerſus opus periculo te- » ctum: uoti autem compotes, » ſapientes etiam ciuibus ui- » ſi ſunt eſſe.

*Seruator [qui es] in altis nubibus, Iupiter, Croniũq; habitans tumulum, honoránſque Alpheum latè fluentem, Idæúmque uenerabile antrum, ſupplex tibi uenio, Lydijs ſonans tibijs, petiturus urbem hanc fortium uirorum factis illuſtribus ut ornes: túque Olympionicæ, Neptuniis equis gaudens, ut feras ſenectutem lætam uſque ad finem uitæ

›› ἠδ' ὧν Ψαῦμι παρισταμένων. ὑγί-
›› εντα δ' εἴ τις ὄλβον
›› ἄρδῃ, ἐξαρκέων κτεάτεσσι, καὶ
›› εὐλογίαν προστιθεὶς, μὴ ματεύ-
›› σῃ θεὸς γενέσθαι.

ΑΓΗΣΙΑι ΣΥ-ρακουσίῳ, υἱῷ Σωστράτου, ἀπήνῃ. Εἶδος ϛ.

Χρυσέας ὑποστάσαντες εὐ-
τειχεῖ προθύρῳ θαλάμου
κίονας, ὡς ὅτε θαητὸν μέγαρον
πάξομεν. ἀρχομένου δ' ἔργου, πρόσωπον
χρὴ θέμεν. τηλαυγές. εἰ
δ' εἴη μὲν ὀλυμπιονίκας,
βωμῷ τε μαντείῳ ταμίας Διὸς ἐν
Πίσᾳ, συνοικιστής τε τᾶν κλεινᾶν Συρα-
κουσᾶν, τίνα κεν φύγοι ὕμνον
κεῖνος ἀνὴρ, ἐπικύρσαις ἀφθόνων
ἀστῶν ἐν ἱμερταῖς ἀοιδαῖς;
αἴτησρ. κώ. ια.
ἴστω γὰρ ἐν τούτῳ πεδί-

filiis ô Psaumi adstantibus. Sanam" autē si quis opulentiam auget, con" tentus possessionibus, & laudem" adiungens, ne quaerat deus fieri."

AGESIAE SYracusano, filio Sostrati, vehiculo mulari uictoriā adepto. Ode VI.

AVreas supponētes ualido uestibulo domus columnas, uelut quū praeclaras aedes [extrumus,] compingemus [hymnum.] incipiente autem opere frontispicium oportet facere praefulgidum. Quòd si fuerit Olympiorum uictor, araeque fatidicae Iouis praefectus apud Pisam, conditórque nobilium Syracusarum, quem non assequatur hymnum ille uir, si inciderit in carentes inuidentia ciues in amabilibus cātibus? * sciat enim in hoc cal-

λῳ δαιμόνιον πόδ' ἔχων
„ Σωστράτου υἱός. ἀκίνδυνοι δ' ἀρεταὶ,
„ οὔτε παρ' ἀνδράσιν, οὔτ' ἐν ναυσὶ κοίλαις
„ τίμιαι· πολλοὶ δὲ μέ-
„ μνανται καλὸν εἴ τι ποναθῇ.
Ἀγησία, τὶν δ' αἶνος ἑτοῖμος, ὃν ἐν
δίκᾳ ἀπὸ γλώσσης Ἄδραστος μάντιν Οἰ-
κλείδαν ποτ' ἐς Ἀμφιάραον
φθέγξατ', ἐπεὶ κατὰ γαῖ' αὐτόν τέ νιν
καὶ φαιδίμας ἵπποις ἔμαρψεν.

ἐπῳ. κώ. ιδ.

ἑπτὰ δ' ἔπειτα πυρᾶν νεκρῶν τελε-
σθέντων, Ταλαϊονίδας
εἶπεν ἐν Θήβαισι τοιοῦτόν τι ἔπος,
ποθέω στρατιᾶς
ὀφθαλμὸν ἐμᾶς, ἀμφότερον,
μάντιν τ' ἀγαθὸν,
καὶ δουρὶ μάρνασθαι. τὸ καὶ
ἀνδρὶ κώμου δεσπότᾳ
τοῦ πάρεστι συρακουσίῳ.
οὐ φιλόνεικος ἐὼν,
οὔτ' ὦν δύσερις τις ἄγαν,
καὶ μέγαν ὅρκον ὀμόσσαις,
τοῦτό γέ οἱ σαφέως μαρτυρή-

eo diuinum pedem se habere Sostrati filius. Periculorum autem expertes uirtutes neque a- » pud homines neque in nauibus » cauis pretiosæ [sunt.] multi au- » tem meminerunt si quid præ- » clarum elaboratum fuerit. A- » gesia, tibi autem laus parata, quam iure lingua Adrastus de uate Oiclei filio Amphiarao protulit, postquam terra eúmque ipsum & insignes equos absorpsit. *Septem enim postea rogis cadauerum constructis, Talaïonides [Adrastus] dixit apud Thebas tale quoddã uerbum, Desidero exercitus oculum mei, utrunque, uatémq; bonũ, & ad pugnandũ hasta. quod etiã uiro [huius] hymni domino nũc adest Syracusano. Nõ cõtẽtiosus existens, neq; rixosus ualde, & magnũ iusiurandũ iuratus, hoc ei palam testifica-

σω· μελίφθογγοι δ' ἐπιτρέψοντι μοῖσαι.

στροφὴ β. κώ. ια.

ὦ Φίντις, ἀλλὰ ζεῦξον ἤ-
δη μοι σθένος ἡμιόνων
ᾗ τάχος, ὄφρα κελεύθῳ τ' ἐν καθαρᾷ
βάσομεν ὄκχον, ἵκωμαί τε πρὸς ἀν-
κὴ γένος. κεῖναι γὰρ ἐξ (δρῶν
ἄλλαν, ὁδὸν ἁγεμονεῦσαι
ταύταν ἐπίστανται, στεφάνους ἐν ὀλυμ-
πίᾳ ἐπεὶ δέξαντο. χρὴ τοίνυν πύλας
ὕμνων ἀναπιτνάμεν αὐταῖς.
πρὸς Πιτάναν δὲ παρ' Εὐρώτα πόρον
δεῖ σάμερόν γ' ἐλθεῖν ἐν ὥρᾳ.

ἀντιστρ. κώ. ια.

ἅ τοι Ποσειδάωνι μι-
χθεῖσα Κρονίῳ, λέγεται
παῖδ' ἰοπλόκαμον Εὐάδναν τεκέμεν·
κρύψαι δὲ παρθενίαν ὠδῖνα κόλποις.
κυρίῳ δ' ἐν μηνὶ πέμ-
ποισ' ἀμφιπόλους, ἐκέλευσεν
ἥρωϊ πορσαίνειν δόμεν Εἰλατίδᾳ.
βρέφος γ', ὃς ἀνδρῶν Ἀρκάδων ἄνασσε
σάνᾳ, λάχε τ' Ἀλφεὸν οἰκεῖν· (Φαι-
ἔνθα τραφεὶς, ὑπ' Ἀπόλλωνι γλυκεί-

bor: mellisonæ uerò permittent Musæ. *Sed ô Phinti iunge iam mihi robur mularum quam celerrimè, ut uia pura ducamus currum, ueniámque & ad uirorum genus illæ enim præ aliis, uiæ duces esse huius norunt, coronas apud Olympiam quoniam acceperunt. Oportet igitur portas hymnorum patefacere ipsis: ad Pitanam autem iuxta Eurotæ meatum oportet hodie uenire tēpestiué.* Quæ Neptuno mixta Saturni filio dicitur filiam uiolaceis capillis Euadnen peperisse: sed occultasse clandestinum fœtum gremio Præstituto autem [partui] mense mittens famulos iussit dare heroi Elati filio infantem ad alendum, qui uirorum Arcadū rex erat apud Phæsanam, & cui sorte obtigit Alpheū ut incoleret. ubi educata [Euadne] sub Apolline dul-*

αἷς πρῶτον ἔψαυσ᾽ ἀφροδίτας.

ἐπῳδὸς κῶ. ιδ.

οὐδ᾽ ἔλαθ᾽ Αἴπυτον ἐν παντὶ χρόνῳ,
κλέπτοισα θεοῖο γόνον·
ἀλλ᾽ ὁ μὲν Πυθῶνάδ᾽, ἐν θυμῷ πιέσαις
χόλον οὐ φατὸν ὀ-
ξεία μελέτα, ᾤχετ᾽ ἰὼν,
μαντευσόμενος
ταύτας πὲρ ἀτλάτου πάθας.
ἁ δὲ φοινικόκροκον
ζώναν καταθηκαμένα,
κάλπιδά τ᾽ ἀργυρέαν,
λόχμας ὑπὸ κυανέας,
τίκτε θεόφρονα κοῦρον.
τᾶ μὲν ὁ χρυσοκόμας πραΰμη-
τίν τ᾽ Ἐλευθὼ συμπαρέστασέν τε μοίρας.

στροφὴ γ. κῶ. ια.

ἦλθε δ᾽ ὑπὸ σπλάγχνων ὑπ᾽ ὠ-
δῖνός τ᾽ ἐρατᾶς Ἴαμος
ἐς φάος αὐτίκα· τὸν μὲν κνιζομένα
λεῖπε χαμαί, δύο δὲ γλαυκῶπες αὐτὸν
δαιμόνων βουλαῖσιν ἐ-
θρέψαντο δράκοντες ἀμεμφεῖ
ἰῷ μελισσᾶν κηδόμενοι. βασιλεὺς

*æm primùm attigit uenerem. Neque latuit AEpytum in omni tempore celãs dei semen. sed ipse Pythonem (in animo comprimẽs iram ineffabilem acri cura) abijt, oraculũ consulturus de hoc intolerabili casu. Ipsa uerè Puniceâ trama intextam zonam deponens, urnámque argenteam, dumos inter opacos peperit diuina mẽte præditum puellum. Cui auricomus placidam Lucinam adstare fecit, & Parcas. *Prodijt igitur ex uisceribus & partu amabili Iamus in lucẽ cõfestim: ipsum quidẽ dolore affecta reliquit humi, sed duo cæsijs oculis ipsum deorũ uolũtate, educarũt dracones inculpato ueneno apũ, curã adhibentes.*

δ' ἐπεὶ πετραέσσας ἐλαύνων ἵκετ' ἐκ
Πυθῶνος, ἅπαντας ἐν οἴκῳ
εἴρετο παῖδα τὸν Εὐάδνα τέκοι·
Φοίβου γὰρ αὐτὸν φᾶ γεγάκειν

ἀντιστρ. κώ. ια.

πατρός· πέρι θνατῶν δ' ἔσε-
σθαι μάντιν ἐπιχθονίοις
ἔξοχον, οὐδέ ποτ' ἐκλείψειν γενεάν.
ὣς ἄρα μάνυε. τοὶ δ' οὔτ' ὦν ἀκοῦσαι,
οὔτ' ἰδεῖν εὔχοντο, πεμ-
πταῖον γεγενναμένον. ἀλλ' ἐγ-
κέκρυπτο γὰρ σχοίνῳ, βατίᾳ τ' ἐν ἀπει-
ράτῳ, ἴων ξανθαῖσι καὶ παμπορφύροις
ἀκτῖσι βεβρεγμένος ἁβρὸν
σῶμα. τὸ, καὶ κατεφάμιξεν καλεῖ-
σθαί μιν χρόνῳ σύμπαντι μάτηρ

ἐπῳδὸς, κώ. ιδ.

τοῦτ' ὄνυμ' ἀθάνατον. τερπνᾶς δ' ἐπεὶ
χρυσοστεφάνοιο λάβεν
καρπὸν Ἥβας, Ἀλφεῷ μέσσῳ καταβαὰς
ἐκάλεσσε Ποσει-
δᾶν' εὐρυβίαν ὃν πρόγονον,
καὶ τοξοφόρον
Δάλου θεοδμήτας σκοπόν,

*autem postquam petrosa equitans rediјt ex Pythone, ab omnibus domi rogabat puerum quem Euadne peperisset: Phœbo enim ipsum dicebat genitum esse patre: supra mortales autem fore uatem terrestribus eximium, neque unquam defecturam stirpem. Sic utique indicabat. at illi neq; audiuisse neque uidisse dicebant [quum tamen iam] d quinque diebus natus esset. sed enim occultatus erat iunco rubóq; in immenso, uiolarũ flauis & omnino purpureis radiis madefactus tenerum corpus. Ideo & promulgauit uocari ipsum in omne tẽpus mater *hoc nomine immortali. Delectabilis autem postquam auro coronatæ accepit fructum pubertatis, in Alpheum medium descendit, inuocauitque Neptunum latè potentem, suum progenitorem, & arcitenentem Deli diuinitus conditæ præsidem,*

αἰτέων λαοτρόφον
τιμάν τιν' ἑᾷ κεφαλᾷ,
νυκτὸς ὑπαίθριος. ἀν-
τεφθέγξατο δ' ἀρτιεπὴς
πατρία ὄσσα, μετάλλα-
σέν τέ μιν, ὄρσο τέκνον δεῦρο πάγ-
κοινον ἐς χώραν ἴμεν, φάμας ὄπισθεν.

στρο. δ΄. κῶ. ια.

ἵκοντο δ' ὑψηλοῖο πέ-
τραν ἀλίβατον Κρονίου.
ἔνθα οἱ ὤπασε θησαυρὸν δίδυμον
μαντοσύνας. τόκα μὲν φωνὰν ἀκούειν
ψευδέων ἄγνωστον, εὖ-
τ' αὖ θρασυμάχανος ἐλθὼν
Ἡρακλέης, σεμνὸν θάλος Ἀλκαϊδᾶν,
πατρός θ' ἑορτάν τε κτίσῃ πλειστόμβροτον,
τεθμόν τε μέγιστον ἀέθλων,
Ζηνὸς ἐπ' ἀκροτάτῳ βωμῷ, τότ' αὖ
χρηστήριον θέσθαι κέλευσεν.

ἀντιστρ. κῶ. ια.

ἐξ οὗ πολύκλειτον καθ' Ἕλ-
λανας γένος Ἰαμιδᾶν
ὄλβος ἅμ' ἕσπετο. τιμῶντες δ' ἀρετὰς
ἐς φανερὰν ὁδὸν ἔρχονται. τεκμαίρει

petens populi altorem honorem quempiam suo capiti, noctu sub dio. Respondit autem ueridica paterna uox, quum quæsiuisset eum, Surge fili, huc communem in regionem ut uenias, post uaticiniū. *Venerunt igitur alti ad rupem excelsam Cronij, ubi ei dedit thesaurum duplicem diuinationis. tunc quidem uocem audire mendaciorū nesciam, quando audax machinator ueniens Hercules (nobile germen Alcaïdarum) patri celebritatem instituerét frequentissimam mortalibus, ritúmque maximum ludorum, Iouis in suprema ara, tunc oraculum collocare iussit. *Ex quo [tempore] inclytum inter Græcos genus Iamidarum diuitiæ comitatæ sunt. Qui autem colunt » uirtutes, in apertam uiam ue- » niunt. indicat

»χρῆμ' ἕκαστον. μῶμος δ' ἐξ
»ἄλλων κρέμαται φθονεόντων,
»τοῖς οἷς ποτε πρῶτον περὶ δωδέκατον
»δρόμον γ' ἐλαυνόντεσσιν αἰδοία ποτι-
»στάζει χάρις εὐκλέα μορφάν.
εἰ δ' ἐτύμως ὑπὸ Κυλλάνας ὄρος
Αγησία μάτρωες ἄνδρες

ἐπω. κώ. ιδ.

ναιετάοντες, ἐδώρησαν θεῶν
κάρυκα λιταῖς θυσίαις,
πολλὰ δὴ πολλαῖσιν Ερμᾶν εὐσεβέως·
ὃς ἀγῶνας ἔχει
μοῖράν τ' ἀέθλων, Αρκαδίαν
τ' εὐάνορα τι-
μᾷ· κεῖνος, ὦ παῖ Σωστράτου,
σὺν βαρυγδούπῳ πατρὶ
κραίνει σέθεν εὐτυχίαν.
δόξαν ἔχω τιν' ἐπὶ
γλώσσᾳ ἀκόνας λιγυρᾶς,
ἅ μ' ἐθέλοντα προσέλκει
καλλιρόοισι πνοαῖς. ματρομά-
τωρ ἐμὰ Στυμφαλὶς εὐανθὴς Μετώ-

στρο. ε. κώ. ια. (πα,

πλάξιππον ἃ Θήβαν ἔτι-

*autem opus quenque. uituperatio autem ex aliis impendet inuidentibus eis quibus aliquando primùm ad duodecimum cursum agitantibus [equos] ueneranda adstillat gratia gloriosam formam. Si autem uerè sub Cyllenes monte ô Agesia maiores [tui] *habitantes donauerunt deorum præconem supplicibus sacrificiis frequenter multis Mercurium piè: qui certamina gubernat sortémque præmiorum, Arcadiámque uiris insignem honorat: ille, ô fili Sostrati, cum grauistrepo patre, perficiat tuam felicitatem. Opinionem habeo quandam in lingua cotis acutæ, quæ me uolentem attrahit pulchrifluos ad flatus. Auia mea Stymphalis florida Metope,*

**agitatricem equorum quæ Thebam pepe-*

κτεν, τᾶς ἐρατεινὸν ὕδωρ
πίομαι, ἀνδράσιν αἰχματαῖσι πλέκων
ποικίλον ὕμνον. ὄτρυνον νῦν ἑταίρους
Αἰνέα, πρῶτον μὲν Ἥ-
ραν παρθενίαν κελαδῆσαι·
γνῶναί τ' ἔπειτ' ἀρχαῖον ὄνειδος ἀλα-
θέσιν λόγοις εἰ φεύγομεν, Βοιωτίαν
ὗν. ἐσσὶ γὰρ ἄγγελος ὀρθὸς,
ἠϋκόμων σκυτάλα μοισᾶν, γλυκὺς
κρατὴρ ἀγαφθέγκτων ἀοιδᾶν.

ἀντιστρ. κώ. ια.

εἶπον δὲ μεμνᾶσθαι Συρα-
κουσσᾶν τε καὶ Ὀρτυγίας,
τὰν Ἱέρων καθαρῷ σκάπτῳ διέπων,
ἄρτια μηδόμενος, φοινικόπεζαν
ἀμφέπει Δάματρα, λευ-
κίππου τε θυγατρὸς ἑορτὰν,
καὶ Ζηνὸς αἰτναίου κράτος. ἁδύλογοι
δέ μιν λύραι μολπαί τε γινώσκοντι.
θραύσοι χρόνος ὄλβον ἐφέρπων· [μὴ
σὺν δὲ φιλοφροσύναις εὐηράτοις
Ἁγησία δέξαιτο κῶμον,

ἐπῳ. κῶλ. ιδ.

οἴκοθεν οἴκαδ' ἀπὸ στυμφαλίων

rit, cuius amabilem aquam bibo, uiris bellicosis nectens uarium hymnũ. Hortare *nunc socios* AE*nea, primùm quidem* Iunonem Parthen*iam ut celebrent: notúmque faciant postea, antiquum probrũ ueris rationibus an effugimus,* Bœotiam *suem*. Es *enim nuntius rectus pulchricomarum scytale musarum, dulcis crater ualde sonantium carminũ.* *Dic *prætereà* [*sociis*] *ut mentionem faciant* Syracusarum *&* Ortygiæ, *quam* Hieron *sincero sceptro gubernans, recta in animo uersans, rubripedem colit* Cererem, *& albos equos habentis filiæ festum, &* Io*uis* AE*tnæi imperium.* Suauiloquæ *autem ipsum lyræ cantúsque cognoscunt.* Ne *frãgat tempus adueniens felicitatem* [*eius:*] *sed cum comitate amabili excipiat* A*gesiæ hymnam,* *de *domo in domum à* Stymphalijs

τειχέων ποτινισσόμενον,
ματέρ' εὐμήλοιο λεῖποντ' Ἀρκαδίας.
„ἀγαθαὶ δὲ πέλον-
„τ' ἐν χειμερίᾳ νυκτὶ θοᾶς
„ἐκ ναὸς ἀπε-
„σκίμφθαι δύ' ἄγκυραι. θεὸς
τῶνδε κείνων τε κλυτὰν
αἶσαν παρέχοι. φιλέων
δέσποτα ποντόμεδον,
εὐθὺν δὲ πλόον, καμάτων
ἐκτὸς ἐόντα δίδου, χρυ-
σαλακάτοιο πόσις Ἀμφιτρί- (θος.
τας' ἐμῶν δ' ὕμνων ἄεξ' εὐτερπὲς ἄν-

ΔΙΑΓΟΡΑι ΡΟ-
δίῳ, πύκτῃ.
Εἶδος Ζ.

ϛροφὴ α. κώ. ια.

Φιάλαν ὡς εἴ τις ἀ-
φνειᾶς ἀπὸ χειρὸς ἑλών,
ἔνδον ἀμπέλου καχλάζοι-
σαν δρόσῳ, δωρήσεται

mœnibus uenientem, matrem pecorosæ relinquentem Arcadiæ. Vtiles autem sunt in tempestuosâ nocte celeri ex naue dependere ad firmandum duæ ancoræ. Deus horum illorúmque illustrem sortem præbeat. [Tu] autem domine maris regnator amore prosequens, rectam nauigationem, quæ sit extra ærumnas, da, colum auream [gerẽtis] marite Amphitritæ: meorum autem hymnorum auge iucũdum florem.

DIAGORAE
Rhodio pugili.
Ode VII.

PHialam ut siquis à diuite manu sumptam, intus rore uuæ bullientem, donet

νεανίᾳ γαμβρῷ προπίνων,
οἴκοθεν οἴκαδε, πάγ-
χρυσον κορυφὰν κτεάνων,
συμποσίου τε χάριν, κᾶδός τε τιμά-
σαις ἐόν· ἐν δὲ φίλων
παρεόντων, θῆκέ μιν ζα-
λωτὸν ὁμόφρονος εὐνᾶς.

ἀντιστρ. κώ. ια.

καὶ ἐγὼ νέκταρ χυτὸν,
μοισᾶν δόσιν, ἀθλοφόροις
ἀνδράσιν πέμπων, γλυκὺν καρ-
πὸν φρενός γ', ἱλάσκομαι,
Ὀλυμπίᾳ Πυθοῖ τε νικών-
“τεσσιν. ὁ δ' ὄλβιος ὃν
“φᾶμαι κατέχοντ' ἀγαθαί.
“ἄλλοτε δ' ἄλλον ἐποπτεύει χάρις ζω-
“θάλμιος, ἁδυμελεῖ
“θ' ἅμα μὲν φόρμιγγι, παμφώ-
“νοισί τ' ἐν ἔντεσιν αὐλῶν.

ἐπῳ. κώ. ιγ.

καί νυν ὑπ' ἀμφοτέρων
σὺν Διαγόρᾳ κατέβαν, τὰν ποντίαν
ὑμνέων παῖδ' Ἀφροδίτας
Ἀελίοιό τε νύμφαν

*iuuenis genero præbibens, è domo in domum, totum aureum uerticem possessionũ, conuiuiique decus, affinitatémque honore prosequutus suam: amicisque præsentibus, fecit eum beatum prædicari ob concordem thorum: [sic] *& ego nectar fusum (Musarũ donum) præmiũ reportãtibus uiris mittens apud Olympiam Pythonémque uictoribus (dulcem fructum [mei] animi) exhilaro. Beatus uerò ille,, quẽ fama amplectitur bona.,, Aliâs autẽ aliũ respicit gra,, tia, floridã uitam præbẽs,,, blandisona unà cum cithara,, omnisonisque in instru,, mentis tibiarum. *Et nunc,, cum ambobus cum Diagora descendi, marinã laudãs filiã Veneris, Solisq; sponsam*

li

Ῥόδον' εὐθυμάχαν
ὄφρα πελώριον ἄνδρα παρ' Ἀλ-
φειῷ στεφανωσάμενον
αἰνέσω, πυγμᾶς ἄποινα,
καὶ παρὰ Κασταλίᾳ,
πατέρα τε Δαμάγητον ἁδόντα Δίκᾳ,
Ἀσίας εὐρυχόρου
τρίπολιν νᾶσον πέλας
ἐμβόλῳ ναίοντας, Ἀργείᾳ σὺν αἰχμᾷ.

στροφ. β. κῶ. ια.

ἐθελήσω τοῖσιν ἐξ
ἀρχᾶς ἀπὸ Τλαπολέμου
ξυνὸν ἀγγέλλων διορθῶ-
σαι λόγον, Ἡρακλέος
εὐρυσθενεῖ γέννᾳ. τὸ μὲν γὰρ
πατρόθεν, ἐκ Διὸς εὔ-
χονται· τὸ δ' Ἀμυντορείδαι
„ματρόθεν, Ἀστυδαμείας. ἀμφὶ δ' ἀν-
„θρώπων φρεσὶν ἀμπλακίαι (θρώ-
„ἀναρίθμητοι κρέμανται.
„τοῦτο δ' ἀμάχανον εὑρεῖν,

ἀντιστρ. κῶ. ια.

„ὅ, τι νῦν καὶ ἐν τελευ-
„τᾷ φέρτατον ἀνδρὶ τυχεῖν.

Rhodum: ut decantem in pugnam rectà [tendentem] ingentis proceritatis uirum iuxta Alpheum coronatum, pugilatus [ad] remunerationem: & apud Castaliam, patrêmque Damagetum, qui placuit iustitiæ, Asiæ spatiosæ insulam trium urbium habitantes, prope Embolum Argiua cum multitudine.

*Volam illis ab initio à Tlepolemo communem annuntians componere sermonem Herculis potenti stirpi. Nam à parte patris, ex Ioue gloriantur: à parte autem matris Astydamiæ, Amyntoridæ [sunt.] Circa autem hominum mentes errores innumeri pendent. Hoc autem impossibile reperire, *quod nūc optimum est homini, etiam in fine consequi.

καὶ γὰρ Ἀλκμήνας κασίγνη-
τον νόθον σκάπτῳ θένων
σκληρᾶς ἐλαίας, ἔκταν' ἐν Τί-
ρυνθι Λικύμνιον, ἐλ-
θόντ' ἐκ θαλάμων Μιδέας,
τᾶσδέ ποτε χθονὸς οἰκιστὴρ χολωθείς.
«(αἱ δὲ φρενῶν ταραχαὶ
«παρέπλαγξαν καὶ σοφόν) μαν-
«τεύσατο δ' ἐς θεὸν ἐλθών.

ἐπῳ. κῶ. ιγ.

τῷ μὲν ὁ χρυσοκόμας
εὐώδεος ἐξ ἀδύτου ναῶν, πλόον
εἶπε Λερναίας ἀπ' ἀκτᾶς
στέλλεν ἐς ἀμφιθάλασσον
νομόν· ἔνθα ποτὲ
βρέχε θεῶν βασιλεὺς ὁ μέγας
χρυσαῖς νιφάδεσσι πόλιν,
ἀνίχ' Ἀφαίστου τέχναισι
χαλκελάτῳ πελέκει,
πατέρος Ἀθαναία κορυφὰν κατ' ἄκραν
ἀνορούσαισ' ἀλάλα-
ξεν ὑπερμάκει βοᾷ.
Οὐρανὸς δ' ἔφριξέ νιν καὶ γαῖα μάτηρ.

Nam Alcmenæ fratrem nothũ sceptro percutiens auræ oleæ interfecit apud Tiryntha Licymnium, reuersum ex ædibus Mideæ, huius quondã terræ conditor iratus. (Mentis au- „ tem perturbationes impellunt „ in errorem etiam sapientem.) „ Oraculum autem consuluit, ad deum quum uenisset. * Huic quidem auricomus [deus] odorato ex adyto, nauium cursum dixit Lernæo à littore ut deduceret ad utrinque mari cinctam regionem. ubi quondam irrigauit deorum rex ille magnus aureis nimbus urbem, quando Vulcani arte ex ære ducta bipenni Minerua uertice ex supremo patris prosiliens, uociferata est ingenti clamore: cælum autem horruit ipsam & terra parens.

ϛρο.γ.κῶ.ια.

τότε καὶ φαυσίμβροτος
δαίμων Υπεριονίδας
μέλλον ἔντειλε φυλάξα-
σθαι χρέος παισὶν φίλοις,
ὡς ἂν θεᾷ πρῶτοι κτίσαιεν
βωμὸν ἐναργέα, καὶ
σεμνὰν θυσίαν θέμενοι,
πατρί τε θυμὸν ἰάναιεν, κόρᾳ τ' ἐγ-
»χειβρόμῳ. ἐν δ' ἀρετὰν
»ἔβαλεν, καὶ χάρματ' ἀνθρώ-
»ποισι Προμαθέος αἰδώς.

ἀντιστροφὴ κῶ.ια.

»ἐπὶ μὰν βαίνει τι καὶ
»λάθας ἀτέκμαρτον νέφος,
»καὶ παρέλκει πραγμάτων ὀρ-
»θὰν ὁδὸν γ' ἔξω φρενῶν.
καί τοι γὰρ αἰθούσας ἔχοντες
σπέρμ' ἀνέβαν φλογὸς οὔ,
τεῦξαν δ' ἀπύροις ἱεροῖς,
ἄλσος ἐν ἀκροπόλει κείνοισι μὲν ξαν-
θὰν ἀγαγὼν νεφέλαν,
πολὺν ὗσε χρυσόν· αὐτὰ
δέ σφιν ὤπασε τέχναν

*Tunc & illuminator mortalium deus Hyperionides futuram mandauit obseruare necessitatem filiis charis, ut Deæ primi conderent aram conspicuam, & uenerando facto sacrificio, patríque animum oblectarent, puellæque hastifremæ. Virtutem autem" iniecit & gaudia homini-" bus Prometheus ueneran-" dus:*sed superuenit quæ-" dam & obliuionis impro-" uisa nubes, & auertit re-" rum rectam uiam extra" mentem. Ascenderunt e-" nim [Rhodij] quanuis ardentis non habentes semen ignis, templum in arce. Illis quidem flauam adducens nubē, multum pluit aurū. Ipsa autē illis præbuit [dea] cæsiis oculis in arte

ἐπω. κῶ. ιγ.
πᾶσαι ἐπιχθονίων
Γλαυκῶπις ἀριστοπόνοις χερσὶ κρατεῖν.
ἔργα δὲ ζωοῖσιν ἑρπόν-
τεσσί θ' ὁμοῖα κέλευθοι
φέρον. ἦν δὲ κλέος
«βαθύ. δαέντι δὲ καὶ σοφία
«μείζων ἄδολος τελέθει.
φαντὶ δ' ἀνθρώπων παλαιαὶ
ῥήσιες, οὔπω ὅτι
χθόνα δατέοντο Ζεύς τε καὶ ἀθάνατοι,
φανερὰν ἐν πελάγει
Ῥόδον ἔμμεν ποντίῳ·
ἁλμυροῖς δ' ἐν βένθεσι νᾶσον κεκρύ-
στροφ. δ. κῶ. ια. (φθαι.
ἀπόντος δ' οὔτις ἔν-
δειξεν λάχος ἀελίου·
καί ῥά μιν χώρας ἀκλάρω-
τον λίπον θ' ἁγνὸν θεόν·
μνασθέντι δὲ Ζεὺς ἄμπαλον μέλ-
λεν θέμεν. ἀλλά μιν οὐκ
εἴασεν· ἐπεὶ πολιᾶς
εἶπέ τιν' αὐτὸς ὁρᾶν ἔνδον θαλάσσας
αὐξομέναν πεδόθεν

*omni terrestres optimè laborantibus manibus superare. opera autem mortalibus gradientibus similia via [urbis] ferebant. erat autem gloria ingens. Edocto " autem & sapientia maior " expers doli est. Narrant au " tem hominum prisci sermones, nondum quando terrã partiebantur Iupiter & immortales, manifestã in profundo maris Rhodum fuisse, sed salsis in profunditatibus insulam occultatam fuisse. *Absentis autẽ nemo indicauit sortem Solis, & quidem regionis exortem reliquerant castum Deũ. Recordato autẽ Iupiter resortitionẽ erat facturus, sed ipsi non permisit: quoniam cano dixit aliquã se uidere in mari crescentẽ è fundo maris

πολύβοσκον γαῖαν ἀνθρώ-
ποισι, καὶ εὔφρονα μάλοις.

ἀντιστρ. κώ. ια.

ἐκέλευσεν δ' αὐτίκα
χρυσάμπυκα μὲν Λάχεσιν
χεῖρας ἀνθεῖναι· θεῶν δ' ὅρ-
κον μέγαν μὴ παρφάμεν·
ἀλλὰ Κρόνου σὺν παιδὶ νεῦσαι,
φαεινὸν ἐς αἰθέρα μιν
πεμφθεῖσαν, ἑᾷ κεφαλᾷ
ἐξοπίσω γέρας ἔσσεσθαι. τελεύτα-
σαν δὲ λόγων κορυφαὶ,
ἐν ἀλαθείᾳ πεσοῖσαι.
βλάστε μὲν ἐξ ἁλὸς ὑγρᾶς

ἐπῳ. κώ. ιγ.

νᾶσος· ἔχει τέ μιν ὀ-
ξειᾶν ὁ γενέθλιος ἀκτίνων πατὴρ,
πῦρ πνεόντων ἀρχὸς ἵππων.
ἔνθα Ῥόδῳ ποτὲ μιχθεὶς
τέκεν ἑπτὰ σοφώ-
τατα νοήματ' ἐπὶ προτέρων
ἀνδρῶν παραδεξαμένους
παῖδας· ὧν εἷς μὲν Κάμειρον,
πρεσβύτατόν τε Ια-

multi alteriam terram hominibus & suauẽ pecudibus. *Iussit igitur statim aureo redimitã reticulo Lachesin manus porrigere, deorúmq; iusiurandũ magnũ non fallere, sed cum Saturni filio annuere, lucidũ in æthera ipsam emissam, suo capiti in posterum præmium fore. Perfecta autem fuerũt uerborum capita in ueritate cadentia. Emersit enim ex mari humido *insula: obtinétque eam acutorum generator radiorum pater, ignem spirantiũ dux equorum. Vbi Rhodo [nymphæ] aliquãdo mixtus genuit septem liberos, qui sapientissimas cogitationes tempore antiquorum uirorum acceperũt. quorũ unus quidẽ Camirũ, & maximũ natu Ia

λυσον ἔπικεν, Λίνδον τ'. ἀπάπρθε δ'
διὰ γαῖαν πεῖχα δασ- [ἔχον,
σάμθμοι, πατρωΐαν
ἀςέων μοῖραν κέκλην) δίσφιν ἕδρας.
ςρο. ε. κώ. ια.
τόθι λύτρον συμφορᾶς
οἰκτρᾶς γλυκὺ Τλαπολέμῳ
ἵςαται Τιρυνθίων ἀρ-
χαγέτα, ὥσπερ θεῷ,
μάλων πκνιοσάεσα πομπὰ,
καὶ κρίσις ἀμφ' ἀέθλοις·
τῶν ἄνθεσι Διαγόρας
ἐστεφανώσατο δίς· κλεινᾷ τ' ἐν Ισθμῷ
πτράκις ἀτυχέων,
Νεμέᾳ τ' ἄλλαν ἐπ' ἄλλᾳ·
καὶ κρανααῖς ἐν Ἀθάιαις.
ἀντιςρ. κώ. ια.
ὅ, τ' ἐν Αργεῖ χαλκὸς ἔ-
γνω μὶν, τά τ' ἐν Αρκαδίᾳ
ἔργα καὶ Θήβαις, ἀγῶνες
τ' ἔννομοι Βοιώτιοι·
Αἴγινα, Πελλάνα τε, νικῶν-
θ' ἑξάκις· ἐν Μεγάροι-
σί τ' οὐχ ἕτερον λιθίνα

lysum genuit, Lindúmque. separatim autem habitabant, terram trifariã dispartiti, paternam urbium sortem: uocatæ sunt autem ab illis sedes. *Ibi liberatio calamitatis miserandæ iucunda Tlepolemo constituitur Tirynthiorum duci, tanquam deo, ouiúmque nidore plena pompa, & iudicium de certaminibus, quorum floribus Diagoras coronatus fuit bis. inclytáque in Isthmo quater prospera utens fortuna, in Nemeáque aliã [coronam] super aliam, & asperis in Athenis.* & quod [datur] Argis æs nouit eum, Arcadiæque opera & Thebarum, certamináque legitima Bœotia: AEginá Pellenéque uincentem sexies. & apud Megara non aliud lapideus

ψᾶφος ἔχει λόγον. ἀλλ' ὦ Ζεῦ πάτερ, νώ-
τοισιν Αταβυρίου
μεδέων, τίμα μὲν ὕμνου
τεθμὸν, ὀλυμπιονίκαν

ἐπῳ. κῶ. ιγ.

ἄνδρα τε, πὺξ ἀρετὰν
εὑρόντα. δίδοι τέ οἱ αἰδοίαν χάριν
καὶ ποτ' ἀστῶν καὶ ποτὶ ξεί-
νων· ἐπεὶ ὕβριος ἐχθρὰν
ὁδὸν εὐθυπορεῖ,
σάφα δαεὶς ἅτε οἱ πατέρων
ὀρθαὶ φρένες ἐξ ἀγαθῶν
ἔχρεον. μὴ κρύπτε κοινὸν
σπέρμ' ἀπὸ Καλλιάνα-
κτος, Ἐρατιδᾶν τοι σὺν χαρίτεσσιν. ἔχει
θαλίας καὶ πόλις. ἐν
δὲ μιᾷ μοίρᾳ χρόνου
ἄλλοτ' ἀλλοῖαι διαιθύσσοισιν αὖραι.

nomē habet calculus. Sed ô Iupiter pater, cacuminis Atabyrij dominans, honora hymni legem, olympiorúmque uictorem *uirum, pugilatus uirtutem nactum: dáque ei uenerandam gratiam & à ciuibus & ab hospitibus: quia iniuriæ inimicam uiā rectà incedit, artò sciens & quæ ei patrum iustæ mentes proborum uaticinabantur. ne occultes notum passim gen⁹ à Callianacte, Eratidarum cum gratijs. Habet & ipsa urbs festa conuiuia. In una autem parte » temporis aliâs aliæ in- » gruunt auræ. »

ΑΛΚΙΜΕΔΟΝ-τι παλαιστῇ, καὶ Τιμοσθέ-νει παλαιστῇ, καὶ Μελησίᾳ ἀλείπτῃ.

Εἶδος Η.

στροφὴ α. κῶ. θ.

Μάτερ ὦ χρυσοστεφάνων
ἀέθλων Ολυμπία,
δέσποιν' ἀλαθείας· ἵνα μάντιες ἄνδρες
ἐμπύροις τεκμαιρόμενοι, παραπει-
ρῶνται Διὸς ἀργικεραύνου,
εἴτιν' ἔχει λόγον ἀνθρώπων πέρι
μαιομένων μεγάλαν
ἀρεταῖ θυμῷ λαβεῖν,
τῶν δὲ μόχθων ἀμπνοάν.

ἀντιστρ. κῶ. θ'.

«αἴνεται δὲ πρὸς χάριν εὐ-
«σεβέων ἀνδρῶν λιταῖς.
ἀλλ' ὦ Πίσας εὔδενδρον ἐπ' Ἀλφεῷ ἄλ-
τόνδε κῶμον καὶ στεφανοφορίαν (σος,
«δέξαι· μέγα τοι κλέος αἰεὶ

ALCIMEDONti palæstritæ, & Timosthenï palæstritæ, & Melesiæ aliptæ.

Ode VIII.

O Mater aureas coronas accipientium certaminum Olympia, domina ueritatis, ubi uates uictimis incensis explorantes periculum faciũt [mentis] Iouis uelociter fulminantis, siquã habeat rationem hominũ quærentium magnã uirtutem animo consequi, à laboribus autem respirationẽ. *Perficitur autem ad gratiam piorum uirorũ supplicationibus. Sed ô Pisæ arboribus bene instructum nemus iuxta Alpheum, hunc hymnum & coronæ gestationem accipe. Magnũ aliquod decus semper [adest ei]

ῶ τινι σὺν γέρας ἕσπετ' ἀγλαόν.
ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλον ἔβαν
ἀγαθῶν. πολλαὶ δ' ὁδοὶ
σὺν θεοῖς εὐπραγίας.

ἐπω. κώ. ια.

Τιμόσθενες, ὔμμε δ' ἐκλάρωσεν πότμος
Ζηνὶ γενεθλίῳ· σὲ μὲν
ἐν Νεμέᾳ πρόφαντον·
Ἀλκιμέδοντα δὲ πὰρ Κρόνου λόφῳ
θῆκεν ὀλυμπιονίκαν.
ἦν δ' ἐσορᾶν καλὸς, ἔργῳ
τ' οὐ κατὰ εἶδος ἐλέγχων.
ἐξένεπε, κρατέων
Πάλᾳ, δολιχήρετμον Αἴγιναν πάτραν·
ἔνθα σώτειρα Διὸς ξενίου
πάρεδρος ἀσκεῖται Θέμις,

στρο. β. κώ. θ.

ἔξοχ' ἀνθρώπων. ὅ, τι γὰρ
πολὺ καὶ πολλὰ ῥέπει, (ρόν,
ὀρθᾷ διακρίνειν φρενὶ, μὴ παρὰ καί-
δυσπαλές. τεθμὸς δέ τις ἀθανάτων
καὶ τάνδ' ἁλιερκέα χώραν
παντοδαποῖσιν ὑπέστασε ξένοις,
κίονα δαιμονίαν

quem tuum præmium ſequutum fuerit illuſtre. Ex bonis *autem alia ad alium proficiſcuntur, multæque ſunt uiæ felicitatis cũ diis.* *Timoſthenes, *uos autem conciliauit fortuna* Ioui *generationis autho ri: te quidem apud* Nemeam *conſpicuum,* Alcimedontem *autem apud* Saturni *collem fecit* Olympiorum *uictorem.* Erat *autem aſpectu pulcher, re autem non formam dedecorans.* Præconis *uoce promulgauit, quum uinceret lucta, longis remis utentem* AEginam *patriam. ubi ſeruatrix, quæ* Ioui *hoſpitali aſſidet, colitur iuſtitia,* **eximiè inter homines.* Quod *enim multùm & multas in partes uergit, recta diſcernere mente nõ intempeſtiuè, difficile* [*eſt.*] *ſed decretum quoddam immortalium & hanc mari cinctam regionem omnigenis ſubiecit hoſpitibus, columnam admirabilem*

(ὁ δ' ἐπαντέλλων χρόνος
τοῦτο πράσσων μὴ κάμοι)

ἀντισρ. κῶλ. θ.

Δωριεῖ λαῷ ταμιευ-
ομέναν ἐξ Αἰακοῦ·
τὸν παῖς ὁ Λατοῦς, εὐρυμέδων τε Ποσει-
Ἰλίῳ μέλλοντες ἐπὶ στέφανον [δᾶν,
τεῦξαι, καλέσαντο συνεργὸν
τείχεος. ἦν ὅτι νιν πεπρωμένον,
ὀρνυμένων πολέμων
πτολιπόρθοις ἐν μάχαις,
λάβρον ἀμπνεῦσαι καπνόν.

ἐπῳ. κῶλ. ια.

γλαυκοὶ δὲ δράκοντες, ἐπεὶ κτίσθη, νέον
πύργον ἐσαλλόμενοι τρεῖς,
οἱ δύο μὲν κάπεσον,
αὖθι δ' ἀτυζόμενοι πνοὰς βάλον·
εἷς δ' ἐσόρουσε βοάσαις.
ἔννεπε δ' ἀντίον ὁρμαί-
νων τέρας εὐθὺς Ἀπόλλων,
Πέργαμος ἀμφὶ τεαῖς
ἥρως χερὸς ἐργασίαις ἁλίσκεται·
ὡς ἐμοὶ φάσμα λέγει Κρονίδα
πεμφθὲν βαρυγδούπου Διός·

(subsequens autem tempus hoc faciendo non defatigetur) *Doriensi populo gubernatam post AEacum. quem filius Latonæ & latè imperans Neptunus, quum Ilium mœnijs essent coronaturi, aduocauerunt cooperatorem muri. Erat quoniam fato decretum, surgentibus bellis, urbiũ uastatricibus in pugnis, uehementem exhalaturum fumũ. *Cærulei autẽ dracones, postquam extructus fuit [murus,] nouam in turrim insilientes tres, duo quidem cæciderunt: ibi autem turbati spiritus abiecerũt. at unus irruit uociferatus. Dixit autem Apollo, inimicum animo uoluẽs prodigiũ statim, Pergamus circa tuas, ô heros, manus operationes capietur (sic mihi ostentum significat, Saturnio missũ grauistrepo à Ioue)

στροφὴ γ. κῶ. θ.

οὐκ ἄτερ παίδων σέθεν, ἀλ-
λ' ἅμα πρώτοις ἄρξεται
καὶ τετράτοις. ὣς ἄρα θεὸς σάφα εἴπαις
Ξάνθον ἤπειγεν, καὶ Ἀμαζόνας εὐ-
ίππους, καὶ ἐς Ἴστρον ἐλαύνων.
ὀρσοτρίαινα δ' ἐπ' Ἰσθμὸν ποντίαν
ἅρμα θοὸν τάνυεν,
ἀποπέμπων Αἰακὸν
δεῦρ' ἀν' ἵπποις χρυσέαις,

ἀντιστρ. κῶ. θ.

καὶ Κορίνθου δειράδ', ἐπο-
ψόμενος δαῖτα κλυτάν. (δέν.
«τερπνὸν δ' ἐν ἀνθρώποις ἴσον ἔσεται) οὐ-
εἰ δ' ἐγὼ Μελησίᾳ ἐξ ἀγενεί-
ων κῦδος ἀνέδραμον ὕμνῳ,
μὴ βαλέτω με λίθῳ τραχεῖ φθόνος.
καὶ νεμέᾳ γὰρ ὁμῶς
ἐρέω ταύταν χάριν,
τὰν δ' ἔπειτ' ἀνδρῶν μάχαν

ἐπῳ. κῶ. ια.

«ἐκ παγκρατίῳ. τὸ διδάξασθαι δέ τοι,
«εἰδότι ῥαίτερον· ἄγνω
«μον δὲ, τὸ μὴ προμαθεῖν.

*non sine liberis tuis: sed simul cum primis incipiet & quartis Sic Deus apertè loquutus ad Xathum properabat, & Amazonas equis strenuas, & ad Isirũ equitãs. at tridẽtis impulsor in Isthmũ marinũ currũ uelocẽ incitabat, dimittens AEacũ huc cũ equis aureis, * & Corinthi iugũ, inspecturus conuiuium celebre. Delectabile autem inter homines æqualiter nihil fuerit. Quare si ego Melesiæ ad gloriã (quã nactus est iam) ab imberbib⁹ (annis), recurrerim hymno, ne petat me lapide aspero inuidia. & apud Nemeã eum similiter dicã hoc ornamẽtũ, & postea uirorum pugnã * in Pancratio. Docere autẽ, perito facile: at stultum, nõ prædidicisse.

"κουφότεραι γὰρ ἀπειράτων φρένες.
κεῖνα δὲ κεῖνος ἂν εἴποι
ἔργα παραίτερον ἄλλων·
τίς τρόπος ἄνδρα προβάσει,
ἐξ ἱερῶν ἀέθλων
μέλλοντα ποθεινοτάταν δόξαν φέρειν.
νῦν μὲν αὐτῷ γέρας Ἀλκιμέδων,
νίκαν τριακοστὰν ἑλών·

στροφὴ δ. κῶλ. θ.

ὃς τύχᾳ μὲν δαίμονος, ἀ-
νορέας δ' οὐκ ἀμπλακών,
ἐν τέτρασι παίδων ἀπεθήκατο γυίοις
νόστον ἔχθιστον, καὶ ἀτιμοτέραν
γλῶσσαν, καὶ ἐπίκρυφον οἶμον·
πατρὶ δὲ πατρὸς ἐνέπνευσεν μένος
γήραος ἀντίπαλον.
"ἀΐδα τοι λάθεται,
"ἄρμενα πράξαις ἀνήρ.

ἀντιστροφὴ κῶλ. θ.

ἀλλ' ἐμὲ χρὴ μναμοσύναν
ἀνεγείροντα, φράσαι
χειρῶν ἄωτον Βλεψιάδαις ἐπίνικον.
ἕκτος οἷς ἤδη στέφανος περίκει-
ται φυλλοφόρων ἀπ' ἀγώνων.

*leuiores enim inexpertorum„ mentes. Illa autem ille dixerit„ opera ulterius cæteris: quis modus uirum promouebit, ex sacris certaminibus desideratissimam gloriam reportaturum. Nunc quidem ipsi decus est Alcimedon, uictoriam triæsimam adeptus. *Qui fauore quidem Dei, fortitudine tamen non frustratus, in quatuor puerorum deposuit membris reditum inuisissimũ, & ignominiosam magis linguam, & occultam uiam. patri autem patris inspirauit robur senectutis aduersarium. Orci nimirum obliuiscitur uir„ qui conuenientia fecit. *Sed me„ oportet memoriam excitantem eloquii manuum florẽ Blepsiadis uictorialem [hymnum:] sexta quibus iã corona circumposita est frondiferis ex certaminibus.*

« ἔστι δὲ καί τι θανόντεσσιν μέρος
« κἀννομον ἐρδόμενον.
« κατακρύπτει δ᾽ οὐ κόνις
« συγγόνων κεδνὰν χάριν.

ἐπῳ. κῶ. ια.

Ἑρμᾶ δὲ θυγατρὸς ἀκούσαις Ἰφίων
Ἀγγελίας, ἐνέποι κεν
Καλλιμάχῳ λιπαρὸν
κόσμον Ὀλυμπίᾳ, ὅν σφιν ὤπασε
Ζεὺς γένει· ἐσλὰ δ᾽ ἐπ᾽ ἐσλοῖς
ἔργα θέλοι δόμεν, ὀξεί-
ας δὲ νόσους ἀπαλάλκοι·
εὔχομαι ἀμφὶ καλῶν
μοίρᾳ νέμεσιν διχόβουλον μὴ θέμεν·
ἀλλ᾽ ἀπήμαντον ἄγων βίοτον,
αὐτούς τ᾽ ἀέξοι καὶ πόλιν.

ΕΦΑΡΜΟΣΤΩι

Ὀπουντίῳ, παλαιστῇ.

Εἶδος Θ.

στροφὴ α, κώλων ις.

ΤΟ μὲν Ἀρχιλόχου μέλος -
φωνᾶεν Ὀλυμπίᾳ

*Eſt enim & mortuis pars legitima »
quæ fit: occultátque nequaquam »
puluis cognatorum illuſtrem gra- »
tiam. *Mercurij autem filiam ubi »
audierit Iphion Nunciationem,
indicet Callimacho ſplendidum
ornatum [qui obuenit] apud O-
lympiã, quẽ præbuit Iupiter ipſo-
rũ generi. Bona autẽ ſuper bonis o-
pera uelit dare, acréſque morbos
propulſet. Opto de bonorum fatali
prouentu Nemeſin contraria cogi-
tantem nõ immittere: ſed damno-
rum expertem afferens uitam, i-
pſóſque amplificet & urbem.*

EPHARMOSTO
Opuntio, palæſtritæ.
Ode IX.

ARchilochi quidem carmen
onans apud Olympiam,

καλλίνικος ὁ τρίπλοος κεχλαδώς,
ἄρκεσε Κρόνιον παρ' ὄ-
χθον ἁγεμονεῦσαι
κωμάζοντι φίλοις Ἐφαρ-
μόστῳ σὺν ἑταίροις.
ἀλλὰ νῦν ἑκαταβόλων
μοισᾶν ἀπὸ τόξων,
Δία τε φοινικοστερόπαν,
σεμνόν τ' ἐπίνειμαι
ἀκρωτήριον Ἄλιδος
τοιοῖσδε μέλεσσι·
τὸ δή ποτε Λυδὸς ἥρως
Πέλοψ ἐξάρατο κάλλι-
στον ἕδνον Ἱπποδαμείας.

ἀντιστρ. κῶλ. ιϛ.

πτερόεντα δ' ἵει γλυκὺν
Πυθῶνάδ' ὀϊστόν. οὔ-
τοι χαμαιπετέων λόγων ἐφάψῃ,
ἀνδρὸς ἀμφὶ παλαίσμασι
φόρμιγγ' ἐλελίζων,
κλειτᾶς ἐξ Ὀπόεντος. αἰ-
νήσαις ἑ καὶ υἱόν,
ἃν Θέμις, θυγάτηρ τέ οἱ
σώτειρα λέλογχε

Callinicus, ter acclamatum, satis fuit Saturnium apud collem ut præiret saltanti Epharmosto amicis cum socijs. Sed nũc lõgè iaculantibus Musarũ ab arcubus, Iouémq; fulmine rubentem, augustúmque impartire promontoriũ Elidis huiusmodi carminibus: quod quõdam Lydus heros Pelops adeptus est, pulcherrimam dotem Hippodamiæ. Alatam autem mitte dulcem ad Pythonem sagittam. non humi serpẽtes sermones attinges, uiri de luctis citharam mouens clara ex Opunte. Laudes eam & filium [eius,] quam Themis & filia eius seruatrix sortita est

μεγαλόδοξος Εὐνομία.
θάλλει δ' ἀρεταῖσι.
σόν τε Κασταλίᾳ, παρ' Ἀλ-
φειοῦ τε ῥέεθρον·
ὅθεν στεφάνων ἄωτοι
κλυτὰν λοκρῶν ἐπαείρον-
τι ματέρ' ἀγλαόδενδρον.

ἐπῳ. κῶλ. ι.

ἐγὼ δέ τοι φίλαν πόλιν
μαλεραῖς ἐπιφλέγων ἀοιδαῖς,
καὶ ἀγάνορος ἵππου θᾶσσον,
καὶ ναὸς ὑποπτέρου, παντᾷ
ἀγγελίαν πέμψω ταύταν,
εἰ σύν τινι μοιριδίῳ παλάμᾳ
ἐξαίρετον χαρίτων νέμομαι
κᾶπον. κεῖναι γὰρ ὤπασαν
«τὰ τέρπν'. ἀγαθοὶ δὲ
«καὶ σοφοὶ κατὰ δαίμον' ἄνδρες

στροφὴ β. κῶλ. ιε.

«ἐγένοντο. ἐπεὶ ἐναν-
τί' ἂν πῶς τριόδοντος Ἡ-
ρακλέης σκυτάλαν τίναξε χερσὶν,
ἀνίκ' ἀμφὶ Πύλον σταθεὶς,
ἤρειδε Ποσειδῶν,

*magni nominis Euno-mia. floret autem strenui tate æqualiter apud Ca-staliã, Alpheique apud fluentum: unde coronarũ flores inclytam Locro-rum extollunt matrem, pulchrarum arborũ [fe-racem.] *Ego autẽ charã urbem claris illustrans carminibus, & feroci e-quo citius & naue alata quoquouersum nuntium mittam hoc, si modò fata-li auxilio eximiũ gratia-rũ decerpo hortum: illæ enim præbent iucunda. strenui autem uiri & sa-» piẽtes per diuinam sortẽ» *existũt. Alioqui quomo-» do aduersus tridentem Neptuni Hercules clauã uibrasset manibus, quã-do circa Pylum constitu-tus resistebat Neptunus,*

ἤρειδεν τέ μιν ἀργυρέῳ
τόξῳ πολεμίζων
Φοῖβος. οὐδ' Ἀΐδας ἀκι-
νήταν ἔχε ῥάβδον,
βρότεα σώμαθ' ᾇ κατάγει
κοίλαν πρὸς ἀγυιὰν
θνασκόντων. ἀπό μοι λόγον
τοῦτον στόμα ῥῖψον
« ἐπεὶ τό γε λοιδορῆσαι
« θεούς, ἐχθρὰ σοφία· καὶ
« τὸ καυχᾶσθαι παρὰ καιρὸν,
ἀντιστρ. κώλ: ις·
« μανίαισιν ὑποκρέκει.
μὴ νῦν λαλάγει τὰ τοι-
αῦτ'· ἔα πόλεμον μάχαν τε πᾶσαν
χωρὶς ἀθανάτων. φέροις
δὲ Πρωτογενείας
ἄστει γλῶσσαν, ἵν' αἰολο-
βρόντα Διὸς αἴσᾳ
Πύῤῥα Δευκαλίων τε Παρ-
νασοῦ καταβάντε,
δόμον ἔθεντο πρῶτον· ἄτερ
δ' εὐνᾶς ὁμόδαμον
κτισάσθαν λίθινον γόνον.

quũ itẽ resistebat ipsum argẽteo arcu oppugnans Phœbus. Nec Pluto immotam habebat uirgã, mortalia corpora qua deducit cauum ad uicum morientium. Mihi hunc sermonem abijce os. nam co-»
uiciari dijs, odiosa [est] sa»
pientia: & gloriari in-»
tempestiuè, *insaniis con-»
sonat: Ne nunc stridas ta»
lia: omitte bellum pugnámque omnem seorsum à diis. Conuertas autem ad Protogeniæ urbẽ linguam, ubi uelociter fulminantis Iouis imperio Pyrrha Deucaliónque Parnasso quum descendissent, sedes collocarunt primas, & absque concubitu, eiusdem generis comparauerunt lapideã fœturam.

λαοὶ δ' ὀνόμασθεν.
ἔγειρ' ἐπέων σφιν οἶμον
« λιγύν. αἴνει δὲ παλαιὸν
« μὲν οἶνον, ἄνθεα δ' ὕμνων

ἐπῳ. κῶ. ι.

« νεωτέρων. λέγοντι μὰν
χθόνα μὲν κατακλύσαι μέλαιναν
ὕδατος σθένος· ἀλλὰ Ζηνὸς
τέχναις ἀνάπωτιν ἐξαίφνας
ἄντλον ἑλεῖν. κείνων δ' ἔσαν
χαλκάσπιδες ὑμέτεροι πρόγονοι,
ἀρχᾶθεν Ἰαπετιονίδος
φύτλας κοῦροι, κορᾶν τε φερ-
τάτων Κρονιδᾶν, ἐγ-
χώριοι βασιλῆες αἰεί.

στρο. γ. κῶ. ις.

πρὶν ὀλύμπιος ἁγεμὼν
τὰν παῖδ' ἀπὸ γᾶς Ἐπει-
ῶν Ὀπουντος ἀναρπάσαις ἕκαλος,
μίχθη Μαιναλίαισιν ἐν
δειραῖς, καὶ ἔνεικε
Λοκρῷ· μὴ καθέλοι μιν αἰ-
ὼν, πότμον ἐφάψας,
ὀρφανὸν γενεᾶς. ἔχε

λαοὶ autem appellati fue rũt. Excita carminũ ipsis uiã canorã. lauda autẽ « uetus quidem uinum, flo« res autẽ hymnorũ recen» tiorũ. Aiunt porrò terrã» quidem obruisse nigram aquæ robur, sed Iouis so lertia refluxũr epẽtè ex ũdationẽ cœpisse. Ex illis autẽ erant æreis clypeis instructi uestri maiores, ab initio Iapetionidis stir pis filij, filiarúmque præ stantissimarum Saturnij, indigenæ reges semper. *Quõdam Olympi dux filiam Opuntis è terra Epeorũ quum subripuis set tacitus, mixtus est [ei] Mænalijs in iugis, & re duxit ad Locrum, ne au ferret eum æuum mor tẽ inducens, expertẽ pro lis. habebat h.i.

δὲ σπέρμα μέγιστον
ἄλοχος. εὐφράνθη τε ἰδὼν
ἥρως θετὸν υἱόν.
μάτρωος δ' ἐκάλεσσέ μιν
ἰσώνυμον ἔμμεν,
ὑπέρφατον ἄνδρα μορφᾷ
τε καὶ ἔργοισι. πόλιν δ' ὤ-
πασεν λεών τε διαιτᾶν.

ἀντιστρ. κώ. ις.

ἀφίκοντο δέ οἱ ξένοι
ἔκ τ' Ἄργεος, ἔκ τε Θη-
βᾶν· οἱ δ' Ἀρκάδες, οἱ δὲ καὶ Πισᾶται·
υἱὰ δ' Ἄκτορος ἐξόχως
τίμασεν ἐποίκων,
Αἰγίνας τε, Μενοιτίου.
τοῦ παῖς ἅμ' Ἀτρείδαις
Τεύθραντος πεδίον μολὼν,
ἔστα σὺν Ἀχιλλεῖ
μόνος, ὅτ' ἀλκᾶντας Δαναοὺς
τρέψαις ἁλίαισι
πρύμναις Τήλεφος ἔμβαλεν.
ὥστ' ἔμφρονι δεῖξαι
μαθεῖν Πατρόκλου βιατὰν
νόον γ'. ἐξ οὗ Θέτιος γό-

autem semen generosissimum uxor, gauisúsque est intuitus heros suppositititiũ filiũ. uocauit autem eum ita ut cognominis esset aui materni, excellentem suprà quàm dici possit forma & factis, urbem autẽ dedit populúmque regere. *Accesserunt igitur hospites ex Argo, & ex Thebis, & Arcades, itémque Pisatæ: sed filiũ Actoris AEginæque Menœtium maximè inter incolas honorauit: cuius filius cum Atridis Teuthrãtis in cãpum profectus, stetit [in acie] cũ Achille solus, quãdo strenuos Danaos in fugã postquam uertisset marinas ad puppes Telephus cõpulit: ita ut prudenti præberet cognoscendam Patrocli strenuam mentem. Ex quo Thetidis pro-

νος οὐλίῳ μὲν ἐν ἀρετᾷ.

ἐπῳδ. κῶλ. ι.

παραγορεῖτο, μή ποτε
σφετέρας ἄπερθε ταξιοῦσθαι
δαμασιμβρότου αἰχμᾶς. εἴην
εὑρησιεπὴς ἀναγεῖσθαι
πρόσφορος ἐν Μοισᾶν δίφρῳ.
τόλμα δὲ καὶ ἀμφιλαφὴς δύναμις
ἕσποιτο. προξενίᾳ δ' ἀρετᾷ
τ' ἦλθον τιμάορος Ἰσθμίαι-
σι Λαμπρομάχου μί-
τραις· ὅτ' ἀμφότεροι κράτησαν

στρο. δ. κῶλ. ιϛ.

μίαν ἔργον ἀν' ἀμέραν.
ἄλλαι δὲ δύ' ἐν Κορίν-
θου πύλαις ἐγένοντ' ἔπειτα χάρμαι.
ταὶ δὲ καὶ Νεμέας Ἐφαρ-
μόστῳ κατὰ κόλπον,
Ἄργει τ' ἔσχεθε κῦδος ἀν-
δρῶν, παῖς δ' ἐν Ἀθάναις.
οἷον δ' ἐν Μαραθῶνι συ-
λαθεὶς ἀγενείων,
μένεν ἀγῶνα πρεσβυτέρων
ἀμφ' ἀργυρίδεσι·

les perniciosso ipsũ in bello* hortabatur, nũquã absq; sua in acie stare hasta mortaliũ domitrice. [Vtinã] sim excogitator uerborũ, ad narrãdum cõmodus in Musarum curru: audacia quoque & ampla facultas cõsequatur. Ob hospitalitatem autẽ & uirtutẽ accessi celebrator Isthmiatis Lampromachi coronis: quando ambo [eius dem] incepti compotes euaserunt* eodem die. Alia autem duo in Corinthi portis contigerunt postea gaudia, alia autem & Nemeæ in sinu Epharmosto. Argisque obtinuit decus uirilis ætatis, puer autem Athenis. Qualiter autem apud Marathonem quum subduxisset se ab imberbibus, sustinebat certamen seniorum de argenteis phialis:

φῶτας δ᾽ ὀξυρεπεῖ δόλῳ
ἀπτῶτι δαμάσαις,
διήρχετο κύκλον, ὅσσᾳ
βοᾷ, ὡραῖος ἐὼν καὶ
καλὸς, κάλλιστά τε ῥέξας.
ἀντιστρ. κώ. ις.
τὰ δὲ Παρρασίῳ στρατῷ
θαυμαστὸς ἐὼν φάνη,
Ζηνὸς ἀμφὶ πανάγυριν Λυκαίου·
καὶ ψυχρᾶν ὁπότ᾽ εὐδια-
νὸν φάρμακον αὐρᾶν
Γελλάνᾳ φέρε. σύνδικος
δ᾽ αὐτῷ Ἰολάου
τύμβος, εἰναλία τ᾽ Ἐλευ-
σὶς ἀγλαΐαισι.
"τὸ δὲ φυᾷ, κράτιστον ἅπαν
"πολλοὶ δὲ διδακταῖς
"ἀνθρώπων ἀρεταῖς κλέος
"ὤρουσαν ἑλέσθαι.
"ἄνευ δὲ θεοῦ, σεσιγα-
"μένον γ᾽ οὐ σκαιότερον χρῆ-
"μ᾽ ἕκαστον. ἐντὶ γὰρ ἄλλαι
ἐπῳ. κώ. ι.
"ὁδῶν ὁδοὶ περαίτεραι·

uiróſque celeri dolo lapſu carente quum domuiſſet, pertranſibat circulum, quanto [dii boni] cum clamore, ſpecioſus exiſtens & decorus, pulcherrimâque operatus! *In ijs autem quæ [facta ſunt] Parrhaſio in exercitu, admirandus eſſe apparuit, Iouis in panegyrica celebritate Lycæi: & frigidorum quando propulſatorium remedium uentorum apud Pellenem retulit. Teſtis [eſt] Iolai tumulus, maritimâque Eleuſis ſplendidis ipſius factis. „Quod à natura [eſt,] optimum omne. „multi tamen hominum partis diſciplina uirtutib⁹ „ad laudem prodierunt aſſequēdā: „ſed [quæ] abſque deo, ſi tacita fuerit, non deterior res „[eſt] quælibet. „*Sūt enim aliæ uiæ alijs tranſitu faciliores. „

„μία δ' οὐχ ἅπαντας ἄμμε θρέψει
„μελέτα· σοφίαι μὲν αἰπει-
ναί· τοῦτο δὲ προσφέρων ἄεθλον,
ὄρθιον ὤρυσαι θαρσέων,
τόνδ' ἀνέρα δαιμονίως γεγάμεν,
εὔχειρα, δεξιόγυιον, ὁρῶν-
τ' ἀλκάν. Αἰάντειόν τε δαι-
τὶ ὅστ' Ἰλιάδα νι-
κῶν ἐπεστεφάνωσε βωμόν.

ΑΓΗΣΙΔΑΜΩι
Λοκρῷ ἐπιζεφυρίῳ, παιδὶ, πύκτῃ.
Εἶδος Ι.

στροφὴ α, κῶλ. η.

ΤΟν ὀλυμπιονίκαν ἀνάγνωτέ μοι
Ἀρχεστράτου παῖδα, πόθι φρενὸς
ἐμᾶς γέγραπται. γλυκὺ γὰρ αὐτῷ
μέλος ὀφείλων ἐπιλέλαθ'. ὦ
Μοῖσ' ἀλλὰ σὺ, καὶ θυγάτηρ
Ἀλάθεια Διὸς,
ὀρθᾷ χειρὶ ἐρύκετον ψευδέων

unicũ autẽ nõ omnes nos alet stu- » diũ. sapientiæ quidẽ arduæ. Hoc » *autẽ afferẽs præmium altè uociferare audacter, hunc uirum diuinum ortum habere, præstantem manibus, dexteritatem in mẽbris habentem, aspectu* Martio *præditum, qui* Aiacis [Oilidæ] *uincens coronauit aram festis dapibus.*

AGESIDAMO

Locro Epizephyrio, puero Pugili.

Ode X.

O Lympiorum *uictorem redigite mihi in memoriam* Archestrati *filium, qua in parte mentis meæ scriptus sit. dulce enim illi melos debere oblitus sum.* Sed *tu ô* M*usa & filia* Iouis Veritas, *recta manu arcete mendaciorum*

ἐνιπὰν ἀλιτόξενον.

ἀντισρ. κώ. η.

ἔκαθεν γὰρ ἐπελθὼν ὁ μέλλων χρόνος,
ἀμὸν καταίσχυνε βαθὺ χρέος.
ὅμως δὲ λῦσαι δυνατὸς ὀξεῖ-
αν ἐπιμομφὰν ὁ τόκος ἀνδρῶν·
νῦν ψᾶφον ἑλισσομέναν,
ὅπα κῦμα κατα-
κλύσσει ῥέον· ὅπα τε κοινὸν λόγον
φίλαν τίσομεν ἐς χάριν.

ἐπῳ. κώ. θ.

νέμει γὰρ Ἀτρέκεια πόλιν Λοκρῶν
Ζεφυρίων, μέλει τέ σφισι Καλλιόπα,
καὶ χάλκεος Ἄρης. τράπε δὲ Κυκνεία
μάχα καὶ ὑπέρβιον Ἡρακλέα. πύκτας
δ' ἐν Ὀλυμπιάδι νικῶν Ἴλᾳ φερέτω
χάριν
Ἀγησίδαμος, ὡς Ἀχιλλεῖ Πάτροκλος.
„θήξαις δέ κε φύντ' ἀρετᾷ ποτὶ
„πελώριον ὅρμασε κλέος ἀ-
„νὴρ, θεοῦ σὺν παλάμᾳ.

στρο. β. κώλ. η.

„ἄπονον δ' ἔλαβον χάρμα παῦροί τινες,
„ἔργων πρὸ πάντων, βιότῳ φάος.

*reprehensionem ob admissum in hospitē peccatū.*A lōgo enim interuallo superueniens tempus quod futurum expectabatur, meum dedecorauit magnum debitum. Sed tamē soluere potest usura celerē uituperationem hominū. Nūc[uideamus]quo pacto calculū q uoluitur [in littore]fluctus obruet erumpens, & quomodo communem hymnum amicum persoluemus ad gratiam.*Regit enim ueritas urbem locrorum Zephyriorum, & curæ est ipsis Calliope, & æreus Mars. Fugauit porrò Cygnea pugna etiam Herculem supramodum uiolentum. Pugiles uerò in Olympia deuincens Agesidamus, gratiam habeat Hylæ, ut Achilli Patroclus. Acuens autē uirū uirtute[alius]uir,ad ingēs euexit decus,dei cū auxilio.*at laborū expers acceperunt gaudiū pauci aliq.operib⁹ præ ōnibus, uitæ lumē.*

ἀγῶνα δ᾽ ἐξαίρετοι ἀεῖσαι
θέμιτες ὦρσαν Διὸς, ὃν ἀρχαί-
ῳ σάματι πὰρ Πέλοπος,
βίῃ Ἡρακλέος
ἐκτίσατο, ἐπεὶ Ποσειδάνιον
πέφνε Κτέατον ἀμύμονα·

ἀντιστρ. κῶλ. η.

πέφνε δ᾽ Εὔρυτον· ὡς Αὐγέαν λάτριον
ἀέκονθ᾽ ἑκὼν μισθὸν ὑπέρβιον
πράσσοιτο. λόχμαισι δὲ δοκεύσαις
ὑπὸ Κλεωνᾶν, δάμασε καὶ κεί-
νους Ἡρακλέης ἐφ᾽ ὁδῷ.
ὅτι πρόσθε ποτὲ
Τιρύνθιον ἔπερσαν αὐτῷ στρατὸν
μυχοῖσιν ἥμενον Ἄλιδος

ἐπῳδ. κῶλ. θ.

Μολίονες ὑπέρφιαλοι. καὶ μὰν
ξειναπάτας Ἐπειῶν βασιλεὺς ὄπιθεν
οὐ πολλὸν, ἴδε πατρίδα πολυκτέανον
ὑπὸ στερεῷ πυρὶ πλαγαῖς τε σιδάρου
βαθὺν εἰς ὀχετὸν ἄτας ἵζοισαν ἑὰν πόλιν.
« νεῖκος δὲ κρεσσόνων ἀποθέσθ᾽ ἄπορον.
κἀκεῖνος ἀβουλίᾳ, ὕστατος
ἁλώσιος ἀντιάσαις, θάνατον
αἰπὺν οὐκ ἐξέφυγεν.

*Certamen autem eximium canere iura incitarunt Iouis, quod anti-quum iuxta sepulchrum Pelopis Herculea uis constituit, quum Neptuniū interfecisset Cteatum inculpatum:*interfecisset etiā Eurytum, ut à supramodum uiolento Augea nolente uolens famularem mercedem exigeret. In saltibus autem insidiatus sub Cleonis, domuit & illos Hercules in uia, quoniam antea aliquando Tyrinthiū profligauerant ipsi exercitum in recessibus sedentem Elidis* Moliones arrogātissimi. Sed enim deceptor hospitū rex Epeorū non multo pòst uidit patriam possessionibus abūdantē sub ualido igni, ictibúsque ferri profundo gurgite calamitatis sedentem suam ciuitatem. Contentionem enim [susceptam aduersus] potentiores deponere difficile est. & ille temeritate postremus expugnationis obuius factus, mortem grauem non effugit.*

στροφ. γ. κώ. η.

ὁ δ' ἄρ' ἐν Πίσᾳ ἔλσαις ὅλον τε στρατὸν,
λείαν τε πᾶσαν Διὸς ἄλκιμος
υἱὸς, σταθμᾶτο ζάθεον ἄλσος
πατρὶ μεγίστῳ. περὶ δὲ πάξαις,
ἄλτιν μὲν ὅγ' ἐν καθαρῷ
διέκρινε· τὸ δὲ
κύκλῳ πέδον, ἔθηκε δόρπου λύσιν,
τιμάσαις πόρον Ἀλφεοῦ,

ἀντιστρ. κώ. η.

μετὰ δώδεκ' ἀνάκτων θεῶν· καὶ πάγον
Κρόνου προσεφθέγξατο. πρόσθε γὰρ
νώνυμος, ἇς Οἰνόμαος ἆρχε,
βρέχετο πολλᾷ νιφάδι. ταύτᾳ
δ' ἐν πρωτογόνῳ τελετᾷ
παρέσταν μὲν ἄρα
«μοῖραι σχεδὸν, ὅ, τ' ἐξελέγχων μόνος
«ἀλάθειαν ἐτήτυμον

ἐπῳ. κῶλ. θ.

«χρόνος· τὸ δὲ σαφανὲς ἰὼν πόρσω
κατέφρασεν, ὅπα τὰν πολέμου δόσιν
ἀκρόθινα διελὼν ἔθυε, καὶ πεντα-
ετηρίδ' ὅπως ἄρα ἔστασεν ἑορτὰν,
σὺν ὀλυμπιάδι πρώτᾳ, νικαφορίαισί τε

*Ille itaque Iouis strenuus filius contracto in Pisa uniuerso exercitu, prædáque omni, metiebatur diuinum lucum Patri maximo. quum autem circunsepsisset templum quidem in puro [loco] separauit: areã autem quæ in circuitu, fecit cœnæ diuersorium, honore prosequutus meatum Alphei *cũ duodecim regibus diis, & collẽ Saturni appellauit. Antea enim ingloria, cui OEnomaus imperabat, rigabatur multa niue. hac autem in primo nata celebritate affuerunt Parcæ propè, & quod prodit solùm ueritatem certam tempus: certitudinémque procedens ultrà enarrauit, ubi bellicumunus spolia partitus immolasset, & quinquennalem quomodo instituisset celebritatem, in Olympiade prima, uictoriæque adeptionibus.

ὡς δὴ ποταίνιόν γε λάχε στέφανον,
χείρεσσι ποσίν τε καὶ ἅρμασιν
ἀγώνιον, ἐν δόξα θέμενος,
εὖχος ἔργῳ καθελών.

στρο. δ΄. κῶλ. η.

στάδιον μὲν ἀρίστευσεν εὐθύτονον
ποσσὶ τρέχων παῖς ὁ Λικυμνίου
Οἰωνός. ἧκεν δὲ Μιδέαθεν
στρατὸν ἐλαύνων. ὁ δὲ πάλα κυ-
δαίνων Ἔχεμος Τέγεαν·
Δόρυκλος δὲ τέλος
πυγμᾶς φέρε, Τίρυνθα ναίων πόλιν.
ἐν ἵπποισι δὲ τέτρασιν

ἀντιστροφή, κῶ. η.

ἀπὸ Μαντινέας Σᾶμ' Ἁλιρροθίου.
ἄκοντι Φράστωρ δ' ἔλασε σκοπόν.
μᾶκος δ' Ἐνικεὺς ἔδικε πέτρῳ
χέρα κυκλώσαις ὑπὲρ ἅπαντας,
καὶ συμμαχία θόρυβον
παρέθηξε μέγαν.
ἐν δ' ἕσπερον ἔφλεξεν εὐώπιδος
σελάνας ἐρατὸν φάος.

ἐπῳ. κῶλ. θ.

ἀείδετο δὲ πᾶν τέμενος τερπναῖ-

Quísnam recentem adeptus est coronam manibus, pedibúsque, & curribus, aduersarij, (seipsũ in honore collocando) gloriam facto [suo] detrahens? Stadio quidem præstantissimus fuit in rectitudinem extenso, pedibus currens filius Licymnij OEonus. uenerat autem ex Midea exercitum ducens. Lucta autem illustrans Echemus Tegean. Doryclus uerò finẽ pugilatus reportauit, Tirynthã incolẽs urbẽ. Cum equis autẽ quatuor, *ex Mãtinea [tu fili] Halirrothij, Seme: at iaculo Phrastor attigit scopũ. Lõgè autem Eniceus iaculatus est saxeo disco, manum circumrotãs supra omnes, & sodalitio tumultum commouit magnum, uespe-rúmque illustrauit pulchræ aspectu Lunæ amabile lumen. *Personabat igitur totum delubrum inquin-

σι θαλίαις τὸ ἐγκώμιον ἀμφὶ τρόπον.
ἀρχαῖσι δὲ προτέραις ἑπόμενοι καὶ νῦν,
ἐπωνυμίαν χάριν νίκας ἀγερώχου,
κελαδησόμεθα βροντὰν, καὶ πυρπά-
λαμον βέλος
ὀρσικτύπου Διός γ', ἐν ἅπαντι κράτει
αἴθωνα κεραυνὸν ἀρηρότα·
χλιδῶσα δὲ μολπὰ πρὸς κάλαμον
ἀντιάξει μελέων·

στροφὴ ε, κῶ. η.

τὰ παρ' εὐκλέϊ Δίρκᾳ χρόνῳ μὲν φάνεν·
"ἀλλ' ὥστε παῖς ἐξ ἀλόχου πατρὶ
"ποθεινὸς, ἵκοντι νεότατι
"τὸ πάλιν ἤδη, μάλα δέ οἱ θερ-
"μαίνει φιλότατι νόον·
"ἐπεὶ πλοῦτος ὁ λα-
"χὼν ποιμένα ἐπακτὸν ἀλλότριον
"θνάσκοντι στυγερώτατος·

ἀντιστρ. κῶλ. η.

"καὶ ὅταν καλὰ ἔρξαις ἀοιδᾶς ἄτερ,
"Ἀγησίδαμ' εἰς Ἀΐδα σταθμὸν
"ἀνὴρ ἵκηται, κενεὰ πνεύσας,
"ἔπορε μόχθῳ βραχύ τι τερπνόν.
τὶν δ' ἁδυεπής τε λύρα,

discõuiuiis laudatorio ritu. Initia autem priora sequentes & nunc, gratiam [hymni] cognominem uictoriæ superbæ canemus, tonitru & ignem protendens telũ horrisoni Iouis, in omni potẽtia ardens fulmen aptum. Deliciosa autẽ modulatio carminũ ad fistulã occurret *quæ apud inclytã Dircẽ longo quidẽ pòst tẽpore apparuerũt: sed quẽadmodũ filius ex uxore patri amabilis, uenienti ad iuuẽtutẽ præ senio[ru r]sũ, ualde autẽ incẽdit amore mẽtẽ (quoniã diuitiæ sortitæ dominũ ascititiũ alienũ, morientib[us sunt] odiosissimæ) [ita]* etiã quũ pulchra operatus uir sine carmine, Agesidame, in Orci limẽ uenerit, frustra sumpto labore, præbuit labori breuem quandam delectationem. Tibi autem dulciloquáque lyra,

γλυκύς τ' αὐλὸς ἀνα-
πάσσει χάριν. ἔχοντι δ' εὐρὺ κλέος
κόραι Πιερίδες Διός.

ἐπῳ. κῶλ. θ.

ἐγὼ δὲ συνεφαπτόμενος σπουδᾷ,
κλυτὸν ἔθνος Λοκρῶν ἀμφέπεσον, μέλιτι
δ' εὐάνορα πόλιν καταβρέχων, παῖδ' ἐ-
ρατὸν Ἀρχεστράτου αἴνησα, τὸν εἶδον
κρατέοντα χερὸς ἀλκᾷ, βωμὸν παρ'
ὀλύμπιον,
κεῖνον κατὰ χρόνον γ', ἰδέα τε καλὸν,
ὥρα τε κεκραμένον. ἅ, τ' ἀναι-
δέα Γανυμήδει θάνατον ἄ-
λαλκε, σὺν Κυπρογενεῖ.

ΤΩι ΑΥΤΩι Α-
γησιδάμῳ παιδὶ.
Εἶδος ΙΑ.

στροφ. α. κῶλ. ς.

" Ἔστιν ἀνθρώποις ἀνέμων ὅτε πλείστα
" χρῆσις, ἔστιν δ' οὐρανίων ὑδάτων
" ὀμβρίων, παίδων νεφέλας.
" εἰ δὲ σὺν πόνῳ τις εὖ πράσσει, μελιγάρυες
ὕμνοι,

dulcisq; fistula inspergit gratiã. præbent quoque amplum decus filiæ Pierides Iouis. Ego quoque opitulans studiosè, illustrẽ gẽtẽ Locrorũ amplexus sum, & melle ciuitatem irrigans uiris præstantẽ, filium amabilem Archestrati laudaui. quem uidi uincentem manus robore arã apud Olympiacã, illo tempore formáque pulchrum floréque ætatis temperatũ: qui [flos] impudentem à Ganymede mortẽ propulsauit, cum Venere.

EIDEM AGEsidamo fœnus. Ode XI.

Aliquando hominibus uẽtorũ " plurimus [est] usus, aliquan" do item cælestium aquarum fi" liarum nubis. Quòd si cum labo" re aliquis rem prosperè gerat, blã" diloqui hymni "

“ ὑστέρων ἀρχαὶ λόγων τέλλεται,
“ καὶ πιστὸν ὅρκιον μεγάλαις ἀρεταῖς.

ἀντιστρ. κῶλ. ϛ.

ἀφθόνατος δ᾽ αἶνος ὀλυμπιονίκαις
οὗτος ἄγκειται· τὰ μὲν ἁμετέρα
γλῶσσα ποιμαίνειν ἐθέλει.
“ ἐκ θεοῦ δ᾽ ἀνὴρ σοφαῖς ἀνθεῖ ἐσαεὶ
πραπίδεσσιν.
ἴσθι νῦν, Ἀρχεστράτου παῖ, τεᾶς
Ἀγησίδαμε πυγμαχίας ἕνεκεν,

ἐπῳδός, κῶλ. ι.

κόσμον ἐπὶ στεφάνῳ χρυσέας ἐλαίας
ἁδυμελῆ κελαδήσω, τὰν Ἐπι-
ζεφυρείων Λοκρῶν γενεὰν ἀλέγων·
ἔνθα συγκωμάξατ᾽. ἐγγυάσομαι,
μή μιν ὦ μοῖσαι φυγόξενον στρατὸν,
μηδ᾽ ἀπείρατον καλῶν,
ἀκρόσοφον δὲ καὶ αἰχματὰν ἀφίξε-
“ σθαι. τὸ γὰρ
“ ἐμφυὲς, οὔτ᾽ αἴθων ἀλώπηξ,
“ οὔτ᾽ ἐρίβρομοι λέοντες
“ διαλλάξαιντο ἦθος.

*posteriorum occasiones sermonum »
sunt, & fidum pignus magnis uir- »
tutibus.* Inuidiæ autem non obno- »
xia laus uictricibus Olympiorum
hæc reposita est. Quæ quidem no
stra lingua gubernare uult. Cæte- »
rùm ex deo homines prudentibus »
florent in perpetuum mentibus. Sci »
to Archestrati fili Agesidame, tui
pugilatus causa *ornamentum ob
coronā aureæ oliuæ blandiloquū
cantabo, Epizephyriorum Locrorū
gentem curæ habens. Ibi choream
unà instituite. spondebo, non adi-
psum, ô Musæ, hospites fugientem
populum, neque imperitum hone-
status, sed summè sapientem &
bellicosum peruenturas esse. Siqui »
dē natura insitos neque ardens »
uulpes, nec grauiter rugientes le- »
ones mutauerint mores. »*

ΕΡΓΟΤΕΛΕΙ Ἱμεραίῳ, δολιχοδρόμῳ.

Εἶδος ΙΒ.

στροφὴ α, κῶ. θ.

Λίσσομαι παῖ Ζηνὸς ἐλευθερίου,
Ἱμέρᾳ εὐρυσθενέ' ἀμ-
φὶ πόλει, σώτειρα Τύχα.
«τὶν γὰρ ἐν πόντῳ κυβερνῶνται θοαὶ
«νᾶες, ἐν χέρσῳ τε λαιψηροὶ πόλεμοι,
«κἀγοραὶ βουλαφόροι· αἵ γε μὲν ἀνδρῶν
«πόλλ' ἄνω, τὰ δ' αὖ κάτω
«ψεύδη μεταμώνια τέμνοι-
«σαι κυλίνδοντ' ἐλπίδες.

ἀντιστρ. κῶ. θ.

«σύμβολον δ' οὔπω τις ἐπιχθονίων
«πιστὸν ἀμφὶ πράξιος ἐσ-
«σομένας εὗρεν θεόθεν·
«τῶν δὲ μελλόντων τετύφλωνται φραδαί·
«πολλὰ δ' ἀνθρώποις παρὰ γνώμαν ἔπε-
«ἔμπαλιν μὲν τέρψιος· οἱ δ' ἀνιαραῖς [σεν,
«ἀντικύρσαντες ζάλαις,
«ἐσλὸν βαθὺ πήματος ἐν μι-

ERGOTELI HImeræo dolichodromo. Ode XII.

Supplico tibi filia Iouis libertatis præsidis pro Himera potēti urbe, seuatrix Fortuna. A te enim ›› in mari gubernantur celeres na- ›› ues, & terra rapida bella, concio- ›› nésque consilij allatrices. Homi- ›› num certè spes multa sursum, a- ›› lia deorsum mendacia uana se- ›› cantes uoluuntur. *Signum enim ›› nondum quisquam terrestriũ cer- ›› tum de re futura nactus est diui- ›› nitus: sed futurorum excæcatæ ›› sunt cognitiones: multáque ho- ›› minibus præter opinionem eue- ›› niunt, in contrarium delectatio- ›› nis. alij uerò molestas quum in- ›› ciderunt in procellas, bonum in- ›› gens infortunio bre- ››

ες κρῷ πεδάμειψαν χρόνῳ.

επῳδ. κῶλ. ι.

υἱὲ Φιλάνορος, ἤτοι καὶ τεά κεν,
(ἐνδομάχας ἅτ᾽ ἀλέκτωρ)
συγγόνῳ παρ᾽ ἑστίᾳ,
ἀκλεὴς τιμὰ κατεφυλλορόησε ποδῶν,
εἰ μὴ στάσις ἀντιάνειρα
Κνωσίας ἄμερσε πάτρας.
νῦν δ᾽ Ὀλυμπίᾳ στεφανωσάμενος,
καὶ δὶς ἐκ Πυθῶνι, Ἰσθμοῖ τ᾽ Ἐργότελες,
θερμὰ νυμφᾶν λουτρὰ βαστάζεις, ὁμιλέ-
ων παρ᾽ οἰκείαις ἀρούραις.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΙ
Κορινθίῳ, σταδιεῖ, δρόμῳ καὶ πεντάθλῳ.
Εἶδος ΙΓ.

στροφὴ α, κῶλ. ια.

Τρισολυμπιονίκαν ἐπαινέων
οἶκον, ἅμερον ἀστοῖς,
ξένοισι δὲ θεράποντα, γνώσομαι
τὰν ὀλβίαν Κόρινθον, Ἰσθμίου

ni permutant tempore. Fili Philanoris, artè & tuum (domi pugnans uelut gallus gallinaceus) cognatum apud larē inglorium decus emarcuisset pedum, nisi seditio uiros inter se cōmittens, Cnosia [te] priuasset patria. At nunc apud Olympiam coronatus, & bis apud Pythonem, & apud Isthmū, Ergoteles, calida nympharum balnea extollis, uersans apud domestica arua.

XENOPHONTI Corinthio cursori stadii, *uictoriam adepto* cursu & quinquertio. Ode 13.

OLympiorum ter uictricē laudans domum, benignam erga ciues, hospitibúsque inseruientem in notitiam adducam beatam Corinthum, Isthmij

πρόθυρον Ποσειδᾶνος ἀγλαόκουρον.
ἐν τᾷ δὲ δ' Εὐνομία ναίει, κασιγνηταί τε, βάθρον πολίων,
ἀσφαλὴς δίκα, καὶ ὁμότροπος εἰρήνα, ταμίαι
ἀνδράσι πλούτου, χρύσεαι
παῖδες εὐβούλου Θέμιτος.

ἀντιστρ. κῶλ. ια.

ἐθέλοντι δ' ἀλεξεῖν ὕβριν κόρου
ματέρα θρασύμυθον.
ἔχω καλά τι φράσαι, τόλμα τέ μοι
εὐθεῖα γλῶσσαν ὀρνύει λέγειν.
«ἄμαχον δὲ κρύψαι τὸ συγγενὲς ἦθος.
ὕμμιν δὲ παῖδες Ἀλάτα, πολλὰ μὲν νικαφόρον ἀγλαΐαν
ὤπασαν ἄκραις ἀρεταῖς
ὑπερελθόντων ἱεροῖς
ἐν ἀέθλοισιν· πολλὰ δ' ἐν
καρδίαις ἀνδρῶν ἔβαλον

ἐπῳ. κῶ. ια.

ὧραι πολυάνθεμοι ἀρχαῖα σοφίσμαθ'. ἅπαν δ' εὑρόντος
«ἔργον.
ταὶ Διωνύσου πόθεν ἐξέφανεν
σὺν βοηλάτᾳ χάριτες

*uestibulum Neptuni, florens iuuenibus. In hac Eunomia habitat sororésque, fundamentum urbium, firma iustitia, & ijsdẽ moribus [prædita] pax dispensatrices hominibus diuitiarum, aureæ filiæ Themidis consultricis bonæ. *Volunt autem arcere iniuriam, saturitatis matrem audaciloquam. Habeo honestáque loqui, audaciáque mihi recta linguam incitat ad dicendum. Impossibi-» le occultare ingenitos mores. No-» bis autem [ô] filij Aletæ, sæpenumero quidẽ uictoriæ reportatorem splendorẽ præbuerunt, eorũ qui per summas strenuitates uictores fuerunt sacris in certaminibus, multa uerò cordibus hominum immiserunt* Horæ floribus copiosæ antiquitus solertia inuenta. Omne autem opus [est]» eius qui inuenit. Bacchi unde exor» tæ uenustates sunt cũ boues agẽte*

διθυράμβῳ; τίς δ' ἱππεί-
οις ἐν ἔντεσσιν μέτρα,
ἢ θεῶν ναοῖσιν οἰω-
νῶν βασιλῆα δίδυ-
μον ἔθηκ'; ἐν δὲ μοῖσ' ἀδύπνοος,
ἐν δ' Αρης ἀνθεῖ νέων
οὐλίαις αἰχμαῖσιν ἀνδρῶν.

στρο. β. κώ. ια.

ὕπατ' εὐρὺ ἀνάσσων Ολυμπίας,
ἀφθόνητος ἔπεσσι
γένοιο χρόνον ἅπαντα, Ζεῦ πάτερ·
καὶ τόνδε λαὸν ἀβλαβῆ νέμων,
Ξενοφῶντος εὔθυνε δαίμονος οὖρον.
δέξαι δέ οἱ στεφάνων ἐγκώμιον τε-
θμὸν, τὸν ἄγει πεδίων
ἐκ Πίσας, πεντάθλῳ ἅμα
σταδίου νικῶν δρόμον. τὸ
ἀντεβόλησεν τῶν ἀνὴρ
θνατὸς οὔπω τις πρότερον·

ἀντιστρ. κώ. ια.

δύο δ' αὐτὸν ἔρεψαν πλόκοι σελί-
νων ἐν Ισθμιάδεσσιν
φανέντα· Νέμεά τ' οὐκ ἀντιξοεῖ.
πατρὸς δὲ Θεσσαλοῦ ἐπ' Αλφεοῦ

dithyrambo? quis prætereà equestribus in armis mẽsuras, aut deorũ templis auiũ regem geminum apposuit? In ea est & Musa suauiter spirans, in ea Mars etiam floret iuuenũ perniciosis prælijs hominum. *[O] *supreme, latè imperãs Olympiæ, non inuidus carminibus[meis] sis tempore omni, Iupiter pater, & hunc populum damni expertem regens, Xenophontis dirige genij uentum prosperũ: & accipe eius coronarum laudatoriam legem, quam aduehit ex campis Pisæ, unà cum quinquertio stadij uincens cursum. quæ non consequutus est uir mortalis unquam prius.* "*Duo ipsum cõtexerunt plicamẽta apiorum in Isthmiadibus conspectum: Nemeáque non repugnant. Patris autem Thessali ad Alphei*

fluenta decus pedum repositum est. quinetiam in Pythiis habet stadij honorē, diaulique, sole in uno mēse præterea eodem asperas apud Athenas, tria certamina celeripes dies posuit pulcherrimas circumco mas.

*Hellotia *autem septies* [*uicit*] *In mari cinctis autem* Neptuni *ritibus,* Ptœodoro *cum patre, maiora oblectamenta sequuntur & perhonorifica carmina.* Quam *multos etiam fortitudinis principatus obtinuistis apud* Delphos, *& in septis leonis?* Pugno *cum multis de multitudine uestrorum insignium factorum.* Sic *quidem apertè non nossem recensere marinorum calculorum numerum.* *Consentaneus " *est autem in quaque re modus,* " [*quem*] *intelligere, opportunitas* " [*est*] *optima.* Ego *autem proprius in* " *communi missus, consiliúmq; lau* " *dans maiorum,* "

πόλεμόν τ' ἐν ἡρωίαις ἀρεταῖσιν,
οὐ ψεύσομ' ἀμφὶ Κορίνθῳ· Σίσυφον μὲν
πυκνότατον παλάμαις
ὡς θεὸν, καὶ τὰν πατρὸς ἀν-
τία Μήδειαν θεμέναν
τὸν γάμον αὐτᾷ, ναῒ σώ-
τειραν Ἀργοῖ καὶ προπόλοις.

ἀντιστρ. κῶ. ια.

τὰ δὲ, καί ποτ' ἐν ἀλκᾷ πρὸ Δαρδάνου
τειχέων ἐδόκησαν
ἐπ' ἀμφότερα μαχᾶν τάμνειν τέλος·
τοὶ μὲν, γένει φίλῳ σὺν Ἀτρέος
Ἑλέναν κομίζοντες· οἱ δ' ἀπὸ πάμπαν
εἴργοντες. ἐκ Λυκίας δὲ Γλαῦκον ἐλθόν-
τα τρόμεον Δαναοί·
τοῖσι μὲν ἐξεύχετ' ἐν ἄ-
στεϊ Πειράνας, σφετέρου
μὲν πατρὸς ἀρχὰν, καὶ βαθὺν
κλᾶρον ἔμμεν καὶ μέγαρον.

ἐπῳ. κε. ια.

ὃς τᾶς ὀφιώδεος υἱ-
όν ποτε Γοργόνος ἦ πόλλ' ἀμφὶ κρουνοῖς
Πάγασον ζεῦξαι ποθέων ἔπαθε,
πρίν γε οἱ χρυσάμπυκα κού-

bellûmque heroicis in uirtutibus, nõ mentiar de Corintho. Sisyphum quidem prudentissimum artificiis, ut deum, & contra patrem Medeam molitam nuptias sibi, nauis seruatricem Argûs & uectorũ. *In iis autem quæ [sunt] in robore, ante Dardani muros uisi fuerunt quondam in utranque [partem] præliorũ secare finem. alij quidem cum charo genere Atrei Helenam repetentes, alij autem omnino prohibentes. Ex Lycia autem Glaucum qui uenerat, timuerũt Danai. apud hos quidem gloriabatur, in urbe Pirenes sui quidẽ patris regnum & magnas opes esse, & domum.* *Qui serpẽtosæ filiũ olim Medusæ Pegasum iungere cupiens, multa certè circa riuos [Pirenes] pertulit, donec ei aureas phaleras habẽs frænũ*

ἐα χαλινὸν Παλλὰς ἤνεγ-
κ'. ἐξ ὀνείρου δ' αὐτίκα
ἦν ὕπαρ· φώνασε δ', εὕδεις
Αἰολίδα βασιλεῦ;
ἄγε φίλτρον τόδ' ἱππεῖον δέκευ,
καὶ δαμαίῳ μιν, θύων
ταῦρον ἀργὸν, πατρὶ δεῖξον.

στροφὴ δ', κῶ. ια.

κυαναιγὶς ἐν ὄρφνᾳ κνώσσοντί οἱ
παρθένος τόσσα εἰπεῖν
ἔδοξεν. ἀνὰ δ' ἔπαλτ' ὀρθῷ ποδί·
παρκείμενον δὲ συλλαβὼν τέρας,
ἐπιχώριον μάντιν ἄσμενος εὗρεν·
δεῖξέν τε Κοιρανίδᾳ πᾶσαν τελευτὰν
πράγματος· ὥστ' ἀνὰ βω-
μῷ θεᾶς κοιτάξατο νύ-
κτ' ἀπ' ἐκείνου χρήσιος, ὅ-
πως τέ οἱ αὐτὰ Ζηνὸς ἐγ-
χεικεραύνου παῖς ἔπορε

ἀντιστρ. κῶ. ια.

δαμασίφρονα χρυσόν. ἐνυπνίῳ
δ' ὡς τάχιστα πιθέσθαι
κελήσατό μιν· ὅταν δ' εὐρυσθενεῖ
καρταίποδ' ἀνερύῃ γαιαόχῳ,

puella Pallas attulit. E ſomnio autem ſtatim fuit[iſtud]uigilanti euidens: loquutáque eſt, Dormis oriunde ab AEolarex?age, delinimentum hoc equinum accipe, & domitori ipſum (ſacrificans taurum ſplendidum) patri oſtendito.

**Nigrā habens ægidem in nocte dormienti illi uirgo non plura dicere uiſa eſt. Exiluit igitur recto pede: adiacénſque quum corripuiſſet monſtrum, indignam inuatem lubens reperit, oſtendítque Cærani filio omnem euentum rei: ut in ara deæ dormiſſet noctu, iuxta oraculum ab eo datum: & quomodo illi ipſa Iouis enſe fulminatoris filia dediſſet*domans feroces animos aurum. Somnio itaque quā celerrimè parere iuſſit ipſū: & quū præpotenti taurum mactaſſet terram continenti,*

: θέμεν ἱππεία βωμὸν εὐθὺς Ἀθάνᾳ.
«τελεῖ δὲ θεῶν δύναμις καὶ τὰν παρ'
«ὅρκον, καὶ παρὰ ἐλπίδα κού-
«φαν κτίσιν γ'. ἤτοι καὶ ὁ καρ-
τερὸς ὁρμαίνων ἔλαβε
Βελλεροφόντας, φάρμακον
πραῢ τείνων ἀμφὶ γένυ,
ἐπῳδ. κῶλ. ια.
ἵππον πτερόεντ'. ἀναβὰς
δ' εὐθὺς ἐνόπλια χαλκωθεὶς ἔπαιζε.
σὺν δ' ἐκείνῳ καὶ ποτ' Ἀμαζονίδων
αἰθέρος ψυχρᾶς ἀπὸ κόλ-
πων ἐρήμου, τοξόταν βάλ-
λων γυναικεῖον στρατὸν,
καὶ Χίμαιραν πῦρ πνέοισαν,
καὶ Σολύμους ἔπεφνε.
διασωπάσομαι αὐτῷ μόρον,
τὸν δ' ἐν Οὐλύμπῳ φάτναι
Ζηνὸς ἀρχαῖαι δέχονται.
στρο. ε. κῶλ. ια.
ἐμὲ δ' εὐθὺν ἀκόντων ἱέντα ῥόμ-
βον, παρὰ σκοπὸν οὐ χρὴ
τὰ πολλὰ βέλεα καρτύνειν χεροῖν.
Μοίσαις γὰρ ἀγλαοθρόνοις ἑκὼν,

ut struerer equestri aram statim Mineruæ. Efficit autem deorum potentia ut sit opus facile » quod (alioqui est) præter id quod » quis iuret & speret posse fieri.) »
Certè & fortis alacri animo accepit Bellerophões *equum alatum, pharmacum delinitorium extendens circa mandibulas. Simulatque autem cõscendisset, æratus lusit (saltationem) enopliõ. Cum illo autem aliquãdo Amazonidũ etiam muliebrem exercitum sagittarium aeris frigidi (&) deserti à sinibus iaculans, & Chimærã ignẽ spirantẽ, & Solymos interfecit. Reticebo eius mortem: sed ipsum (equũ) in Olympo præsepia Iouis antiqua excipiunt.
*Verùm me rectum telorum mittentem turbinem, præter scopum non oportet multa tela firmare manibus. Musis enim splendidas sedes habentibus cedens,

Ολιγαιθίδαισιν τ' ἔβαν ἐπίκουρος,
Ισθμοῖ, τά τ' ἐν Νεμέᾳ. παύρῳ δ' ἔ-
σω φανέρ' ἀθρό' ἀλα- [πει θή-]
θής τέ μοι ἔξορκος ἐπέσ-
σεται. ἑξηκοντάκι γὰρ
ἀμφοτέρωθεν γ' ἁδύγλωσ-
σος βοὰ κάρυκες ἐσλοῦ.

ἀντιστρ. κῶ. ια.

Τὰ δ' Ὀλυμπίᾳ αὐτῶν ἔοικεν ἤ-
δη πάροιθε λελέχθαι·
τά τ' ἐσσόμενα τότ' ἂν φαίνω σαφές.
«νῦν δ' ἔλπομαι μὲν, ἐν θεῷ γε μὰν
«τέλος. εἰ δὲ δαίμων γενέθλιος ἕρποι,
Διὶ τοῦτ' Ἐνυαλίῳ τ' ἐκδώσομεν πράσ-
σειν. τὰ δ' ἐπ' ὀφρύϊ Παρ-
νασσίᾳ, ἄμφ' Ἄργει τε, ὅ-
σα καὶ ἐν Θήβαις, ὅσα τε
Ἀρκάσ' ἀνάσσων, μαρτυρή-
σει Λυκαίου βωμὸς ἄναξ,

ἐπῳ. κῶ. ια.

Πελλάνα τε καὶ Σικυὼν,
καὶ Μέγαρ', Αἰακιδᾶν τ' εὐερκὲς ἄλσος,
ἅ τ' Ἐλευσὶς, καὶ λιπαρὰ Μαραθὼν,
ταί θ' ὑπ' Αἴτνας ὑψιλόφου

Oligæthidis ueni auxiliator, [ob eorũ facta] apud Isthmũ & Nemeã. breui igitur carmine faciam manifesta, uerúmque mihi iusiurãdum aderit. sexagies enim utrinq; dulcilinguis uox præconis [uictores eos pronũtiauit.] *Eorũ autẽ apud Olympiã [facta] uidentur iam antea dicta fuisse. Futura autẽ, tunc [quũ fuerint] dixerim aperté. Nunc autem spero quidẽ, sed in deo [est] euentus. uerùm si deus custos eius iam à natiuitate progrediatur, o-ui hoc Martíque trademus faciẽdũ. [Facta autem eius] in iugo Parnassio, & apud Argos, & apud Thebas, [papæ] quàm multa [sũt:] & quàm multa apud Arcades [fecit] dominiũ [coronæ] obtinens, testabitur Lycæi Iouis ara regina: Pellana quoque [testis erit factorum eius] & Sicyõ, & Megara, AEacidarúmque beneseptus lucus, Eleusísque & opulenta Marathon, & quæ sunt [sub AEtna altiu ertice

καλλίπλουτοι πόλιες, ἅ τ' Εὔ-
βοια· καὶ πᾶσαν κατ'
Ἑλλάδ' εὑρήσεις ἐρευνῶν
μάσσον' ἢ ὡς ἰδέμεν.
ἀλλὰ κούφοισιν ἔκνευσαι ποσί.
Ζεῦ τέλει', αἰδῶ δίδοις,
καὶ τύχαν τερπνῶν γλυκεῖαν.

ΑΣΩΠΙΧΩι ΟΡχομενίῳ, παιδὶ Κλεοδάμου, σταδιεῖ.

Εἶδος ΙΔ.

Εἶδος μονοστροφικὸν, κῶλ. ιη, καὶ ιζ.

ΚΑφισίων ὑδάτων λαχοῖσαι,
αἵ τε ναίετε καλλίπωλον ἕδραν,
ὦ λιπαρᾶς ἀοίδιμοι βασίλειαι
Χάριτες Ὀρχομενοῦ,
παλαιγόνων Μινυᾶν ἐπίσκοποι,
κλῦτ', ἐπεὶ εὔχομαι.
σὺν γὰρ ὑμῖν τὰ τερπνὰ καὶ τὰ γλυκέα
γίνεται πάντα βροτοῖς,
εἰ σοφὸς, εἰ καλὸς, εἴ τις ἀγλαὸς

diuitiis florētes urbes, & Eubœa. Denique uniuersam per Græciā inuenies scrutans maiora quàm mente complecti possis. Sed me leuibus exire pedibus Iupiter effice, reuerentiam dans, & prosperitatem rerum delectabilium dulcem.

ASOPICHO ORchomenio, filio Cleodami, stadii cursori. Ode XIIII.

CEphesias aquas sortitæ, & quæ incolitis pulchritudine equorum nobilem sedem, ô pinguis Orchomeni celebres reginæ Charites, antiquorum Minyarū præsides, audite, quoniam preces fundo. Nam per uos delectabilia & dulcia existunt omnia mortalibus si sapiens, si pulcher, si quis splendidus

"ἀνήρ. οὔτε γὰρ θεοὶ
"σεμνᾶν Χαρίτων ἄτερ
"κοιρανέοντι χορούς,
"οὔτε δαῖτας· ἀλλὰ πάντων
"ταμίαι ἔργων ἐν οὐρανῷ,
"χρυσότοξον θέμεναι
"παρὰ Πύθιον Ἀπόλλωνα θρόνους,
"ἀέναον σέβοντι πατρὸς
"Ὀλυμπίοιο τιμάν.

τὰ ιζ´ αὐτοῦ κῶλα.

πότνι' Ἀγλαΐα, φιλησίμολπέ
τ' Εὐφροσύνα, θεῶν κρατίστου παῖδες,
ἐπάκοοι νῦν, Θαλία τε ἐ-
ρασίμολπε, ἰδοῖσα τόνδε
κῶμον ἐπ' εὐμενεῖ τύχᾳ,
κοῦφα βιβῶντα. Λυδίῳ γὰρ
Ἀσώπιχον ἐν τρόπῳ,
ἐν μελέταις τε ἀείδων
μόλον, οὕνεκα ὀλυμπιόνικος ἁ Μινύεια
σεῦ ἕκατι. μελαντειχέα δόμον
Φερσεφόνας ἴθι Ἀχοῖ,
πατρὶ κλυτὰν φέροισ' ἀγ-
γελίαν, Κλεόδαμον ὄφρ' ἰδοῖσ' υἱ-
όν, εἴπῃς ὅτι οἱ νέαν

[sit] uir. neque enim dij uenera- »
bilibus absque Charitibus regunt »
choros, neque conuiuia: sed o- »
mnium dispensatrices operum in »
cælo, quæ iuxta [insignem] arcu »
aureo Pythium Apollinem colloca- »
runt sedes, sempiternum colunt »
patris Olympij honorem. *Vene- »
randa Aglaïa, hymnorúmque a-
mans Euphrosyne, filiæ eius qui
potentissimus est deorum, exau-
ditrices nunc [estote.] Tu quoque
Thalia cantus studiosa, conspicata
hũc chorealẽ hymnũ sorte propi-
tia leuiter incedentẽ. Lydio enim
Asopichum in rythmo & in præ-
meditatis carminibus decantans ue
ni, quoniam in Olympiis uictrix
Minyea urbs [est] propter te. Ni-
gros muros habentem domum Per-
sephonæ uade Echo, patri nobile
ferens nuntium, Cleodamum ut
intuita filium, dicas quòd ei iuue-
nilem

κόλποισι παρ' ἐνδόξοιο Πίσας,
ἐστεφάνωσε κυδίμων ἀέθλων
πτεροῖσι χαίταν.

ΠΙΝΔΑΡΟΥ
Πύθια.

ΙΕΡΩΝΙ ΑΙ-
τναίῳ, συρακουσίῳ,
ἅρματι.

Εἶδος Α.

στροφὴ α, κώλ. ιϛ.

ΡΥΣΕΑ φόρμιγξ Ἀπόλλωνος, καὶ ἰοπλοκάμων
σύνδικον Μοισᾶν κτέανον,
τᾶς ἀκούει μὲν βάσις, ἀγλαΐας ἀρχά·

in sinibus illustris Pisæ coronauit inclytorum certaminum pennis cæsariem.

PINDARI Pythia.

HIERONI *AEtnæo Syracusano, curru victoriam adepto.*

Ode I.

VREA *cithara* Apollinis, *& nigrũ capillitiũ habentium* Musarum *consona possessio, quã audit quidẽ rhythmus, lætitiæ initiũ:*

πείθονται δ᾽ ἀοιδοὶ σάμασιν,
ἁγησιχόρων ὁπόταν προοιμίων
ἀμβολὰς τεύχῃς ἐλελιζομένα,
καὶ τὸν αἰχματὰν κεραυνὸν σβεννύης
ἀενάου πυρός. εὕ-
δει δ᾽ ἀνὰ σκάπτῳ Διὸς αἰετὸς, ὠ-
κεῖαν πτέρυγ᾽ ἀμφοτέρω-
θεν χαλάξαις,

ἀντιστρ. κῶλ. ιβ.

ἀρχὸς οἰωνῶν. κελαινῶ-
πιν δ᾽ ἐπί οἱ νεφέλαν
ἀγκύλῳ κρατὶ βλεφάρων
ἁδὺ κλαῖστρον κατέχευας. ὁ δὲ κνώσ-
ὑγρὸν νῶτον αἰωρεῖ, τεαῖς [σων
ῥιπαῖσι κατασχόμενος. καὶ γὰρ βια-
τὰς Ἄρης, τραχεῖαν ἄνευθε λιπὼν
ἐγχέων ἀκμὰν, ἰαίνει καρδίαν
«κώματι· κῆλα δὲ καὶ
«δαιμόνων θέλγει φρένας, ἀμφί τε Λα-
«τοΐδα σοφίᾳ, βαθυκόλ-
«πων τε Μοισᾶν.

ἐπῳδ. κῶλ. ιε.

«ὅσσα δὲ μὴ πεφίληκε
«Ζεὺς, ἀτύζονται βοὰν

*& parent cantores signis [tuis] quum choris praeeuntium prooemiorum praeludia facis; & cuspidatum fulmen extinguis aeterni ignis, dormitque sub sceptro Iouis aquila, uelocem alam utrinque laxans, *dux auiũ nigramque nubẽ (palpebrarum suaue claustrum) super aduncum eius rostrum infundis. atque illa dormiens humidum dorsum attollit, tuis missilibus delinita. Quinetiam uiolentus* Mars, *asperam seorsum relinquens hastarum cuspidem, oblectat cor uoluptate.* Denique *carminum il-" lecebrae & deorum quoque" demulcent mentes, cum* La-" *toidae sapientia, & profun-" dos sinus habentium* Musa-" *rum.* At *quae non amat* Iupi " *ter, auersantur uocem* "

l.i.

Πιερίδων ἀΐοντα,
γᾶν τε καὶ πόντον κατ' ἀμαιμάκετον·
ὅστ' ἐν αἰνᾷ ταρτάρῳ κεῖ-
ται θεῶν πολέμιος,
Τυφὼς ἑκατοντακάρανος, τόν ποτε
Κιλίκιον θρέψε πολυώ-
νυμον ἄντρον· νῦν γε μὰν
ταί θ' ὑπὲρ Κύμας ἁλιερκέες ὄχθαι,
Σικελία τ' αὐτοῦ πιέζει
στέρνα λαχνάεντα· κίων
δ' οὐρανία συνέχει,
νιφόεσσ' Αἴτνα πάνετες
χιόνος ὀξείας τιθήνα.

στρο. β. κώλ. ιβ.

τᾶς ἐρεύγονται μὲν ἀπλά-
του πυρὸς ἁγνόταται
ἐκ μυχῶν παγαί· ποταμοὶ
δ' ἁμέραισι μὲν προχέοντι ῥόον κα-
αἴθων'· ἀλλ' ἐν ὄρφναισι πέτρας [πνοῦ
φοίνισσα κυλινδομένα φλὸξ ἐς βαθεῖ-
αν φέρει πόντου πλάκα σὺν πατάγῳ.
κεῖνο δ' Ἁφαίστοιο κρουνοὺς ἑρπετὸν
δεινοτάτους ἀναπέμ-
πει· τέρας μὲν θαυμάσιον προσιδέ-

Pieridum audientia, per ter-»
rã atque per mare uastum.»
quique in horrendo Tartaro
iacet deorum hostis Typhoeus
centiceps. quem olim Cilicium
educauit multi nominis antrũ.
at nunc & littora mare coer-
cẽtia quæ [sunt] super Cumã,
Siciliáque eius premit pecto-
ra hispida, columnáque cæle-
stis cohibet, niuosa AEtnã, per
totum annum niuis acutæ nu-
trix,* cuius ex penetralib⁹ eru
ctantur inaccessi ignis purissi-
mi fontes, fluuiique [ignis] in-
terdiu effundunt uorticem fu-
mi ardentem: sed noctu rutila
flamma uolutata, saxa in pro-
fundam defert maris plani-
tiem cum uehemẽti strepitu. Il
lud autem Vulcani reptile gur
gites ualde horrendos eiectat,
prodigium quidem admirabi-
le aspe-

ϑαι; θαῦμα δὲ καὶ παριόν-
των ἀκοῦσαι,

αὐτιστρ. κῶλ. ιϛ.

ὅ] Αἴτνας ἐν μελαμφύλ-
λοις δέδεται κορυφαῖς,
καὶ πέδῳ· στρωμνὰ δὲ χαράσ-
σοισ' ἅπαν νῶτον ποτικεκλιμένον κεντεῖ.
εἴη Ζεῦ, τὶν εἴη ἁνδάνειν,
ὃς τοῦτ' ἐφέπεις ὄρος, εὐκάρποιο γαί-
ας μέτωπον. τοῦ μὲν ἐπωνυμίαν
κλεινὸς οἰκιστὴρ ἐκύδανε πόλιν
γείτονα. Πυθιάδος
δ' ἐν δρόμῳ κᾶρυξ ἀνέειπέ νιν ἀγ-
γέλλων Ἱέρωνος ὑπὲρ
καλλινίκου

ἐπῳδ. κῶλ. ιε.

„ἅρμασι. ναυσιφορήτοις
„δ' ἀνδράσι πρῶτα χάρις
„ἐς πλόον ἀρχομένοις, πομ-
„παῖον ἐλθεῖν οὖρον. ἐοικότα γὰρ
„κἀν τελευτᾷ φερτέρου νό-
„στου τυχεῖν. ὁ δὲ λόγος
ταύταις ἐπὶ συντυχίαις δόξαν φέρει
λοιπὸν ἔσσεσθαι στεφάνοι-

*Etu, miranda uerò res & ijs qui audiũt ab illis qui transierũt, *qualiter* AEtnæ *in nigrifrondibus ligatus est cacuminibus & solo, cubiléque uellicans totum dorsum inclinatum pungit.* Contingat Iupiter, *tibi contingat placere, qui hunc regis montem (fertilis terræ frontem) cui cognominem inclytus conditor decorauit urbem uicinam,* Pythiadísque *in curriculo præco proclamauit ipsam, nuntium adferens super egregij uictoris* curribꝰ.* Vir *autẽ q navibus uehuntur, præcipuum gaudium, nauigationem auspicantibus, deductorium uenire uentum. uerisimile est enim & in fine meliorem reditum consequuturos.* Mea *autem oratio his successibus gloriam affert, [dicens] in posterum futuram esse coro-*

σιν, ἵπποισί τε κλυτάν,
καὶ σὺν ἀφώνοις θαλίαις ὀνομαστάν.
Λύκιε καὶ Δάλοιο ἀνάσσων
Φοῖβε, Παρνασσῶ τε κράναν
Κασταλίαν φιλέων,
ἐθελήσαις ταῦτα νόῳ
τιθέμεν εὔανδρόν τε χώραν·

στροφὴ γ. κῶ. ιϛ.

«ἐκ θεῶν γὰρ μαχαναὶ πᾶ-
«σαι βροτέαις ἀρεταῖς,
«καὶ σοφοὶ, καὶ χερσὶ βια-
«ταὶ, περίγλωσσοί τ' ἔφυν. ἄνδρα δ' ἐγὼ κεῖνον
αἰνῆσαι μενοινῶν, ἔλπομαι
μὴ χαλκοπάραον ἄκονθ' ὡσεί τ' ἀγῶ-
νος βαλεῖν ἔξω παλάμᾳ δονέων,
μακρὰ δὲ ῥίψαις ἀμεύσασθ' ἀντίους.
εἰ γὰρ ὁ πᾶς χρόνος ὄλ-
βον μὲν οὕτω καὶ κτεάνων δόσιν εὐ-
θύνοι, καμάτων δ' ἐπίλα-
σιν παράσχοι·

ἀντιστρ. κῶ. ιϛ.

ἦ κεν ἀμναστεῖεν οἵαις
ἐν πολέμοισι μάχαις

nis & equis inclytam, & inter dulcisona conuiuia celebrem. Lyciae & Deli imperium obtinens Phoebe, Parnassique fontem Castaliam amans, uelis haec animo mandare, & bene instructam uiris regionem. *A dijs enim " molimina omnia mortalibus " uirtutibus, & prudentes & " manibus fortes & lingua e- " ximij nascuntur. Virum autem ego illum laudare cogitans, spero me aerea cuspide iaculum non tanquam extra certamen iacturum, manu uibrantem sed ubi procul eiaculatus fuero, superaturum aduersarios. Utinam enim uniuersum tempus felicitatem quidem ita & diuitiarum donationem dirigat, laborum uero obliuionem praebeat. *Certè in memoriam reduceret quidem in bellis

τλάμονι ψυχᾷ παρέμει-
ν', ἀνίχ' εὑρίσκοντο θεῶν παλάμαις τι-
οἵαν οὔτις Ἑλλάνων δρέπει, [μὰν,
πλούτου στεφάνωμ' ἀγέρωχον. νῦν γε μὰν
τὰν Φιλοκτήταο δίκαν ἐφέπων,
ἐστρατεύθη, σὺν δ' ἀνάγκᾳ μιν φίλον
καί τις ἐὼν μεγαλά-
νωρ ἔσανε. φαντὶ δὲ Λαμνόθεν ἕλ-
κει τειρόμενον, μεταλλάσ-
σοντας ἐλθεῖν

ἐπῳ. κῶ. ιε.

ἥρωας ἀντιθέους Ποί-
αντος υἱὸν τοξόταν,
ὃς Πριάμοιο πόλιν πέρ-
σεν, τελεύτασέν τε πόνους Δαναοῖς·
ἀσθενεῖ μὲν χρωτὶ βαίνων,
ἀλλὰ μοιρίδιον ἦν.
οὕτω δ' Ἱέρωνι θεὸς ὀρθωτὴρ πέλοι,
τὸν προσέρποντα χρόνον, ὧν
ἔραται καιρὸν διδούς.
Μοῖσα καὶ πὰρ Δεινομένει κελαδῆσαι
πίθεό μοι ποινὰν τεθρίππων.
χάρμα δ' οὐκ ἀλλότριον νι-
καφορία πατέρος.

toleranti animo pugnas sustinuerit quãdo nacti sunt deorũ auxiliis honorem qualem nullus Græcorum decerpit, diuitiarũ coronamentum superbum. Nũc Philoctetæ morẽ sequens in militiam profectus est, & ex necessitate & [tanquam] amico etiam aliquis qui erat magna fortitudine præditus blãditus est. Aiunt autem ex Lemno, quũ ulcere uexaretur, inuestigaturos uenisse heroas dijs compa rãdos Pæãtis filium sagittarium, qui Priami urbem euertit, finiuitque labores Græcis: inualido quidem corpore incedens, sed fatale erat. Sic autem Hieroni deus stabilitor sit sequenti tempore, eorum quæ optat, facultatem opportunam tribuens. Musa etiam apud Dinomenem ad canendum mihi obsequere, præmium quadrigarum: gaudium enim non alienum [à filio] uictoria patris.*

ἄγ' ἔπιτ' Αἴτνας βασιλεῖ
φίλιον ἐξεύρωμεν ὕμνον·

ϛροφ δ'. κῶλ. ιϛ.

τῷ πόλιν κείναν θεοδμά-
τῳ σὺν ἐλευθερίᾳ,
Ὑλλίδος στάθμας Ἱέρων
ἐν νόμοις ἔκτισσε· θέλοντι δὲ Παμφύλου
καὶ μὰν Ἡρακλειδᾶν ἔκγονοι,
ὄχθαις ὑπὸ Ταϋγέτου ναίοντες, αἰ-
εὶ μένειν τεθμοῖσιν ἐν Αἰγιμίου
Δωριεῖς. ἔσχον δ' Ἀμύκλας ὄλβιοι
Πινδόθεν ὀρνύμενοι,
λευκοπώλων Τυνδαριδᾶν βαθύδο-
ξοι γείτονες, ὧν κλέος ἄν-
θησεν αἰχμᾶς.

ἀντιστροφὴ κῶ. ιε.

Ζεῦ τέλει' αἰεὶ δὲ τοιαύ-
ταν, Ἀμένα παρ' ὕδωρ,
αἶσαν ἀστοῖς καὶ βασιλεῦ-
σι διακρίνειν ἔτυμον λόγον ἀνθρώπων.
σύν τοι τίν κεν ἁγητὴρ ἀνήρ,
υἱῷ τ' ἐπιτελλόμενος, δᾶμον τε γε-
ραίρων, τράποι σύμφωνον ἐφ' ἡσυχίαν.
λίσσομαι, νεῦσον Κρονίων, ἅμερον

Agedum, postea AEtnæ regi gratum excogitemus hymnum.

Cui urbem illam cum diuinitus fundata libertate, Doricæ libræ in legibus Hierõ cõdidit. uolunt autem Pamphyli atq; etiam Heraclidarum posteri, sub præcipitijs Taygeti habitãtes Doriẽses, semper manere in legibus AEgimij. Obtinuerunt autem Amyclas fortunati ex Pindo proruentes, albis equis insidentium Tyndaridarũ celeberrimi uicini, quorum hastæ gloria floruit. O Iupiter effice autem semper talem fortunam, Amenæ adaquam, ciuibus & regibus, ut diiudicent ueram famam hominum. Tua ope dux filióq; imperãs, populúmq; decorãs, cõuertat cõcordẽ in trãquillitatẽ. Supplex oro, annue Saturnie, pacificam

ὄφρα κατ' οἶκον ὁ Φοί-
νιξ, ὁ Τυρσανῶν τ' ἀλαλατὸς ἔχῃ
ναυσίστονον ὕβριν ἰδὼν
τὰν πρὸ Κύμας,
ἐπῳ. κῶλ. ιε.
οἷα Συρακουσίων ἀρ-
χῷ δαμασθέντες πάθον
ὠκυπόρων ἀπὸ ναῶν.
ὅς σφιν ἐν πόντῳ βάλεθ' ἁλικίαν,
Ἑλλάδ' ἐξέλκων βαρείας
δουλείας. αἱρέομαι
πὰρ μὲν Σαλαμῖνος Ἀθηναίων χάριν
μισθόν· ἐν Σπάρτᾳ δ' ἐρέω τὰν
πρὸ Κιθαιρῶνος μάχαν,
ταῖσι Μήδειοι κάμον ἀγκυλότοξοι.
πὰρ δέ γε τὰν εὔυδρον ἀκτὰν
Ἱμέρα, παίδεσσιν ὕμνον
Δεινομένεος τελέσαις·
τὸν ἐδέξαντ' ἀμφ' ἀρετᾷ,
πολεμίων ἀνδρῶν καμόντων.
στροφ. ε, κῶλ. ιϐ.
" καιρὸν εἰ φθέγξαιο, πολλῶν
" πείρατα συντανύσαις
" ἐν βραχεῖ, μείων ἕπεται

*ut domum Phœnix Tyrrhenorúmque ſtrepitus obtineat, nauibus lacrymabilem cladem intuitus, quæ [fuit] ante Cumam, *qualia à Syracuſanorum duce domiti paſſi ſunt uelocibus à nauibus: Qui ipſis in mare proiecit ætate [florentes milites,] Græciam eripiens ex graui ſeruitute. Amplector à Salamine quidem Athenienſiũ gratiam mercedẽ: apud Spartam autem dicam ante Cithæronem [commiſſam] pugnam: in quibus Medi laborauerũt curuorum arcuum geſtatores. at uerò apud pulchrè aquoſam ripam Himeræ, filijs Dinomenis hymnum conficiens, quem adepti ſunt per uirtutem hoſtibus uiris cæſis. *Opportunè ſi loquaris, multarum rerum ſummas complicans in paucis, minor ſequitur*

"μῶμος ἀνθρώπων. ἀπὸ γὰρ κόρος ἀμ-
"αυρεῖ αἰανὴς ταχείας ἐλπίδας.
"ἀστῶν δ' ἀκοὰ κρύφιον θυμὸν βαρύ- [νει
"νει, μάλιστ' ἐσλοῖσιν ἐπ' ἀλλοτρίοις.
"ἀλλ' ὅμως (κρέσσων γὰρ οἰκτιρμῶν φθό- [νος)
μὴ παρίει καλά. νώ-
μα δικαίῳ πηδαλίῳ στρατόν. ἀ-
ψευδεῖ δὲ πρὸς ἄκμονι χάλ-
κευε γλῶσσαν.

αὐτ. στρ. κώ. ιδ.

εἴ τι καὶ φλαῦρον παραιθύσ-
σει, μέγα τοι φέρεται
πὰρ σέθεν. πολλῶν ταμίας
ἐσσί· πολλοὶ μάρτυρες ἀμφοτέροις πιστοί·
εὐανθεῖ δ' ἐν ὀργᾷ παρμένων,
εἴπερ τι φιλεῖς ἀκοὰν ἀδεῖαν αἰ-
εὶ κλύειν, μὴ κάμνε λίαν δαπάναις.
ἐξίει δὲ, ὥστε κυβερνάτας ἀνὴρ,
ἱστίον ἀνεμόεν.
μὴ δολωθῇς φίλε κέρδεσιν ἐντρα-
"πέλοις. ὀπιθόμβροτον αὔ-
"χημα δόξας,

ἐπῳ. κώ. ιε.

οἶον ἀποιχομένων ἀν-

*reprehensio hominum. satietas »
enim continua hebetat celeres »
mẽtes. ciuiúmque aures clàm »
animũ angũt maximè ob bona »
aliena. Veruntamen (potior e- »
nim commiseratione inuidia) »
ne præter mittas honesta. guber-
na iusto clauo populum, uera-
cémque ad incudem fabrica
linguam. * Si [e] nim quicquam
leuis etiam momenti abs te e-
ruperit, magnum pondus [ob-
tinet. Multorum es dispensator
multi testes [sunt] ambobus fide
digni. At generosis in moribus
permanens si amas famam dul-
cem semper audire, ne defati-
geris nimium sumptibus: sed
expande ut gubernator uir ue-
lum uentosum. Ne decipiaris a-
mice lucris scurrilibus. Retrò »
mortales [sequens] gloriatio »
laudis * sola mortuorum ui- »*

«ἀνδρῶν δίαιταν μανύει
«καὶ λογίοις καὶ ἀοιδοῖς.
«οὐ φθίνει Κροίσου φιλόφρων ἀρετά·
«τὸν δὲ ταύρῳ χαλκέῳ καυ-
«τῆρα νηλέα νόον,
«ἐχθρὰ Φάλαριν κατέχει παντᾶ φά-
«οὐδέ μιν φόρμιγγες ὑπω- [τις.
«ρόφιαι κοινωνίαν
«μαλθακὰν παίδων ὀάροισι δέκονται.
«τὸ δὲ παθεῖν εὖ, πρῶτον ἀέθλων·
«εὖ δ' ἀκούειν, δευτέρα μοῖ-
«ρ'· ἀμφοτέροισι δ' ἀνὴρ
«ὃς ἂν ἐγκύρσῃ καὶ ἕλῃ,
«στέφανον ὕψιστον δέδεκται.

ΤΩι ΑΥΤΩι ΙΕ-
ρωνι, ἁρματῖ.
Εἶδος Β.

στρο. α, κῶ. ιε.

Μεγαλοπόλιες ὦ Συρά-
κοσαι, βαθυπολέμου
τέμενος Ἄρεος, ἀνδρῶν

rorum uitam indicat & perscri-" ptores prosæ orationis & per poe-" tas. Non interit Crœsi uirtus comi-" tate prædita. At tauro æneo combu-" storem, immitem animo, odiosa" Phalarin tenet ubique fama. Ne-" que ipsum citharæ domesticæ [in]" consortium suaue puerorum ser-monibus admittunt. Cæterùm for-" tunam prosperam consequi, præci-" puũ est inter præmia. Bene audi-" re autem, secunda felicitas. In u-" trumque autem uir qui inciderit" & obtinuerit, coronam altissimam" accepit. "

EIDEM HIE-
roni, curru uictoriã adepto.

Ode II.

GRandi urbes ô Syracusæ belli-*cosi delubrũ Martis, hominũ*

m.i.

ἵππων τε σιδαροχαρμᾶν
δαιμόνιαι τροφοί,
ὔμμιν τόδε τᾶν λιπαρᾶν ἀπὸ Θηβᾶν
φέρων μέλος ἔρχομαι,
ἀγγελίαν τετραορίας ἐλελίχθονος,
εὐάρματος Ἱέρων ἐν ᾇ κρατέων,
τηλαυγέσιν ἀνέδησεν Ορ-
τυγίαν στεφάνοις,
ποταμίας ἕδος Ἀρτέμιδος.
τᾶς οὐκ ἄτερ, κείνας ἀγαναῖσιν ἐν
χερσὶ ποικιλανίοις
ἐδάμασσε πώλους.

ἀντιστρ. κῶλ. ιε.

ἐπὶ γὰρ ἰοχέαιρα παρ-
θένος χερὶ διδύμᾳ,
ὅ, τ' ἐναγώνιος Ἑρμᾶς,
αἰγλᾶντα τίθησι κόσμον,
ξεστὸν ὅταν δίφρον,
ἔνθ' ἅρματα πεισιχάλινα καταζευ-
γνύῃ σθένος ἵππιον,
ὀρσοτρίαιναν, εὐρυβίαν καλέων θεόν.
ἄλλοις δέ τις ἐτέλεσσεν ἄλλος ἀνὴρ
εὐαχέα βασιλεῦσιν ὕ-
μνον, ἄποιν' ἀρετᾶς.

equorúmque ferro gaudentium diuinæ alumnæ, uobis hoc fertilibus à Thebis afferens carmen uenio, nũtium quadrigarum quatientium tellurem. In quibus Hieron curru felix, uictoria potiens latè splendentibus redimiuit Ortygiam coronis, fluuialis sedem Dianæ. Qua non sine, illius placidis in manibus, uariegatis habenis [ornatos] domuit equos. *Nã sagittis gaudens uirgo, manu gemina, certaminúmque præses Mercurius radiantem imponit ornatum, quando politas ad bigas, & ad currus habenis obedientes iunxerit robur equinũ, tridẽtis impulsorẽ præpotẽtẽ inuocans Deum. Alij autem aliquis alius uir confecit canorũ regibus hymnum, præmia uirtutis.

κελαδέοντι μὲν ἀμφὶ Κινύ-
ραν πολλάκις φᾶμαι Κυπρίων, τὸν ὁ
χρυσοχαίτας προφρόνως
ἐφίλασ' Ἀπόλλων,

ἐπω. κώ. ιδ.

ἱερέα κτίλον Ἀφροδίτας·
„ἄγει δὲ χάρις φίλων
„ποίπνοος ἀντὶ ἔργων
„ὀπιζομένα. σὲ δ', ὦ Δεινομένειε παῖ,
Ζεφυρία πρὸ δόμων
Λοκρὶς παρθένος ἀπύει, πο-
λεμίων καμάτων ἐξ ἀμαχάνων,
διὰ τεὰν δύναμιν δρακεῖσ' ἀσφαλές.
„θεῶν δ' ἐφετμαῖσιν
„Ἰξίονα φαντὶ ταῦτα
„βροτοῖς λέγειν, ἐν πτερόεντι τροχῷ
„παντᾶ κυλινδόμενον,
„τὸν εὐεργέταν ἀγαναῖς ἀμοιβαῖς
„ἐποιχομένους τίνεσθαι.

στρο. β. κώ. ιε.

ἔμαθε δὲ σαφές. εὐμενέ-
σι γὰρ παρὰ Κρονίδαις
γλυκὺν ἑλὼν βίοτον, μα-
κρὸν οὐχ ὑπέμεινεν ὄλβον,

*[Nam] resonant quidem circum Cinyram sæpe sermones Cypriorum, quem auricomus propensè dilexit Apollo,*sacerdotem Veneris [uelut quendã] arietem ducem gregis. Impellit " autem [ad hoc faciendum] gra- " tia beneuolis remuneratrix pro " factis sequens. Te uerò ô Dino- " menie fili:Zephyria ante ædes Locrensis uirgo resonat, bellicos post labores immensos, per tuas uires intuens securitatem. Deorum autem mandatis Ixio- " nem aiunt hæc mortalibus di- " cere, dum in alata rota circun- " quaque uolutatur, benefacto- " rem placidis remunerationibus " excipientes persoluere [gra- " tiam.] * Didicit autem rem cer- " tam. propitios enim apud Saturni filios dulcem nactus uitam, longam non sustinuit felicitatem,*

μαινομέναις φρεσὶν;.
Ηρας ὅτ' ἐράσσατο, τὰν Διὸς εὐναὶ
λάχον πολυγαθέες. [νον
ἀλλά νιν ὕβρις ἐς αὐάταν ὑπεράφα-
ὦρσε. τάχα δὲ παθὼν ἐοικότ' ἀνήρ,
ἐξαίρετον ἕλε μόχθον. αἱ
δύο δ' ἀμπλακίαι
φερέπονοι τελέθοντι· τὸ μὲν
ἥρως, ὅτι τ' ἐμφύλιον αἷμα πρώ-
τιστος οὐκ ἄτερ τέχνας
ἐπέμιξε θνατοῖς·

ἀντιστρ. κῶλ. ιε.

ὅτι τε μεγαλοκευθέεσ-
σιν ἔν ποτε θαλάμοις,
Διὸς ἄκοιτιν ἐπειρᾶ-
“το. χρὴ δὲ κατ' αὐτὸν αἰεὶ
“παντὸς ὁρᾶν μέτρον.
εὐναὶ δὲ παράτροποι ἐς κακότατ' ἀ-
θρόαν ἔβαλον ποτὶ
καὶ τὸν ἵκοντ', ἐπεὶ νεφέλᾳ παρελέξατο,
ψεῦδος γλυκὺ μεθέπων ἄϊδρις ἀνήρ.
εἶδος γὰρ ὑπεροχωτάτᾳ
πρέπεν οὐρανιᾶ
θυγατέρι Κρόνου, ἅντε δόλον

quum furiosa mente Iunonem deperijt, quam Iouis strata sortita sunt multum iucũda: sed eum insolẽtem petulãtia in damnum impulit. Mox enim passus consentanea uir [ille,] exquisitã sustinuit ærumnam. Duæ autem culpæ ærũnæ portatrices sunt. una, quòd heros cognatum sanguinem prim⁹ non sine fraude miscuit inter homines: *[altera,] quòd in magna penetralia habẽtibus thalamis uxorem Iouis tentauerat. Oportet ” autem [ununqueque] secundum ” se semper cuiuslibet rei cõsidera- “ re modulum. Concubitus autem “ peruersi in calamitatem coniecerunt etiam hunc accedẽtem, postquam cum nube concubuit, mendacium dulce consectans inscius uir. Forma enim [illa nubes] excellentissimæ par erat cælesti filiæ Saturni. quam [nubem] [fraude

αὐτῷ θέσαν Ζηνὸς παλάμαι καλὸν
πῆμα. τὸν δὲ τετράκνα-
μον ἔπραξε δεσμόν,
ἐπωδὸς κώ. ιδ.
ἑὸν ὄλεθρον ὅγ᾽. ἐν δ᾽ ἀφύκτοι-
σι γυιοπέδαις πεσὼν,
τὰν πολύκοινον ἀνεδέ-
ξατ᾽ ἀγγελίαν· ἄνευ δ᾽ οἱ Χαρίτων
γόνον ὑπερφίαλον, |τέκε
μόνα καὶ μόνον, οὔτ᾽ ἐν ἀνδρά-
σι γερασφόρον, οὔτ᾽ ἐν θεῶν νόμοις,
τὸν ὀνύμαξε τράφοισα Κένταυρον, ὃς
ἵπποισι Μαγνη-
τίδεσσι ἐμίγνυτ᾽ ἐν Πα-
λίου σφυροῖς. ἐκ δ᾽ ἐγένοντο στρατὸς
θαυμαστὸς, ἀμφοτέροις
ὁμοῖοι τοκεῦσι· τὰ ματρόθεν μὲν,
κάτω, τὰ δ᾽ ὕπερθε, πατρός.
στροφὴ γ. κώ. ιε.
"θεὸς ἅπαν ἐπὶ ἐλπίδε-
"σσι τέκμαρ ἀνύεται.
"θεὸς ὃ καὶ πτερόεντ᾽ αἰ-
"ετὸν κίχε, καὶ θαλασσαῖ-
"ον παραμείβεται

*structam manus Iouis ei fecerant pulchram perniciem. Quadriradium autem uinculum fecit, *suum exitium. in compedes igitur membra irretientes [&] effugium non habentes prolapsus, multum communem accepit rumorē. Sine Gratiis autem ipsi peperit prolem superbam sola & solum, neque inter homines honorem consequentem, neque in deorum legibus. quem ea quæ aluerat nominauit Centaurum, qui cum equabus Magnesiis concubuit in Pelij uallibus. Nati sunt igitur gens mirabilis, ambobus similes parentibus, quæ à matre, [erant] infernè: at quæ supernè erant,]patris. *Deus omnem pro uotis exitum peragit. deus [inquam] qui & alatam aquilam assequitur, & marinum præuertitur*

«δελφῖνα, καὶ ὑψιφρόνων τιν᾽ ἔκαμψε-
«βροτῶν· ἑτέροισι δὲ [ὼν
«κῦδος ἀγήραον παρέδωκ᾽. ἐμὲ δ᾽ χρε-
«φεύγειν δάκος ἀδινὸν κακαγορείαν.
«εἶδον γὰρ ἑκὰς ἐὼν τὰ πόλ-
«λ᾽ ἐν ἀμαχανίᾳ
«ψογερὸν Ἀρχίλοχον, βαρυλό-
«γοις ἔχθεσιν πιαινόμενον. τὸ πλου-
«τεῖν δὲ σὺν τύχᾳ πότμου
«σοφίας, ἄριστον.

ἀντίστρ. κῶλ. ιε.

τὺ δὲ σάφα νιν ἔχεις ἐλευ-
θέρᾳ φρενὶ πεπαρεῖν
πρύτανι, κύριε πολλᾶν
μὲν εὐστεφάνων ἀγυιᾶν
καὶ στρατοῦ. εἰ δέ τις
ἤδη κτεάτεσσί τε καὶ περὶ τιμᾷ
λέγει ἕτερόν τιν᾽ ἀ-
ν᾽ Ἑλλάδα τῶν πάροιθε γενέσθ᾽ ὑπέρτερον,
χαύνᾳ πραπίδι παλαιμονεῖ κενεά.
εὐανθέα δ᾽ ἀναβάσομαι
στόλον ἀμφ᾽ ἀρετᾷ
«κελαδέων. νεότατι μὲν ἀ-
«ρήγει θράσος δεινῶν πολέμων· ὅθεν

delphina: atque aliquẽ elatos a- »
nimos habentium mortalium con- »
tudit, alijs autem decus senij ex- »
pers dedit. At me opus est fugere »
morsum tristem, maledicentiam. »
Vidi enim procul existens, sæpe in »
angustijs conuitiatorem Archilo- »
chũ, dum maledicis odijs pingue- »
fieret. At diuitias habere cum fe- »
licitate sortis sapientiæ, præstan- »
tissimum. *Tu autem certò eas po- »
tes libera mente suppeditare, dis
pensator, domine multorum uico-
rum benè cinctorum [muris ue-
lut coronis, & numerosæ gentis.
Quòd si quis iam diuitijs & ho-
nore dicat alium quempiam in
Græcia eorũ qui antè fuerunt,]
extitisse superiorem, obtusa cum
mente confligitur & futili. Con-
scendam igitur amœnam clas-
sem, de uirtute [Hieronis] sonans.
Iuuentuti quidem auxiliatur au- »
dacia [circa graui]a bella. Vnde »

φαμὶ καὶ σὲ ταὶ ἀπί-
ρονα δόξαν εὑρεῖν,

ἐπῳ.κώ.ιδ.

τὰ μὲν ἐν ἱπποσόαισιν ἄνδρά-
σι μαρνάμενον, τὰ δ' ἐν
πεζομάχαις. βουλαὶ
δὲ πρεσβύτεραι, ἀκίνδυνον ἐμοὶ ἔπος
ποτὶ πάντα λόγον
ἐπαινεῖν παρέχοντι. χαῖ-
ρε· τόδε μὲν κατὰ Φοίνισσαν ἐμπολὰν
μέλος ὑπὲρ πολιᾶς ἁλὸς πέμπεται.
τὸ Καστόρειον
δ' ἐν Αἰολίδεσσι χορδαῖς
θέλων, ἄθρησον χάριν ἑπτακτύπου
φόρμιγγος ἀντόμενος.
γένοιο δ' οἷος ἐσσί, μαθών. καλός τοι
πίθων παρὰ παισὶν αἰεὶ

στροφὴ α.κώ.ιε.

καλός. ὁ δὲ Ῥαδάμανθυς εὖ
πέπραγεν, ὅτι φρενῶν
ἔλαχε καρπὸν ἀμώμη-
τον, οὐδ' ἀπάταισι θυμὸν
τέρπεται ἔνδοθεν,
οἷα ψιθύρων παλάμαις ἕπετ' αἰεὶ

*dico te quoque immensam gloriam nactum esse,*partim quidem in equestribus pugnis cum uiris præliantem, partim in pedestribus pugnis. Cõsilia autem [tua] senilia, tutũ mihi carmẽ ad omnem sermonem, ut [te] lau dẽ, præbent, Salue. hoc quidem carmen more Phœniciæ negotiationis super canum mare mittitur. Castoreum au tem in Aeolicis fidibus si ue lis, considera gratiã septisonæ citharæ consequutus. Sis autẽ qualis es, ubi didiceris [id ex me:] pulchra sanè simia apud pueros sẽper* pul chra. Rhadamanthus autem felix fuit, quia mentis sortitus est fructum inculpatum, neque dolis animũ oble ctatur intus qualia susurronum artes sequuntur semper*

“βροτῶν. ἄμαχον κακὸν
“ἀμφοτέροις, διαβολιᾶν ὑποφάτιες,
“ὀργαῖς ἀτενὲς ἀλωπέκων ἴκελοι.
“κέρδει δὲ, τί μάλα τοῦτο κερ-
“δαλέον τελέθει;
ἅτε γὰρ ἐνάλιον πόνον ὀ-
χοίσας βαθὺ σκευᾶς ἑτέρας, ἀβά-
πτιστός εἰμι, φελλὸς ὥς,
ὑπὲρ ἕρκος ἅλμας.

ἀντιστρο. κῶ. ιε.

“ἀδύνατον δ' ἔπος ἐκβαλεῖν
“κραταιὸν ἐν ἀγαθοῖς
“δόλιον ἀστόν. ὅμως μὰν
“σαίνων ποτὶ πάντας, ἄγαν
“πάγχυ διαπλέκει.
“οὔ οἱ μετέχω θράσεος. φίλον εἴη
“φιλεῖν· ποτὶ δ' ἐχθρὸν, ἅ- [σομαι:
“τ' ἐχθρὸς ἐὼν, λύκοιο δίκαν ὑποθεύ-
“ἄλλ' ἄλλοτε πατέων, ὁδοῖς σκολιαῖς:
“ἐν πάντα δὲ νόμον εὐθύγλωσ-
“σος ἀνὴρ προφέρει,
“παρὰ τυραννίδι, χ' ὠπόταν ὁ
“λάβρος στρατὸς, χ' ὤταν πόλιν οἱ σοφοὶ
“τηρέοντι. χρὴ δὲ πρὸς

mortalium. inexpugnabile malũ »
ambobus, calumniarum sublocuto- »
res, moribus impensè uulpium si- »
miles. [Quantum ad lucrum au- »
tẽ, quid magnopere hoc lucrosum
est [ipsis?] Ego enim sũ immersabi
lis ut suber super maris superficiẽ,
[qui sit] instrumẽti alterius mari
num laborem sustinentis profun-
dé. *Impossibile est autem uerbum «
emittere ualidum inter probos ci- »
uẽ dolosum. uerũtamen adulãs o- »
mnibus ualde prorsus implicat »
[sermones.] Nõ eius sum particeps »
audaciæ. Amicum contingat ama- »
re: aduersus inimicũ autem, ut ho- »
stis existens, lupi more concurrã, »
alia aliâs [loca] perambulans »
uiis obliquis. In omni autem regi- »
mine, rectilinguis uir antecellit, »
[uidelicet] & apud dominatum u- »
nius, & quum impetuosa multitu- »
do, & quum prudentes custodiã »
agunt. Oportet autem aduersus »

«θεὸν οὐκ ἐρίζειν·

ἐπῳ. κῶλ. ιδ.

«ὃς ἀνέχει ποτὲ μὲν τὰ κείνων,
«τοτὲ δ' αὖθ' ἑτέροις ἔδω-
«κε μέγα κῦδος. ἀλλ' οὐ-
«δὲ ταῦτα νόον ἰαίνει φθονερῶν. στάθμας
«δέ τινος ἑλκόμενοι
«περισσᾶς, ἐνέπαξαν ἕλ-
«κος ὀδυναρὸν ἑᾷ πρόσθε καρδίᾳ,
«πρὶν ὅσα φροντίδι μηχανῶνται τυχεῖν.
«φέρειν δ' ἐλαφρῶς
«ἐπαυχένιον λαβόντα
«ζυγὸν, ἀρήγει· ποτὶ κέντρον δέ τοι
«λακτιζέμεν, τελέθει
«ὀλισθηρὸς οἶμος. ἁδόντα δ' εἴη
«με τοῖς ἀγαθοῖς ὁμιλεῖν.

ΤΩι ΑΥΤΩι ΙΕ-ρωνι, κέλητι.

Εἶδος Γ.

στροφὴ α. κῶ. ιγ.

Ἤθελον Χείρωνά κε Φιλλυρίδαν,
εἰ χρεὼν τοῦθ' ἁμετέρας ἀπὸ γλώσ-

deum non contendere, " qui stabi- "
lit aliâs quidē [res] illorum, aliâs "
autē alijs tribuit magnum decus. "
Sed neque hæc mentem oblectant "
inuidorum. Verùm à libra aliqua "
qui trahitur eximia, infixit hulcus "
dolorificum suo prius cordi, quàm "
quæ cogitatione molitur, assequa- "
tur. Ferre autem leuiter super cer- "
uicem iugū, quum sumpseris, pro "
dest: at contra stimulum calcitra- "
re, est lubrica uia. Canentem au- "
tem [me] contingat consuetudinem "
cum probis habere. "

EIDEM HIE-
roni, celete uictoriam
adepto.
Ode III.

Velim Chironem Phillyriden (si fas hoc è nostra lin-

σαι κοινὸν εὔξασθαι ἔπος,
ζώειν τὸν ἀποιχόμενον,
Οὐρανίδα γόνον εὐ-
ρυμέδοντα Κρόνου.
βάσσαισί τ' ἄρχειν Παλίου
φῆρ' ἀγρότερον,
νόον ἔχοντ' ἀνδρῶν φίλον· οἷ-
ος ἐὼν ἔθρεψέ ποτε
τέκτον ἀνωδυνίας
ἅμερον γυιαρκέος Ἀσκλαπιὸν,
ἥρωα παντοδαπᾶν ἀλκτῆρα νούσων.

ἀντιστρ. κῶ. ιγ.

τὸν μὲν εὐίππου Φλεγύα θυγάτηρ,
πρὶν τελέσσαι ματροπόλῳ σὺν Ἐλει-
θυίᾳ, δαμεῖσα χρυσέοις
τόξοισιν ὑπ' Ἀρτέμιδος,
εἰς Ἀΐδαο δόμον ἐν
θαλάμῳ κατέβα,
τέχναις Ἀπόλλωνος. χόλος
δ' οὐκ ἀλίθιος
γίνεται παίδων Διός. ἁ
δ' ἀποφλαυρίξασά νιν
ἀμπλακίαισι φρενῶν,
ἄλλον αἴνησε γάμον, κρύβδαν πατρὸς,

gua cõmune optare uerbũ) reuiuiſcere mortuum, prolem latè potentem Vranidæ Saturni, uallibúſque imperare Pelij, feram agreſtem, mentem habentem hominũ amicam: qualis exiſtens nutriit olim filiũ ſuauem Incolumitatis membris uegetæ AEſculapium, heroem omnigenorum propulſatorem morborum. *quem boni equitis Phlegyæ filia, priuſquam [negotium ſuum] confeciſſet cũ Lucina circa matres uerſante domita aureis ſagittis à Diana, in Plutonis ædes in thalamo deſcendit, Apollinis technis. Ira enim » non uana eſt filiorum Iouis. » Ipſa autem quum flocciſeciſſet eum, errore mentis, alijs nuptijs aſſenſit clam patre,

παρθένιον ἀκερσεκόμᾳ μιχθεῖσα Φοίβῳ,

ἐπῳδός, κῶλ. ιε.

καὶ φέροισα σπέρμα θεοῦ καθαρόν,
οὐκ ἔμειν' ἐλθεῖν τράπεζαν νυμφιδίαν,
οὐδὲ παμφώνων ἰαχὰν
ὑμεναίων, ἅλικες
οἷα παρθένοι φιλέοισιν ἑταῖραι
ἑσπερίαις ὑποκου-
ρίζεσθ' ἀοιδαῖς· ἀλλά τοι
ἤρατο τῶν ἀπεόν-
των, οἷα καὶ πολλοὶ πάθον.
“ἔστι δὲ φῦλον ἐν ἀν-
“θρώποισι ματαιότατον,
“ὅστις αἰσχύνων ἐπιχώ-
“ρια, παπταίνει τὰ πόρσω,
“μεταμώνια θη-
“ρεύων ἀκράντοις ἐλπίσιν.

στροφὴ β, κῶ. ιγ.

ἔσχε τοιαύταν μεγάλαν ἀυάταν
καλλιπέπλου λῆμα Κορωνίδος. ἐλ-
θόντος γὰρ εὐνάσθη ξένου
λέκτροισιν ἀπ' Ἀρκαδίας.
οὐδ' ἔλαθε σκοπόν· ἐν
δ' ἄρα μηλοδόκῳ,

*prius intonso mixta Phœbo, & *ferens semen Dei purũ, non expectauit dum ueniret mensa sponsalis, nec omnisonorũ clamor hymenæorum, coætaneæ ut uirgines sociæ solent [in] uespertinis cantibus dicere iuuenilibus iocis. sed amore capta fuit absentium: qualia etiam multi passi sunt. Est autem genus hominum stultissimum [eorum] qui uituperantes [quæ sunt] indigena, circumspiciunt [quæ sunt] ulterius, uana cõsectantes irrita spe.*Habuit talem magnam calamitatem pulchrè uestitæ fastus Coronidis. Nam cubuit in stratis hospitis qui aduenerat ex Arcadia. neque latuit speculatorem: sed in receptrice omnium [mactatarum]*

Πυθῶνι τόσ' ἐσάϊε
ναοῦ βασιλεὺς
Λοξίας, κοινῶνι παρ' εὐ-
θυτάτῳ γνώμαν πιπιθών,
πάντα ἴσαντι νόῳ.
ψευδέων δ' οὐχ ἅπτεται, κλέπτει τέ μιν
οὐ θεὸς, οὐ βροτὸς, ἔργοις, οὔτε βουλαῖς.

ἀντιστρ. κῶλ. ιγ.

καὶ τότε γνοὺς Ἴσχυος Εἰλατίδα
ξενίαν κοίταν ἄθεμίν τε δόλον,
πέμψε κασιγνήταν μένει
θύοισαν ἀμαιμακέτῳ
ἐς Λακέρειαν· ἐπεὶ
παρὰ Βοιβιάδος
κρημνοῖσιν ᾤκει παρθένος.
δαίμων δ' ἕτερος
ἐς κακὸν τρέψαις ἐδαμά-
σατό νιν, καὶ γειτόνων
πολλοὶ ἐπαῦρον, ἁμᾶ
δ' ἔφθαρε· πολλάν τ' ὄρει πῦρ ἐξ ἑνὸς
σπέρματος ἐνθορὸν ἀΐστωσεν ὕλαν.

ἐπῳδ. κῶλ. ιε.

ἀλλ' ἐπεὶ τείχει θέσαν ἐν ξυλίνῳ
σύγγονοι κούραν, σέλας δ' ἀμφέδραμε

Pythone illa omnia sensit tẽpli rex Loxias, sociũ apud rectissimũ quũ opinionẽ [de Coronide persuasisset [sibi,] omnisciam mentem. Mẽdacia autem nõ attingit, fallítque eũ nõ deus, non mortalis, factis neque consilijs. Tunc quoque ubi cognouit Ischyis Elatidæ peregrinum cõcubitũ, nefariámq; fraudem, misit sororem furentem animi ardore impetuosissimo in Laceriam: quoniam ad Bœbiadis ripas habitabat uirgo. dæmon autem alter ad malum qui impulerat, perdidit eam, & ex uicinis multi participes fuerunt [exitij Coronidis] simúlque perierunt: ac [uelut] ignis in monte ex uno semine prosiliens, magnam uastauit syluam.

*Sed postquam pyra collocarunt in lignea cognati puellam, fulgórque circumcurrit

λάβρον Ἁφαίστου, τότ' εἶ-
πεν Ἀπόλλων, οὐκέτι
τλάσομαι ψυχᾷ γένος ἁμὸν ὀλέσσαι
οἰκτροτάτῳ θανάτῳ,
ματρὸς βαρείᾳ σὺν πάθᾳ.
ὡς φάτο· βάματι δ' ἐν
πρώτῳ κιχὼν, παῖδ' ἐκ νεκροῦ
ἅρπασε. καιομένα
δ' αὐτῷ διέφαινε πυρά.
καί ῥά μιν Μάγνητι φέρων
πόρε Κενταύρῳ, διδάξαι
πολυπήμονας ἀν-
θρώποισιν ἰᾶσθαι νόσους.

στρο. γ. κῶ. ιγ.

τοὺς μὲν ὧν ὅσσοι μόλον αὐτοφύτων
ἑλκέων ξυνάονες, ἢ πολιῷ
χαλκῷ μέλη τετρωμένοι,
ἢ χερμάδι τηλεβόλῳ,
ἢ θερινῷ πυρὶ περ-
θόμενοι δέμας, ἢ
χειμῶνι, λύσαις ἄλλον ἀλ-
λοίων ἀχέων
ἐξᾶγεν· τοὺς μὲν μαλακαῖς
6. ἐπαοιδαῖς ἀμφέπων,

impetuosus Vulcani, tum dixit Apollo, Non amplius sustinebo animo genus meũ perdere miserabilissima nece, matris graui cum calamitate. Sic dixit: gressúque in primo quum attigisset [locum,] puerum è cadauere eripuit: ardens autem ipsi pyra flammam suã diuisit. Illum igitur Magnesio adducens commisit Centauro, ad docendum multinocuos hominibus sanare morbos. *Eos itaque quotquot uenerũt [ad ipsum] spõtè natorum hulcerum participes, aut corusco ferro mẽbra sauciati, aut saxo eminus misso, uel quibus æstiuus ignis depopulabatur corpus, aut frigus: liberãs aliũ alijs dolorib⁹ eripuit: quosdã mollibus incãtationib⁹ tractãs,

τοὺς δὲ προσανέα πί-
νοντας, ἢ γυίοις περάπτων πάντοθεν
φάρμακα, τοὺς δὲ τομαῖς ἔστασεν ὀρθούς.

ἀντιστρ. κῶλ. ιγ.

"ἀλλὰ κέρδει καὶ σοφία δέδεται.
ἔτραπε καὶ κεῖνον ἀγάνορι μι-
σθῷ, χρυσὸς ἐν χερσὶ φανείς,
ἄνδρ' ἐκ θανάτου κομίσαι
ἤδη ἁλωκότα. χερσὶ δ' ἄρα Κρονίων
ῥίψαις δι' ἀμφοῖν ἀμπνοὰν
στέρνων καθεῖλεν
ὠκέως, αἴθων δὲ κεραυ-
νὸς ἐνέσκηψε μόρον.
"χρὴ τὰ ἐοικότα πὰρ
"δαιμόνων μαστευέμεν θναταῖς φρεσί,
"γνόντας τὸ πὰρ ποδός, οἵας εἰμὲν αἴσας.

ἐπῳδ. κῶλ. ιε.

"μὴ φίλα ψυχὰ βίον ἀθάνατον
"σπεῦδε, τὰν δ' ἔμπρακτον ἄντλει μα-
χανάν.
εἰ δὲ σώφρων ἄντρον ἔναιεν
ἔτι Χείρων, καί τί οἱ
φίλτρον ἐν θυμῷ μελιγάρυες ὕμνοι
ἁμέτεροι τίθεν, ἰ-
ατῆρά τοί κέν μιν πίθον

quosdam uerò lenia bibentes, aut membris circumponens undique pharmaca, quosdam etiã sectionibus, stare fecit rectos. *Verùm lucro etiã prudentia" irretitur. Peruertit illũ quoque" ingenti mercede aurum in manibus apparens, uirum à morte ut reduceret iam captum. Quare manibus Saturnius iaculatus [fulmen] per amborũ pectora, respirationẽ ademit statim, ardénsq; [eius fulmẽ] irruens immisit mortẽ. Oportet cõsẽtanea,, à dijs quærere mortalibus men,, tibus, cognoscẽtes quod ante pe,, des, cuius simus sortis. *Ne a-,, nime mi, uitam immortalẽ mo-,, liaris, sed aggredere opera,, quibus agendis par sis. Si autẽ,, prudens specũ habitaret adhuc Chiron, & aliquas ei illecebras in animo suauisoni hymni nostri ponerent, ipsi utique persuasissem

καί νῦν ἐσλοῖσι παρα-
σχεῖν ἀνδράσι θερμᾶν νούσων,
ἤ τινα Λατοΐδα
κεκλημένον, ἢ πατέρος.
καί κεν ἐν ναυσὶ μόλον, Ι-
ονίαν τέμνων θάλασσαν,
Ἀρέθουσαν ἐπὶ κράναν,
παρ' Αἰτναῖον ξένον,

στρο. δ΄. κώλ. ιγ.

ὃς Συρακόσσαισι νέμει, βασιλεὺς
πραῢς ἀστοῖς, οὐ φθονέων ἀγαθοῖς,
ξείνοις δὲ θαυμαστὸς πατήρ.
τῷ μὲν διδύμας χάριτας,
εἰ κατέβαν, ὑγίει-
αν ἄγων χρυσέαν,
κῶμόν τ' ἀέθλων Πυθίων,
αἴγλαν στεφάνοις,
τοὺς ἀριστεύων Φερένι-
κος ἕλε Κίρρᾳ ποτὲ,
ἀστέρος οὐρανίου
φαμὶ τηλαυγέστερον κείνῳ φάος
ἐξικόμαν κε, βαθὺν πόντον περάσαις.

ἀντιστρ. κώ. ιγ.

ἀλλ' ἐπεύξασθαι μὲν ἐγὼν ἐθέλω

*nunc quoque bonis præbere uiris [seipsum] medicum calidorum morborum , aut aliquem Latoidæ uocatum filium ,] aut patris [Apollinis, uidelicet Iouis.] atque adeo in nauibus uenissem, Ionium secans mare, Arethusam ad fontem , ad AEtnæum hospitem, qui Syracusis imperat , rex lenis ciuibus , non inuidens bonis, hospitibúsque suspiciendus pater. Ad quem si descendissem, geminas gratias afferens, [uidelicet] sanitatem auream, & hymnum certaminum Pythicorum, [qui esset] splendor coronis quas fortissimè omnium se gerens Pherenicus [equus eius] consequutus est apud Cirrham aliquando: stella cælesti (dico) splendidius illi lumē uenissem, profundo mari traiecto. * Sed uota facere ego uolo*

ματρὶ, ταὶ κοῦραι παρ' ἐμὸν πρόθυ-
σὺν Πανὶ μέλποντι θαμὰ (ρον
σεμνὰν θεὸν ἐννύχιαι.
εἰ δὲ λόγων συνέμεν
κορυφὰν Ἱέρων
ὀρθὰν ἐπίστα, μανθάνων
οἶσθα προτέρων,
«ἓν παρ' ἐσλὸν πήματα σύν-
«δυο δαίονται βροτοῖς
«ἀθάνατοι. τὰ μὲν ὦν
«οὐ δύνανται νήπιοι κόσμῳ φέρειν,
«ἀλλ' ἀγαθοὶ, τὰ καλὰ τρέψαντες ἔξω.

ἐπῳδ. κῶλ. ιε.

τὶν δὲ μοῖρ' εὐδαιμονίας ἕπεται.
λαγέταν γάρ τοι τύραννον δέρκεται,
εἴ τιν' ἀνθρώπων, ὁ μέγας
«πότμος. αἰὼν δ' ἀσφαλὴς
«οὐκ ἔγεντ' οὔτ' Αἰακίδᾳ παρ Πηλεῖ,
«οὔτε παρ' ἀντιθέῳ
«Κάδμῳ· λέγονταί γε μὰν βροτῶν
ὄλβον ὑπέρτατον οἳ
σχεῖν, οἵ τε καὶ χρυσαμπύκων
μελπομενᾶν ἐν ὄρει
Μοισᾶν, καὶ ἐν ἑπταπύλοις

matri, quam uenerabilem Deã puellæ iuxta meum uestibulum cum Pane celebrant frequẽter per noctẽ. Verũ si sermonũ intelligere summam rectam nosti, edoctus à prioris seculi hominibus, scis [quòd] unum ad bonum »mala bina partiuntur mortali- »bus immortales. Sed ea stulti »non possunt moderatè ferre. at »sapiẽtes [ea ferunt,] bona obuer- »tentes extrà. Te uerò sors felicitatis consequitur. rectrẽ enim populorũ regem [te] intuetur (si quem ex hominibus) potens fortuna. sed enim, uita extra periculũ posita nõ cõtigit nec AEacidæ Peleo neque diuino Cadmo. Dicũtur tamẽ illi mortaliũ felicitatem supremam habuisse, qui & Musas aureis reticulis redimitas canentes in monte & in septem portas habentibus

ἄϊον Θήβαις, ὁπόθ' Ἀρ-
μονίαν γάμε βοῶπιν·
ὁ δὲ Νηρέος εὐ-
βούλου Θέτιν παῖδα κλυτάν.

στροφ. ε, κώλ. ιγ.

καὶ θεοὶ δαίσαντο παρ' ἀμφοτέροις,
καὶ Κρόνου παῖδας βασιλῆας ἴδον
χρυσέαις ἐν ἕδραις, ἕδνα τε
δέξαντο. Διὸς δὲ χάριν
ἐκ προτέρων μεταμει-
ψάμενοι καμάτων,
ἔστασαν ὀρθὰν καρδίαν.
ἐν δ' αὖτε χρόνῳ,
τὸν μὲν ὀξείαισι θύγα-
τρες ἐρήμωσαν πάθαις
εὐφροσύνας μέρος αἱ
τρεῖς· ἀτὰρ λευκωλένῳ γε Ζεὺς πατὴρ
ἤλυθεν ἐς λέχος ἱμερτὸν Θυώνᾳ.

ἀντιστρ. κώλων ιγ.

τοῦ δὲ παῖς, ὅνπερ μόνον ἀθανάτα
τίκτεν ἐν Φθίᾳ Θέτις, ἐν πολέμῳ
τόξοις ἀπὸ ψυχὰν λιπὼν,
ὦρσεν πυρὶ καιόμενος
« ἐκ Δαναῶν γόον. εἰ

audiuerunt Thebis, *quando* [Cadmus] Harmoniam *uxorem duxit bouinis oculis speciosam:*] *ille autem* [Peleus] Nerei *ualentis consilio* Thetin *filiã inclytam.* * *Quinetiam dij epulati sunt apud utrosque, &* Saturni *filios reges uiderunt* [Cadmus & Peleus] *aureis in sedibus, donáque nuptialia acceperunt* [*ab illis.*] Iouis *denique beneficio ex prioribus transmutati ærumnis, statuerunt erectum cor. Sed rursum procedẽte tẽpore, hunc quidem* [Cadmum] *filiæ tres per grauia infortunia priuarunt lætitiæ sorte: at candidæ brachiis* Semelæ Iupiter *pater uenit in cubile amabile.* * *illius autem* [Pelei] *filius, quem unicum immortalis peperit in* Phthia Thetis, *in bello sagittis animam amittens, excitauit, dum igni cremaretur, gemitum à* Græcis. *Quòd si*

" δὲ νόῳ τις ἔχει
" θνατῶν ἀλαθείας ὁδόν,
" χρὴ πρὸς μακάρων
" τυγχάνοντ' εὖ πασχέμεν. ἄλ-
" λοτε δ' ἀλλοῖαι πνοαὶ
" ὑψιπετᾶν ἀνέμων.
" ὄλβος οὐκ ἐς μακρὸν ἀνδρῶν ἔρχεται.
" ὃς πολὺς, εὖτ' ἂν ἐπιβρίσαις ἕπηται,

ἐπῳ. κῶ. ιε. [λοις

" σμικρὸς ἐν σμικροῖς, μέγας ἐν μεγά-
" ἔσσομαι· τὸν δ' ἀμφέποντ' αἰεὶ φρεσὶ
" δαίμον' ἀσκήσω, κατ' ἐμὰν
" θεραπεύων μαχανάν.
" εἰ δέ μοι πλοῦτον θεὸς ἁβρὸν ὀρέξαι,
" ἐλπίδ' ἔχω κλέος εὑ-
" ρέσθαι κεν ὑψηλὸν πρόσω.
" Νέστορα καὶ Λύκιον
" Σαρπηδόν' ἀνθρώπων φάτις
" ἐξ ἐπέων κελαδει-
" νῶν, τέκτονες οἷα σοφοὶ
ἅρμοσαν. γινώσκομεν.
" ἁ δ' ἀρετὰ κλειναῖς ἀοιδαῖς,
" χρονία τελέθει,
" παύροις δὲ πράξασθ' εὐμαρές.

*quis ex hominibus in animo ha-» bet ueritatis uiam, oportet [eum]» à beatis [dijs] consequutum prospe-» ram fortunam, frui [sua] felicitate.» Nam aliâs alij sunt flatus altè uo-» lantium uentorum, felicitásque» hominum non accedit in longum» [permãsura.] Quae quidem quan-» documque ingens graui cum pon-» dere [me] sequuta fuerit, * paruus» inter paruos, magnus inter ma-» gnos ero. Semper autem ad eam» fortunam quae me amplectetur,» [me in] animo accommodabo, iu-» xta meam facultatem colens [eam.]» Quòd si mihi diuitias deus specio-» sas dederit, spem habeo gloriam» me nacturum altiam in longinquũ.» Nestorem & Lycium Sarpedonem» hominum fama [habet] ex uersibus» sonoris: quales compegerunt fabri» periti. Nam quae cognoscitur uirtus» per inclytos cantus, diuturna est:» sed paucis [id facere] facile [est]»*

ΑΡΚΕΣΙΛΑΩι

Κυρηναίῳ, ἅρματι.

Εἶδος Δ.

στροφὴ α, κῶλ. ιδ.

Σάμερον μὲν χρή σε παρ' ἀνδρὶ φίλῳ
στάμεν εὐίππου βασιλῆϊ Κυρά-
νας, ὄφρα κωμάζοντι σὺν Ἀρκεσίλᾳ,
Μοῖσα, Λατοΐδαισιν ὀφειλόμενον
Πυθῶνί τ' αὔξῃς οὖρον ὕμνων·
ἔνθα ποτὲ χρυσέων
Διὸς αἰετῶν πάρεδρος,
ἴζη ἀπὸ δάμου Ἀπόλλω-
νος τυχόντος, ἱέρεια
χρῆσεν οἰκιστῆρα Βάττον
καρποφόρου Λιβύας, ἱερὰν
νᾶσον ὡς ἤδη λιπὼν,
κτίσσειεν εὐάρματον
πόλιν ἐν ἀργινόεντι μαστῷ·

ἀντιστρ. κῶλ. ιδ.

καὶ τὸ Μηδείας ἔπος ἀγκομίσαι-
θ' ἑβδόμα καὶ σὺν δεκάτᾳ γενεᾷ,
Θήραιον Αἰήτα τό ποτε ζαμενὴς

ARCESILAO
Cyrenæo, curru uicto-riam adepto.
Ode IIII.

Hodie oportet te apud uirũ amicũ stare, equestris regẽ Cyrenes, ut choreas ducente cũ Arcesila, ô Musa, Latoidis debitũ Pythonique prouehas uẽtum prosperum hymnorum. ubi olim ea quæ aureis Iouis aquilis assidet sacerdos, quum absens nõ esset Apollo, oraculo suo pronuntiauit conditorem [fore] B ttum frugiferæ Libyæ. sacra insula ut iam relicta cõderet curribus præstantem ciuitatem in albo ubere terræ,] & Medeæ uaticinium reportaret, cum septima & decima generatione, apud Theram, editum. quod AEetæ olim peri iracunda*

filia efflauit immortali ab ore, domina Colchorū. dixit autem ita Semideus Iasonis bellicosi nautis: Audite filij magnanimorúmque hominum & deorum. dico enim ex hac mari percussa terra filiam Epaphi aliquando urbium radicem plantaturam esse, quæ sit curæ mortalibus, Iouis in Ammonis fundamētis. *Pro delphinibus autem paruas habentibus pinnas tanquam alas, equos permutantes uelores, habenásque pro remis, currus regent celeripedes. Illud augurium efficiet magnarum urbium metropolim esse Theram quod aliquando Tritonidis paludis in fluentis, Euphemus, quum è prora descendisset ad deum homini assimilatum, terram dantem pro xeniis, accepit. faustum autem super eo Saturnius*

Ζεὺς πατὴρ ἔκλαγξε βροντάν,

στροφὴ β, κῶλ. ιδ'.

ἁνίκ' ἄγκυραν ποτὶ χαλκόγενυν
ναῒ κριμνάντων ἐπέτοσσε, θοᾶς
Ἀργοῦς χαλινόν. δώδεκα δὲ πρότερον
ἁμέρας ἐξ Ὠκεανοῦ φέρομεν
νώτων ὕπερ γαίας ἐρήμων,
ἐνάλιον δόρυ μήν-
δεσιν ἀνασπάσαντες ἀμοῖς·
τουτάκι δ' οἰοπόλος
δαίμων ἐπῆλθε, φαιδίμαν
ἀνδρὸς αἰδοίου πρόσοψιν
θηκάμενος. φιλίων δ' ἐπέων·
ἄρχετο ξένοις ἅτ' ἐλ-
θόντεσσιν εὐεργέται
δεῖπν' ἐπαγγέλλοντι πρῶτον.

ἀντιστρ. κῶ. ιδ'.

ἀλλὰ γὰρ νόστου πρόφασις γλυκεροῦ
κώλυε μεῖναι· φάτο δ' Εὐρύπυλος
γαιαόχου παῖς ἀφθίτου ἐννοσίδα
ἔμμεναι. γίγνωσκε δ' ἐπειγομένους.
ἂν δ' εὐθὺς ἁρπάξαις ἀρούρας
δεξιτερᾷ, προτυχὸν
ξένιον μάστευσε δοῦναι.

Iupiter pater cum fragore edidit tonitru: *quādo anchoram ferreas malas habentē in naue suspēdētibus fortè superuenit, citæ Argûs frænum. Duodecim autem prius dies extra Oceanum portabamus super dorsa terræ deserta marinam machinam, consilijs quum extraxissemus nostris. Tunc autem soliuagus deus superuenit qui induerat illustrem uiri uenerabilis faciem, cum cósque sermones ordiebatur, hospitibus ut aduenientibus benefici cœnam denuntiant primúm. *Verumenimuero dulcis reditus opportunitas prohibuit manere. Dicebat autē ille se esse Eurypylū, terrā cōtinētis filiū immortalis cō cussoris. animaduertebat autē (nos) festinātes. quare quū subitò arripuisset tellurē dextra, obuium xeniū quæsiuit dare.

οὐδ' ἀπίθησέ νιν, ἀλ-
λ' ἥρως ἐπ' ἀκταῖσι θορών,
χειρί οἱ χεῖρ' ἀντερείσαις,
δέξατο βώλακα δαιμονίαν.
πεύθομαι δ' αὐτὰν κατα-
κλυσθεῖσαν ἐκ δούρατος,
ἐναλίαν βᾶμεν σὺν ἅλμᾳ,

ἐπῳδ. κῶλ. ιγ.

ἑσπέρας ὑγρῷ πελάγει σπομέναν.
ἦ μάν νιν ὤτρυνον θαμὰ
λυσιπόνοις θεραπόν-
τεσσι φυλάξαι· τῶν δ' ἐλάθοντο φρένες.
καὶ νῦν ἐν τᾷδ' ἄφθιτον νά-
σῳ κέχυται Λιβύας εὐρυχώρου,
σπέρμα πρὶν ὥρας. εἰ γὰρ οἴ-
κοι νιν βάλε πὰρ χθόνιον
Ἀΐδα στόμα Ταίναρον εἰς ἱερὰν
Εὔφαμος ἐλθών, υἱὸς ἱπ-
πάρχου Ποσειδάωνος ἄναξ,
τόν ποτ' Εὐρώπα Τιτυοῦ θυγάτηρ
τίκτε Καφισοῦ παρ' ὄχθαις,

στροφὴ γ. κῶλ. ιδ'.

τετράτων παίδων κ' ἐπιγινομένων,
αἷμά οἱ κείναν λάβε σὺν Δαναοῖς

*Nec uerò immoriger [recusauit] heros, sed in littora prosiliens manu manum eius quũ firmasset, accepit glebam admirandam. Audio autem eã submersam è naui, marina coiuisse [& se permiscuisse] cum salsugine, *Hesperium humidum pelagus sequutã. At ego hortabar identidem famulos qui liberant à laboribus, ut eam custodirent: sed eorum oblitæ sunt mentes. Et nunc in hac insula immortale fusum est Libyæ spatiosæ semen ante tempus. si enim domi eam proiecisset iuxta terrestre Orci ostium ueniens Euphemus (filius præsidis equitum Neptuni, rex, quem aliquãdo Europa Tityi filia peperit Cephisi iuxta ripas) *quartis liberis prognatis, sanguis eius eam obtinuisset cũ Danais*

εὐρεῖαν ἄπειρον. τότε γὰρ μεγάλας
ἐξανίσαντι Λακεδαίμονος, Ἀρ-
γείου τε κόλπου, καὶ Μυκηνᾶν.
νῦν γε μὰν ἀλλοδαπᾶν
κριτὸν εὑρήσει γυναικῶν
ἐν λέχεσι γένος· οἵ
κεν τάνδε σὺν τιμᾷ θεῶν
νᾶσον ἐλθόντες, τέκωνται
φῶτα κελαινεφέων πεδίων
δεσπόταν· τὸν μὲν πολυ-
χρύσῳ ποτ' ἐν δώματι
Φοῖβος ἀμνάσει θέμισσι,

ἀντιστρ. κῶλ. ιδ.

Πύθιον ναὸν καταβάντα, χρόνῳ
δ' ὑστέρῳ νάεσσι πολεῖς ἀγαγὴν
Νείλοιο πρὸς πῖον τέμενος Κρονίδα.
ἦ ῥα Μηδείας ἐπέων στίχες. ἔ-
πταξαν δ' ἀκίνητοι σιωπᾷ
ἥρωες ἀντίθεοι,
πυκινὰν μῆτιν κλύοντες.
ὦ μάκαρ υἱὲ Πολυ-
μνάσου, σὲ δ' ἐν τούτῳ λόγῳ
χρησμὸς ὤρθωσε Μελίσσας
Δελφίδος αὐτομάτῳ κελάδῳ.

amplam continentem terram. Tunc enim magna summouentur Lacedæmone, Arguóque sinu & Mycenis. Nūc uerò peregrinarū selectum inueniet mulierum in lectus genus. quæ in hanc insulam cum honore Deorum quum uenerint, parient uirum nigrinubium camporū dominū. quē diuitiæ auri quondam in æde Phœbus admonebit oraculis,*(ad Pythiū tēplū quum ille accesserit) ut tempore sequenti in nauibus multos deducat Nili ad pingue delubrū Saturnij. Sanè Medeæ uerborum [hæc fuit] series. Tremefacti autem fuerunt immoti [cum] silentio heroes diuini, prudens consilium audientes: O beate fili Polymnesti, te uerò in hac oratione oraculū erexit sacerdotis Delphicæ, spōtanea uoce.

ἅ σε χαίρειν εἰς τρὶς αὐ-
δάσασα, πεπρωμένον
βασιλέ' ἄμφανε Κυράνας,

ἐπῳδ. κῶλ. ιγ'

δυσθρόου φωνᾶς ἀνακρινόμενον
ποινὰ τίς ἔσται πρὸς θεῶν.
ἦ μάλα δὴ μετὰ καὶ
νῦν, ὥστε φοινικανθέμου ἦρος ἀκμᾷ,
παισὶ τούτοις ὄγδοον θάλ-
λει μέρος Ἀρκεσίλας· τῷ μὲν Ἀπόλ-
λων ἅ, τε Πυθὼ κῦδος ἐξ
Ἀμφικτυόνων ἔπορεν
ἱπποδρομίας. ἀπὸ δ' αὐτὸν ἐγὼ
Μοίσαισι δώσω, καὶ τὸ πάγ-
χρυσον νάκος κριοῦ. μετὰ γὰρ
κεῖνο πλευσάντων Μινυᾶν, θεόπομ-
ποί σφισι τιμαὶ φύτευθεν.

στροφὴ δ', κῶλ. ιη.

τίς γὰρ ἀρχὴ δέξατο ναυτιλίας;
τίς δὲ κίνδυνος κρατεροῖς ἀδάμαν-
τος δῆσεν ἅλοις; θέσφατον ἦν Πελίαν
ἐξ ἀγαυῶν Αἰολιδᾶν θανέμεν,
χείρεσσιν ἢ βουλαῖς ἀκνάμπτοις.
ἦλθε δέ οἱ κρυόεν

*Quæ te saluere quum ter iussisset, fato destinatum regem declarauit Cyrenes, *dū percontareris quæ liberatio futura esset, deorum aux lio, à loquela durisona. Et nunc sanè Arcesilas inter liberos hos octaua pars floret, ut purpureos flores habentis ueris in ui re. cui Apollo & Pytho gloriā per Amph. ctyonas præbuerūt cursus equestris. ipsum autem Musis tradam, & totum aureum uellus arietis. Ad illud enim quum nauigassent Minyæ, à deo missi ipsis honores plantati fuerunt. *Quó inan porro mitium suscaptum fuit nauigatio nis? quod uerò periculum ualidis adamantis alligauit eos] clauis? fatale erat Pelian ab illustribus AEol. dis cadere, manibus aut consilijs inflexibilibus. Venit autem horrendum*

πυκινῷ μάντευμα θυμῷ,
πὰρ μέσον ὀμφαλὸν εὐ-
δένδροιο ῥηθὲν ματέρος,
τὸν μονοκρήπιδα πάντως
ἐν φυλακᾷ σχεθέμεν μεγάλᾳ,
εὖτ᾽ ἂν αἰπεινῶν ἀπὸ
σταθμῶν ἐς εὐδείελον
χθόνα μόλῃ κλειτᾶς Ἰωλκοῦ
ἀντισρ. κώ. ιδ.
ξεῖνος αἴτ᾽ ὦν ἀστός. ὁ δ᾽ ἄρα χρόνῳ
ἵκετ᾽, αἰχμαῖσι διδύμαισιν ἀνὴρ
ἔκπαγλος. ἐσθὰς δ᾽ ἀμφότερόν μιν ἔ-
ἅ,τε Μαγνήτων ἐπιχώριος ἁρ- χεν,
μόζοισα θαητοῖσι γυίοις·
ἀμφὶ δὲ παρδαλέα
στέγετο φρίσσοντας ὄμβρους·
οὐδὲ κομᾶν πλόκαμοι
κερθέντες οἴχοντ᾽ ἀγλαοί,
ἀλλ᾽ ἅπαν νῶτον καταίθυσ-
σον. τάχα δ᾽ εὐθὺς ἰὼν σφετέρας
ἐστάθη γνώμας ἀταρ-
βάκτοιο πειρώμενος,
ἐν ἀγορᾷ πλήθοντος ὄχλου.

uaticinium prudēti animo eius, editum apud medium umbilicum matris fœcūdæ arboribus,[uide'icet]ab unicum habente calceum omnino cauere diligenter, quū altis è stabulis ad occidua terram ueniret claræ Iolci,* hospes atq; ciuis. At ille uir tandē uenit hastis geminis terribilis: uestis autē duplex eū cingebat. una erat Magnesiorū regionis usitata, conueniens admirandis membris.[al tera erat]pellis pardi, quæ coercebat horrorē madientes imbres. Neque cæsariei ei pilli tōsi abierant pulchri, sed totū tergū quatiebant. Sati autē rectà profectus, sui stetit animi intrepi di specimen edens. quum in foro frequens esset turba.

ἐπῳ. κῶλ. ιγ.

τὸν μὲν οὐ γίνωσκον, ὀπιζομένων
δ' ἔμπας τις εἶπεν καὶ τόδε,
οὔ τί που οὗτος Ἀπόλ-
λων, οὐδὲ μὰν χαλκάρματός ἐστι πόσις
Ἀφροδίτας. ἐν δὲ Νάξῳ
φαντὶ θανεῖν λιπαρᾷ Ἰφιμεδεί-
ας παῖδας, Ὦτον, καί σε τολ-
μάεις Ἐφιάλτα ἄναξ.
καὶ μὰν Τιτυὸν βέλος Ἀρτέμιδος
θήρευσε κραιπνὸν, ἐξ ἀνι-
κάτου φαρέτρας ὀρνύμενον·
ὄφρα τις τᾶν ἐν δυνατῷ φιλοτά-
των ἐπιψαύειν ἔραται.

στροφὴ ε. κῶλ. ιδ.

τοὶ μὲν ἀλλάλοισιν ἀμειβόμενοι
γάρυον τοιαῦτ'. ἀνὰ δ' ἡμιόνοις
ξεστᾷ τ' ἀπήνᾳ προτροπάδαν Πελίας
ἵκετο σπεύδων· τάφε δ' αὐτίκα πα-
πτήνας ἀείγνωτον πέδιλον,
δεξιτερῷ μόνον ἀμ-
φὶ ποδί. κλέπτων δὲ θυμῷ,
δεῖμα, προσέννεπε, ποί-
αν γαῖαν ὦ ξεῖν' εὔχεαι

Eum quidem non agnoscebant, quispiam tamen eorum qui illum] uerebantur, dixit & hoc, Neutiquam hic [est] Apollo, neque uerò maritus Veneris, qui aureo curru uehitur. In Naxo autem fertili aiunt mortuos esse Iphimedeæ liberos, Otum & te ô audax Ephialta rex. Quinetiam Tityum telum uelox Dianæ confodit [tanquā uenabulū] ex uincta pharetra prodiens: ut unusquisque Cupidineas uoluptates attingere amet quæ [sint] impossibili. Illi quidē sic mutuò compellātes loquebātur talia. Mulis autem & polito uehiculo cōcitatè Pelias uenit properans. Obstupuit autem statim quum circunspexisset ualde cognitū [famā] calceum, dextrum tantummodo circa pedem. Occultans tamen animo terrorem, dixit, Quámnam terram ô hospes gloriaris

πατρίδ' ἔμμεν, καὶ τίς ἀνθρω-
πων σε χαμαιγενέων πολιᾶς
ἐξανῆκεν γαστρός; ἐ-
χθίστοισι μὴ ψεύδεσι
καταμιάναις εἰπὲ γένναν.

ἀντισρ. κώ. ιδ.

τὸν δὲ θαρσήσαις ἀγανοῖσι λόγοις
ὧδ' ἀμείφθη· φαμὶ διδασκαλίαν
Χείρωνος οἴσειν· ἀντρόθε γὰρ νέομαι
πὰρ Χαρικλοῦς καὶ Φιλύρας, ἵνα Κεν-
ταύρου με κοῦραι θρέψαν ἁγναί.
εἴκοσι δ' ἐκτελέσαις
ἐνιαυτοὺς, οὔτ' ἔργον,
οὔτ' ἔπος ἐντράπελον
κείνοισιν εἰπὼν, ἱκόμαν
οἴκαδ', ἀρχὰν ἀγκομίζων
πατρὸς ἐμοῦ, βασιλευομέναν
οὐ κατ' αἶσαν· τάν ποτε
Ζεὺς ὤπασε λαγέτᾳ
Αἰόλῳ καὶ παισὶ τιμάν.

ἐπῳ. κώ. γ.

πεύθομαι γάρ μιν Πελίαν ἄθεμιν
λευκαῖς πειθήσαντα φρεσίν,
ἁμετέρων ἀποσυ-

*patriā esse, & quis hominū terrigenûm te pretioso emisit è uētre? O diosissimus mendacijs non polluens [te,] dic genus [tuum.] *Huic, fiducia sumpta, placidis uerbis sic respondit: Aio doctrinā Chironis [me] afferre. Ex antro enim uenio, à Chariclone & Philyra, ubi Cētauri me filiæ educarunt castæ. Viginti autem à me completis annis, neque factum, neque dictum sordidum illis loquutus, ueni domum, imperium repetens patris mei, quod regnatur nō secundum ius & æquum. quod olim Iupiter dedit populorum duci AEolo & liberis, [ut esset illis] decus. *Audio enim Peliam iniustum stultæ menti obsequutum, à nostris illud præ-*

λάσαι βιαίως ἀρχεδικᾶν τοκέων.
τοί μ', ἐπεὶ πάμπρωτον εἶδον
φέγγος, ὑπὲρ φιάλου ἀγεμόνος
δείσαντες ὕβριν, κᾶδος ὡ-
σεί τε φθιμένου δνοφερὸν
ἐν δώμασι θηκάμενοι, μίγα κω-
κυτῷ γυναικῶν, κρύβδαν πέμ-
πον σπαργάνοις ἐν πορφυρέοις,
νυκτὶ κοινάσαντες ὁδὸν· Κρονίδᾳ
δὲ βαφὲν Χείρωνι δῶκαν.

στροφὴ ς. κῶ. ιδ.

ἀλλὰ τούτων μὲν κεφάλαια λόγων
ἴστε. λευκίππων δὲ δόμους πατέρων
κεδνοὶ πολῖται φράσατέ μοι σαφέως.
Αἴσονος γὰρ παῖς ἐπιχώριος, οὐ
ξεῖναν ἱκόμαν γαῖαν ἄλλων.
φὴρ δέ με θεῖος Ἰά-
σονα κικλήσκων προσηύδα.
ὦς φάτο. τὸν μὲν εἰσελ-
θόντ' ἔγνων ὀφθαλμοὶ πατρός·
ἐκ δ' ἄρ' αὐτοῦ πομφόλυξαν
δάκρυα γηραλέων βλεφάρων,
ἂν περὶ ψυχὰν ἐπεὶ
γάθησεν ἐξαίρετον,

datum esse, iustè imperantibus parentibus. Qui me, quumprimū uidi lumen, superbi ducis ueriti ferociam, luctum seu de mortuo quum agitassent cū planctu mulierum, clàm miserunt fasciis in purpureis, quū noctem ad iter sociam accepissent: Saturníque filio Chironi ad alendum dederunt. *Sed *horum sermonum capita tenetis. at domos albis equis insidē tium parentum honorandi ciues indicatæ mihi aperté. AEsonis enim filius indigena, non in peregrinā ueni terrā aliorū. Semifer autē me diuinus Iasonem uocans cōpellabat. Sic loquutus est. eum autem ingressum agnouerunt oculi patris, & ex eius senilibus palpebris lacrymæ manarūt instar bullarum, suo in animo postquam gauisus est supramodum,*

γόνον ἰδὼν κάλλιστον ἀνδρῶν.

ἀντιστροφὴ κῶλ. ιϛ.

καὶ κασίγνητοι σφίσιν ἀμφότεροι
ἤλυθον κείνου γε κατὰ κλέος· ἐγ-- (πὼν,
γὺς μὲν Φέρης, κράναν Ὑπερηίδα λι-
ἐκ δὲ Μεσσάνας Ἀμυθάν. ταχέως
δ' Ἄδματος ἷκε καὶ Μέλαμπος
εὐμενέοντες ἀνε-
ψιόν. ἐν δαιτὸς δὲ μοίρᾳ
μειλιχίοισι λόγοις
αὐτοὺς Ἰάσων δέγμενος,
ξείνι' ἁρμόζοντα τεύχων,
πᾶσαν ἐς εὐφροσύναν τάνυεν,
ἀθρόαις πέντε δραπὼν
νύκτεσιν ἔν θ' ἁμέραις
ἱερὸν εὐζωᾶς ἄωτον.

ἐπῳδ. κῶλ. ιγ.

ἀλλ' ἐν ἕκτᾳ πάντα λόγον θέμενος
σπουδαῖον ἐξ ἀρχᾶς ἀνήρ,
συγγένεσι πᾶσι κοι-
νᾶθ'· οἱ δ' ἐπέσποντ'. αἶψα δ' ἀπὸ κλι
ὦρτο σὺν κείνοισι. καί ῥ' ἦλ- (σιᾶν
θον Πελία μέγαρον· ἐσσύμενοι
δ' ἔσω κατέσταν. τῶν δ' ἀκού-

filium quum conspexisset pulcherrimũ mortalium. *Fratres quoque ad eos ambo uenerũt illius ad famã: ex propinquo quidẽ [loco] Pheres fontẽ Hypereïdẽ linquẽs, ex Messana autem Amythan. Cõfestim Admetus quoque uenit & Melãpus, gratulãtes patrueli. In cõuiuio autem blãdis uerbis eos Iason excipiẽs dona hospitalia parans conuenientia, omnem hilaritatẽ extẽdit, totis quinque decerpens noctibus & diebus sacrũ bonæ & iucũdæ uitæ florẽ.* *Sed in sexto omnẽ sermonẽ quum proposuisset seriũ ab initio ille uir, cum consanguineis omnibus communicabat. Illi uerò sequebantur [& approbabãt dicta eius.] Statim igitur è centorijs prorupit cum illis, accesseruntq; ad Peliæ ædes, & cum festinatione intrò constiterũt. Eos autẽ au-*

σαις αὐτὰς ὑπηντίασε
Τυροῦς ἐραπλοκάμου γενεά.
πραῢν δ' Ἰάσων μαλθακᾷ
φωνᾷ ποτιστάζων ὄαρον,
βάλλετο κρηπῖδα σοφῶν ἐπέων.
παῖ Ποσειδᾶνος πετραίου,

στρο. ζ, κώ. ιδ.

«« ἐντὶ μὲν θνατῶν φρένες ὠκύτεραι
«« κέρδος αἰνῆσαι πρὸ δίκας δόλιον,
«« τραχεῖαν ἑρπόντων πρὸς ἐπίβδαν δ'
ἀλλ' ἐμὲ χρὴ καὶ σὲ θεμισσαμένους [ὅμως.
ὀργὰς, ὑφαίνειν λοιπὸν ὄλβον.
εἰδότι τοι ἐρέω·
μία βοῦς, Κρηθεῖ τε μάτηρ
καὶ θρασυμήδεϊ Σαλ-
μωνεῖ· τρίταισι δ' ἐν γοναῖς
ἄμμες αὖ κείνων φυτευθέν-
τες σθένος ἀελίου χρύσεον
«« λεύσσομεν. μοῖραι δ' ἀφί-
«« σταντ' εἴ τις ἔχθρα πέλει
«« ὁμογόνοις, αἰδῶ καλύψαι.

στρο. ϛ. κώ. ιδ.

οὐ πρέπει νῷν χαλκοτόροις ξίφεσιν,
οὐδ' ἀκόντεσσι μεγάλαν προγόνων

diens ipse obuiam processit pro-
les Tyrûs studiosae ca[illegible] ill[illegible]ris.
Placidū autem Iason molli uo-
ce instillans sermonē, iecit fun-
damentū sapientum uerborum.
Fili Neptuni petraei. sunt homi- »
num mentes uelociores ad lau- »
dandum lucrū dolosum prae iu- »
stitia, triste euntium ad tēpus »
sequens tamen. At me oportet »
& te iustitiae accommodantes
mores nostros texere felicitatē
in reliquū tempus. Scienti tibi
dicā: Vna eadēmque bucula Cre
theóque mater & Salmoneo au
daci consilii uiro: Tertia autē
in generatione nos ab illis sati
robur solis aureum cernimus.
Felicitas autem abscedit si- »
qua simultas existat inter eos »
qui sunt consanguinei, adeo »
ut tegant pudorem. Non de- »
cet nos aes perforātibus gladijs
neque iaculis magnū progenitorū

τιμὰν δάσασθαι. μῆλά τε γάρ τοι ἐγὼ
καὶ βοῶν ξανθὰς ἀγέλας ἀφίη-
μ', ἀγρούς τε πάντας, τοὺς ἀπούρας
ἁμετέρων τοκέων,
νέμεαι, πλοῦτον πιαίνων.
κ' οὔ με πονεῖ τεὸν οἶ-
κον ταῦτα πορσυνόντ' ἄγαν,
ἀλλὰ καὶ σκᾶπτον μόναρχον,
καὶ θρόνος, ᾧ ποτε Κρηθεΐδας
ἐγκαθίζων ἱππόταις
εὔθυνε λαοῖσι δίκας.
τὰ μὲν αἴευ ξυνᾶς ἀνίας

ἐπῳ. κῶλ. ιγ.

λῦσον ἄμμι, μή τι νεώτερον ἐξ
αὐτῶν ἀναστήσῃς κακόν.
ὣς ἄρ' ἔειπεν. ἀκᾶ
δ' ἀνταγόρευσε καὶ Πελίας· ἔσομαι
τοῖος. ἀλλ' ἤδη με γηραι-
ὸν μέρος ἁλικίας ἀμφιπολεῖ·
σὸν δ' ἄνθος ἥβας ἄρτι κυ-
μαίνει. δύνασαι δ' ἀφελεῖν
μᾶνιν χθονίων. κέλεται γὰρ ἑὰν
ψυχὰν κομίξαι Φρίξος, ἐλ-
θόντα πρὸς Αἰήτα θαλάμους,

*decus partiri. Pecudes enim ego tibi & boum flaua armenta relinquo, agrósque omnes, quos postquā eripuisti nostris parentibus, depascer is, diuitias opimas efficiens. Nec uerò me angunt hæc domū tuam amplificantia ualde: sed [me angit] & sceptrum monarchicum, & solium, cui olim Cretheides insidens, equestribus gubernabat populis iura. Hæc sine communi molestia *solue nobis, ne quod recētius ex his suscites malum. Sic utique loquutus est. Placidè autem respondit & Pelias: Ero talis sed iam me senilis pars ætatis circundat: at tuus flos ætatis feruet ceu fluctus. quare potes auferre iram terrestrium [deorum.] iubet enim Phrixus [me] suam animā referre, profectum ad AEetæ regis ædes,*

δέρμα τε κριοῦ βαθύμαλλον ἄγειν,
τῷ ποτ᾽ ἐκ πόντου σαώθη,

στροφ. η. κῶλ. ιδ.

ἔκ τε ματρυιᾶς ἀθέων βελέων.
ταῦτά μοι θαυμαστὸς ὄνειρος ἰὼν
φωνεῖ· μεμάντευμαι δ᾽ ἐπὶ Κασταλίᾳ,
εἰ μετάλλατόν τι. καὶ ὡς τάχιστά ὀ-
τρύνει σε τεύχειν ναὶ πομπάν.
τοῦτον ἄεθλον ἑκὼν
τέλεσον· καί τοι μοναρχεῖν
καὶ βασιλευέμεν ὀ-
μνυμι προήσειν. καρτερὸς
ὅρκος ἄμμιν μάρτυς ἔστω
Ζεὺς ὁ γενέθλιος ἀμφοτέροις.
σύνθεσιν ταύταν ἐπαι-
νήσαντες, οἱ μὲν κρίθεν·
αὐτὰρ Ἰάσων αὐτὸς ἤδη

ἀντιστρ. κῶλ. ιδ.

ὄρνυεν κάρυκας, ἐόντα πλόον
φαινέμεν παντᾷ. τάχα δὲ Κρονίδαο
Ζηνὸς υἱοὶ τρεῖς ἀκαμαντομάχαι
ἦλθον, Ἀλκμαίας θ᾽ ἑλικοβλεφάρου,
Λήδας τε· δοιοὶ δ᾽ ὑψιχαῖται
ἀνέρες, Ἐννοσίδα

uellúsque arietis uillosum afferre, quo aliquando è mari incolumis euasit *à nouercæ impiis telis. Hæc mihi admirandum somnium accedens clamat. Oraculum autem consului apud Castaliam, an sit aliquid quod indagari possit. at [is] quamcelerrimè hortatur te parare nauis profectionem. Hoc certamen ultrò subi, & iuro me permissurum ut monarchiam obtineas & regnes. ualidum iusiurandum nobis sit testis Iupiter generis author utrique [nostrûm.] Pactum hoc quum approbassent, ipsi quidem separati sunt: sed Iason ipsemet iam *incitabat præcones ad denuntiandum ubique eam nauigationem quæ esset. Mox igitur Saturnij Iouis filij tres infatigabiles pugnatores uenerunt. [uidelicet] & Alcmenæ nigra habētis supercilia, Ledæque, & duo altè comati uiri, concussoris

γῦος, αἰδεσθέντες ἀλκαῖ,
ἔκ τε Πύλου καὶ ἀπ' ἄ-
κρας Ταινάρου. τῶν μὲν κλέος
ἐσλὸν Εὐφάμου τ' ἐκράνθη,
σόν τε Περικλύμεν' εὐρυβία.
ἐξ Ἀπόλλωνος δὲ φορ-
μικτὰς ἀοιδᾶν πατὴρ
ἔμολεν εὐαίνητος Ὀρφεύς.
ἐπῳδ. κῶλ. ιγ.
πέμπε δ' Ἑρμᾶς χρυσόραπις διδύ- μοις
υἱοὺς ἐπ' ἄτρυτον πόνον·
τὸν μὲν Ἐχίονα, κε-
χλαδόντας ἥβα, τὸν δ' Εὔρυτον. ταχέως
δ' ἀμφὶ Παγγαίου θέμεθλα
ναιετάοντες ἔβαν· καὶ γὰρ ἑκὼν
θυμῷ γελανεῖ θᾶσσον ἔν-
τυεν βασιλεὺς ἀνέμων
Ζήταν Κάλαΐν τε πατὴρ Βορέας,
ἄνδρας πτεροῖσι νῶτα πε-
φρίκοντας ἄμφω πορφυρέοις.
τὸν δὲ παμπειθῆ γλυκὺν ἡμιθέοι-
σιν πόθον ἔνδαιεν Ἥρα
στροφὴ θ. κῶλ. ιδ.
ναὸς Ἀργοῦς, μή τινα λειπόμενον·

[Neptuni] genus, reueriti fortitudinē [suam,] & ex Pylo, & ex suprema Tænaro. Horū quidē gloria summa cōpleta est, [uidelicet] Euphemus, tuáque [ô] Periclymene latè potēs. ex Apolline autem citharœdus carminum pater accessit bene laudatus Orpheus. *Misit autem Mercurius aureæ gestator uirgæ geminos filios ad insuperabilē laborem: unum quidem, Echionem, alterū autem, Eurytum, plenos pubertate. statim autem circum Pangæi fundamenta habitantes uenerūt: etenim ultrò animo hilari ocyus adornabat rex uentorum pater Boreas Zeten & Calain, uiros alis terga quatientes ambos purpureis. At Iuno semideis incendebat * nauis Argûs desiderium omnia persuadens, [itaut] nemo relictus

τὸν ἀκίνδυνον παρὰ ματρὶ μένειν
αἰῶνα πέσσοντ' ἀλλ' ἐπὶ καὶ θανάτῳ
φάρμακον κάλλιστον ἑᾶς ἀρετᾶς
ἅλιξιν εὑρέσθαι σὺν ἄλλοις.
ἐς δ' Ἰωλκὸν ἐπεὶ
κατέβα ναυτᾶν ἄωτος,
λέξατο πάντας ἐπαι-
νήσαις Ἰάσων. καί ῥά οἱ
μάντις ὀρνίχεσσι καὶ κλά-
ροισι θεοπροπέων ἱεροῖς
Μόψος ἄμβασε στρατὸν
πρόφρων. ἐπεὶ δ' ἐμβόλου
κρέμασαν ἀγκύρας ὕπερθεν,

ἀντιστρ. κώλ. ιδ.

χρυσέαν χείρεσσι λαβὼν φιάλαν
ἀρχὸς ἐν πρύμνᾳ, πατέρ' Οὐρανιδᾶν
ἐγχεικέραυνον Ζῆνα, καὶ ὠκυπόρους
κυμάτων ῥιπὰς ἀνέμων τ' ἐκάλει,
νύκτας τε καὶ πόντου κελεύθους,
ἅματά τ' εὔφρονα, καὶ
φιλίαν νόστοιο μοῖραν.
ἐκ νεφέων δέ οἱ ἀν-
τάϋσε βροντᾶς αἴσιον
φθέγμα, λαμπραὶ δ' ἦλθον ἀκτῖ-

ſecurũ apud matrẽ æuum maneret coquens, ſed & poſt mortem remedium pulcherrimum ſuæ uirtutis cum aliis coætaneis inueniret. In Iolcum autem poſtquam deſcenderunt nautarum flos, numerauit omnes Iaſon, poſtquam laudaſſet. & quidem uates auibus & ſortibus ſacris uaticinans Mopſus prompto animo conſcendere fecit exercitum. Poſtquam autem ſuper roſtrum ancoras appenderunt, *auream manibus ſumens phialam dux in puppi, patrem cælitum (fulmẽ pro enſe ſuo habentem) Iouem; & celeriter meantes fluctuũ impetus uentorũmque inuocabat, noctéſque & maris uias, diéſque lætificos, & optabilẽ reditus ſortẽ. E nubibus uerò ei uiciſſim ſonuit tonitrui fauſta uox, ſplendidique uenerunt ra-

νες στεροπᾶς ἀπορηγνύμεναι.
ἀμπνοὰν δ' ἥρωες ἔ-
στασαν, θεοῦ σάμασι
πιθόμενοι. κάρυξε δ' αὐτοῖς
ἐπῳ. κῶ. ιδ.
ἐμβάλλειν κώπαισι τερασκόπος, ἁ-
δείας ἐνίπτων ἐλπίδας.
εἰρεσία δ' ὑπεχώ-
ρησε ταχειᾶν ἐκ παλαμᾶν ἄκορος·
σὺν Νότου δ' αὔραις ἐπ' Ἀξεί-
νου στόμα πεμπόμενοι ἤλυθον· ἔν-
θ' ἅγιον Ποσειδάωνος ἕσ-
σαντ' εἰναλίου τέμενος.
φοίνισσα δὲ Θρηϊκίων ἀγέλα
ταύρων ὑπᾶρχεν, καὶ θεό-
κτιστον λίθινον βωμοῖο θέναρ.
ἐς δὲ κίνδυνον βαθὺν ἱέμενοι,
δεσπόταν λίσσοντο ναῶν,
στρο. ι. κῶλ. ιδ.
συνδρόμων κινηθμὸν ἀμαιμάκετον
ἐκφυγεῖν πετρᾶν. δίδυμαι γὰρ ἔσαν
ζωαί, κυλινδέσκοντό τε κραιπνότεραι
ἢ βαρυγδούπων ἀνέμων στίχες. ἀλ-
λ' ἤδη τελευτὰν κεῖνος αὐταῖς

dij ex fulgure erumpentes. Re-
spirationem autem heroes cōsti
tuerant, Dei signis persuasi.
Sed præconio imperauit ipsis
*incumbere remis prodigiorū
speculator, lætas subindicans
spes. Remigatio *autem recessit*
asperis ex manibus insatiabi-
lis, & cum Noti *flatibus ad*
Axenum[ponti]os *missi uenerunt.*
Vbi *sanctum* Neptuni *condide-*
runt marini delubrum. Fla-
uum autem Threiciorum *armē*
tum taurorum aderat, & diui
nitus ædificata saxea aræ su-
perficies lata. In *periculum*
autem profundum tendentes.
dominum orabant nauium,
*concurrentium petrarum mo
tum insuperabilem ut effuge-
rent. binæ enim erant uiuæ,
uoluebātur autem uelociores
quàm grauiter stridētiū uētorū
agmina. Sed *iā mortē ipsis illa*

ἡμιθέων πλόος ἄ-
γαγεν. ἐς Φᾶσιν δ' ἔπειτ' ἐ-
λήλυθον· ἔνθα κελαι-
νώπεσσι Κόλχοισι βίαν
μίξαν Αἰήτᾳ παρ' αὐτῷ.
πότνια δ' ὠκυτάτων βελέων
ποικίλαν ἴϋγγα τε-
τρακνάμον' οὐλυμπόθεν
ἐν ἀλύτῳ ζεύξασα κύκλῳ,
μαινάδ' ὄρνιν Κυπρογένεια φέρεν
πρῶτον ἀνθρώποισι· λιτάς τ' ἐπαοι-
δὰς ἐκδιδάσκησεν σοφὸν Αἰσονίδαν·
ὄφρα Μηδείας τοκέων ἀφέλοι-
τ' αἰδῶ, ποθεινὰ δ' Ἑλλὰς αὐτὰν
ἐν φρεσὶ καιομέναν
δονέοι μάστιγι πειθοῦς.
καὶ τάχα πείρατ' ἀέ-
θλων δείκνυε πατρῴων.
σὺν δ' ἐλαίῳ φαρμακώσα-
σ' ἀντίτομα στερεᾶν ὀδυνᾶν,
δῶκε χρίεσθαι· καταί-
νησάν τε κοινὸν γάμον
γλυκὺν ἐν ἀλλάλοισι μῖξαι.

ſemideorum nauigatio attulit. Phaſin autem poſtea ingreſſi ſunt: ubi terribilibus aſpectu Colchis robur [ſuum] miſcuerunt, apud ipſum AEetem. Domina autem uelociſſimorum telorum uerſicolorem motacillã è cælo quum alligaſſet rotæ quatuor radiorum indiſſolubili, *furioſam auem Cypris attulit primùm ad homines: ſupplicatricéſque incantationes docuit ſapientem AEſoniden, ut Medeæ eximeret reuerentiam erga parentes, deſiderabiliſque Græcia ipſam in pectore ardentem uerſaret flagello perſuaſionis. & mox extus certaminum oſtendit paternorum. Cum oleo enim ubi medicaſſet remedia aduerſus duros dolores, dedit ut ungeretur. Pactique ſunt communes nuptias dulces inter ſe iungere.

ἐπῳ. κῶ. ιγ.

ἀλλ' ὅτ' Αἰήτας ἀδαμάντινον ἐν
μέσσοις ἄροτρον σκίμψατο,
καὶ βόας οἳ φλόγ' ἀπὸ ξανθᾶν γενύ-
ων πνέον καιομένοιο πυρός,
χαλκέαις δ' ὁπλαῖς ἀράσσε-
σκον χθόν' ἀμειβόμενοι, τοὺς ἀγαγὼν
ζεύγλᾳ πέλασσε μοῦνος. ὀρ-
θὰς δ' αὔλακας ἐντανύσας
ἤλαυν'. ἀνὰ βωλακίας δ' ὀργυ-
ιὰν σχίζε νῶτον γᾶς. ἔει-
πεν δ' ὧδε· τοῦτ' ἔργον βασιλεὺς,
ὅστις ἄρχει ναὸς, ἐμοὶ τελέσας,
ἄφθιτον στρωμνὰν ἀγέσθω,

στροφ. ια. κῶλ. ιδ.

κῶας αἰγλᾶεν χρυσέῳ θυσάνῳ.
ὣς ἄρ' αὐδάσαντος, ἀπὸ κρόκεον
ῥίψας Ἰάσων εἷμα, θεῷ πίσυνος
εἴχετ' ἔργου. πῦρ δέ νιν οὐκ ἐόλει
παμφαρμάκου ξείνας ἐφετμαῖς·
σπασάμενος δ' ἄροτρον
βοέοις δήσεν ἀνάγκας
ἔντεσιν αὐχένας. ἐμ-
βάλλων τ' ἐριπλεύρῳ φυᾷ

*Quum igitur Aeetes adamantinum in medijs aratrum firmasset, & boues qui flammā ardētis ignis è flauis malis efflabant, æreísque ungulis profandebāt tellurem, alternatim pedibus insistentes: eos adductos admouit iugo solus, rectósque sulcos extendens, agebat. findebat autem tergum terræ sursum glebas attollentis [ad profunditatem] orguæ. dixítque ita, Hoc opus rex qui præest huic naui, mihi quum perfecerit, immortale stragulum reportet, * uellus splendidum aurea fimbria. Sic loquuto [Aeeta,] Iason abiecto croceo uestimento, deo fretus, aggrediebatur opus. ignis autem ipsum non turbabat, ob præcepta hospitæ ueneficæ omnimodæ. Quúmque extraxisset aratrum, bubulis religauit necessitatis armis colla, immitténsque lateribus naturâ ingentibus

κέντρον αἰανὲς βιαταῖς
ἐξεπόνησ' ἐπιτακτὸν ἀνὴρ
μέτρον. ἤϋξεν δ' ἀφω-
νήτῳ περ ἔμπας ἄχει
δυνάσιν Αἰήτας ἀγασθείς.

ἀντιστρ. κώλ. ιδ.

πρὸς δ' ἕταροι καρτερὸν ἄνδρα φίλας
ὤρεγον χεῖρας, στεφάνοισί τέ μιν
ποίας ἔρεπτον, μειλιχίοις τε λόγοις
ἀγαπάζοντ'. αὐτίκα δ' Ἀελίου
θαυμαστὸς υἱὸς δέρμα λαμπρὸν
ἔννεπεν, ἔνθα νιν ἐκ-
τανύσαν Φρίξου μάχαιραι.
ἤλπετο δ' οὐκέτι οἱ
κεῖνόν γε πράξασθαι πόνον.
κεῖτο γὰρ λόχμα, δράκοντος
δ' εἴχετο λαβροτάταν γενύων,
ὃς πάχει μάκει τε πεν-
τηκόντορον ναῦν κράτει,
τέλεσαν ἃν πληγαὶ σιδήρου.

ἀντιστρ. κώλ. ιγ.

μακρά μοι νεῖσθαι κατ' ἀμαξιτόν. ὥ-
ρα γὰρ συνάπτει. καί τινα
οἶμον ἴσαμι βραχύν·

stimulū grauem, molẽtus absol uit imperatum uir spatiū. Ingemuit tamen tacito dolore AEetes robur admiratus.

*Socij autem forti uiro amicas porrigebant manus, coronísque herbæ ipsum tegebant, blandísque sermonibus comiter excipiebant. Statim autem Solis admirandus filius uellus splẽdidū indicauit, ubi ipsum extenderant Phrixi gladij. sperabat autem non amplius ab eo illum cõfectum iri laborem. Iacebat enim in saltu, draconísque detinebatur uehementissimus genis, qui latitudine longitudinéque nauẽ quinquaginta remorum superabat, quam confecerant ictus ferri. *Longum mihi redire in uiā curruum. hora enim urget, & quandam uiam noui compendiariam:

πολλοῖσι δ' ἄγημαι σοφίας ἑτέροις.
κτεῖνε μὲν γλαυκῶπα τέχναις
ποικιλόνωτον ὄφιν ὦ 'ρκεσίλα·
κλέψεν τε Μήδειαν σὺν αὐ-
τᾷ, τὰν Πελίαο φόνον.
ἔν τ' Ὠκεανοῦ πελάγεσσι μίγεν,
πόντῳ τ' ἐρυθρῷ, Λαμνιᾶν
τ' ἔθνει γυναικῶν ἀνδροφόνων·
ἔνθα καὶ γυίων ἀέθλοις ἐπεδεί-
ξαντο κρίσιν ἐσθᾶτος ἀμφίς·
στροφ. ιϚ, κῶλ. ιδ.
καὶ συνεύνασθεν, καὶ ἐν ἀλλοδαπαῖς
σπέρμ' ἀρούραις τουτάκις ὑμετέρας
ἀκτῖνας ὄλβου δέξατο μοιρίδιον
ἆμαρ, ἢ νύκτες. τόθι γὰρ γένος Εὐ-
φάμου φυτευθὲν, λοιπὸν αἰεὶ
τέλλετο, καὶ Λακεδαι-
μονίων μιχθέντες ἀνδρῶν
ἤθεσιν, ἔν ποτε Κα-
λίσταν ἀπῴκησαν χρόνῳ
νᾶσον. ἔνθεν δ' ὔμμιν Λατοΐ-
δας ἔπορεν Λιβύας πεδίον
σὺν θεῶν τιμαῖς ὀφέλ-
λειν, ἄστυ χρυσοθρόνου

multísque alijs dux sum sapientiæ [huius. Interfecit [Iasō] technis cæsioculum uersicolore tergo draconem ô Arcæsila. Clam igitur abduxit Medeam cum ea, Peliæ cædem. Et cum Oceani profundis commercium habuerunt, marique rubro, Lemniarúmque genti mulierum homicidarum. ubi & membrorum certaminibus exhibuerunt specimen, uestis gratia.* & concubuerunt [cum fœminis.] Tūc uerò, in peregrinis licet aruis, uestros radios felicitatis suscepit fatalis dies uel noctes. Ibi enim genus Euphemi satum, deinceps semper oriebatur, & Lacedæmoniorum uirorum permixti sedibus, successu temporis migrarunt in insulam Callistam. Inde uobis Latoides dedit Libyæ campum cum deorum honoribus augere, urbem diuinam aureo throno insidentis

διανέμειν θεῖον Κυράνας,

ἀντιστρ. κῶλ. ιδ΄.

ὀρθόβουλον μῆτιν ἐφευρομένοις.
γνῶθι νῦν τὰν Οἰδιπόδα σοφίαν.
εἰ γάρ τις ὄζους ὀξυτόμῳ πελέκει
ἐξερείψαι κεν μεγάλας δρυὸς, αἰ-
σχύνοι δέ οἱ θαητὸν εἶδος,
καὶ φθινόκαρπος ἐοῖ-
σα διδοῖ ψᾶφον περ αὐτᾶς,
εἴ ποτε χειμέριον
πῦρ ἐξίκηται λοίσθιον·
ἢ σὺν ὀρθαῖς κιόνεσσι
δεσποσύναισιν ἐρειδομένα,
μόχθον ἄλλοις ἀμφέπει
δύστανον ἐν τείχεσιν,
ἑὸν ἐρημώσασα χῶρον.

ἐπῳδ. κῶλ. ιγ΄.

ἐσσὶ δ᾽ ἰατὴρ ἐπικαιρότατος,
Παιάν τέ σοι τιμᾷ φάος.
„χρὴ μαλακὰν χέρα προσ-
„βάλλοντα τρώμαν ἕλκεος ἀμφιπολεῖν.
„ῥᾴδιον μὲν γὰρ πόλιν σεῖ-
„σαι καὶ φαυροτέροις· ἀλλ᾽ ἐπὶ χώ-
„ρας αὖθις ἕσσαι, δυσπαλὲς

*Cyrenes gubernare, * recti consultricem prudentiam adeptis. Cognosce nunc OEdipi sapientiam. Si enim quisquam ramus magnæ quercus acuta securi prosterneret, fœdarêtque eius admirandam formam, etiam desinēs esse fructifera, daret [tamen] sententiam de seipsa, si quando ad hybernum ignem ueniret ultimum, aut cum erectis columnis [domus] principis [alicuius,] ad fulciendum posita, laborem grauem alienus sustineret in muris, suum postquam locum desertum reliquisset.*

**Tu uerò es medicus opportunissimus, Pæánque tibi honorat uitam. oportet [igitur] mollem manum admouentem, os uulneris tractare. Facile enim urbem concutere etiam imbecillioribus, sed in sedem [suam] rursum collocare, difficile*

v

«δὴ γίνεται ἐξαπίνας,
«εἰ μὴ θεὸς ἁγεμόνεσσι κυβερ-
«νατὴρ γένηται. τὶν δὲ τού-
τῶν ἐξυφαίνονται χάριτες.
τλᾶθι τᾶς εὐδαίμονος ἀμφὶ Κυρά-
νας θέμεν σπουδὰν ἅπασαν.

στροφὴ ιγ. κῶ. ιδ.

τῶν δ' Ὁμήρου καὶ τόδε συνθέμενος
«ῥῆμα, πόρσυν'. ἄγγελον ἐσλὸν ἔφα
«τιμὰν μεγίσταν πράγματι παντὶ φέρειν.
«αὔξεται καὶ μοῖσα δι' ἀγγελίας
ὀρθᾶς. ἐπέγνω μὲν Κυράνα
καὶ τὸ κλεινότατον
Βάττου μέγαρον, δικαιᾶν
Δαμοφίλου πραπίδων.
κεῖνος γὰρ ἐν παισὶ νέος,
ἐν δὲ βουλαῖς πρέσβυς, ἐγκύρ-
σας ἑκατονταετεῖ βιοτᾷ,
ὀρφανίζει μὲν κακὰν
γλῶσσαν φαεννᾶς ὀπὸς,
ἔμαθε δ' ὑβρίζοντα μισεῖν,

ἀντιστρ. κῶλ. ιδ.

«οὐκ ἐρίζων ἀντία τοῖς ἀγαθοῖς,
«οὐδὲ μακύνων τέλος οὐδέν. ὁ γὰρ

ſanè eſt repêtè, niſi deus prin- "
cipibus gubernator fuerit. Ti "
bi uerò harum rerum conte
xuntur gratiæ. ſuſtine feli-
cem circum Cyrenem *impende-*
re ſtudium omne. * Ex Ho-
mericis autem & hoc dictum
quū perpenderis, in bonore ha-
be. Nuntium *bonum dixit hono-* "
rem maximum rei omnis affer- "
re. Augetur *etiam muſa per nū-* "
tium bonum. Cognouit Cyrene "
& celeberrima Batti *domus, iu-*
ſtitiam mentis Demophili. Ille
enim inter pueros iuuenis, in
conſilijs autem ſenex, conſequu-
tus cētennale æuum. [quo] *pri-*
uat quidem linguæ maledicen
tiam à pulchra uoce [*ſua,*] *di-*
dicítque iniurioſum [*hominē*]
odiſſe, * *non contendens ex ad-* "
uerſo cum bonis, neque procra- "
ſtinator [*eſt*] *in perducendis re-* "
bus ad [*exitum.* Nam "

‛‛καιρὸς πρὸς ἀνθρώπων βραχὺ μέτρον
‛‛ἔχει. νιν ἔγνωκε, θεράπων δέ οἱ, οὐ
‛‛δράστας ὀπαδεῖ. φαντὶ δ' ἔμμεν
‛‛τοῦτ' ἀνιαρότατον,
‛‛καλὰ γινώσκοντ', ἀνάγκᾳ
‛‛ἐκτὸς ἔχειν πόδα. καὶ
μὰν κεῖνος Ἄτλας οὐρανῷ
προσπαλαίει νῦν γε πατρῴ-
ας ἄπο γᾶς, ἄπο τε κτεάνων.
λῦσε δὲ Ζεὺς ἄφθιτος
‛‛Τιτᾶνας. ἐν δὲ χρόνῳ
‛‛μεταβολαὶ, λήξαντος οὔρου
ἐπῳ. κῶλ. ιγ.
‛‛ἱστίων. ἀλλ' εὔχεται οὐλομέναν
νοῦσον διαντλήσαις ποτὲ,
οἶκον ἰδεῖν, ἐπ' Ἀπόλ-
λωνός τε κράνᾳ συμποσίας ἐφέπων,
θυμὸν ἐκδόσθαι πρὸς ἥβαν.
πολλάκις ἔν τε σοφοῖς δαιδαλέαν
φόρμιγγα βαστάζων πολί-
ταις ἡσυχίᾳ θιγέμεν,
μήτ' ὦν τινι πῆμα πορὼν, ἀπαθὴς
δ' αὐτὸς πρὸς ἀστῶν. καί κε μυ-
θήσαιθ' ὁποίαν Ἀρκεσίλᾳ

occasio apud homines breue spa- "
tium habet. bene eam nouit] Demo "
philus] & [tanquam] famulus non "
fugax sequitur eam. Aiunt autem "
esse hoc molestissimum, res præcla- "
ras scientem, [cogi] necessitate extra "
habere pedem. Enimuero ipse A-
tlas cum cælo luctatur nunc pa-
tria procul à tellure, & procul à
possessionibus suis.] at soluit Iu-
piter immortalis Titanas. [Sic,,
contingunt] processu temporis mu- "
tationes uelificationis, ubi cessa- ,,
uit secundus uẽtus. *Sed optat, per ,,
niciosum morbum quũ exantlaue
rit tandem, domum reuisere, Apol-
liniśque iuxta fontem, conuiuia agi
tans, animum dare ad iuuenilẽ læ
titiam: sæpenumero & inter satos
ciues affabrefactam citharam ge-
stans in ocio quieto pulsare, nec cui-
quam damnum inferens, minimé-
que patiens ipse à ciuibus. & nar
rare queat Arcesilæ *qualem*

εὗρε παγὰν ἀμβροσίων ἐπέων,
πρόσφατον Θήβᾳ ξενωθείς.

ΤΩι ΑΥΤΩι ΑΡ-
κεσιλάῳ, ἅρματι.
Εἶδος Ε.

στροφὴ α, κώλ. ιδ.

“ Ο πλοῦτος εὐρυσθενής,
“ ὅταν τις ἀρετᾷ κεκρα-
“ μένον καθαρᾷ βροτήσιος ἀνὴρ,
“ πότμου παραδόντος αὐτὸν ἀνάγῃ
“ πολύφιλον ἑπέταν,
ὦ θεόμοιρ᾽ Ἀρκεσίλα.
σύ τοί νιν κλυτᾶς
αἰῶνος ἄκραν βαθμίδων
ἄπο, σὺν εὐδοξίᾳ
μετανίσσεαι, ἕκατι χρυ-
σαρμάτου Κάστορος.
εὐδίαν ὃς μετὰ χειμέριον
ὄμβρον τεὰν καταιθύσ-
σει μάκαιραν ἑστίαν.

inuenerit fontem diuinorum uersuum, nuper Thebis hospitio exceptus.

EIDEM ARCESILAO, *curru uictoriã adepto.*

Ode V.

D*Iuitiæ latè potẽtes [sunt quũ aliquis uirtute temperatas puras mortalis uir, Fortuna tradente, ipsas auget, [quæ sunt] comites multos amicos [conciliantes. ô sortem diuinitus adepte Arcæsila, tu utique eas à summis gradibus inclyti æui [tui, [cum gloria exerces, in gratiam Castoris qui aureo curru uehitur, qui hybernum post imbrẽ, tranquillitatẽ in domum tuã beatam coruscat.*

ἀντιστρ. κῶλ. ιδ.

« σοφοὶ δ᾽ ἔτι κάλλιον
« φέροντι καὶ τὰν θεόσ-
« δοτον δύναμιν. σὲ δ᾽ ἐρχόμενον ἐν
δίκᾳ πολὺς ὄλβος ἀμφινέμεται·
τὸ μὲν, ὅτι βασιλεὺς
ἐσσὶ μεγάλαν πολίων,
ἔχει συγγενὴς
δ᾽ ὀφθαλμὸς αἰδοιέστατον
γέρας, τεᾷ τοῦτο μι-
γνύμενον φρενί. μάκαρ δὲ καὶ
νῦν, κλεεννᾶς ὅτι
εὖχος ἤδη παρὰ Πυθιάδος
ἵπποις ἑλὼν, δέδεξαι
τόνδε κῶμον ἀνέρων,

ἐπῳ. κῶλ. ιδ.

Ἀπολλώνιον ἄθυρμα. τῷ μὴ
σε λαθέτω Κυράνα,
γλυκὺν ἀμφὶ κᾶπον
Ἀφροδίτας ἀειδόμενον,
« παντὶ μὲν θεὸν αἴτιον ὑπερτιθέμεν·
φιλεῖν δὲ Κάῤῥωτον ἔξοχ᾽ ἑταίρων,
ὃς οὐ τὰν Ἐπιμηθέος
ἄγων ὀψινόου θυγατέρα Πρό-

*Sapientes autē adhuc pul-»
chrius ferunt & à deo da-»
tam potentiam. Te uerò in-»
cedentem per iustitiam magna felicitas amplectitur: partim quòd rex sis magnarum urbium, habet oculus congenitus honoratissimum præmium, tuæ id admixtum prudentiæ. Beatus autem & nunc, gloriosa quòd decus iam à Pythiade equis adeptus, accepisti hunc chorealem hymnum uirorum [salsatorum,] *Apollineum ludicrum. Ideo non te lateat Cyrene dulcē circa hortum Veneris quod cantatur.
Omni quidem rei deum au»
thorē superponere [oportet:]»
diligere autem Carrotū eximiè supra socios, qui non Epimethei afferens serosapiētis filiam Ex-

φασιν, Βαττιαδᾶν
ἀφίκετο δόμους θεμισκρεόντων·
ἀρισθάρματον,
ὕδατι Κασταλίας
ξενωθεὶς, γέρας ἀμ-
φέβαλε τεᾶισι κόμαις.

στροφὴ β. κῶ. ιδ.

ἀκηράτοις ἀνίαις
ποδαρκέων δυωδεκά-
δρομον τέμενος. κατέκλασε γὰρ ἐν-
τέων σθένος οὐδέν· ἀλλὰ κρέμαται
ὁπόσα χειραρᾶν
τεκτόνων δαιδάλματ' ἄγων,
Κρισαῖον λόφον
ἄμειψεν ἐν κοιλόπεδον
νάπος θεοῦ, τό σφ' ἔχει
κυπαρίσσινον μέλαθρον ἀμ-
φ' ἀνδριάντι σχεδὸν,
Κρῆτες ὃν τοξοφόροι τέγει
Παρνασσίῳ καθέσσαν-
το, μονόδροπον φυτόν.

ἀντιστρ. κῶ. ιδ.

ἑκόντι τοίνυν πρέπει
νόῳ τὸν εὐεργέταν

cusationẽ Battiadarũ peruenit domos iura colentiũ. sed apud aquam Castaliæ hospitio exceptus, præmium præstantissimo curru partũ imposuit tuis comis, *incorruptis habenis delubrum [curruum] duodecies cursum iterantum uelocibus pedibus percurrens. Fregit enim instrumentorũ robur nullum, sed pendens quæcunque fabrorum compingentium manibus artificia elegantia afferens, Crisæum ad collem peruenit, ad cauum campum Dei. quem [currum] ipsis habet cupressinum atrium, prope statuam quam Cretenses sagittarij in cacumine Parnassio collocarunt, plantam unicam habentem truncum.

*Spontanea igitur decet mente benefactori

ὑπαντιάσαι. Ἀλεξιβιάδα,
σὲ δ᾽ ἠΰκομοι φλέγοντι χάριτες.
μακάριος, ὃς ἔχεις
καὶ μετὰ μέγαν κάματον,
λόγων φερτάτων
μναμήϊον. ἐν τεσσαράκον-
τα γὰρ πετόντεσσιν ἁ-
νιόχοισιν, ὅλον δίφρον κομί-
ξαις ἀταρβεῖ φρενὶ,
ἦλθες ἤδη Λιβύας πεδίον,
ἐξ ἀγλαῶν ἀέθλων,
καὶ πατρῴαν πόλιν.
ἐπῳ. κῶλ. ιδ.
«πόνων δ᾽ οὔτις ἀπόκλαρός ἐστιν,
«οὔτ᾽ ἔσεται. ὁ Βάττου
δ᾽ ἕπεται παλαιὸς
ὄλβος, ἔμπας τὰ καὶ τὰ νέμων,
πύργος ἄστεος, ὄμμα τε φαεννότατον
ξένοισι. κεῖνόν γε καὶ βαρύκομποι
λέοντες περὶ δείματι
φεῦγον, γλῶσσαν ἐπεί σφιν ἀπένεικεν
ὑπερποντίαν.
ὁ δ᾽ ἀρχαγέτας δῶκεν Ἀπόλλων
θῆρας αἰνῷ φόβῳ,

occurrere. Te uerò ô Alexibij fili, pulchricomæ illustrant gratiæ. Beatus [es] *qui habes etiã post magnum laborem sermonũ præstantissimorum monumentũ* In*ter quadraginta enim lapsos aurigas, integrũ currũ referens intrepido animo, rediisti iam in Libyæ campum, & patriam urbẽ, ab illustribus certaminib⁹.* **La»borũ autem nemo exors est,» neque erit* Batti *uerò sequi»tur uetus felicitas, pariter hæc & illa tribuens, turris urbis & oculus lucidissimus hospitibus* Illum Battum] *& grauiter fastuosi leones præ timore fugiebant, linguam postquam ad ipsos attulit transmarinam.* Nam dux *& author* [*deducendæ coloniæ*] Apollo *dedit feras graui metui,*

ὄφρα μὴ ταμία
Κυράνας ἀπλεὴς
γένοιτο μαντεύμασιν.

στροφ. γ, κῶλ. ιδ.

ὃ καὶ βαρειᾶν νόσων
ἀκέσματ' ἄνδρεσσι καὶ
γυναιξὶ νέμει, πόρεν τε κίθαριν·
δίδωσί τε μοῖσαν οἷς ἂν ἐθέλῃ,
ἀπόλεμον ἀγαγὼν
ἐς πραπίδας εὐνομίαν·
μυχόν τ' ἀμφέπει
μαντήιον· τῷ καὶ Λακε-
δαίμονι, ἔν τ' Ἄργει καὶ
ζαθέᾳ Πύλῳ ἔνασσεν ἀλ-
κάντας Ἡρακλέος
ἐκγόνους, Αἰγιμιοῦ τε· τὸ δ' ἐ-
μὸν γαρύετ' ἀπὸ Σπάρ-
τας ἐπήρατον κλέος.

ἀντιστρ. κῶλ. ιδ.

ὅθεν γεγενναμένοι
ἵκοντο Θήρανδε φῶ-
τες Αἰγεΐδαι, ἐμοὶ πατέρες, οὐ
θεῶν ἄτερ· ἀλλὰ μοῖρά τις ἄγε
πολύθυτον ἐς ἔρανον.

*ut ne moderatori Cyrenes irritus foret [in suis] oraculis.*Qui & grauium morborum remedia uiris & mulieribus dat, præbuitque citharœdicam [artem:] dat quoque musicam quibuscunque uoluerit, pacificam inducens in mentes rectam iuris cōstitutionē. adytúmq; regit oraculare, per quod & Lacædemonē & Argos & diuinam Pylum trāsportauit strenuos Herculis posteros AEgimiique. Mea autem narratur è Sparta amabilis gloria. *Vnde geniti uenerunt in Theram uiri AEgeidæ, mei maiores, non absque dijs: sed fatum quoddam adduxit ad multarum uictimarum epulum.*

ἔνθεν ἀναδεξάμενοι
Ἄπολλον τεὰ
Καρνεῖα, ἐν δαιτὶ σεβί-
ζομεν Κυράνας ἀγα-
κτιμέναν πόλιν, ἔχοντι τὰν
χαλκοχάρμαι ξένοι
Τρῶες Ἀντανορίδαι. σὺν Ἑλέ-
νᾳ γὰρ μόλον, καπνωθεῖ-
σαν πάτραν ἐπεὶ ἴδον

ἐπῳδὸς, κῶλ. ιδ.

ἐν ἄρει. τὸ δ' ἐλάσιππον ἔθνος
ἐνδυκέως δέκονται
θυσίαισιν ἄνδρες
οἰχνεῦντές σφε δωροφόροι,
τοὺς Ἀριστοτέλης ἄγαγε ναυσὶ θοαῖς
ἁλὸς βαθεῖαν κέλευθον ἀνοίγων.
κτίσε δ' ἄλσεα μείζονα
θεῶν, εὐθύτομόν τε κατέθηκεν
Ἀπολλωνίαις
ἀλεξιμβρότοις πεδιάδα πομπαῖς
ἔμμεν ἱππόκροτον
Σκυρωτὰν ὁδὸν ἔν-
θα πρυμνοῖς ἀγορᾶς
ἔπι δίχα κεῖται θανών.

Inde ſuſcipientes, ô Apollo, tua Carnea, in conuiuio celebramus Cyrenes ualde inſignem ædificatis urbem, quam incolũt ærei [armis] gaudentes hoſpites Troiani Antenoridæ. Cum Helena enim [eò] uenerunt, fumantem patriam poſtquam uiderunt *in bello. Equorum autem agitatricem gentem propenſè excipiunt ſacrificijs uiri ad eos accedentes munerum latores, quos Ariſtoteles adduxit nauibus citis, maris profundam uiam aperiens. Condidit autem lucos maiores deorum, fecitque uiã [nomine] Scyrotã, directam, ita ut eſſet planicies equis perſtrepens [in] *Apollineis pompis prepulſantibus [mala] ab hominibus, ubi poſtrema in [parte] fori ſeorſum iacet mortuus.

στροφ. δ', κῶλ. ιδ'.

μάκαρ μὲν ἀνδρῶν μέτα
ἔναιεν, ἥρως δ' ἔπειτα
λαοσεβής· ἄτερθε δὲ πρὸ δω-
μάτων ἕτεροι λαχόντες ἀΐδαν,
βασιλέες ἱεροὶ
ἐντί. μεγάλαν δ' ἀρετὰν
δρόσῳ μαλθακᾷ
ῥανθεῖσαν κώμων θ' ὑπὸ χεύ-
μασιν ἀκούοντί ποι
χθονίᾳ φρενὶ, σφὸν ὄλβον, υἱ-
ῷ τε κοινὰν χάριν
ἔνδικόν τ' Ἀρκεσίλᾳ. τὸν ἐν ἀ-
οιδᾷ νέων πρέπει χρυ-
σάορα Φοῖβον ἀπύειν,

ἀντιστρ. κῶ. ιδ'.

ἔχοντα Πυθωνόθεν
τὸ καλλίνικον λυτήρι-
ον δαπανᾶν, μέλος χάριεν. ἄν-
δρα κεῖνον ἐπαινέοντι συνετοί.
λεγόμενον ἐρέω
κρέσσονα μὲν ἁλικίας
νόον φέρβεται,
γλῶσσάν τε θάρσος τε τανύ-

* Beatus quidem inter homines habitabat, heróſque poſtea à populo cultus. ſeorſum autem ante ædes alij ſortiti Orcum reges ſacri ſunt. Magnam autem uirtutem, rore molli rigatam hymnorū́q; liquoribus audiūt terreſtri mēte, ſuā felicitatē, filióq; communē gratiā & iuſtè debitam Arceſilæ. quem in cantu iuuenum decet aureo enſe [conſpicuum] Phœbum reſonare, * qui habeas ex Pythone carmen uenuſtum de [tua] egregia uictoria, perſolutorium ſumptuum. Virum illum laudant prudentes. Quod [uulgo] aiunt, dicam: præſtantiorem ætate mentem alit & linguam. At animi magnitudine eſt [ueluti] expandens

πτερὸς ἐν ὄρνιξιν αἰ-
ετὸς ἔπλετο. ἀγωνίας
δ᾽ ἕρκος οἷ, σθένος·
ἔν τε μοίσαισι ποταυὸς ἀπὸ
ματρὸς φίλας, πέφανταί
θ᾽ ἁρματηλάτας σοφός.
ἐπῳ. κῶλ. ιδ.
ὅσαι τ᾽ εἰσὶν ἐπιχωρίων κα-
λῶν ἔσοδοι, τετόλμα-
κε. θεός τέ οἱ τὸ
νῦν τε πρόφρων τελεῖ δυνάσιν,
καὶ τὸ λοιπὸν ὦ Κρονίδαι μάκαρες
διδοῖτ᾽ ἐπ᾽ ἔργοισιν ἀμφί τε βουλαῖς
ἔχειν· μὴ φθινοπωρὶς ἀ-
νέμων χειμερία κατὰ πνοὰ δα-
μαλίζοι χρόνον.
« Διός τοι νόος μέγας κυβερνᾷ
« δαίμον᾽ ἀνδρῶν φίλων
εὔχομαί νιν Ὀλυμπί-
ᾳ τοῦτο δόμεν
γέρας, ἐπὶ Βάττου γένει.

alas inter aues aquila. robore autem in certaminibus, [est] uelut propugnaculum. In Musis autem uolatilis ab usque matrechara, apparuit que curruum agitator scitus.

*Et quotquot in suam regionem inuehuntur præclara [facinora,] aggreditur, Deúsque illi nunc beneuolus suppeditat uires. & in posterum ô Saturnidæ beati date, factis & consiliis deditum esse: ne fructibus exitialis uentorum hybernus flatus profliget tempus [uitæ illius.] Iouis mẽs magna gubernat sortẽ uirorum charorum. Oro igitur eum, apud Olympiam hoc dare decus, in Batti genere.

XENOCRATI

Agrigentino, curru uictoriam adepto.

Ode VI.

A Vdite: nã nigrioculæ Veneris aruum aut Charitum uersamus, umbilicum horrisonæ terræ ad templũ pergentes: ubi de uictoria Pythica felicibus Emmenidis, fluuialique Agrigẽto, atque etiam Xenocrati, paratus hymnorũ thesaurus in diuite auri Apollonio luco recõditus est intra murũ. Quem [thesaurũ] neque hybernus imber cũ impetu superueniẽs, horrisonæ nubis exercit⁹ implacabilis, neq; uẽt⁹ in recessus maris trudet, omnia rapiẽte alluuie tundens, sed luce faciem [habens] in pura patri tuo Thrasybule & communem stirpi*

λόγιοι θνατῶν
εὔδοξον ἁρματηνίκαν
Κελαδήσειν ἐν πτυχαῖς ἀπαγγελεῖ.
στρο.β. κῶλ.θ. (θαὶν
σύ τοι σχέθων νιν, ἐπιδέξια χειρὸς ὀρ-
θὰν ἄγεις ἐφημοσύναν, τά ποτ' ἐν ὄρεσι
φαντὶ μεγαλοσθενεῖ Φιλύ-
ρας υἱὸν ὀρφανιζομένῳ Πηλεΐδᾳ πα-
«ραινεῖν· μάλιστα μὲν Κρονίδαν
«βαρυόπαν στεροπᾶν κεραυνῶν τε πρύ-
«τανιν
«θεῶν σέβεσθαι·
«ταύτας δὲ μή ποτε τιμᾶς
«ἀμείρειν γονέων βίον πεπρωμένον.
ἀντιστρ. κῶ.θ.
ἔγνω καὶ πρότερον Ἀντίλοχος βιατὰς
νόημα τοῦτο φέρων· ὃς ὑπερέφθιτο
πατρὸς, ἐναρίμβροτον ἀμμεί-
νας στράταρχον Αἰθιόπων Μέμνονα. Νε-
στόρειον γὰρ ἵππος ἅρμ' ἐπέδα,
Πάριος ἐκ βελέων δαϊχθείς· ὁ δ' ἔφεπε
κραταιὸν ἔγχος.
Μεσσανίου δὲ γέροντος
δονηθεῖσα φρὴν βόασε παῖδα ὄν.

sermone mortalium inclytam currulem uictoriam Crisæis in uallibus prædicabit. *Tu utique tenens eum [patrē] dextra manu, rectam refers admonitionem, quam olim in montibus aiunt Philyræ filium robustissimo Pelidæ consuluisse orbato parentibus. [uidelicet] potissi- »
mum quidem inter deos Saturniū »
grauisonum fulgurum fulminúm- »
que dominum uenerari: hoc uerò »
nunquam honore priuare paren- »
tum uitam fatis datam. *Extitit & »
antea Antilochus fortis, mentem hanc habens, qui pro patre occubuit, homicidam quum sustinuisset ducem exercitus AEthiopum Memnonem. Nestoreum enim equus currum remorabatur, Paridis telis saucius: at ille gestabat ualidam hastam. Messenij autem senis concitata mens inclamauit filium suum.

στροφὴ γ, κῶλ. θ.

χαμαιπετὲς δ' ἄρ' ἔπος οὐκ ἀπέῤῥιψεν
αὐτοῦ.
μένων δ' ὁ θεῖος ἀνὴρ, πρίατο μὲν θανά-
τοιο κομιδὰν πατρὸς· ἐδό-
κησεν τῶν πάλαι γενεᾷ ὁπλοτέροισιν,
ἔργον πελώριον τελέσαις,
ὕπατος ἀμφὶ τοκεῦσιν ἔμμεν πρὸς
ἀρετάν.
τὰ μὲν παρήκει·
τῶν νῦν δὲ καὶ Θρασύβουλος
πατρῴαν μάλιστα πρὸς στάθμαν ἔβα,

ἀντιστρ. κῶλ. θ.

πάτρῳ τ' ἐπερχόμενος ἀγλαΐαν ἔδειξεν
ἅπασαν· νόῳ δὲ πλοῦτον ἄγει, ἄδικον
οὔθ' ὑ-
πέροπλον ἥβαν δρέπων, σοφίαν
δ' ἐν μυχοῖσι Πιερίδων· τίν τ' Ἐλέλιχθον
ὀργαῖς πάσαις, ὃς ἱππίαν ἔ-
σοδον, μάλ' ἁδόντι νόῳ Ποσειδᾶν
προσέρχεται·
γλυκεῖα δὲ φρὴν
καὶ συμπόταισιν ὁμιλεῖν,
μελισσᾶν ἀμείβεται τρητὸν πόνον.

*In terram autem decidens sermo [patris] nō abstraxit [filium à proposito.] sed manēs ille diuinus uir, emit morte recuperationem patris. Visus est [igitur] natu iunioribus, hoc facinus ingens quum patrasset, [omniū] ueterū supremus esse in uirtute erga parentes. Hæc quidem prætereunt. at Thrasybulus maximè ex [omnibus quæ sunt] nunc paternā ad regulam graditur: & ad patruum accedens, magnificentiam ostendit omnem. Cum prudētia autem diuitias gubernat, [neque] iniustam neque insolentē pubertatem carpēs, sed sapientiam in penetralibus Pieridum. Et ad te terræ concussor Neptune, qui equestrē introitū inuenisti, [in morib⁹ omnibus ualde alacri mente accedit. Dulcis præterea mens eius & in cōuersando cum conuiuis, apū superat cancellatum opus.

ΜΕΓΑΚΛΕΙ Ἀ-
θηναίῳ, τεθρίππῳ.

Εἶδος Ζ.

στρο. α, κώλ. ζ.

Κάλλισται μεγαλοπόλιες Ἀθᾶναι
προοίμιον Ἀλκμαιονιδᾶν
εὐρυσθενεῖ γενεᾷ, κρηπῖδ' ἀοιδᾶν
ἵπποισι βαλέσθαι. ἐπεὶ
τίνα πάτραν, τίνα τ' οἶκον
ναίων ὀνυμάξομαι
ἐπιφανέστερον Ἑλλάδι πυθέσθαι;

ἀντιστρ. κώλ. ζ.

πάσαισι γὰρ πολίεσι λόγος ὁμιλεῖ
Ἐρεχθέος ἀστῶν, Ἀπόλ-
λων, οἳ τεόν τε δόμον Πυθῶνι δίᾳ
θαητὸν ἔτευξαν. ἄγον-
τι δέ με πέντε μὲν Ἰσθμοῖ
νῖκαι, μία δ' ἐκπρεπὴς
Διὸς Ὀλυμπίας· δύο δ' ἀπὸ Κίῤῥας.

ἐπῳδ. κώλ. θ.

ὦ Μεγάκλεες, ὑ-
μαί τε, καὶ προγόνων.

MEGACLI Athenienſi, uictoriam adepto quadriiugo curru.

Ode VII.

Pulcherrimū grandiurbes Athenæ ſūt proœmiū Alcmæonidarum latepotenti ſtirpi, fundamentum carminum equis ut iaciatur. nam quam patriam, quam familiam ego habitans in Græcia nominabo illuſtriorem auditu? Inter omnes enim ciuitates fama uerſatur Erechthei ciuium: qui, ô Apollo, tuam ædem apud Pythonem diuinam extruxerunt. Impellunt autem me quinque apud Iſthmum uictoriæ, una uerò excellens Olympiæ Iouis, duæ etiam à Cirrha, * ô Megacles, & ueſtræ & ueſtrorum progenitorum.

νέα δ' εὐπραγία
χαίρω τι, τὸ δ' ἄχνυμαι,
«φθόνον ἀμειβόμενον
«τὰ καλὰ ἔργα. φαντί γε μὰν
«οὕτω κεν ἀνδρὶ παρμονίμαν
«θάλλοισαν εὐδαιμονίαν
«τὰ καὶ τὰ φέρεσθαι.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΕΙ

Αἰγινήτῃ, παλαιστῇ.

Εἶδος Η.

στρο. α, κῶλ. θ.

«Φιλόφρον Ἡσυχία, Δίκας
«ὦ μεγιστόπολι
«θύγατερ, βουλᾶν τε καὶ πολέμων
«ἔχοισα κλαῖδας
«ὑπερτάτας, Πυθιόνικον
»τιμὰν Ἀριστομένει
«δέκευ. τὺ γὰρ τὸ μαλθακὸν ἔρξαι
«τε καὶ παθεῖν ὁμῶς ἐπίστασαι
«καιρῷ σὺν ἀτρεκεῖ.

Recenti autem successu gau- »
deo: sed doleo quòd inuidia »
alternet præclara facino- »
ra. Verùm aiunt homini sta- »
biliter florentem felicitatem »
hæc & illa nancisci. »

ARIST OMENI AEginetæ, palæstritæ.
Ode VIII.

O Blanda mente præ- »
dita Trăquillitas, Iusti- »
tiæ filia, maximas urbes red- »
dens, consiliorum & bellorũ »
habens claues supremas, ho- »
norem Pythicæ uictoriæ A- »
ristomenis accipe. Tu enim »
mollia præstare & [ijs] frui »
pariter nosti cum exacta »
opportunitate. »

ἀντιστρ. κῶλ. θ.

τὺ δ' ὁπόταν τις ἀμείλιχον
καρδίᾳ κότον ἐ-
νελάσῃ, τραχεῖα δυσμενέων
ὑπαντιάξαισα,
κράτει τιθεῖς ὕβριν ἐν ἄντλῳ·
τὰν οὐδὲ Πορφυρίων
μάθεν παρ' αἶσαν ἐξερεθίζων.
«κέρδος δὲ φίλτατον γ', ἑκόντος εἴ
«τις ἐκ δόμων φέροι·

ἐπῳδ. κῶλ. ια.

«βία δὲ καὶ μεγάλαυχον ἔσφα-
«λεν ἐν χρόνῳ. Τυφὼς Κίλιξ πολυκάρα-
νος οὔ μιν ἄλυξεν·
οὐδὲ μὰν βασιλεὺς γιγάντων·
δμᾶθεν δὲ κεραυνῷ,
τόξοισί τ' Ἀπόλλω-
νος, ὃς εὐμενεῖ νόῳ
Ξενάρκειον ἔδεκτο Κίρ-
ραθεν ἐστεφανωμένον
υἱὸν ποίᾳ Παρνασίᾳ
Δωριεῖ τε κώμῳ.

στροφ. β, κῶλ. θ.

ἔπεσε δ' οὐ Χαρίτων ἑκάς

Tu, quū aliquis implacabilem irā in cor immiserit aspera occurrens hostium robori, ponis insolētiam eorum in sentina. Quam [tranquillitatem] neque Porphyrio cognouit se præter æquum & honestum irritare. At qui lu»crum sanè gratissimum,» si quis uolentis ex ædibus» asportet: at uiolentia &» superbum pessundat tan-» dem. Typho Cilix multi-» ceps nō eā effugit, nec rex gigantum, sed domiti fuerunt fulmine & arcubus Apollinis, qui beneuola mēte filium Xenarcis excepit è Cirrha, coronatum herba Parnasia Doricóque hymno.

*Cecidit autem non procul à gratiis

insula iustitiam colens in suis urbibus, uirtutes inclytas AEacidarum attingens. ideo perfectam habet gloriam ab initio. Decantatur enim quòd educauerit heroas excellentissimos in certaminibus uictoriam reportantibus, & uelocibus in praeliis: quae & inter homines decus obtinent. Sed enim non uacat mihi imponere lyrae & uoci molli omnem prolixitatem orationis, ne satietas ueniens offendat. quod igitur circa pedes mihi currit, procedat. tuum meritum recentissimum praeclaro rum[facinorum tuorum] mea in uolat circum artem.*

**luctis enim per uestigia sequens auunculos, & apud Olympiam Theognetum non dedecoras, neque Clytomachi uictoriam in Isthmo audacimembrem.*

αὔξων δὲ πάτραν Μι-
δυλιδᾶν, λόγον φέρεις
τὸν ὅνπερ ποτ' Οἰκλέος
παῖς ἐν ἑπταπύλοις ἰδὼν
υἱοὺς Θήβαις ἠνίξατο
παρμένοντας αἰχμᾷ'

στρο. γ. κώλ. θ.

ὁπότ' ἀπ' Ἄργεος ἤλυθον
δευτέραν ὁδὸν ἐ-
πίγονοι, ὧδ' εἶπε μαρναμένων
«φυᾷ τὸ γενναῖον
«ἐπιπρέπει, ἐκ πατέρων παι-
«σὶν λῆμα. θεάομαι
σαφὲς δράκοντα ποικίλον αἰθᾶς
Ἀλκμᾶν' ἐπ' ἀσπίδος νωμῶντα πρῶ-
τον ἐν Κάδμου πύλαις·

ἀντιστρ. κώλ. θ.

ὁ δὲ καμὼν προτέρᾳ πάθᾳ,
νῦν ἀρείονος ἐ-
νέχεται ὄρνιχος ἀγγελίᾳ
Ἄδραστος ἥρως. τὸ
δὲ οἴκοθεν, ἀντία πράξει.
μοῦνος γὰρ ἐκ Δαναῶν
στρατοῦ, θανόντος ὀστέα λέξαις

promouẽs autem tribũ Midylidarum, uerba reportas quæ olim Oiclei filius obscura significatione protulit, conspicatus apud septem portis munitas Thebas filios permanentes apud hastam: *quando ab Argo uenerunt secunda expeditione ἐπίγονοι, id est posteri. [Sic [autem] dixit dum præliarentur: Naturâ in li- »
beris eminet ex patribus ge- »
nerosa magnitudo animi. In- »
tueor apertè Alcmanem in clypeo corusco quatientem draconem uersicolorem primum in Cadmi portis. At heros Adrastus afflictus priori clade, nunc prosperioris detinetur augurij nũtio. sed à domo aduersa [fortuna] utetur. Solus enim ex Danaorum exercitu, mortui collectis ossibus

υἱοῦ, τύχᾳ θεῶν ἀφίξεται
λεῷ σὺν ἀβλαβεῖ

ἐπῳδ. κῶλ. ια.

Ἄβαντος εὐρυχώροις ἀγυιάς.
τοιαῦτα μὲν ἐφθέγξατ' Ἀμφιάρηος.
χαίρων δὲ καὶ αὐτὸς
Ἀλκμᾶνα στεφάνοισι βάλλω.
ῥαίνω δὲ καὶ ὕμνῳ,
γείτων ὅτι μοι καὶ
κτεάνων φύλαξ ἐμῶν
ὑπαντίασεν, ἰόντι γαίας
ὀμφαλὸν παρ ἀοίδιμον·
μαντευμάτων τ' ἐφάψατο
συγγόνοισι τέχναις.

στρο. δ, κῶ. θ.

τὺ δ' ἑκαταβόλε πάνδοκον
ναὸν εὐκλέα δι-
ανέμων Πυθῶνος ἐν γυάλοις,
τὸ μὲν μέγιστον τό-
θι χαρμάτων ὤπασας· οἴκοι
δὲ πρόσθεν ἁρπαλέαν
δόσιν πενταεθλίου σὺν ἑορταῖς
ὑμαῖς ἐπάγαγες ἄναξ. ἑκόν-
τι δ' εὔχομαι νόῳ

*filij, sorte prospera deorũ, cum exercitu incolumi peruenisset *ad Abantis spatiosos uicos. Talia quidẽ loquutus est Amphiaraus. gaudens uerò & ipse in Alcmanem coronas iacio, cõspergo autem & hymno, quoniam uicinus mihi & possessionum custos mearum occurrit, eunti terræ ad umbilicum celeberrimum, uaticiniáque attigit congenitis artibus.*Tu autem longè iaculans, qui templũ celebre omnes excipiens gubernas in uallibus Pythonis, maximum quidem tunc gaudiorum præbuisti: domi autem antea quinquertij donum, quod audè arripitur, cũ festis tuis attulisti rex. prõptis autem precor mente*

ἀντιστρ. κῶ. θ.

κατὰ τὶν ἁρμονίαν βλέπειν
ἀμφ' ἕκαστον ὅσα
«νέομαι. κώμῳ μὲν ἀδυμελεῖ
«δίκα παρέστακε.
θεῶν δ' ὄπιν ἄφθιτον αἰτέω
Ξέναρκες ὑμετέραις
«τύχαις. εἰ γάρ τις ἐσλὰ πέπαται
«μὴ ξὺν μακρῷ πόνῳ, πολλοῖς σοφὸς
«δοκεῖ πεδαφρόνων,

ἐπῳδ. κῶλ. ια.

«βίον κορυσσέμεν ὀρθοβούλοι-
«σι μαχαναῖς. τὰ δ' οὐκ ἐπ' ἀνδράσι
«δαίμων δὲ παρίσχει, [κεῖται·
«ἄλλοτ' ἄλλον ὕπερθε βάλλων·
«ἄλλον δ' ὑπὸ χειρῶν
«μέτρῳ καταβαίνει.
Μεγάροις δ' ἔχεις γέρας,
μυχῷ τ' ἐν Μαραθῶνος· Ἥ-
ρας τ' ἀγῶν' ἐπιχώριον
νίκαισι τρισαῖς, ὦ 'ρισόμε-
νες, δάμασσας ἔργῳ·

στροφὴ ε, κῶλ. θ.

πέτρασι δ' ἔμπετες ὑψόθεν

*ut aſpicias de unoquoque
quæ percurro [certis] quibuſ
dam rhythmis. Hymno certè „
[noſtro] ſuauiſono iuſtitia „
adſtat. Deorum autem curā
immortalē expoſco ô Xenar
ces, ueſtræ ſorti. Si quis enim „
opes poſſidet non cum longo „
labore, multis ſtultis ſapiens „
uidetur ualde, [facultates il- „
las]* ad uitam comparare „
artibus rectorū conſiliorum „
[datricibus.] Atqui illa non „
penes homines ſunt: ſed Deꝰ „
præbet, aliâs aliū ſuperex- „
tollens, aliū autē ſub mani- „
bus [pari] mēſura deprimit. „
Apud Megara autem habes
præmiū, & in receſſu Ma-
rathonis. Iunoníſque certa
mē patriū [cum] uictorijs tri
bus ô Ariſtomenes ſuperaſti
fortitudine: *quatuórque il-
lapſus es ſupernè

σωμάτεσσι, κακὰ
φρονέων· τοῖς οὔτε νόστος ὁμῶς
ἔπαλπνος ἐν Πυθι-
άδι κρίθη, οὐδὲ μολόντων
πὰρ ματέρ᾽, ἀμφὶ γέλως
γλυκὺς ὦρσεν χάριν· κατὰ λαύρας
δ᾽ ἐχθρῶν ἀπάοροι πτώσσοντι,
συμφορᾷ δεδαϊγμένοι.

ἀντιστρ. κῶ. θ.

«ὁ δὲ καλόν τι νέον λαχὼν,
«ἁβρότατος ἔπι
«μεγάλας ἐξ ἐλπίδος πέταται,
«ὑποπτέροις ἀνορέαις,
«ἔχων κρέσσονα πλούτου μέ-
«ριμναν. ἐν δ᾽ ὀλίγῳ
«βροτῶν τὸ τερπνὸν αὔξεται, οὕτω
«δὲ καὶ πιτνεῖ χαμαὶ, ἀποτρό-
«πῳ γνώμᾳ σεσεισμένον.

ἐπῳ. κῶλ. ια.

« ἐπάμεροι, τί δὲ τὶς, τί δ᾽ οὔτις;
«σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωποι. ἀλλ᾽ ὅταν αἴγλα
«διόσδοτος ἔλθῃ,
«λαμπρὸν ἔπεσι φέγγος ἀνδρῶν,
«καὶ μείλιχος αἰών.

corporibus, mala [illis] moliens: quibus neq; reditus pariter iucundus apud Pythiadem iudicatus fuit, neque reuersis ad matrem risus dulcis excitauit festiuitaté: sed per uicos ab hostibus procul semoti trepidãt, calamitate sauciati. *At qui bo- ,, num aliquod recens nactus est, ,, secundum spem [suam] uolat su- ,, per magno splendore, uelocibus ,, strenuitatibus habens præstan- ,, tiorem diuitiis curam. Sed bre- ,, ui mortalium oblectatio crescit, ,, itidem uerò & cadit in terram, ,, infausto consilio concussa. ,,

*Diei unius sunt homines. quid ,, est aliquis? quid uerò nullus? ,, umbræ somnium homines. Sed ,, quum lux à Ioue data accesse- ,, rit, splendidum est lumen ho- ,, minum & suauis uita. ,,

Αἴγινα φίλα μᾶ-
τερ ἐλευθέρῳ στόλῳ
πόλιν τάνδε κόμιζε,
Δὶ καὶ κρέοντι σὺν Αἰακῷ,
Πηλεῖ τε, κ' ἀγαθῷ Τελα-
μῶνι, σύν τ' Ἀχιλλεῖ.

ΤΕΛΕΣΙΚΡΑ-
τει Κυρηναίῳ, ὁπλι-
τοδρόμῳ.

Εἶδος Θ.

στροφ. α, κῶλ. ιε.

Ἐθέλω χαλκάσπιδα Πυθιονίκαν
σὺν βαθυζώνοισιν ἀγγέλλων Τελεσι-
κράτη Χαρίτεσσι γεγωνεῖν,
ὄλβιον ἄνδρα, διω-
ξίππου στεφάνωμα Κυράνας·
τὰν ὁ χαιτάεις ἀνεμο-
σφαράγων ἐκ Παλίου κόλ-
πων ποτὲ Λατοΐδας
ἅρπασεν· ἔνεικέ τε χρυσέῳ
παρθένον ἀγροτέραν

AEgina chara mater, libero agmine [ciuium, urbē hanc [suam] curæ habeas, cum Ioue & rege AEaco, Peleóq;, & præstantissimo Telamone, cúmque Achille.

TELESICRA ti Cyrenæo, armato cursori.

Ode IX.

VOlo ærei clypei gestatorem Pythiorū uictorem Telesicratem cum profundizonis Charitibus annuntians sonare, felicem uirum, equestris coronamentū Cyrenes, quam comosus ex Pelij sinibus uento perstrepentibus quondā Latoïdes rapuit, aduexítque aureo uirginem uenatricem

δίφρων. τόθι νιν πολυμήλου
καὶ πολυκαρποτάτας
θῆκε δέσποιναν χθονὸς,
ῥίζαν ἀπείρου τρίταν
εὐήρατον θάλλοισαν οἰκεῖν.

ἀντιστρο. κῶλ. ιε.

ὑπέδεκτο δ' ἀργυρόπεζ' Ἀφροδίτα
Δάλιον ξένον, θεοδμάτων ὀχέων
ἐφαπτομένα χερὶ κούφα.
καί σφιν ἐπὶ γλυκεραῖς
εὐναῖς ἐρατὰν βάλεν αἰδῶ,
ξυνὸν ἁρμόζοισα θεῷ
τε γάμον μιχθέντι κούρα θ'
Ὑψέος εὐρυβία·
ὃς Λαπιθᾶν ὑπερόπλων
τουτάκις ἦν βασιλεὺς,
ἐξ Ὠκεανοῦ γένος ἥρως
δεύτερος, ὅν ποτε Πίν-
δου κλεενναῖς ἐν πτυχαῖς
Ναῒς εὐφρανθεῖσα Πη-
νειοῦ λέχει Κρέοισ' ἔτικτε,

ἐπῳδ. κῶλ. ιδ.

Γαίας θυγάτηρ. ὁ δὲ τὰν εὐώλενον
θρέψατο παῖδα Κυράναν.

currus. ubi eam pecorosæ & maximè fructiferæ fecit dominam terræ, ut florens habitaret radicem cõtinentis [terræ] tertiã, optabilem.

*Excepit autem albipes Venus Deliũ hospitem, diuinitus fabricatos currus attingens manu leuiter, & ipsis in dulcibus cubilibus amabilem immisit uerecundiam, communes iungens deo mixto nuptias filiæque Hypsei latepotentis: qui Lapitharum superborum tunc erat rex, ab Oceano heros genere secundus, quem quondam Pindi in inclytis uallibus Nais Creusa, delectata lecto Penei, peperit, *Terræ filia. ille autem decoram educauit filiam Cyrenem.*

ἁ μὲν οὔθ' ἱστῶν παλιμβά-
μοις ἐφίλασεν ὁδοὺς,
οὔτε δείπνων οἰκουριᾶν
μεθ' ἑταιρᾶν τέρψιας·
ἀλλ' ἀκόντεσσί τε χαλκέοις
φασγάνῳ τε μαρναμένα,
κεράϊζεν ἀγρίους
θῆρας, ἦ πολλάν τε καὶ ἀσύχιον
βουσὶν εἰρήναν παρέχουσα πατρῴαις·
τὸν δὲ σύγκοιτον γλυκὺν
παῦρον ἐπὶ βλεφάροις
ὕπνον ἀναλίσκοισα, ῥέποντα πρὸς ἀῶ.

στροφὴ β. κώ. ιε.

κίχε νιν λέοντί ποτ' εὐρυφαρέτρας
ὀμβρίμῳ μούναν παλαίοισαν ἄτερ
ἐγχέων ἑκάεργος Ἀπόλλων.
αὐτίκα δ' ἐκ μεγάρων
Χείρωνα προσήνεπε φωνᾷ,
σεμνὸν ἄντρον Φιλλυρίδα
προλιπὼν, θυμὸν γυναικὸς
καὶ μεγάλαν δύνασιν
θαύμασον, οἷον ἀταρβεῖ
νεῖκος ἄγει κεφαλᾷ
μόχθου καθύπερθε νεᾶνις

hæc neque telarum retrogradas amauit uias, neque cœnarum oblectationes inter domesticas socias: sed iaculis æreis ensẽque dimicans conficiebat feras bestias, magnam & tranquillam bobus pacem præbens paternis, exiguum autẽ somnũ (concubitorem suauem) palpebris impendens, quum aduentaret aurora.

*Inuenit eam Apollo iaculator pharetra lata instructus impetuoso solam luctantem cum leone, sine hastis. Statim autem ex ædibus Chironem euocauit, ita compellans, O Phillyride nobile antrum relinquẽs animos uirginis & magnum robur admireris, qualiter intrepido capite certamen sustineat puella, super laborem

ἦτορ ἔχοισα, φόβῳ
δ' οὐ κεχείμανται φρένες.
τίς νιν ἀνθρώπων τέκεν;
ποίας δ' ἀποσπασθεῖσα φύτλας,

ἀντισρ. κῶλ. ιε.

ὀρέων κευθμῶνας ἔχει σκιοέντων,
γεύεται δ' ἀλκᾶς ἀπειράντου; ὁσία
κλυτὰν χεῖρα οἱ προσενεγκεῖν;
ἦ ῥα καὶ ἐκ λεχέων
κεῖρεν μελιηδέα ποίαν;
τὸν δὲ Κένταυρος ζαμενής,
ἀγανᾷ χλιαρὸν γελάσαις ὀ-
φρύϊ, μῆτιν ἑὰν
«εὐθὺς ἀμείβετο· κρυπταὶ
«κλαΐδες ἐντὶ σοφᾶς
«πειθοῦς ἱερᾶν φιλοτάτων
«Φοῖβε· καὶ ἔν τε θεοῖς
«τοῦτο κἀνθρώποις ὁμῶς
«αἰδέοντ' ἀμφαδὸν ἁ-
«δείας τυχεῖν τὸ πρῶτον εὐνᾶς.

ἐπῳ. κῶλ. ιδ.

καὶ γάρ σε, τὸν οὐ θεμιτὸν ψεύδει θιγεῖν,
ἔτραπε μείλιχος ὀργὰ
παρφάμεν τοῦτον λόγον. κού-

cor habens, nec timore fluctuant præcordia. Quis hominum eam genuit? & à qua auulsa stirpe,* mõtium umbrosorum recessus latebrosos habitat, & degustat infinitam strenuitatem? Fásne est illustrẽ manum ei admouere? utrum & ex stratu tondere mellitam herbam? Huic autẽ Cẽtaurus ualde animosus, placido blandè ridens supercilio, suũ consilium respõso exposuit: Occultæ » claues sunt doctæ suadelæ sacrorun amorum, ô » Phœbe: & inter deos & » homines pariter uerecundantur palàm dulci frui » primùm cubili. *Nam te » (quem fas non est mendacio tangere) mouerunt blã di mores ad eloquendũ hũc sermonem. u.i.

ρας δ' ὁπόθεν γενεὰν
ἐξερωτᾷς ὦ ἄνα; κύρι-
ον ὃς πάντων τέλος
οἶσθα, καὶ πάσας κελεύθους,
ὅσσα τε χθὼν ἠρινὰ φύλ-
λ' ἀναπέμπει, χ' ὠπόσαι
ἐν θαλάσσᾳ καὶ ποταμοῖς ψάμμαθοι
κύμασι ῥιπαῖς τ' ἀνέμων κλονέονται·
χ' ὤ, τι μέλλει, χ' ὤ, τι πόθεν
ἔσσεται, εὖ καθορᾷς;
εἰ δὲ γε χρὴ καὶ πὰρ σοφὸν ἀντιφερίξαι,
στροφὴ γ. κῶ. ιε.
ἐρέω· ταύτᾳ πόσις ἵκεο βᾶσσαν
τάνδε, καὶ μέλλεις ὑπὲρ πόντου, Διὸς ἔ-
ξοχον ποτὶ κᾶπον ἐνεῖκαι,
ἔνθα νιν ἀρχέπολιν
θήσεις, ἐπὶ λαὸν ἀγείρας
νασιώταν ὄχθον ἐς ἀμ-
φίπεδον. νῦν δ' εὐρυλείμων
πότνιά σοι Λιβύα
δέξεται εὐκλέα νύμφαν
δώμασιν ἐν χρυσέοις
πρόφρων· ἵνα οἱ χθονὸς αἶσαν
αὐτίκα συντελέθειν

*Túq; uerò puellæ genus sciscitaris unde sit ô rex? qui ratũ omniũ exitum nosti, & omnes uias: & quot tellus folia uerna summittat, & quot in æquore & fluuiis arenæ fluctibus impetúque uentorum uoluantur: & quid euenturum sit & quid unde futurum, probè perspicias? Sed si licet etiam cum sapiente me æquari [in arte diuinandi] *dicam, Huic maritus futurus] uenisti in hãc uallem, & eam transportaturus es super mare in eximium Iouis hortum. ubi eam ciuitati imperantem constitues, populum insularem ubi congregaueris in collem campis utrinque cinctum. nunc autem spatiosa campis uenerabilis Libya excipiet illustrẽ nympham ædibus aureis lubens. ubi ei telluris partem statim donabit, ut [eam] efficiat*

ἔννομον δωρήσεται,
οὔτε παγκάρπων φυτῶν
νήποινον, οὔτ' ἄγνωτα θηρῶν.

ἀντιστ. ωδῆς κῶλ. ιε.

τόθι παῖδα τέξεται, ὅν κλυτὸς Ἑρμᾶς
εὐθρόνοις Ὥραισι καὶ Γαίᾳ, ἀνελὼν
φίλας ὑπὸ ματέρος, οἴσει.
ταὶ δ' ἐπιγουνίδιον
θηκάμεναι βρέφος αὐταῖς,
νέκταρ ἐν χείλεσσι καὶ ἀμ-
βροσίαν στάξοισι· θήσονταί
τέ μιν ἀθάνατον
Ζῆνα καὶ ἁγνὸν Ἀπόλλω-
ν', ἀνδράσι χάρμα φίλοις·
ἄγχιστον ὀπάονα μήλων,
ἀγρέα καὶ νόμιον
τοῖς δ' Ἀρισταῖον καλεῖν.
ὣς ἄρ' εἰπὼν, ἔντυεν
τερπνὰν γάμου κραίνειν τελευτάν.

ἐπῳδὸς κῶλ. ιδ.

„ὠκεῖα δ' ἐπειγομένων ἤδη θεῶν
„πρᾶξις, ὁδοί τε βραχεῖαι.
κεῖνο κεῖν' ἆμαρ διαίτα-
σεν. θαλάμῳ δὲ μίγεν

legum obseruatricē. quæ [pars] neque plantarum omnifructiferarū sit expers, neque nescia ferarum. *Ibi filium pariet, quē inclytus Mercurius sublatum à chara matre, afferet ad sedentes pulchris in thronis Horas & Tellurem. Hæ autem super genua sua quum infantem posuerint, nectar labris & ambrosiam instillabunt, efficiéntque illum immortalem, [sicut] & Iouē & sanctum Apollinem, uiris gaudium amicis, proximum pedissequum pecudum. ut ipsi [eum] appellent Aristæū [cognomento] ἀγρέα & νόμιον, [id est uenatorem & pastorem.] Sic loquutus, hortabatur iucundum nuptiarum ut perficeret exitum. *Celer autem [est] properantium iam deorum actio, uiæque breues. Illud illa dies peregit. In thalamo autem Libyæ

ἐν πολυχρύσῳ Λιβύας,
ἵνα καλλίσταν πόλιν
ἀμφέπει, κλειναί τ' ἀέθλοις.
καὶ νῦν ἐν Πυθῶνί νιν ἀ-
γαθέα Καρνειάδα
υἱὸς εὐθαλεῖ συνέμιξε τύχᾳ·
ἔνθα νικήσαις, ἀνέφανε Κυράναν.
ἅ νιν εὔφρων δέξεται
καλλιγύναικι πάτρᾳ
δόξαν ἱμερτὰν ἀγαγόντ' ἀπὸ Δελφῶν.
στροφ. δ΄, κῶλ. ιε.
«ἀρεταὶ δ' αἰεὶ μεγάλαι πολύμυθοι·
«βαιὰ δ' ἐν μακροῖσι ποικίλλειν, ἀκοὰ
«σοφοῖς. ὁ δὲ καιρὸς ὁμοίως
«παντὸς ἔχει κορυφάν·
ἔγνων ποτὲ καὶ Ἰόλαον
οὐκ ἀτιμάσαντά νιν ἑ-
πτάπυλοι Θῆβαι· τὸν, Εὐρυ-
σθῆος ἐπεὶ κεφαλὰν
ἔπραθεν ἐν φασγάνου ἀκμᾷ,
κρύψαν ἔνερθ' ὑπὸ γᾶν,
διφρηλάτα Ἀμφιτρύωνος
σάματι πατροπάτωρ
ἔνθα οἱ Σπαρτῶν ξένος

diuite auri congressi sunt, ubi pulcherrimam urbem tutatur inclytámque certaminibus. Et nunc apud Pythonem diuinam Carniadæ filius ipsam floridæ coniunxit fortunæ. ubi uictoria potitus, illustrauit Cyrenẽ quæ eum beneuola accipiet, pulchras mulieres habenti patriæ gloriam amabilem qui attulit ex Delphis. *Virtutes ma- »
gnæ semper [sunt] multorum uerbo- »
rum. at pauca in prolixis [argumẽ- »
tis] uario artificio sermonis edisse- »
rere, auditio sapientibus. Verùm op- »
portunitas eodem modo rei omnis »
habet caput. Cognouerunt aliquã- »
do & Iolaum non aspernatum eã septenis portis illustres Thebæ: quẽ postquam ensis acie caput Eurysthei amputasset, occultauerunt infernè sub terra, prope sepulchrũ Amphitryonis curruũ agitatoris, ubi [ille Amphitryo eius] paternus auus hospes Spartorum

κεῖτο, λευκίπποισι Κα-
δμείων μετοικήσαις ἀγυιαῖς.

ἀντιστρ. κώλ. ιε.

τέκε οἱ καὶ Ζηνὶ μιγεῖσα δαΐφρων
ἐν μόναις ὠδῖσιν Ἀλκμήνα διδύμων
κρατησιμάχων σθένος υἱῶν.
κωφὸς ἀνήρ τις ὃς Ἡ-
ρακλεῖ στόμα μὴ περιβάλλει,
μηδὲ Διρκαίων ὑδάτων
ἀεὶ μέμναται, τά νιν θρέ-
ψαντο, καὶ Ἰφικλέα·
τοῖσι τέλειον ἐπ' εὐχᾷ
κωμάσομαί τι παθὼν
ἐσλόν. Χαρίτων κελαδεννᾶν
μή με λίποι καθαρὸν
φέγγος. Αἰγίνᾳ τε γὰρ
φαμὶ Νίσου τ' ἐν λόφῳ
τρὶς δὴ πόλιν τάνδ' εὐκλεΐξαι,

ἐπῳ. κώλ. ιδ.

σιγαλὸν ἀμαχανίαν ἔργῳ φυγών.
οὕνεκεν εἰ φίλος ἀστῶν,
εἴ τις ἀντιάει, τό γ' ἐν ξυ-
νῷ πεποναμένον εὖ,
μὴ λόγον βλάπτων ἁλίοι-

iacebat, quum commigrasset ad Cadmeorum uicos, qui [uica] teruntur abequis albis. *Peperit, cum eo & cum Ioue congressa Alcmena solers in unico partu robur gemellorũ filiorũ in pugnis uictoriosum. Mutus uir [est] qui Herculi os non applicat, neque Dircæarum aquarũ semper meminit, quæ illum educarũt & Iphiclem. quos hymno celebrabo: affect[9] [ab illis] beneficio: optata [perficiente, per preces. Charitum illustrium me nõ deficiat lumen. nã & apud AEginam & apud Nisi collẽ dico urbẽ hanc ter decorasse, qui factis *taciturnam mœstitiã desperabundam effugerit. Quare siquis ex ciuibus amicus [est] ei, siquis inimic[9], at certè quod in commune præclarè gestum est, ne celet, sermonem marini

γέροντος, κρυπτέτω.
«κεῖνος αἰνεῖν καὶ τὸν ἐχθρὸν
«παντὶ θυμῷ σύν τε δίκα
»καλὰ ῥέζοντ' ἔννεπε.
πλεῖστα νικήσαντά σε καὶ τελεταῖς
ὡρίαις ἐν Παλλάδος εἶδον· ἄφωνοί
θ' ὡς ἑκάστα φίλτατον
παρθενικαὶ πόσιν ἢ
ὑὸν εὔχοντ', ὦ Τελεσίκρατες, ἔμμεν,

στροφ. ε, κῶλ. ιε.

ἐν Ὀλυμπιοισί τε καὶ βαθυκόλπου
γᾶς ἀέθλοις, ἔν τε καὶ πᾶσιν ἐπιχω-
ρίοις. ἐμὲ δ' οὖν τις ἀοιδᾶν
δίψαν ἀκειόμενον
πράσσει χρέος, αὖτις ἐγεῖραι
καὶ παλαιὰν δόξαν τεῶν
προγόνων· οἷοι Λιβύσσας ἀμ-
φὶ γυναικὸς ἔβαν
Ἴρασαν πρὸς πόλιν Ἀνταί-
ου, μετὰ καλλίκομον
μναστῆρες ἀγακλέα κούραν·
τὰν μάλα πολλοὶ ἀρι-
στῆες ἀνδρῶν αἴτεον
σύγγονοι, πολλοὶ δὲ καὶ

*senis uiolans. Illæ enim præ- »
cepit laudare etiam inimicum »
toto animo, qui præclaras res »
gerit cum iustitia. Sæpenumero »
uidi potitum te uictoria & in
solennitatibus Palladis, quæ
certo tempore recurrũt: tacitæq;
puellæ ut optarent ô Telesi-
crates esse [te sibi] unaquæque
charissimum maritum aut fi-
lium, in Olympias quoque &
profundè sinuosæ terræ certa-
minibus, & in omnibus cuius-
que regionis. Mihi igitur car-
minum sitim curanti, aliquis
iniungit munus excitandi rur-
sum & ueterum gloriam tuo-
rum maiorum: quales Libyssa
pro fœmina profecti sint ad ur-
bem Antæi Irassam, ad pul-
chricomam proci ualde celebrẽ
puellam. Quam ualde multi
fortitudinis primatum obtinẽtes
uiri petebãt cognati, multi etiã*

ξείνων· ἐπεὶ θαητὸν εἶδος

ἀντιστρ. κώλων ιε.

ἔπλετο· χρυσοστεφάνου δέ οἱ ἥβας
καρπὸν ἀνθήσαντ' ἀποδρέψαι ἔθελον.
πατὴρ δὲ θυγατρὶ φυτεύων
κλεινότερον γάμον, ἄ-
κουσεν Δαναόν ποτ' ἐν Ἄργει
οἷον εὗρε τεσσαράκον-
τα καὶ ὀκτὼ παρθένοισι,
πρὶν μέσον ἆμαρ ἑλεῖν,
ὠκύτατον γάμον. ἔστα-
σεν γὰρ ἅπαντα χορὸν
ἐν τέρμασιν αὐτίκ' ἀγῶνος,
σὺν δ' ἀέθλοις ἐκέλευ-
σεν διακρῖναι ποδῶν,
ἅντινα σχήσοι τις ἡ-
ρώων, ὅσοι γαμβροί σφιν ἦλθον.

ἐπῳ. κώλ. ιδ.

οὕτω δ' ἐδίδου Λίβυς ἁρμόζων κέρᾳ
νυμφίον ἄνδρα· ποτὶ γραμ-
μᾷ μὲν αὐτὰν στᾶσε κοσμή-
σαις, τέλος ἔμμεν ἄκρον·
εἶπε δ' ἐν μέσσοις, ἀπάγε-
σθαι ὃς ἂν πρῶτος θορὼν

ex peregrinis: quoniam admiranda forma [eius] *erat: & auro coronatæ pubertatis fructum efflorescentem decerpere uolebant. Sed pater filiæ moliens illustrius coniugium, audiuit Danaum quondam apud Argos quale nactus esset quadraginta octo uirginibus uelocissimum connubium, priusquam medius dies ueniret. Collocauit enim uniuersum chorum statim in metis certaminis: & in certaminibus pedum iussit diiudicare quam quisque heroum habiturus esset, quicunque generi ipsis uenissent. *Sic autē dabat Libys copulans filiæ sponsum uirum. Ipsam quidem quū exornasset, collocauit ad lineam, terminus ut esset extremus. ac dixit in medijs, ut abduceret [eam] quicunque primus prosiliens

ἀμφί οἱ ψαῦσαι πέπλοις.
ἔνθ' Ἀλεξίδαμος, ἐπεὶ
φύγε λαιψηρὸν δρόμον,
παρθένον κεδνὰν χερὶ χειρὸς ἑλὼν,
ἆγεν ἱππευτᾶν Νομάδων δι' ὅμιλον.
πολλὰ μὲν κεῖνοι δίκον
φύλλ' ἔπι καὶ στεφάνους,
πολλὰ δὲ πρόσθεν πτερὰ δέξατο νίκας.

ΙΠΠΟΚΛΕΑι
Θεσσαλῷ, διαυλοδρόμῳ.
Εἶδος Ι.

Στρο. α, κῶλ. ι.

Ὀλβία Λακεδαίμων,
μάκαιρα Θεσσαλία· πατρὸς
δ' ἀμφοτέραις ἐξ ἑνὸς
ἀριστομάχου γένος Ἡρακλέος βασι-
τί κομπέω παρὰ καιρόν; [λεύει.
ἀλλά με Πυθώ τε καὶ τὸ
Πελινναῖον ἀπύει,
Ἀλεύα τε παῖδες, Ἱπποκλέᾳ,

amictus eius attigisset. Ibi Alexidamus, postquam euasit rapidum cursum, virginis nobilis manum manu prehendens duxit equestrium Nomadum per agmē. Multa in illam ipsi eiaculati sunt folia, & coronas, multas etiam antea alas accepit victoriæ.

HIPPOCLEAE Thessalo, diauli cursori.

Ode X.

FElix Lacædemon [&] beata Thessalia. ambarum enim regnum obtinet genus Herculis strenuissimi pugnatoris ex uno patre. Quid glorior intempestiue? Sed me Pytho & Pelinnæum & Aleuæ posteri Hippoclem [hortantur] sonare,

θέλοντες ἀγαγεῖν ἐπικωμίαν
ἀνδρῶν κλυτὰν ὄπα.

ἀντιστρ. κῶλ. ι.

γεύεται γὰρ ἀέθλων·
στρατῷ τ' Ἀμφικτυόνων ὁ Παρ-
νάσιος αὐτὸν μυχὸς
διαυλοδρομᾶν ὕπατον παίδων ἀνέει-
«« Ἄπολλον. (γλυκὺ δ' ἀνθρώ- [πεν
«« πων τέλος, ἀρχά τε, δαίμο-
«« νος ὀρνύντος αὔξεται)
ὁ μέν που τεοῖσι μήδεσι τοῦ-
τ' ἔπραξε, τὸ δὲ συγγενὲς ἐμβέβα-
κεν ἴχνεσιν πατρὸς

ἐπῳ. κῶλ. η.

ὀλυμπιονίκα
δὶς ἐν πολεμοδόκοις ἄρεος ὅπλοις.
θῆκεν καὶ βαθυλείμωνα
ἀγὼν ὑπὸ Κίρρας
πέτραν κρατησίποδα Φρικίαν.
ἕποιτο μοῖρα καὶ ὑστέραισιν
ἐν ἁμέραις ἀγάνορα
πλοῦτον ἀνθεῖν σφίσι.

στρο. β. κῶ. ι.

τῶν δ' ἐν Ἑλλάδι τερπνῶν

uolētes | *me afferre inclytā uocem laudatricē uirorū per choreales hymnos.* *Gustat enim certamina, & maxime rosa turba Amphictyonū Parnassius rexissus promulgauit* ⌊*eū*⌉ *summum inter iuuenes diauli cursores. O Apollo (iucūdus hominibus exit⁹, principiumq; deo impellēte crescit) hic certè tuo consilio hoc fecit: sed insita à stirpe* ⌊*indoles*⌉ *insistere* ⌊*eum*⌉ *fecit uestigis patris* ★*olympionicæ, bis in excipientibus bellum armis Martis. Certamē etiam sub rupe Cirrhæ profunda habēte prata effecit Phriciam uictorem pedū cursu.*⌉ *Sequatur sors, & posterioribus in diebus, adeo ut ipsis superbificæ diuitiæ floreāt,* * *ac suauitatū* ⌊*quæ sunt*⌉ *in Græcia,*

λαχόντες ὑπ' ὀλίγαν δόσιν,
μὴ φθονεραῖς ἐκ θεῶν
μετατροπίαις ἐπικύρσαιεν. θεὸς εἴη
« ἀπήμων κέαρ. εὐδαί-
« μων δὲ καὶ ὑμνητὸς οὗτος
« ἀνὴρ γίνεται σοφοῖς,
« ὃς ἂν χερσὶν ἢ ποδῶν ἀρετᾷ
« κρατήσαις, τὰ μέγις' ἀέθλων ἕλῃ
« τόλμᾳ τε καὶ σθένει,

ἀντισρ. κῶλ. ι.

« καὶ ζώων ἔτι νεαρὸν
« κατ' αἶσαν υἱὸν ἴδῃ τυχόν-
« τα στεφάνων Πυθίων.
« ὁ χάλκεος οὐρανὸς οὔποτ' ἀμβατὸς αὐ-
« ὅσαις δὲ βρότεον ἔθνος [τοῖς.
« ἀγλαΐαις ἁπτόμεσθα,
« περαίνει πρὸς ἔσχατον
« πλόον. ναυσὶ δ', οὔτε πεζὸς ἰὼν,
« εὕροις ἂν ἐς ὑπερβορέων ἀγῶ-
« να θαυμαστὰν ὁδόν.

ἐπῳ. κῶ. η.

παρ' οἷς ποτε Περσεὺς
ἐδαίσατο λαγέτας δώματ' ἐσελθὼν,
κλειτὰς ὄνων ἑκατόμβας,

sortiti nõ exiguam donationem, non incidant diuinitus in inuidas mutationes. deus sit [erga eos]corde alieno à nocendo. Fortunatus autem & celebris uir is, est apud sapientes qui manibus aut pedum strenuitate uictoriam adeptus, maxima præmia, obtinuerit audacia pariter & robore: *uiuénsque adhuc iuuenem filium uiderit coronas Pythicas decenter consequutum. æreum cælum nunquam conscẽdendũ ipsis. At splendores quoscunque [nos] mortale genus attingimus, perducat usque ad ultimum nauigationis cursum. [Nec]nauibus autem, nec pedes iter faciens, inuenias ad Hyperboreorum certamen admirandam uiam. *Apud quos olim Perseus dux epulatus est, ædes ingressus, inclytas asinorum hecatombas,

ἐπιτόσσαις θεῷ
ῥέζοντας· ὧν θαλίαις ἔμπεδον
εὐφαμίαις τε μάλιστ' Ἀπόλλων
χαίρει, γελᾷ θ' ὁρῶν ὕβριν
ὀρθιᾶν κνωδάλων.

στροφὴ γ. κῶ. ι.

Μοῖσα δ' οὐκ ἀποδαμεῖ
τρόποις ἐπὶ σφετέροισιν. παν-
τᾶ δὲ χοροὶ παρθένων,
λυρᾶν τε βοαὶ, καναχαί τ' αὐλῶν δο-
νέονται·
δάφνᾳ τε χρυσέᾳ κό-
μας ἀναδήσαντες εἰλα-
πινάζοισιν εὐφρόνως.
νόσοι δ' οὔτε γῆρας οὐλόμενον
κέκραται ἱερᾷ γενεᾷ· πόνων
δὲ καὶ μαχᾶν ἄτερ

ἀντιστρ. κῶλ. ι.

οἰκέοισι, φυγόντες
ὑπέρδικον Νέμεσιν· θρασεί-
ᾳ δὲ πνέων καρδίᾳ
μόλεν Δανάας ποτὲ παῖς (ἁγεῖτο δ' Ἀθάνα)
ἐς ἀνδρῶν μακάρων ὅ-
μιλον, ἔπεφνέν τε Γοργό-

quum inuenisset deo sacrificantes. quorum festis dapibus lætísque acclamationibus gaudet maximè Apollo, ridétque uidens insolentiā procerorum animaliū. Musa autē nō abest à moribus ipsorum, sed circumquaque chori uirginum, lyrarûmque clamores & strepitus tibiarum uoluuntur: lauróque aurea comas redimiētes epulāturhilariter. [Nec] autem morbi nec senectus perniciosa permixta sunt sacræ genti: sed absque laboribus & pugnis* habitāt, euitantes ulcriæm Nemesin. Audaci autem spirans corde uenit Danaes quondam filius (dux autem uiæ erat Minerua) ad [hunc] uirorum beatorum cœtum, interfecitque Gorgo-

να, καὶ ποικίλον κάρα
δρακόντων φόβαισιν ἤλυθε, να-
" σιώταις λίθινον θάνατον φέρων.
ἐμοὶ δὲ θαυμάσαι,
ἐπῳ. κῶλ. η.
" θεῶν τελεσάντων,
" οὐδέν ποτε φαίνεται ἔμμεν ἄπιστον.
κώπαν σχάσον· ταχὺ δ' ἄγκυραν
ἔρεισον χθονὶ
πρῴραθεν, χοιράδος ἄλκαρ πέτρας.
" ἐγκωμίων γὰρ ἄωτος ὕμνων
ἐπ' ἄλλοτ' ἄλλον, ὥστε μέ-
" λισσα, θύνει λόγον.
β. στροφὴ δ', κῶλ. ι.
ἔλπομαι δ', Ἐφυραίων
ὄπ' ἀμφὶ Πηνειὸν γλυκεῖ-
αν προχεόντων ἐμάν,
τὸν Ἱπποκλέα ἔτι καὶ μᾶλλον σὺν ἀοιδαῖς
ἕκατι στεφάνων, θα-
ητὸν ἐν ἄλιξι θησέ-
μεν, ἐν καὶ παλαιοτέροισι
νέαισίν τε παρθένοισι μέλημα.
" καὶ γὰρ ἑτέροισιν ἑτέρων ἔρως
" ἔκνιξε φρένας.

nẽ & uariegatũ caput draconum iubis rediȷt insularibus afferens, lapideam mortem. Mihi *autem nihil in admirando uidetur esse incredibile, *si dij exequuti sint.* Remum *inhibe, subitóque ancoram firmato in terrã è prora, munimentũ aduersus scopulos in mari latentes.* Laudatoriorũ *enim flos hymnorum aliâs ad alium, sicut apis, festinat sermonem.* *Spero *autem,* Ephyræis *circa* Peneum *uocem dulcem fundentibus meam,* [*me*] *esse Eturum ut* Hippocles *adhuc magis per carmina, ob coronas mirum in modum, coætaneis & senioribus, & iuuenibus uirginibus sit curæ, & ab illis colatur.* Nam *aliis, aliorum rerum cupido pectora pungit.*

ἀντιστρ. κῶλ. ι.

“τῶν δ' ἕκαστος ὀρούει,
“τυχών κεν, ἁρπαλέαν σχέθοι φρον-
“τίδα τὰν πὰρ ποδός.
“τὰ δ' εἰς ἐνιαυτὸν, ἀτέκμαρτον προ-
νοῆσαι.
πέποιθα ξενίᾳ προ-
σανεῖ Θώρακος, ὅσπερ
ἐμὰν ποιπνύων χάριν,
τόδ' ἔζευξεν ἅρμα Πιερίδων
τετράορον, φιλέων φιλέοντ', ἄγων
ἄγοντα προφρόνως.

ἐπῳδ. κῶλ. ν.

“πειρῶντι δὲ καὶ χρυ-
“σὸς ἐν βασάνῳ πρέπει, καὶ νόος ὀρθός.
ἀδελφεοῖς τ' ἐπαινήσο-
μεν ἐσλοῖς, ὅτι
ὑψοῦ φέροντι νόμον Θεσσαλῶν
αὔξοντες. ἐν δ' ἀγαθοῖσι κεῖνται
πατρῷαι κεδναὶ πολί-
ων κυβερνάσιες.

*Quorũ autẽ quisq; desi- »
derio rapitur, ea consequu- »
tus, cogitationem habet au- »
dè arreptam quæ est ante »
pedes. At post annum euen- »
tura signus carent quibus »
queant prospici. Fretus sum »
autẽ amicitia blãda hospitis
Thoracis, qui meũ expetens
beneficium, hunc iunxit cur
rum Pieridum quadriiugũ,
amans amantem, ducens du
centem beneuolé. *Explo- »
rante autem etiam aurũ in »
Lydio lapide refulget, pari- »
térque mens recta. Fra- »
trésque laudabimus probos:
quòd in altum ferant regio
nẽ quæ est sub ditione Thes
salorum, augentes. Penes
probos enim sunt patriæ ci
uitatum nobiles gubernatio-
nes.

ΘΡΑΣΥΔΑΙΩι

Θηβαίῳ παιδὶ, σταδιεῖ.

Εἶδος ΙΑ.

στροφὴ α. κῶ. θ.

Κάδμου κόραι, Σεμέλα
μὲν Ὀλυμπιάδων ἀγυιᾶτις, Ι-
νὼ δὲ Λευκοθέα ποντιᾶν
ὁμοθάλαμε Νηρηΐδων,
ἴτε σὺν Ἡρακλέος ἀριστογόνῳ
ματέρι πὰρ Μελίαν, χρυσέων
εἰς ἄδυτον τριπόδων
θησαυρὸν, ὃν περιάλλ᾽ ἐ-
τίμασε Λοξίας·

ἀντιστρ. κῶ. θ.

Ισμήνιον δ᾽ ὀνύμα-
ξεν, ἀλαθέα μαντίων θῶκον. ὦ
παῖδες Ἁρμονίας, ἔνθα καὶ
νῦν ἐπίνομον ἡρωΐδων
στρατὸν ὁμηγυρέα καλεῖ συνίμεν,
ὄφρα Θέμιν ἱερὰν Πυθῶ-
νά τε καὶ ὀρθοδίκαν
γᾶς ὀμφαλὸν κελαδῆτε

THRASYDAEO Thebano adolescenti, cursori stadii.

Ode XI.

CAdmi filiæ, Semele quidem Olympiadum contubernalis, Ino autem Leucothea eosdem cum marinis Nereidibus thalamos incolens, ite cum Herculis generosa matre ad Meliam, ad adytum, aureorum tripodum thesaurum, quem eximiè prosequutus est honore Apollo, * Ismeniúmque nominauit, ueram uaticiniorum sedẽ. O filij Harmoniæ, huc & nunc consortem heroidum cœtum simul congregatum uocat ad conueniendum, ut Themin sacram Pythonémque & recta iudicia dantem umbilicum terræ resonetis

ἄκρᾳ σὺν ἑσπέρᾳ,

ἐπῳδ. κῶλ. ϛ.

ἑπταπύλοισι Θήβαις
χάριν, ἀγῶνί τε Κίῤῥας.
ἐν τῷ Θρασυδᾶιος ἔμνασεν ἑστίαν,
τρίτον ἐπὶ στέφανον πατρῷαν βαλών,
ἐν ἀφνεαῖς ἀρούραισι Πυλάδα νικῶν,
ξένου Λάκωνος Ὀρέστα.

στροφ. β. κῶλ. θ.

τὸν δὴ, φονευομένου
πατρὸς, Ἀρσινόα Κλυταιμνήστρας χει-
ρῶν ὑπὸ κρατερᾶν ἐκ δόλου
τροφὸς ἄνελε δυσπενθέος·
ὁπότε Δαρδανίδα κόραν Πριάμου
Κασσάνδραν πολιῷ χαλκῷ
σὺν Ἀγαμεμνονίᾳ
ψυχᾷ πόρευ᾽ Ἀχέροντος
ἀκτὰν παρ᾽ εὔσκιον

ἀντιστρ. κῶλ. θ.

νηλὴς γυνά. πότερόν
νιν ἄρ᾽ Ἰφιγένει᾽ ἐπ᾽ Εὐρίπῳ σφα-
χθεῖσα τῆλε πάτρας, ἔκνισε
βαρυπάλαμον ὄρσαι χόλον·
ἢ ἑτέρῳ λέχει δαμαλιζομέναν

prima cum uespera, *Thebis septem portas habentibus beneficiũ, certaminique Cirrhæ. In quo Thrasydæus memoriã renouauit paterni laris, tertius [ei] coronãm iijciens, quum in opulẽtis arius Pyladæ uinceret, hospitis Orestæ Laconis. *quem dũ interficeretur pater uali dis Clytæmnestræ manibus, Arsinoe nutrix è dolo eripuit luctuoso, quando Dardanidæ filiã Priami Cassandrã corusco ære cũ Agamemnonia anima mittebat Acherontis ad ripã umbrosam *immisericors mulier. utrum eam Iphigenia apud Euripum mactata procul à patria, stimulauit ad suscipiendam iram grauia molientem: an alieno in cubili lasciuientem iuuencæ more

ἔννυχοι παράγον κοῖται,
"τὸ δὲ νέαις ἀλόχοις
"ἔχθιστον ἀμπλάκιον, καὶ
"λύψαι τ' ἀμήχανον

ἐπῳδ. κῶλ. ς.

"ἀλλοτρίαισι γλώσσαις.
"κακολόγοι δὲ πολῖται.
"ἴσχει τε γὰρ ὄλβος οὐ μείονα φθόνον·
"ὁ δὲ χαμηλὰ πνέων, ἄφαντον βρέμει.
θάνε μὲν αὐτὸς ἥρως Ἀτρείδας ἱκὼν
χρόνῳ κλυταῖς ἐν Ἀμύκλαις,

στρο. γ. κῶλ. θ.

μάντιν τ' ὄλεσσε κόραν,
ἐπεὶ ἀμφ' Ἑλένᾳ πυρωθέντων Τρώ-
ων ἔλυσε δόμους ἁβρότα-
τος. ὁ δ' ἄρα ξένον γέροντα Στρό-
φιον ἐξίκετο νέα κεφαλᾷ
Παρνασσοῦ πόδα ναίοντ'. ἀλλὰ
χρόνῳ σὺν ἄρει
ἔπεφνε μητέρα, θῆκέ
τ' Αἴγισθον ἐν φοναῖς.

ἀντιστρ. κῶλ. θ.

ἦ ῥ' ὦ φίλοι κατ' ἀμευ-
σίπορον τρίοδον ἐδινάθην, ὀρ-

nocturni transuersum egerunt concubitus? Quod certè ››
iuuenes nuptæ odiosissimum ››
*[habent] delictum, occultaque impossibile * alienis* ››
linguis Maledica enim [sunt] ››
ciues, sustinétque opulentia ››
non minorem inuidiam Qui ››
autem humilia spirat, obscurè fremit Interfectus est [igi- ››
tur] ipse heros Atrides reuersus *tandem celebres ad* Amyclas, **uatémq; amisit filiã, postquam propter* Helenam *incensis* Troianis, *spoliauit domos opulento luxu*. Ille *autem* [Orestes] *iuuenili capite ad* Strophium *hospitem senem accessit, qui* Parnassi *pedem incolebat. sed tandem ferro occidit matrem, posuítque* AEgisthum *in cædibus.*

*Certè amici per triuia gressus *alternãs circumactus sum re-*

ctam quum antea insisterem uiam. An me aliquis uĕtus extra nauigationis cursum expulit, tanquam marinam scapham? Quôd si uerê, ô Musa, mercede pacta es præbere uocem argento se summittentem, aliâs alia oportet commiscere, *aut patri [ipsius] Pythionicæ nũc, aut Thrasydæo: quorũ successus ouans & decus resplendet. Curribus enim pulchræ uictoriæ compôtes quondam, & apud Olympiam certaminum multũ decantatorum adepti sunt fulgorem cum equis: * & apud Pythonẽ nudi in stadium quum descendissent, dedecorarunt Græcanicam turbã [sua] uelocitate. Diuinitus optarim bona » uires meas nõ excedẽtia affectans » [singulis temporibus] meæ ætatis. » Ex ciuilibus enim [bonis] quum com» periam [ea quæ sunt] mediocria, » diuturniore cum felicitate florere, » queror de sorte regiorum principa» tuum. »

ἀντιστρο. κῶλ. θ.

„ξυναῖσι δ' ἀμφ' ἀρεταῖς
„τέταμαι. φθονεροὶ δ' ἀμύνονται ἄτᾳ,
„εἴ τις ἄκρον ἑλὼν, ἡσυχᾷ τε
„νεμόμενος, αἰνὰν ὕβριν
„ἀπέφυγεν· μέλανος δ' ἂν ἐσχατιὰν
„καλλίονα θάνατον ἔσχεν,
„γλυκυτάτᾳ γενεᾷ
„εὐώνυμον κτεάνων
„κρατίσταν χάριν πορών.

ἐπῳ. κῶλ. ϛ.

ἅ τε τὸν Ἰφικλείδαν
διαφέρει Ἰόλαον,
ὑμνητὸν ἐόντα, καὶ Κάστορος βίαν,
σέ τ' ἄναξ Πολύδευκες, υἱοὶ θεῶν,
τὸ μὲν παρ' ἆμαρ ἕδραισι Θεράπνας,
τὸ δ' οἰ-
κέοντας ἔνδον Ὀλύμπου.

* communésque circa uirtutes »
distentus sum. Inuidi autẽ pu- »
niuntur à [suo ipsorum] uitio, »
siquis fastigium felicitatis] ade- »
ptus, & [in] tranquillitate de- »
gens, grauem insolentiam effu- »
gerit: at [ille] nigræ [mortis] in »
ultimis finibus pulchriorem »
mortem consequitur, dulcissimæ »
soboli nominatissimum donum »
præbens, possessionum præstan »
tissimam. * Quæ Iphiclidem Io »
laum circumfert celebrem exi-
stentem, & Castorem fortẽ, teq;
que rex Pollux, filij deorum, al
ternis diebus sedes Therapnes
& intra Olympum habitan-
tes.

ΜΙΔΑι ΑΚΡΑ-
γαντίνῳ, αὐλητῇ.
Εἶδος ΙΒ.

στρο. α, κῶ. ιδ'.

Αἰτέω σε φιλάγλαε, καλ-
λίστα βροτεᾶν πολίων,
Φερσεφόνας ἕδος, ἅ
τ' ὄχθαις ἔπι μηλοβότου
ναίεις Ἀκράγαντος εὔ-
δματον κολώναν· ὦ ἄνα
ἵλαος ἀθανάτων
ἀνδρῶν τε σὺν εὐμενείᾳ
δέξαι στεφάνωμα τόδ' ἐκ
Πυθῶνος εὐδόξῳ Μίδᾳ·
αὐτόν τέ νιν, Ἑλλάδα νικά-
σαντα τέχνᾳ τάν ποτε
Παλλὰς ἐφεῦρε, θρασειᾶν Γοργόνων
οὔλιον θρῆνον διαπλέξαισ' Ἀθάνα,

ἀντιστρ. κώ. ιδ'.

τὸν παρθενίοις ὑπό τ' ἀ-
πλάτοις ὀφίων κεφαλαῖς
ἄϊε λειβόμενον,

MIDAE Agrigẽtino, aulœdo. Ode XII.

PEto à te, ô splendoris amica, pulcherrima mortalium urbium, Proserpinæ sedes, quæ in collibus pecudes alentis Acragantis habitas bene structã molẽ, ô regina, propitia, immortaliũ & hominũ cũ beneuolẽtia accipe coronam hanc celebris Midæ ex Pythone, atque illũ ipsum, qui Græciã superauit arte quã olim Minerua uibratrix [hastæ] ex cogitauit, audacium Gorgonum perniciosum gemitũ cõtexens, *quem Perseus audiuit dum funderetur sub uirginalibus & immensis serpentum capitibus,

δυσπενθεῖ σὺν καμάτῳ
Περσεὺς, ὁπότε τρίτον
ἄϋσε κασιγνητᾶν μέρος,
ἐναλίᾳ Σερίφῳ
λαοῖσί τε μοῖραν ἄγων.
ἤ τοι τό, τε θεσπέσιον
Φόρκοι' ἀμαύρωσεν γένος,
λυγρόν τ' ἔρανον Πολυδέκτᾳ
θῆκε, ματρός τ' ἔμπεδον
δουλοσύναν, τό, τ' ἀναγκαῖον λέχος,
εὐπαράου κρᾶτα συλάσαις Μεδοίσας,

στρο. β, κώ. ιδ.

υἱὸς Δανάας, τὸν ἀπὸ
χρυσοῦ φαμὲν αὐτορρύτου
ἔμμεναι. ἀλλ' ἐπεὶ ἐκ
τούτων φίλον ἄνδρα πόνων
ἐρρύσατο παρθένος,
αὐλῶν τεῦχεν πάμφωνον μέ-
λος, ὄφρα τὸν Εὐρυάλας
ἐκ καρπαλιμᾶν γενύων
χριμφθέντα σὺν ἔντεσι μι-
μήσαιτ' ἐρικλάγκταν γόον.
εὗρεν θεός· ἀλλά νιν εὑροι-
σ' ἀνδράσι θνατοῖς ἔχειν,

*luctuosa cum ærumna. quũ tertiam debellauit sororum partem, marinæ Seripho populisque exitium afferens. Certè diuinum Phorci delevit genus, & acerbum symbolũ Polydectæ persoluit, matrisque stabilem seruitutem & coactum cõnubium, pulchras genas habentis caput quum rapuisset Medusæ, *filius Danaes, quem ex auro dicimus spõtè fluente natum esse. Sed quũ his charum virum laboribus liberasset virgo [Pallas,] tibiarum fabricata est omnisonũ melos, ut Euryalæ ex rapacibus genis profusum luctũ perstreperum imitaretur cũ organis. Inuenit [inquam] dea [tibiam:] sed eam quum inuenisset ut haberent uiri mortales,*

ὀνόμασεν κεφαλᾶν πολλᾶν νόμον,
εὐκλέα λαοσσόων μναστῆρ' ἀγώνων,

ἀντιστρ. κῶλ. ιδ.

λεπτοῦ διανισσόμενον
χαλκοῦ θ' ἅμα καὶ δονάκων,
τοὶ παρὰ καλλιχόρῳ
ναίοισι πόλει Χαρίτων,
Καφισίδος ἐν τεμέ-
νει, πιστοὶ χορευτᾶν μάρτυρες.
“εἰ δέ τις ὄλβος ἐν ἀν-
“θρώποισιν, ἄνευ καμάτου
“οὐ φαίνεται· ἐκ δὲ τελευ-
“τάσει νιν ἤτοι σάμερον
“δαίμων. τό γε μόρσιμον οὐ πάρ-
“φυκτον· ἀλλ' ἔσται χρόνος
“οὗτος ὃ καί τιν' ἀελπτίᾳ βαλὼν,
“ἔμπαλιν γνώμας, τὸ μὲν δώσει, τὸ δ'
οὔπω.

*nominauit capitum multorum harmoniam, illustrem admonitricem certaminum populum cientium, *tenue transeuntem per æs pariter & calamos, qui extant apud urbem Charitum pulchro in loco fundatam, Cephesidis in luco, fideles testes ducentium choros. Quòd si » qua felicitas inter homines [est,] nō » sine labore existit: sed eam ad exi» tum perducet aut hodie [aut postea] » deus. Certè fatale decretum non e- » uitabile: sed erit id tempus quod » alicui quum desperationem immi- » serit, contra opinionem hoc quidem » dabit, illud autem nondum. »*

ΠΙΝΔΑΡΟΥ

Νέμεα.

ΧΡΟΜΙΩι

Αἰτναίῳ. Εἶδος Α.

ϛροφὴ α, κώ. ι.

ΜΠΝΕΥΜΑ
σεμνὸν Ἀλφεῦ,
κλεινᾶν Συρακοσ
σᾶν θάλος, Ορ
τυγία,
δέμνιον Ἀρτάμιδος,
Δάλου κασιγνήτα, σέθεν ἁδυεπὴς
ὕμνος ὁρμᾶται θέμεν
αἶνον ἀελλοπόδων μέγαν ἵππων,
Ζηνὸς Αἰτναίου χάριν.
ἅρμα δ᾽ ὀτρύνει Χρομίου Νεμέα
θ᾽ ἔργμασιν νικαφόροις
ἐγκώμιον ζεῦξαι μέλος.
ἀντισρ. κώλων ι.
ἀρχαὶ δὲ βέβληνται θεῶν,

PINDARI
Nemea.

CHROMIO
AEtnæo.

Ode I.

RESPIRAmen magnificum Alphei, inclytarũ Syracusarũ germen, Ortygia, cubile Artemidis, Deli soror: à te sua uiloquus hymnus aggreditur exponere laudem procellipedum magnam equorum, Iouis AEtnæi in gratiã. Currus etiam Chromij incitat Nemeáque ad contexendum laudatoriũ melos factis uictorialibus.*Proœmia enim [sumpta] à dijs,

„κείνου σὺν ἀνδρὸς δαιμονίαις ἀρεταῖς.
„ἔστι δ' ἐν εὐτυχίᾳ
„πανδοξίας ἄκρον. μεγάλων δ' ἀέθλων
„Μοῖσα μεμνᾶσθαι φιλεῖ.
νῦν ἔγειρ' ἀγλαΐαν τινὰ νάσῳ
τὰν Ὀλύμπου δεσπότας
Ζεὺς ἔδωκεν Περσεφόνᾳ, κατένευ-
σέν τέ οἱ χαίταις, ἀρι-
στεύοισαν εὐκάρπου χθονὸς
ἐπῳ. κώλ. η.
Σικελίαν πίειραν ὀρθώ-
σειν κορυφαῖς πολίων ἀφνεαῖς.
ὤπασε δὲ Κρονίων
πολέμου μναστῆρά οἱ χαλκεντέος
λαὸν ἵππαιχμον, θαμὰ δὴ καὶ Ὀλυμ-
πιάδων φύλλοις ἐλαιᾶν
χρυσέοισι μιχθέντα. πολλῶν ἐπέβαν,
καιρὸν οὐ ψεύδει βαλών.
στρο. β, κώλ. ι.
ἔσταν δ' ἐπ' αὐλείαις θύραις
ἀνδρὸς φιλοξείνου, καλὰ μελπόμενος,
ἔνθα μοι ἁρμόδιον
δεῖπνον κεκόσμηται· θαμὰ δ' ἀλλοδα-
οὐκ ἀπείρατοι δόμοι [πῶν

posita sunt cum illius uiri admi- „ randis uirtutibus. Est autem in fe- „ licitate omnis gloriæ summum. „ Magnorum uerò certaminum Mu- „ sa meminisse solet. Nunc excita „ splendorem aliquẽ insulæ quam Olympi dominus Iupiter dedit Proserpinæ, & annuit capillis, principatum tenentem fertilis soli

** Siciliam pinguem se exaltaturum cacuminibus ciuitatum opulentis. Præbuitque ei Saturnius belli utentis æreis instrumentis studiosum populũ, hasta ex equo pugnantem, qui sæpe etiam folys aureis Olympiacarum oliuarũ seimmiscuit. Multa ingressus sum, non iacto in tẽpus mendacio.*

**Steti autem in uestibulo uiri amãtis hospitum egregia facinora celebrans, ubi mihi conueniens cœna adornata est. Frequenter autem peregrinorum nõ ignaræ sunt ædes*

«ἀντί. λέλογχε δὲ μεμφομένοις ἐσ-
«λοὺς ὕδωρ καπνῷ φέρειν
«ἀντίον. τέχναι δ' ἑτέρων ἕτεραι·
«χρὴ δ' ἐν εὐθείαις ὁδοῖς
«στείχοντα μάρνασθαι φυᾷ.

ἀντιστροφὴ κῶλ. ι.

«πράσσει γὰρ ἔργῳ μὲν σθένος,
«βουλαῖσι δὲ φρήν, ἐσσόμενον προϊδεῖν
«συγγενὲς οἷς ἕπεται.
Ἁγησιδάμου παῖ, σέο δ' ἀμφὶ τρόπῳ
τῶν τε καὶ τῶν χρήσιες.
«οὐκ ἔραμαι πολὺν ἐν μεγάρῳ πλοῦ-
«τον κατακρύψαις ἔχειν,
»ἀλλ' ἐόντων, εὖ τε παθεῖν καὶ ἀκοῦ-
«σαι, φίλοις ἐξαρκέων.
«κοιναὶ γὰρ ἔρχοντ' ἐλπίδες

ἐπῳδὸς, κῶλ. η.

«πολυπόνων ἀνδρῶν. ἐγὼ δ' Ἡ-
ρακλέος ἀντέχομαι προφρόνως,
ἐν κορυφαῖς ἀρεταῖν
μεγάλαις ἀρχαῖον ὀτρύνων λόγον·
ὡς, ἐπεὶ σπλάγχνων ὕπο ματέρος αὐ-
τίκα θαητὰν ἐς αἴγλαν
παῖς Διὸς, ὠδῖνα φεύγων, διδύμῳ
σὺν κασιγνήτῳ μόλεν·

[eius.] Est autem sors [haec] probi »
[uiri,] ut obtrectantibus, aquam »
igni ferat contrariam. Artes au- »
tem aliorum aliae. Oportet autem »
in rectis uiis ambulantem anniti »
naturae [uiribus.] **Auxiliatur e-* »
nim operi quidem robur, consiliis »
autem mens, quae comitatur à natu »
ra insita futurorum prospicientia. »
Tuis autem in moribus, Agesidami
fili, horum & illorum usus. Non »
cupio multas in aedibus diuitias »
absc̃oditas habere, sed ex ijs quae »
adsunt bona percipere, & bene au- »
dire, amicis subueniens. Commu- »
nes enim ueniunt spes **ualde ae-* »
rumnosorum hominum. Ego autem »
Herculem amplector libenter, in
cacuminibus uirtutum maximis an
tiquum accelerans sermonem. quo
pacto, postquam ex uisceribus ma-
tris statim admirabilem in fulgorẽ
filius Iouis, ex partu [matris] eua-
dens, gemello cum fratre uenerit,

στροφ. γ, κῶλ. ι.

ὥς τ' οὐ λαθὼν χρυσόθρονον
Ἥραν, κροκωτὸν σπάργανον ἐγκατέ-
ἀλλὰ θεῶν βασίλεια [βα.
σπερχθεῖσα θυμῷ, πέμπε δράκοντας
τοὶ μὲν οἰχθεισᾶν πυλᾶν [ἄφαρ·
ἐς θαλάμου μυχὸν εὐρὺν ἔβαν, τέ-
κνοισιν ὠκείας γνάθους
ἀμφελίξασθαι μεμαῶτες· ὁ δ' ὀρ-
θὸν μὲν ἄντεινεν κάρα,
πειρᾶτο δὲ πρῶτον μάχας,

ἀντιστρ. κῶλ. ι.

δισσαῖσι δοιοὺς αὐχένων
μάρψαις ἀφύκτοις χερσὶν ἑαῖς ὄφιας.
ἀγχομένοις δὲ χρόνος
ψυχὰς ἀπέπνευσεν μελέων ἀφάτων.
ἐκ δ' ἄρ' ἄτλατον δέος
πλᾶξε γυναῖκας ὅσαι τύχον Ἀλκμή-
νας ἀρήγοισαι λέχει.
καὶ γὰρ αὐτὰ ποσσὶν ἄπεπλος ὀρού-
σαισ' ἀπὸ στρωμνᾶς, ὅμως
ἄμυνεν ὕβριν κνωδάλων.

ἐπῳδ. κῶλ. η.

Ταχὺ δὲ Καδμείων ἀγοὶ χαλ-

*& ut nō latēs aureo throno insidētē Iunonē, croceas cunas ingressus sit: sed deorum regina irritata animo, miserit serpētes statim: qui apertis portis, in thalami penetralia lata uenerunt, pueru lis celeres malas circūplicare cupiētes. Ille autē rectum extendit caput & specimen edidit primū pugnæ, duabus manibus suis effugium non dantibus duos ceruicibus corripiēs serpētes. strāgulatisque tempus animas exhalauit è membris ineffabilibus. & intolerabilis metus perterrefecit mulieres quot quot fuerunt Alcmenes inseruientes cubili. nam ipsa sine uestibus prosiliens pedibus è lecto, tamen propulsauit iniuriā bestiarum. Cōfestim autē Cadmeorū duces æ-

νέοις σὺν ὅπλοις ἀθρόοι ἔδραμον.
ἐν χερὶ δ' Ἀμφιτρύων
κολεοῦ γυμνὸν ἐκτινάσσων ξίφος
ἵκετ', ὀξείαις ἀνίαισι τυπείς.
«τὸ γὰρ οἰκεῖον πιέζει
«πάνθ' ὁμῶς· εὐθὺς δ' ἀπήμων καρδία
«κᾶδος ἀμφ' ἀλλότριον.

στροφ. δ'. κῶλ. ι.

ἔστα δὲ θάμβει δυσφόρῳ
τερπνῷ τε μιχθείς· εἶδε γὰρ ἐκνόμιον
λῆμά τε καὶ δύναμιν
υἱοῦ· παλίγγλωσσον δέ οἱ ἀθάνατοι
ἀγγέλων ῥῆσιν θέσαν.
γείτονα δ' ἐκάλεσεν Διὸς ὑψί-
στου προφάταν ἔξοχον
ὀρθόμαντιν Τειρεσίαν. ὁ δέ οἱ
φράζε καὶ παντὶ στρατῷ
ποίαις ὁμιλήσει τύχαις·

ἀντιστρ. κῶλ. ι.

ὅσσους μὲν ἐν χέρσῳ κτανών,
ὅσσους δ' ἐν πόντῳ θῆρας ἀϊδροδίκας.
καί τινα σὺν πλαγίῳ
ἀνδρῶν κόρῳ στείχοντα τὸν ἐχθρότατον
φᾶσέ νιν δώσειν μόρον.

reis cum armis conferti accurrerũt. Amphitruo quoque manu nudum uagina ensem quatiens uenit, acutis doloribus saucius. Nam proprium [in- » fortunium] premit omnem pari- » ter: at statim afflictionis expers » cor ob luctum alienum. *Consti- » tit autem stupore acerbo delectabiliq; permixtus. uidit enim inusitatam generositatem & fortitudinẽ filij. Diuersiloquem igitur immortales nuntiorum sermonem reddiderunt. Vicinum itaque uocauit Iouis altissimi prophetã eximium rectê uaticinantem Tiresiam. Ille autem ei dicebat & toti turbæ in quibus uersaturus esset fortunis: *quot in terra interfecturus, quot & in mari beluas perniciosas. & quẽpiã cũ obliqua insolentia incedẽtẽ hominũ inimicissimum dixit ei daturum [pœnas] morte.

καὶ γὰρ ὅταν θεοὶ ἐν πεδίῳ Φλέ-
γρας γιγάντεσσιν μάχαν
ἀντιάζωσιν, βελέων ὑπὸ ῥι-
παῖσι κείνου φαιδίμαν
γαίᾳ πεφύρσεσθαι κόμαν
ἐπῳδ. κῶλ. η.
ἔννεπεν· αὐτὸν μὰν ἐν εἰρή-
νᾳ τὸν ἅπαντα χρόνον σχερῷ
ἡσυχίαν καμάτων
μεγάλων ποινὰν λαχόντ' ἐξαίρετον,
ὀλβίοις ἐν δώμασι δεξάμενον
θαλερὰν Ἥβαν ἄκοιτιν,
καὶ γάμον δαίσαντα πὰρ Διὶ Κρονίδᾳ,
σεμνὸν αἰνήσειν δόμον.

ΤΙΜΟΔΗΜῼ
Ἀθηναίῳ, παγκρατιαστῇ.
Εἶδος Β.

στροφ. α.

Ὅθεν περ καὶ Ὁμηρίδαι
ῥαπτῶν ἐπέων τὰ πόλλ' ἀοιδοὶ
ἄρχονται, Διὸς ἐκ προοιμί-

etenim quum dij in campo Phlegrae cū gigantibus praelio concurrerent, telorum illius impetu praeclarā pulvere commixtum iri comam [illorū] dixit: ipsum verò in pace omne tempus deinceps tranquillitatē laborū magnorum praemiū eximiū consequutū recepta in beatas aedes Hebe coniuge florente, & nuptiis celebratis apud Iouem Saturnium, augustam laudaturum domum.*

TIMODEMO *Atheniensi, păcraiastae.*

Ode II

VNde & Homeridae consutilium carminum plerunque poetae auspicantur, Iouis à proœmi-

ου, καὶ ὅδ' ἀνὴρ
καταβολαὶ ἱερῶν ἀγώνων
νικαφορίας δέδεκται
πρῶτον Νεμεαίου
ἐν πολυϋμνήτῳ Διὸς ἄλσει.

ὀγδοὰς β.

ὀφείλει δ' ἔτι, πατρίαν
εἴπερ καθ' ὁδόν νιν εὐθύπομπος
αἰὼν ταῖς μεγάλαις δέδωκε
κόσμον Ἀθάναις,
θαμὰ μὲν Ἰσθμιάδων δρέπεσθαι
κάλλιστον ἄωτον, ἐν Πυ-
θίοισί τε νικᾶν
Τιμονόου παῖ δ'. ἔστι δ' ἐοικὸς

ὀγδοὰς γ.

ὀρειᾶν γε Πελειάδων
μὴ τηλόθεν Ὠαρίωνα νεῖσθαι·
καὶ μὰν ἁ Σαλαμίς γε θρέψαι
φῶτα μαχατὰν
δυνατός· ἐν Τροίᾳ μὲν Ἕκτωρ
Αἴαντος ἄκουσεν, ὦ Τι-
μόδημε· σὲ δ' ἀλκὰ
παγκρατίου τλάθυμος ἀέξει·

o, hic quoque uir fundamentum sacrorum certaminum uictoriæ sumpsit primum in Nemeæo multum decantato Iouis luco. *Oportet autem (si paternam persequutam eum rectà deducens æuũ magnis dedit Athenis [ad] ornamentum) frequẽter Isthmadũ decerpere pulcherrimum florem, in Pythiísque uictorem esse Timonoi filium. Est autem consentaneum, * montanus à Pleiadibus non procul Orionem incedere. Quinetiam Salamis potis est educare uirum bellicosum. Apud Troiam enim Hector Aiacem audiuit. Te autem, ô Timodeme, fortitudo pancratij laboriosa promouet.

ὀγδοὰς δ.

Ἀχάρναι δὲ παλαίφατον
εὐάνορες· ὅσσα δ' ἀμφ' ἀέθλοις,
Τιμοδημίδαι ἐξοχώτα-
τοι προλέγονται,
παρὰ μὲν ὑψιμέδοντι Παρνα-
σῷ τέσσαρας ἐξ ἀέθλων
νίκας ἐκόμιξαν.
ἀλλὰ Κορινθίων ὑπὸ φωτῶν

ὀγδοὰς ε.

ἐν ἐσλοῦ Πέλοπος πτυχαῖς,
ὀκτὼ στεφάνοις ἔμιχθεν ἤδη·
ἑπτὰ δ' ἐν Νεμέᾳ. τὰ δ' οἴκοι,
μάσσον' ἀριθμοῦ,
Διὸς ἀγῶνι. τὸν ὦ πολῖται
κωμάξατε, Τιμοδήμῳ
σὺν εὐκλέϊ νόστῳ·
ἁδυμελεῖ δ' ἐξάρχετε φωνᾷ.

*Acharnæ autem [secundū] priscā famā strenuæ [sunt.] [O] quoties in certaminibus Timodemidæ excellentissimi recensentur primi! Apud Parnassum enim altè regnatorem quatuor uictorias ex certaminibus reportarunt. At Corinthijs à uiris *in boni Pelopis recessibus, coronis octo se immiscuerunt iam: septem autē apud Nemeam. Domi autem in Iouis certamine [præclarè gestæ res] maiores [sunt] numero. quem ô ciues choreali hymno celebrate, cum Timodemi glorioso reditu: suauisonáque auspicamini uoce.

ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙ-
δῃ Αἰγινήτῃ, παγ-
κρατιαστῇ.

Εἶδος Γ.

στρο. α. κῶ. ιγ.

Ὦ Πότνια μοῖσα, μᾶτηρ
ἁμετέρα, λίσσομαι,
τὰν πολυξέναν ἐν
ἱερομηνίᾳ Νεμεάδι
ἵκεο Δωρίδα νᾶσον Αἴγι-
ναν. ὕδατι γὰ μένοντ' ἐπ' Ἀσωπίῳ
μελιγαρύων τέκτονες
κώμων νεανίαι, σέ-
θεν ὄπα μαιόμενοι.
εε διψῇ δὲ πρᾶγος ἄλλο μὲν ἄλλου.
ἀεθλονικία δὲ μάλιστ' ἀοιδὰν
φιλεῖ, στεφάνων ὀρετᾶν τε
δεξιωτάταν ὀπαδόν.

ἀντιστρ. κῶλ. ιγ.

τᾶς ἀφθονίαν ὄπαζε
μήτιος ἁμᾶς ἄπο.
ἄρχε δ' οὐρανοῦ πο-

ARISTOCLIdæ AEginetæ, pãcratiastæ.

Ode III.

O Veneranda Musa, mater nostra, supplex oro, uenias in AEginam insulam Doricam multihospitem in sacro mense Nemeadis. a quam enim apud Asopicã expectant iuuenes mellisonorum fabri hymnorum, tuam uocem perquirentes. Desiderat autem alia res »
aliud: sed certaminum uicto »
ria maximè cantum amat, coronarũ & strenuitatum aptissimam comitem. * cuius [cantus] abundantiam præbe ex mea solertia, & exordire

λωτεφέλα κρέοντι θύγατερ,
δόκιμον ὕμνον. ἐγὼ δ' ἐκείνων
τέ μιν ὀάροις λύρα τε κοινώσομαι·
χαρίεντα δ' ἕξει πόνον,
χώρας ἄγαλμα, Μυρμι-
δόνες ἵνα πρότεροι
ᾤκησαν, ὧν παλαίφατον ἀγορὰν
οὐκ ἐλεγχέεσσιν Ἀριστοκλείδας
τεὰν ἐμίανε κατ' αἶσαν,
ἐν περισθενεῖ μαλαχθεὶς

ἐπῳ. κῶλ. η. [γαῖ

παγκρατίου στόλῳ. καματωδέων δὲ πλα-
γᾶν ἄκος ὑγιηρὸν, ἐν βαθυπεδίῳ Νεμέᾳ,
τὸ καλλίνικον φέρει.
„εἰ δ' ἐὼν καλὸς, ἔρδων τ' ἐοικότα μορ-
„φᾷ, ἀνορέαις ὑπερτάταις ἐπέβα [φᾷ,
„παῖς Ἀριστοφάνευς, οὐκέτι πρόσω
„ἀβάταν ἅλα κιόνων
„ὑπὲρ Ηρακλέος περᾶν εὐμαρές·

στροφ β. κῶλ. ιγ.

ἥρως θεὸς ἃς ἔθηκε,
ναυτιλίας ἐσχάτας
μάρτυρας κλυτάς· δά-
μασε δὲ θῆρας ἐν πελάγει

*illustrē hymnū, filia eius qui est potēs cæli multinubis. ego autem eū illorū sermonibus & lyræ cō municabo. festiuúmque habebit laborē, regionis simulachrū. in qua Myrmidones prisci habitarunt, quorum iam olim celebratum forum Aristoclides non contaminauit dedecoribus tuam per sortem, in præpotenti exercitatus *pancratij impetu. laboriosarum autem plagarum remediū salubre apud Nemeā profundos campos habentem, pulchra uictoria affert. Quòd si formo- » sus existens, & faciens consenta- » nea formæ, strenuitates supre- » mas conscendit filius Aristopha- » nis, non iam ulterius inuiū ma- » re columnas ultra Herculis tra- » ijcere facile: *quas deus heros » statuit nauigationis penitissimæ testes inclytos. domuit autem beluas in pelago*

ὑπερόχους ἰδίᾳ τ' ἐρεύνα-
σε τιναγέων ῥοὰς, ὅπα πόμπιμον
κατέβαινεν νόστου τέλος,
καὶ γᾶν φράδασε. θυμὲ,
τίνα πρὸς ἀλλοδαπὰν
ἄκραν ἐμὸν πλόον παραμείβῃ;
Αἰακῷ σε φαμὶ γένει τε μοῖσαν
«φέρειν. ἕπεται δὲ λόγῳ δί-
«κας ἄωτος, ἐσλὸς αἰνεῖν.

ἀντιστρ. κῶλ. ιγ.

«οὐδ' ἀλλοτρίων ἔρωτες
«ἀνδρὶ φέρειν κρέσσονες·
«οἴκοθεν μάτευε.
ποτίφορον δὲ κόσμον ἔλαβες,
γλυκύ τι γαρυέμεν. παλαιαῖ-
σι δ' ἐν ἀρεταῖς γέγαθε Πηλεὺς ἄναξ
ὑπέραλλον αἰχμὰν ταμών.
ὃς καὶ Ἰωλκὸν εἷλε
μόνος ἄνευ στρατιᾶς,
καὶ ποντίαν Θέτιν κατέμαρψεν
ἐγκονητί. Λαομέδοντα δ' εὐρυ-
σθενὴς Τελαμὼν, Ἰόλα πα-
ραστάτας ἐὼν, ἔπερσεν.

ingẽtes, & per se scrutatus est stagnorum fluxus, ubi reductorium descendit ad reditus finem, & terram indicauit. Anime, ad quod peregrinum promontorium meam nauigationẽ præteruehis? AEaco te iubeo & generi musam ferre. Sequitur autem sermonẽ flos iustitiæ, probos laudare. *nec desideria bona sunt, [aliqua] ex alienis cuiquam adferre. E domo inuestiga. Accommodũ ornamentum accepisti, rem dulcem celebratu. Antiquis autem in uirtutibus gauisus est Peleus rex, eximiam hastam quum secuisset, qui Iolcum expugnauit solus sine exercitu, & marinam Thetin corripuit cum labore. Laomedontem autem præpotens Telamon prostrauit, Iolæ adstans in prælio.

ἐπῳ. κῶλ. η.

καί ποτε χαλκοτόξων Ἀμαζόνων μετ'
ἀλκὰν
ἕπετό οἱ. οὐδέ μιν ποτὲ φόβος ἀνδροδά-
ἔπαυσεν ἀκμὰν φρενῶν. | μας
„συγγενεῖ δέ τις εὐδοξίᾳ μέγα βρίθει·
„ὃς δὲ διδάκτ' ἔχει, ψεφεννὸς ἀνήρ,
„ἄλλοτ' ἄλλα πνέων, οὔ ποτ' ἀτρεκεῖ
„κατέβα ποδί· μυριᾶν
„δ' ἀρετᾶν ἀτελεῖ νόῳ γεύεται.

στρο. γ, κῶλ. ιγ.

ξανθὸς δ' Ἀχιλεὺς, τὰ μὲν μέ-
νων Φιλύρας ἐν δόμοις,
παῖς ἐὼν, ἄθυρε
μεγάλα ἔργα χερσὶ θαμινά.
βραχυσίδαρον ἄκοντα πάλλων,
ἶσον τ' ἀνέμοις, μάχᾳ λεόντεσσιν ἀ-
γροτέροις ἔπρασεν φόνον,
κάπρους τ' ἔναιρε· σώμα-
τα δὲ παρὰ Κρονίδαν
Κένταυρον ἀσθμαίνοντα κόμιζεν,
ἑξέτης τὸ πρῶτον. ὅλον δ' ἔπειτ' ἂν
χρόνον τὸν ἐθάμβεεν Ἀρτε-
μίς τε καὶ θρασεῖ' Ἀθάνα

& quondã ad strenuum exercitũ æreos arcus habentium Amazonũ sequutus est eum. neque ei unquam timor uirorũ domitor extinxit fortitudinem animi. Sic ex ingenita uirtute illustri quisque magnum põdus obtinet: at qui ex disciplina accepit ea quæ habet obscurus uir, aliâs alia spirans, nunquam pede exactè stabili incedit, sed infinitas uirtutes non sufficiente mente degustat. *Flauus autem Achilles, commorans in Philyræ ædibus, puer existens lusitabat magna opera manibus crebrò: breuis ferri iaculum uibrans, & par uentis, præliando leonibus agrestibus moliebatur cædem, apròsque interficiebat, Corpora autem ad Saturnium Centaurum palpitantia portabat sexennis tunc primùm. toto deinde tempore eum obstupescebant Artemis & audax Minerua,

ἀντιστρ. κῶλ. ιγ.

κτείνοντ' ἐλάφους ἄνευ κυ-
νῶν δολίων θ' ἑρκέων·
ποσσὶ γὰρ κράτισκε.
λεγόμενον δὲ τοῦτο προτέρων
ἔπος ἔχω· βαθυμῆτα Χείρων
τράφεν λιθίνῳ τ' Ἰάσον' ἔνδον τέγει
καὶ ἔπειτ' ἐν Ἀσκληπιόν.
τὸν φαρμάκων δίδαξεν
μαλακόχειρα νομόν·
νύμφευσε δ' αὖτις ἀγλαόκαρπον
Νηρέος θύγατρα, γόνον τέ οἱ φέρ-
τατον ἀτίταλλεν, ἁρμέ-
νοισι πάντα θυμὸν αὔξων·

ἐπῳδ. κῶλ. η.

ὄφρα θαλασσίαις ἀνέμων ῥιπαῖσι
πεμφθεὶς
ὑπὸ Τροΐαν, δορίκτυπον ἀλαλὰν Λυ-
κίων
τε προσμένοι καὶ Φρυγῶν,
Δαρδάνων τε. καὶ ἐγχεσιμόροις ἐπι-
μίξαις
Αἰθιόπεσσι χεῖρας, ἐν φρασὶ πά-
ξαιθ' ὅπως σφίσιν μὴ κοίρανος ὀπίσω

*interficientem ceruos sine canibus dolosisque septis. pedum enim excellebat [uelocitate.] Habeo autem hunc sermonem qui dicebatur olim, Chiron alti consilij [uir] educauit Iasonem intra tectum lapideum, & postea AEsculapium. quem medicamentorum docuit applicationem multifariã quæ fit molli manu. Despondit deinde pulchrifrugem Nerei filiam, filiúmque eius præstantissimum educauit, animum promouens per] omnia [rebus] conuenientibus.

*ut marinis uentorum impulsibus deductus ad Troiam, hastifremum tumultum Lyciorum sustineret & Phrygum Dardanorúmque, & cõsertis manibus cum AEthiopibus hastæ studio insaruentibus, in pectore figeret, ut ne ipsis dominator retrorsum

πάλιν οἴκαδ᾽ ἀνεψιὸς
ζαμενὴς Ἑλένοιο Μέμνων μόλοι.

στροφὴ δ, κώλ. ιγ.

τηλαυγὲς ἄραρε φέγγος
Αἰακιδᾶν αὐτόθεν,
Ζεῦ· τεὸν γὰρ αἷμα,
σέο δ᾽ ἀγὼν, τὸν ὕμνος ἔβαλεν
ὀπὶ νέων ἐπιχώριον χάρ-
μα κελαδέων. βοὰ δὲ νικαφόρῳ
σὺν Ἀριστοκλείδᾳ πρέπει.
ὃς τάνδε νᾶσον εὐκλε-
εῖ προσέθηκε λόγῳ,
καὶ σεμνὸν ἀγλααῖσι μερίμναις
«Πυθίου θεάριον. ἐν δὲ πείρᾳ
«τέλος διαφαίνεται ὧν τις
«ἐξοχώτερος γένηται.

ἀντιστροφὴ κώλ. ιγ.

«ἐν παισὶ νέοισι παῖς, ἐν
«δ᾽ ἀνδράσιν ἀνὴρ, τρίτον,
«ἐν παλαιτέροισι·
«μέρος ἕκαστον οἷον ἔχομεν
«βρότεον ἔθνος. ἐλᾷ δὲ καὶ τέσ-
«σαρας ἀρετὰς θνατὸς αἰών. φρονεῖν
«δ᾽ ἐνέπει τὸ παρκείμενον.

denuò ueniret Memnon animosus, Helenus patruelis. *Longè [latéque] fulgens lumē Aeacidarum hinc compactum est, Iupiter: tuus enim sanguis, tuum certamen, quod hymnus attigit, uoce iuuenum celebrans gaudiū proprium ipsi regioni. Clamor autem uictore cum Aristoclide excellit, qui hanc insulam celebri adiunxit sermoni, & Pythij templum uenerabile ob pulchras cogitationes. In experientia autem finis » conspicitur [eorum] in quibus» aliquis excellentior sit. *Inter» pueros puer, inter uiros uir,» tertiò, inter senes, [senex:] quā-» lem partem unamquanque ha» bemus mortale genus. Percurrit» autem & quatuor uirtutes mor» ta'e æuum. Cogitare autem de-» cet de eo quod prope est. »*

τῶν ἐν ἄπεσι. χαῖρε
φίλος· ἐγὼ τόδε τοι
πέμπω μεμιγμένον μέλι λευκῷ
σὺν γάλακτι· κιρναμένα δ' ἔερσ' ἀμ-
φέπει πόμ' ἀοίδιμον Αἰο-
λίσιν ἐν πνοαῖσιν αὐλῶν,

ἐπῳδ. κῶλ. η.

ὀψέ περ. ἔστι δ' αἰετὸς ὠκὺς ἐν πετα-
νοῖς,
ὃς ἔλαβεν αἶψα τηλόθεν μεταμαιό-
μενος
δαφοινὸν ἄγραν ποσίν.
κραγέται δὲ κολοιοὶ (ταπεινὰ νέμονται).
τίν γε μέν, εὐθρόνου Κλεοῦς ἐθελοί-
σας, ἀεθλοφόρου λήματος ἕνεκεν,
Νεμέας, Ἐπιδαυρόθεν
τ' ἄπο καὶ Μεγάρων δέδορκε φάος.

à quibus non abest [Aristo-clides.] *Salue amice: ego tibi hoc mitto mel mixtum albo cum lacte: commistus autem ros circundat potum celebrem* AEolicis *in flatibus tibiarum,* *licet seró. Sed est aquila uelox inter uolatilia, quae corripit statim procul uestigans cruentam praedam pedibus. Clamosi autem graculi humilia depascunt. Tibi certè, uolente* Clione *quae pulchrũ habet thronum, ob generositatem uictoriae reportatricem, à* Nemea *&* ab Epidauro *&* Megaris, *cõspicuus est splendor.*

ΤΙΜΑΣΑΡΧΩι

Αἰγινήτῃ, παλαιστῇ.

Εἶδος Δ.

στροφ. α, κῶλ. ιγ.

" Ἄριστος εὐφροσύνα
" πόνων κεκριμένων
" ἰατρός· αἱ δὲ σοφαὶ
" Μοισᾶν θυγατέρες ἀοιδαὶ,
" θέλξαν νιν ἁπτόμεναι.
" οὐ θερμὸν ὕδωρ τόσον
" γε μαλθακὰ τεύχει
" γυῖα, τόσον εὐλογία
" φόρμιγγι συνάορος·
" ῥῆμα δ' ἐργμάτων χρονιώ-
" τερον βιοτεύει,
" ὅ,τι κε σὺν Χαρίτων τύχᾳ
" γλῶσσα φρενὸς ἐξέλοι βαθείας.

ἀντιστρ. κῶλ. ιγ.

τό μοι θέμεν Κρονίδᾳ
τε Διὶ, καὶ Νεμέᾳ,
Τιμασάρχου τε πάλᾳ,
ὕμνου προκώμιον εἴη.

TIMASARcho AEginetæ, palæstritæ. Ode IIII.

OPtimus medicus lætitia laborum iudicatorum [ab exitu.] & sapientes Musarum filiæ odæ demulcent eos contingentes. neque calida aqua tantum mollia efficit membra quantum laus citharæ comes. Sermo autem factis diuturniùs uiuit, quem cum Charitum fauore lingua ex mente extraxerit profunda.* Quod mihi ponere Saturnióque Ioui, & Nemeæ, & luctæ Timasarchi, proœmium hymni liceat.

δέξαιτο δ' Αἰακιδᾶν
ἠΰπυργον ἕδος δίκα
ξεναρκεῖ κοινὸν
φέγγος. εἰ δ' ἔτι ζαμενεῖ
Τιμόκριτος ἁλίῳ
σὸς πατὴρ ἐθάλπετο, ποι-
κίλον κιθαρίζων,
θαμά κε τῷδε μέλει κλιθεὶς
ὕμνον κελάδησε καλλίνικον.

ἐπῳδ. κῶλ. ιγ.

Κλεωναίου τ' ἀπ' ἀγῶ-
νος ὅρμον στεφανῶν
πέμψαντα, καὶ λιπαρᾶν
εὐωνύμων ἀπ' Ἀθηνᾶν,
Θήβαις τ' ἐν ἑπταπύλοις·
οὕνεκ' Ἀμφιτρύωνος
ἀγλαὸν παρὰ τύμβον
Καδμεῖοί νιν οὐκ ἀέκον-
τες ἄνθεσι μίγνυον
Αἰγίνας ἕκατι. φί-
λοισι γὰρ φίλος ἐλθὼν,
ξένιον ἄστυ κατέδραμεν,
Ἡρακλέος ὀλβίαν πρὸς αὐλάν.

Accipiat autem AEacida rum bene turrita sedes iuri hospitalitio commune lumen. Quòd si adhuc ualde muido Timocritus sole tuus pater fouebetur, uariè citharã pulsans frequenter huic car mini incumbens, hymnũ cecinisset de pulchra ui ctoria: qui misit à Cleo næo certamine textum co ronarum, & splendidis [ac] celebribus ab Athenis, Thebásque apud septẽ portis clausas. quoniã Amphitryonis præclarum ad tumulum Cadmei illum nõ inuiti flori bus conspergebant, propter AEginã. Ad amicos enim amicus project* in hospitalẽ urbẽ descẽdit, ad beatã Herculis aulã.*

στροφ. β. κῶλ. ιγ.

ξὺν ᾧ ποτὲ Τρωΐαν
κρατερὸς Τελαμὼν
πόρθησε, καὶ Μέροπας,
καὶ τὸν μέγαν πολεμιστὰν
ἔκπαγλον Ἀλκυονῆ·
οὐ τετραοερίας γε πρὶν
δυώδεκα πέτρῳ,
ἥρωάς τ' ἐπεμβεβαῶ-
τας ἱπποδάμους ἕλε
„δὶς τόσους. ἀπειρομάχας
„ἐὼν κε φανείη
„λόγον ὁ μὴ ξυνιείς. ἐπεὶ
„ῥέζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικε.

ἀντιστρ. κῶ. ιγ.

Τὰ μακρὰ δ' ἐξενέπειν
ἐρύκει με τεθμὸς,
ὧραί τ' ἐπειγόμεναι.
ἴυγγι δ' ἕλκομαι ἦτορ,
νουμηνίᾳ θιγέμεν.
ἔμπα καίπερ ἔχει βαθεῖ-
α πόντιας ἅλμα
μέσσον, ἀντίτειν' ἐπιβου-
λίᾳ. σφόδρα δόξομεν

* Cum quo olim Troiam robustus Telamon expugnauit, & Meropes, & magnum illum bellatorem stupendũ Alcyonea: non tamen prius [uicit] quàm quadrigas duodecim saxo, heroásque equorum domitores bis tot qui conscenderãt pessumdedit. Inexper- »
tus belli uideri queat, quis- »
quis [dictũ] hoc non intel- »
ligit: quoniã eum qui affi- »
cit [aliũ malo] aliquo, etiã »
pati, consentaneum ratio- »
ni est. ^ Prolixa autem elo- »
qui prohibet me lex, horæque properantes: ac trahitur cor meum illecebrosa cupiditate contingendi nouiluniũ. Sed tamen, quãuis profũdũ põti mare occupet mediũ, obsiste [aduersariorũ] conatui. Multo uideamur

δαΐων ὑπέρτεροι ἐν
φάει καταβαίνειν.
« φθονερὰ δ' ἄλλος ἀνὴρ βλέπων,
« γνώμαν κενεὰν σκότῳ κυλίνδει

ἐπῳδ. κῶλ. ιγ.

« χαμαὶ πετοῖσαν. ἐμοὶ
« δ' ὁποίαν ἀρετὰν
« ἔδωκε πότμος ἄναξ,
« εὖ οἶδ' ὅτι χρόνος ἕρπων
« πεπρωμέναν τελέσει.
ἐξύφαινε γλυκεῖα
καὶ τόδ' αὐτίκα φόρμιγξ
Λυδίᾳ σὺν ἁρμονίᾳ
μέλος πεφιλημένον
Οἰνώνᾳ τε καὶ Κύπρῳ,
ἔνθα Τεῦκρος ἀπάρχει
ὁ Τελαμωνιάδας· ἀτὰρ
Αἴας Σαλαμῖν' ἔχει πατρῴαν·

στροφὴ γ. κῶ. ιγ.

ἐν δ' Εὐξένῳ πελάγει
φαεννὰν Ἀχιλλεὺς
νᾶσον· Θέτις δὲ κρατεῖ
Φθίᾳ. Νεοπτόλεμος δ' Α-
πείρῳ διαπρυσίᾳ.

hostibus superiores in lu
æ descendere. mundè „
autem alius uir intuens, „
consilium mane in tene- „
bris uoluit „
**quod cadit humi. Mihi* „
autem qualem uirtutem
dedit Fortuna regina, cer
tò scio quòd insequens
tempus fati compotem ef
ficiet. Cõtexe statim dul
cis cithara Lydia cum
harmonia hoc quoque
carmen gratum OEno-
næ & Cypro, ubi Teu
cer imperat Telamoni
ades: at Aiax Salami-
nem obtinet patriam: In
Euxeno autem pelago
Achilles lucidam insu-
lam. Thetis uerò domi-
natur in Phthia, Neopto
lemus autem in Epiro
lata,

βουβόται τόθι πρῶνες ἔ-
ξοχοι κατάκεινται,
Δωδώναθεν ἀρχόμενοι,
πρὸς Ἰόνιον πόρον.
Παλίου δὲ πὰρ ποδὶ λα-
τρείαν Ἰαωλκὸν
πολεμίᾳ χερὶ προστραπὼν
Πηλεὺς παρέδωκεν Αἱμόνεσσι,

ἀντιστρ. κῶ. ιγ.

δάμαρτος Ἱππολύτας
Ἀκάστου δολίαις
τέχναισι χρησάμενος.
τᾷ Δαιδάλου δὲ μαχαίρᾳ
φύτευέν οἱ θάνατον
ἐκ λόχου Γελίαο παῖς.
ἄλαλκε δὲ Χείρων,
καὶ τὸ μόρσιμον Διόθεν
πεπρωμένον ἔκφερε.
πῦρ δὲ παγκρατὲς, θρασυμα-
χᾶν τε λεόντων
ὄνυχας ὀξυτάτοις, ἀκμὰν
τε δεινοτάτων σχάσαις ὀδόντων,

ἐπω. κῶλ. ιγ.

ἔγαμεν ὑψιθρόνων

*ubi cacumina edita posita sunt, quæ pascunt boues, à Dodona incipientia usque ad Ionium meatum. Pelij autem ad pedem Iaolcum hostili manu quũ expugnasset Peleus, tradidit seruam Thessalis, *Hippolytæ uxoris Acasti dolosis artibus usus. Dædali autẽ gladio machinatus est illi mortem ex insidijs filius Peliæ: sed Chirõ defendit [eũ,] & fatale [malũ] depulit destinatum à Ioue: ignẽmque omnia uincentem, & audacium in pugna leonum ungues acutissimos, aciémq; ualde horrendorũ dentium quum cohibuisset, *duxit in uxorẽ alto solio insidẽtiũ*

μίαν Νηρεΐδων.
εἶδεν δ' εὔκυκλον ἕδραν,
τᾶς οὐρανοῦ βασιλῆες
πόντου τ' ἐφεζόμενοι,
δῶρα καὶ κράτος ἐξέ-
φαναν ἐς γένος αὐτῷ.
Γαδείρων τὸ πρὸς ζόφον οὐ
περατόν· ἀπότρεπε
αὖτις Εὐρώπαν ποτὶ
χέρσον ἔντεα ναός.
ἄπορα γὰρ λόγον Αἰακοῦ
παίδων τὸν ἅπαντά μοι διελθεῖν.

στροφ. δ', κῶλ. ιγ.

Θεανδρίδαισι δ' ἀε-
ξιγυίων ἀέθλων
κάρυξ ἕτοιμος ἔβαν,
Ὀλυμπίᾳ τε καὶ Ἰσθμοῖ,
Νεμέᾳ τε συνθέμενος.
ἔνθα πεῖραν ἔχοντες, οἴ-
καδε κλυτοκάρπων
οὐ νέοντ' ἄνευ στεφάνων.
πάτραν νιν ἀκούομεν
Τιμάσαρχε τεὰν ἐπινι-
κίοισιν ἀοιδαῖς

*unam Nereidum. Vidit e-" tiam pulchrè circũdatum" sedile, cui reges cæli marísque insidentes, dona & potentiam exhibuerunt. ipsi usque ad posteritatẽ. Gadiũ [pars uergẽs] ad occasũ trãsiri nequit. cõuerte armamenta nauis ad Europam terram. impossibile enim sermonẽ de AEaci filijs omnem mihi percurrere. *sed Theãdridis certaminum membra augentium præco promptus ueni, fœdere mito cum Olympia & Isthmo & Nemea: ubi specimen edentes, domum non sine coronis nouis inclytum fructũ ferẽtibus redeunt. Patriam illã audimus Timasarche tuã carminib⁹ triũphalib⁹,*

προςϑόλον ἔμμεναι. εἰ δέ τοι
μάτρωΐ μ' ἔτι Καλλικλεῖ κελεύεις
αἰτισρ. κῶλ. ιγ.
στάλαν ϑέμεν Παρίου
λίϑου λευκοτέραν.
« ὁ χρυσὸς ἑψόμενος
« αὐγὰς ἔδειξεν ἁπάσας·
« ὕμνος δὲ τῶν ἀγαθῶν
« ἐργμάτων, βασιλεῦσιν ἰ-
« σοδαίμονα τεύχει
« φῶτα. κεῖνος ἀμφ' Ἀχέρον-
τι ναιετάων ἐμὰν
γλῶσσαν εὑρέτω κελαδή-
σιν, ὀρσοτρίαινα
ἵν' ἐν ἀγῶνι βαρυκτύπου
ϑάλησε Κορινϑίοις σελίνοις.
ἐπῳδ. κῶλ. ιγ.
τὸν Εὐφάνης ἐϑέλων
γεραιὸς προπάτωρ
ὁ σὸς ἀείσεται παῖ·
ἄλλοισι δ' ἅλικες ἄλλοι.
« τὰ δ' αὐτὸς ἂν τις τύχῃ,
« ἔλπεταί τις ἕκαστος
« ἐξοχώτατα φάσϑαι.

*ministram esse · quòd si auunculo me adhuc Callicli iubes * columnam ponere Pario lapide candidiorē, [id faciam. Sic-" ut] aurum excoctum ful-" gores [suos] patefacit o-" mnes: [sic] hymnus rerum" præclarè gestarum uirū" reddit regibus parē sor-" te. Ille apud Acherontem" habitans meā linguam inueniat decātatricem, quo pacto in certamine [quod sacrū est Neptuno] tridentis concussori grauistrepo, decoratus fuerit Corinthiacis apijs. *quem Euphanes senex progenitor tuus canet libens [ô] adolescens. Alijs alij sunt coætanei. Quilibet autem ea quæ" adeptus fuerit, sperat fore" memoratu excellentissima."*

εῖον αἰνέων κε Μελη-
σίαν, ἔρειδα σχέφοι.
ῥήματα πλέκων ἀπά-
λαιστος ἐν λόγῳ ἕλκει,
μαλθακὰ μὲν φρονέων ἐσλοῖς,
τραχὺς δὲ παλιγκότοις ἔφεδρος.

ΠΥΘΕΑι ΥΙΩι Λάμπωνος, παγκρατιαστῇ.

Εἶδος Ε.

στρο. α, κῶ. ια.

ΟΥκ ἀνδριαντοποιός εἰ-
μ', ὥστ' ἐλινύσοντ' ἐργάζε-
σθαι ἀγάλματ' ἐπ' αὐτᾶς βαθμίδος
σταότ'· ἀλλ' ἐπὶ πάσας
ὁλκάδος, ἔν τ' ἀκάτῳ
στεῖχ' ἀπ' Αἰγίνας, διαγγέλ-
λοισ' ὅτι Λάμπωνος υἱὸς
Πυθέας εὐρυσθενὴς
νικῇ Νεμέοις παγκρατίου στέφανον
οὔπω γένυσι φαίνων τέρειναν

[at] solū laudās Melesiā, contentionem[aliquis] auertat. Verba texēs trahit insuperabilis in oratione, mollia quidem cogitans bonis, asper autē aduersarius inimicis.

PYTHEAE FIlio Lamponis, pācratiastæ.

Ode V.

NOn statuarius sum ita ut fabricer simulachra quæ sint immobilia futura, super basin stātia: sed intra omnē nauē onerariā & cymbā prfiscasœre [ô musa] ab Aegina, nūtians quòd Lāponis filius Pytheas præualidus emeruit in Nemeis pancratij coronam. [Cuius malæ nondum protulerunt autumnum, tenerum

ματέρ' οἰνάνθας ὀπώραν.

ἀντιστρ. κῶλ. ια.

ἐκ δὲ Κρόνου καὶ Ζηνὸς ἥ-
ρωας αἰχματὰς φυτευθέν-
τας καὶ ἀπὸ χρυσέων Νηρηΐδων
Αἰακίδας ἐγέραρε,
ματρόπολίν τε, φίλαν ξένων ἄρουραν.
τάν ποτ' εὔανδρόν τε καὶ ναυ-
σικλυτὰν θέσαντο, πὰρ βω-
μὸν πατέρος Ἑλλανίου
στάντες, πίτναν τ' ἐς αἰθέρα χεῖρας
Ἐνδαΐδος ἀρίγνωτες υἱοὶ, [ἁμᾶ
καὶ βία Φώκου κρέοντος,

ἐπῳ. κῶλ. ια.

ὁ τᾶς θεοῦ, τὸν Ψαμάθεια
τίκτ' ἐπὶ ῥηγμῖνι πόντου.
αἰδέομαι μέγα εἰπεῖν, ἐν δίκᾳ τε
μὴ κεκινδυνευμένον.
πῶς δὴ λίπον εὐκλέα νᾶσον,
καὶ τίς ἄνδρας ἀλκίμους
δαίμων ἀπ' οἰνώνας ἔλασεν, στάσομαι.
«οὔ τοι ἅπασα κερδίων
«φαίνοισα πρόσωπον ἀλάθει' ἀτρεκής·
«καὶ τὸ σιγᾶν πολλάκις ἐστὶ σοφώ-

patrem florigeræ uitis. **Satur no autem & Ioue prognatos & aureis Nereidibus heroas bellico sos* AEacidas *decorauit, metropolinque, aruũ amans hospitũ: quam quondam & bene uiris instructam & nauibus inclytam fundauerunt ad aram patris* Hellenii *stantes, tẽdebãtq; ad æthera palmas simul* Endei *dis celebres filij &* Phocus *rex fortitudine inclytus,* * [*filius*] *deæ* Psamatheæ, *quẽ* [*illa*] *peperit in littore maris.* Verecundor *rem magnam eloqui & periculosè perpetratam, haud secundùm ius.* Quomodo *reliquerint celebrem insulam, & quis uiros bellicosos deus ultus abegerit, supersedebo* [*dicere.*]
Non *omnis ueritas exacta patefaciens faciem, utilis* [*est:*] *sed, scire tacere, est sæpe sapien-*

ἔσχατον ἀνθρώπων νοῆσαι.

στροφ. ϛ, κῶλ. ια.

εἰ δ᾽ ὄλβον, ἢ χειρῶν βίαν,
ἢ σιδηρείταν ἐπαινῆ-
σαι πόλεμον δεδόκηται, μακρά μοι
δ᾽ αὐτόθεν ἅλμαθ᾽ ὑποσκά-
πτοι τις, ἔχω γονάτων ἐλαφρὸν ὁρμάν.
καὶ πέραν πόντοιο πάλλον-
τ᾽ αἰετοί. πρόφρων δὲ κἀκεί-
νοις ἄειδ᾽ ἐν Παλίῳ
μοισᾶν ὁ κάλλιστος χορός, ἐν δὲ μοί-
σαις
φόρμιγγ᾽ Ἀπόλλων ἑπτάγλωσσον
χρυσέῳ πλάκτρῳ διώκων

ἀντιστρ. κῶλ. ια.

ἁγεῖτο παντοίων νόμων.
αἱ δὲ πρώτιστον μὲν ὕμνη-
σαν, Διὸς ἀρχόμεναι, σεμνὰν Θέτιν,
Πηλέα θ᾽, ὥς τέ νιν ἁβρὰ
Κρηθηῒς Ἱππολύτα δόλῳ πεδᾶσαι
ἤθελε, ξυνεῦνα Μαγνή-
των σκοπὸν πείσαισ᾽ ἀκοίταν
ποικίλοις βουλεύμασι.
ψεύσταν δὲ ποιητὸν συνέπαξε λόγον,

*tissimum inter homines. *Si autem felicitatem* [AEacidarũ] *aut manuum robur, aut ferreum laudare bellum placuerit, longósque mihi inde saltus fodiat aliquis, habeo genuum celerem impetum: & ultra mare feruntur aquilæ. Libens autem & illis canebat* [in] *Pelio musarũ pulcherrimus chorus: inter musas autem citharam Apollo septilinguem aureo plectro pulsans, *inchoabat omnis generis melodias. Illæ uerò primùm quidem hymnum cecinerunt in augustam Thetin, à Ioue exordientes, & in Peleum: ut eum tenera Hippolyte Cretheis dolo irretire uoluerit, coniunx maritũ Magnetum moderatorem quum in suam sententiam pertraxisset, per uaria commenta. mendacem autem fictitium compegit sermonem,*

ὡς ἄρα νυμφείας ἐπίειρα
κεῖνος ἐν λέκτροις Ἀκάστου
ἐπῳδ. κῶλ. ια.
ἀνάνευ. τὸ δ' ἐναντίον ἔσκε·
πολλὰ γάρ μιν παντὶ θυμῷ
παρφαμένα λιτάνευεν. τοῦ δ' ὀργὰν
κνίζον αἰπεινοὶ λόγοι.
εὐθὺς δ' ἀπανάνατο νύμφαν,
ξεινίου πατρὸς χόλον
δείσαις. ὁ δ' ἐφράσθη, κατένευσέν τέ οἱ
ὀρσινεφὴς ἐξ οὐρανοῦ
Ζεὺς, ἀθανάτων βασιλεύς. ὥστ' ἐν
τάχει
ποντιᾶν χρυσαλακάτων τινὰ Νη-
ρεΐδων πράξειν ἄκοιτιν,
στροφὴ γ. κῶλ. ια.
γαμβρὸν Ποσειδάωνα πεί-
σαις· ὃς Αἰγᾶθεν ποτὶ κλειτὰν
θαμὰ νίσεται Ἰσθμὸν Δωρίαν.
ἔνθα μιν εὔφρονες ἴλαι
σὺν καλάμοιο βοᾷ θεὸν δέκονται,
καὶ σθένει γυίων ἐρίζον-
" τι θρασεῖ. πότμος δὲ κρίνει
" συγγενὴς ἔργων περὶ

quòd sponsalem attentaret ille in stratis Acasti*torum. Hoc autem cõtrariũ erat: multum enim illũ toto ex animo adhortans suppliciter orabat. At huius affectũ angebãt ardui sermones, statimque recusauit spõsam, patrus hospitũ praesidis irã uerit?. Animaduertit autẽ, annuitque ei ex caelo excitator nubiũ Iupiter immortaliũ rex,,ut confestim aliquam marinarum Nereidũ auream colũ habentiũ efficeret coniugem, genero Neptuno ubi id persuasisset. qui ab AEgis saepe ad inclytam proficiscatur Isthmũ Doricã. ubi eum hilares turmae cum fistulae clamore deum excipiunt, & robore membrorũ certãt audaci. Fortuna autẽ" à natiuitate unũquẽque comitãs, est arbitra de factis"

ες πάντων. τὺ δ᾽ Αἰγίνα θεᾶς Εὐθύμενες
Νίκας ἐν ἀγκώνεσσι πιτνῶν,
ποικίλων ἔψαυσας ὕμνων.

αὐτιστρ. κῶλ. ια.

ἤτοι μεταΐξαντα καὶ
νῦν τεὸς μάτρως ἀγάλλει
κείνου ὁμόσπορον ἔθνος Πυθέας.
ἁ Νεμέα μὲν ἄραρε,
μείς τ᾽ ἐπιχώριος, ὃν φίλησ᾽ Ἀπόλ-
λων᾽
ἅλικας δ᾽ ἐλθόντας οἴκοι
τε κράτει, Νίσου τ᾽ ἐν εὐαγ-
κεῖ λόφῳ. χαίρω δ᾽ ὅτι
ἐσλοῖσι μάρναται πέρι πᾶσα πόλις.
ἴσθι γλυκεῖάν τοι Μενάνδρου
σὺν τύχᾳ μόχθων ἀμοιβὰν

ἐπῳδ. κῶλ. ια.

ἐπαύρεο. χρὴ δ᾽ ἀπ᾽ Ἀθανᾶν
τέκτον᾽ ἀεθληταῖσιν ἔμμεν.
εἰ δὲ Θεμίστιον ἵκεις ὥστ᾽ ἀείδειν,
μηκέτι ῥίγει· δίδου
φωνάν· ἀνὰ δ᾽ ἱστία τεῖνον
πρὸς ζυγὸν καρχασίου.
πύκταν τέ νιν καὶ παγκρατίῳ φθέγξαι ἑ-

omnibus. Tu uerò Euthymenes apud AEginam deæ Victoriæ in ulnas prolapsus, uarios contigisti hymnos. * Certè inde prosilientē se & nūc tuus auūculus Pytheas decorat, illius consanguineā gentē. Nemea quidem adaptata est ei mensisque patrius, quē amat Apollo: coætaneos autem aduenas & domi superabat & apud tumulū Nisi pulchrè in ualles deuexū. Gaudeo autē quòd de præclaris factis certat uniuersa ciuitas. Scito quòd dulcē remunerationē laborum cum Menādri felici sorte *adeptus sis Oportet autē ab Athenis artificē athletis esse. Quòd si accedis ad decātādū Themistiū ne amplius exhorrescas, sed uocē ede & expāde uela ad apicē corbis, puglémque eū & pancratij dicito conse-

λεῖν Ἐπιδαύρῳ διπλόαι
νικῶντ' ἀρεταί. προθύροισι δ' Αἰ-
ακοῦ
ἄνθεα ποιάεντα φέρειν στεφανώ-
ματα, σὺν ξανθαῖς Χάρισιν.

ΑΛΚΙΜΙΔΗ

Αἰγινήτῃ, παιδὶ, πα-
λαιστῇ.

Εἶδος ς.

στροφὴ α. κῶ. ιγ.

«ΕΝ ἀνδρῶν, ἓν θεῶν γένος, ἐκ
«μιᾶς δὲ πνέομεν
«ματρὸς ἀμφότεροι·
«διείργει δὲ πᾶσα κεκριμένα
«δύναμις. ὡς τὸ μὲν, οὐδέν·
«ὁ δὲ χάλκεος ἀσφαλὲς αἰεὶ ἕδος
«μένει οὐρανός. ἀλλά τι προσφέρομεν
«ἔμπαν, ἢ μέγαν νόον, ἤ-
«τοι φύσιν ἀθανάτοις·
«καίπερ ἐφαμερίαν
«οὐκ εἰδότες, οὐδὲ μετ'

quantum esse in Epidauro duplicem uirtutē, quum uinceret: & ad uestibulum AEaci flores uiridantes ferre coronamenta, cum flauis Charitibus.

ALCIMIDAE AEginetæ, adolescenti, palæstritæ. Ode VI.

VNum hominū, unum deorum genus, & ex una spiramus matre utrique. sed discriminat omnis separata potentia. quia hoc quidem [genus hominum] nihil est: at æreum cælum firma semper sedes manet. Sed in aliqua re tamen similes sumus immortalibus, aut excelsa mente, aut indole. quanuis ignorātes quam

νύκτας, ἄμμε πότμος ἅντι-
ν' ἔγραψε δραμεῖν ποτὶ στάθμαν.

ἀντιστροφὴ κῶλ. ιγ.

τεκμαίρει δὲ καὶ νῦν Ἀλκιμίδας
τὸ συγγενὲς ἰδεῖν,
ἄγχι καρποφόροις
ἀρούραισιν, αἵτ' ἀμειβόμεναι
τόκα μὲν ὦν βίον ἄνδρεσ-
σιν ἐπηετανὸν πεδίων ἔδοσαν,
τόκα δ' αὖτ' ἀναπαυσάμεναι, σθένος ἔ-
μαρψαν. ἦλθέ τοι Νεμέας
ἐξ ἐρατῶν ἀέθλων
παῖς ἐναγώνιος, ὃς
ταύταν μεθέπων διόθεν
αἶσαν, νῦν πέφαντ' οὐκ ἄμοι-
ρος ἀμφὶ πάλα κυναγέτας,

ἐπῳ. κῶλ. ια.

ἴχνεσιν ἐν Πραξιδάμαντ-
τος ἑὸν πόδα νέμων
πατροπάτορος ὁμαιμίου·
κεῖνος γὰρ Ὀλυμπιόνι-
κος ἐὼν, Αἰακίδαις
ἔρνεα πρῶτος ἀπ' Ἀλφεοῦ,
καὶ πεντάκις Ἰσθμοῖ

ad metam Fortuna præscri- „
pserit nos currere diurnam „
aut per noctē. *Indicijs au- „
tem certis exhibet conspiciē-
dam & nunc Alcimides co-
gnationē proximam cum fru
giferis aruis, quæ alternan-
tia, aliquando uictum ho-
minibus annuū ex campis
suppeditant, aliquando au
tem postquam requierunt,
robur corripiunt. Venit Ne-
meæ ex amabilibus ludis
adolescens certaminum stu-
diosus. qui hanc consectans
à Ioue datam sortem, nunc
apparuit nō infortunatus ue
nator circa luctā, *in uesti-
gijs Praxidamantis cui pa-
terni eodē sanguine orti pe-
dē suum dirigens. Hic enim
uictoria Olympica potit⁹ in-
ter AEacidas ramus prim⁹
ex Alpheo, & quinquies a-
pud Isthmū

στεφανωσάμενος, Νεμέᾳ δὲ τρεῖς,
ἔπαυσε λάθαν Σωκλείδα,
ὃς ὑπέρτατος Ἀγησιμάχῳ
υἱὸς ἐγένετο.

στρο. β. κωλ. ιγ.

ἐπεὶ οἱ τρεῖς ἀεθλοφόροι
πρὸς ἄκρον ἀρετᾶς
ἦλθον, οἵ τε πόνων
ἐγεύσαντο. σὺν θεοῦ δὲ τύχᾳ,
ἕτερον οὔ τινα οἶκον
ἀπεφάνατο πυγμαχία ταμίαν
στεφάνων μυχῷ Ἑλλάδος ἁπάσας,
ἔλπομαι μέγα εἰπὼν
ἄντα σκοποῦ τυχεῖν.
ὥστ' ἀπὸ τόξου ἱεὶς·
εὔθυν' ἐπὶ τοῦτον ἄγε
Μοῖσα οὖρον ἐπέων εὐκλέα.
παροιχομένων γὰρ ἀνέρων,

ἀντιστρ. κώ. ιγ.

ἀοιδαὶ καὶ λόγιοι τὰ καλὰ
σφιν ἔργα ἐκόμιξαν.
Βασσίδαισιν ἅ τ' οὐ
σπανίζει παλαίφατος γενεά,
ἴδια ναυστολέοντες

coronatus, apud Nemeam uerò ter, Sustulit obliuionem Soclidæ, qui natu maximus Agesimachi filiorum fuit: quoniam illi tres, præmiorum reportatores ad summitatem fortitudinis peruenerunt, qui labores experti sunt. Cum dei autem fauore aliam nullam familiam protulit pugilatus [adeo] custodem coronarum, [in] sinu Græciæ uniuersæ. Spero [me] magnificè loquutum, ad scopum collimaturum. [Tu] musa tanquam ab arcu eiaculans rectà ad hunc [scopum,] dirige uētum secundum sermonum qui celebris est. Nā uita functorū hominū præclara opera poetæ & prosæ scriptores ipsis [sermonibus] imposuerunt: quæ apud Bassidas non sunt rara, [Qui Bassidæ] gens antiquitus celebrata, propria aduehentes

ἐπικώμια, Ποσειδᾶν ἀρόταις
δυνατοὶ παρέχειν πολὺν ὕμνον, ἀγε-
ρώχων ἐργμάτων ἕνεκεν.
καὶ γὰρ ἐν ἀγαθέᾳ
χεῖρας ἱμάσσῃ δεθεὶς
Πυθῶνι κράτησεν, ἀπὸ
ταύτας αἷμα πάτρας, χρυσα-
λακάτα ποτὲ Καλλίας ἁδὼν

ἐπῳδ. κῶλ. ια.

ἔρνεσι Λατοῦς. παρὰ Κα-
σταλίᾳ τε χαρίτων
ἑσπέριος ὁμάδῳ φλέγεν,
πόντου τε γέφυρ' ἀκάμαν-
τος ἐν Ἀμφικτυόνων
ταυροφόνῳ τριετηρίδι
τίμασε, Ποσειδά-
νιον αὖ τέμενος· βοτάνα τέ νιν
ποθ' ἁ λέοντος νικάσαν-
τ' ἔρεψ' ἀσκίοις Φλιοῦντος ὑπ' ὠ-
γυγίοις ὄρεσι.

στροφ. γ. κῶλ. ιγ.

πλατεῖαι πάντοθεν λογίοι-
σιν ἐντὶ πρόσοδοι
νᾶσον εὐκλέα ταν-

*[facta] cantibus celebrabilia: cultoribus Pieridum possunt suppeditare amplam hymnorũ [materiam] ob res magnificè gestas. Nã in diuina Pythone Callias, manus loro unctus quondã uictoriam obtinuit, [qui fuit] sanguine iunctus huic familiæ: quum acceptus fuisset *stirpi Latonæ aureã colum gestantis. & apud Castaliã cœtu Charitum uesperi refulgebat. maris quoque indefessi pons in Amphictyonum trieteride mactatricæ taurorum honorauit eum circa Neptunium delubrum. quinetiam herba leonis eũ potitũ uictoria texit, sub uetustis montibus Phliũtis ualde umbrosis. *Lati undique eloquentibus aditus ad illustrẽ insulam hanc*

δὲ κοσμεῖν, ἐπεί σφιν Αἰακίδαι
ἔπορον ἔξοχον αἶσαν,
ἀρετὰς ἀποδεικνύμενοι μεγάλας.
πέταται δ᾽ ἐπί τε χθόνα καὶ διὰ θα-
λάσσας τηλόθεν ὄνομ᾽ αὐ-
τῶν· καὶ ἐς Αἰθίοπας
Μέμνονος οὐκ ἀπονο-
στάσαντος, ἐπᾶλτο. βαρὺ
δέ σφιν νεῖκος ἔμπεσ᾽, Ἀχιλ-
λεὺς χαμαὶ καββὰς ἀφ᾽ ἁρμάτων,

ἀντιστρ. κώλ. ιγ.

φαεννᾶς υἱὸν εὖτ᾽ ἐνάρι-
ξεν Ἀοῦς αἰχμᾷ
ἔγχεος ζακότοι-
ο. καὶ ταύταν μὲν παλαιότεροι
ὁδὸν ἀμαξιτὸν εὗρον·
ἕπομαι δὲ καὶ αὐτὸς ἔχων μελέταν.
« τὸ δὲ πὰρ ποδὶ ναὸς ἑλισσόμενον
« αἰεὶ κυμάτων, λέγεται
« παντὶ μάλιστα δονεῖν
« θυμόν. ἑκόντι δ᾽ ἐγὼ
νώτῳ μεθέπων δίδυμον
ἄχθος, ἄγγελος ἔβαν, πέμ-
πτον ἐπ᾽ εἴκοσι τοῦτο γαρύων

*laudandam. quoniam ipsis AEacidæ dederunt eximiam sortem, uirtutes edentes magnas. Volitat itaque super terram & per mare procul nomen eorum. quinetiam ad AEthiopas prosiluit, Memnone nõ reuerso. Grauis autem ipsis concertatio incidit, quum Achilles in terram descendens ex curribus, filium *illustris Auroræ interficeret cuspide hastæ periracundæ. & hanc quidem antiquiores uiam plaustralem inuenerunt. sequor autem & ipse, habens exercitationem. Ex fluctibus autem semper is qui circa pedem nauis uoluitur, dicitur cuilibet maximè perturbare animum. Sed ego uoluntario dorso subiens geminum onus, nuntius adueni, quintum supra uiginti hoc resonans*

ἐπῳ. κῶλ. ια.

εὔχος ἀγώνων ἄπο τοὺς
ἐνέποισιν ἱερούς.
Ἀλκιμίδας τό γ' ἐπάρκεσε
κλειτᾷ γενεᾷ. δύο μὲν
Κρονίου πὰρ τεμένει,
παῖ, σέ τ' ἐνόσφισε Τιμίδαν
κλᾶρος προπετὴς ἄν-
θε' Ὀλυμπιάδος. δελφῖνί κεν
τάχος δι' ἅλμας ἶσον εἴποι-
μι Μελησίαν, χερῶν τε καὶ
ἰσχύος ἁνίοχον.

ΣΩΓΕΝΕΙ ΑΙ-
γινήτῃ, παιδὶ πεν-
ταθλῳ.
Εἶδος Ζ.

στροφὴ α, κῶλ. ιβ.

«« Ἐλείθυια πάρεδρος Μοιρᾶν βαθυ-
«« φρόνων,
«« παῖ μεγαλοσθενέος ἄκουσον
«« Ἥρας, γενέτειρα τέκνων. ἄνευ σέθεν

decus ex certaminibus quæ appellant sacra. Alcimidas hoc præstitit inclyto generi. Duos autem flores Olympicos, apud Saturnij delubrũ, sors temeraria eripuit tibi [Alcimida] adolescẽs, & tibi Timida. Melesiam autẽ delphino in mari similem uelocitate dixerim, manuũ & roboris aurigam.

SOGENI AEginetæ, adolescenti, uictoriam adepto quinquertio. Ode VII.

Lucina quæ assides Parcis profundas cogitationes habẽtibus, filia multipotentis Iunonis, genitrix liberorum, audi. Absque te

„ οὐ φάος, οὐ μέλαιναν δρακέντες εὐφρόναν
„ τεὰν ἀδελφεὰν, ἐλάχομεν
„ ἀγλαόγυιον Ἥβαν.
„ ἀναπνέομεν δ' οὐχ ἅπαντες ἐπὶ ἴσα.
„ εἴργει δὲ πότμῳ ζυγέν-
„ θ' ἕτερον ἕτερα. σὺν δὲ τίν,
καὶ παῖς ὁ Θεαρίωνος ἀρετᾷ κριθεὶς
εὔδοξος ἀείδεται Σω-
γένης μετὰ πενταέθλοις.

ἀντιστρ. κῶλ. ιϐ.

πόλιν γὰρ φιλόμολπον οἰκεῖ δορικτύ-
πων
Αἰακιδᾶν· μάλα δ' ἐθέλοντι
σύμπειρον ἀγωνίᾳ θυμὸν ἀμφέπειν.
„ εἰ δὲ τύχῃ τις ἔρδων, μελίφρον' αἰτίαν
„ ῥοαῖσι Μοισᾶν ἐνέβαλε·
„ ταὶ μεγάλαι γὰρ ἀλκαὶ
„ σκότον πολὺν ὕμνων ἔχοντι δεό-
„ μεναι.
„ ἔργοις δὲ καλοῖς ἔσο-
„ πτρον ἴσαμεν ἑνὶ σὺν τρόπῳ,
„ εἰ Μναμοσύνας ἕκατι λιπαράμπυκος
„ εὕρηταί τις ἄποινα μόχθων,
„ κλυταῖς ἐπέων ἀοιδαῖς.

*non lucem, non atram intuiti noctem, tuam sororem, sortiti sumus pulchrimembrem pubertatem. Spiramus autem nos omnes ad paria: sed aliud alia statera arcet à felicitate. At per te etiam filius Thearionis Sogenes iudicatus ex uirtute, nobilis decantatur inter eos qui quinquertio uictores fuerunt. *Nam urbem cantus studiosam habitat strepentium hasta AEacidarum: & ualde cupiunt animum conseruare unà experientem certamina. Quòd si quis [res] gesserit, dulcem materiam fluentis Musasarum iniicit. Magnæ enim strenuitates tenebras multas habent, quum hymnis carent. & præclaris operibus speculum nouimus unico modo, si quis uoluntate Mnemosynes splendidè uittatæ nactus sit remunerationem laborum inclytis carminum cantibus.*

ἐπῳδ. κῶλ. ζ.

„σοφοὶ δὲ μέλλοντα τριταῖον ἄνεμον.
„ἔμαθον, οὐδ' ὑπὸ κέρδει βάλον.
„ἀφνεός τε πενιχρός τε θανάτου
„παρὰ σᾶμα νέονται.
ἐγὼ δὲ πλέον ἔλπομαι
λόγον Ὀδυσσέος ἢ πάθε,
διὰ τὸν ἁδυεπῆ γενέσθ' Ὅμηρον.

στρο. β. κῶλ. ιβ.

ἐπεὶ ψεύδεσσί οἱ ποτανᾷ μαχανᾷ
σεμνὸν ἔπεστί τι· σοφία δὲ
κλέπτει παράγοισα μύθοις· τυφλὸν
δ' ἔχει
ἦτορ ὅμιλος ἀνδρῶν ὁ πλεῖστος. εἰ γὰρ ἦν
ἑὰν ἀλάθειαν ἰδέμεν,
οὔ κεν ὅπλων χολωθεὶς
ὁ καρτερὸς Αἴας ἔπαξεν διὰ φρενῶν
λευρὸν ξίφος· ὃν κράτι-
στον, Ἀχιλλέος ἄτερ, μάχᾳ
ξανθῷ Μενέλᾳ δάμαρτα κομίσαι,
θοαῖς
ἐν ναυσὶ πόρευσαν εὐθυ-
πνόου Ζεφύροιο πομπαὶ

* Sapientes prospiciunt futu- „
rum uentum post triduum, ne- „
que postponunt lucro. Diuésque „
que paupérque mortis ad se- „
pulchrum proficiscuntur. Ego „
autē existimo famā Vlyssis maiorem factā fuisse quàm ea quæ pertulit propter suauiloquum Homerum quoniam mendaciis eius per uolucre figmentū grauitas* quædam subest, ac solertia decipit, abducens [à ueritate] per fabulas. Cæcúmque habet cor turba hominum maxima. Si enim liceret [cuique] suam ueritatem cognoscere, nequaquam fortis Aiax, ira percitus ob arma, fixisset per præcordia latum ensem. quem in pugna strenuissimum, Achille excepto, ad flauæ Menelai coniugem reducendam, in nauibus deduxerunt impulsus Zephyri rectà flantis

ἐς νύκτας, ἄμμε πότμος ἄντι-
ον γ' ἔγραψε δραμεῖν ποτὶ στάθμαν.

ἀντιστροφὴ κώλ. ιγ.

τεκμαίρει δὲ καὶ νῦν Ἀλκιμίδας
τὸ συγγενὲς ἰδεῖν,
ἄγχι καρποφόροις
ἀρούραισιν, αἵτ' ἀμειβόμεναι
τόκα μὲν ὦν βίον ἄνδρεσ-
σιν ἐπηετανὸν πεδίων ἔδοσαν,
τόκα δ' αὖτ' ἀναπαυσάμεναι, σθένος ἔ-
μαρψαν. ἦλθέ τοι Νεμέας
ἐξ ἐρατῶν ἀέθλων
παῖς ἐναγώνιος, ὃς
ταύταν μεθέπων Διόθεν
αἶσαν, νῦν πέφαντ' οὐκ ἄμμο-
ρος ἀμφὶ πάλᾳ κυναγέτας,

ἐπῳ. κῶλ. ια.

ἴχνεσιν ἐν Πραξιδάμαν-
τος ἑὸν πόδα νέμων
πατροπάτορος ὁμαιμίου·
κεῖνος γὰρ Ὀλυμπιόνι-
κος ἐὼν, Αἰακίδαις
ἔρνεα πρῶτος ἀπ' Ἀλφεοῦ,
καὶ πεντάκις Ἰσθμοῖ

ad metam Fortuna præscri- "
pserit nos currere diurnam "
aut per noctē. *Indicijs au- "
tem certis exhibet conspiciē-
dam & nunc Alcimides co-
gnationē proximam cum fru
giferis aruis, quæ alternan-
tia, aliquando uictum ho-
minibus annuū ex campis
suppeditant, aliquando au
tem postquam requieuerunt
robur corripiunt. Venit Ne-
meæ ex amabilibus ludis
adolescens certaminum stu-
diosus. qui hanc consectans
à Ioue datam sortem, nunc
apparuit nō infortunatus ue
nator circa luctā, *in uesti-
gijs Praxidamantis cuius pa-
terni eodē sanguine orti pe-
dē suum dirigens. Hic enim
uictoria Olympica potit' in-
ter AEacidas ramus prim'
ex Alpheo, & quinquies a-
pud Isthmū

στεφανωσάμενος, Νεμέᾳ δὲ τρεῖς,
ἔπαυσε λάθαν Σωκλείδα,
ὃς ὑπέρτατος Ἀγησιμάχῳ
υἱῶν ἐγένετο.

στρο. β, κωλ. ιγ.

ἐπεὶ οἱ τρεῖς ἀεθλοφόροι
πρὸς ἄκρον ἀρετᾶς
ἦλθον, οἵ τε πόνων
ἐγεύσαντο. σὺν θεοῦ δὲ τύχᾳ,
ἕτερον οὔ τινα οἶκον
ἀπεφαίνατο πυγμαχία ταμίαν
στεφάνων μυχῷ Ἑλλάδος ἁπάσας.
ἔλπομαι μέγα εἰπὼν
ἄντα σκοποῦ τυχεῖν.
ὥστ᾽ ἀπὸ τόξου ἱεὶ-
ς, εὔθυν᾽ ἐπὶ τοῦτον ἄγε
Μοῖσα οὖρον ἐπέων εὐκλέα.
παροιχομένων γὰρ ἀνέρων,

ἀντιστρ. κωλ. ιγ.

ἀοιδαὶ καὶ λόγοι τὰ καλά
σφιν ἔργα ἐκόμιξαν.
Βασσίδαισιν ἅ τ᾽ οὐ
σπανίζει παλαίφατος γενεά,
ἴδια ναυστολέοντες

coronatus, apud Nemeam uerò ter, sustulit obliuionem Soclidæ, qui natu maximus Agesimachi filiorum fuit: quoniam illi tres, præmiorum reportatores ad summitatem fortitudinis peruenerunt, qui labores experti sunt. Cum dei autem fauore aliam nullam familiam protulit pugilatus [adeo] custodem coronarum, [in] sinu Græciæ uniuersæ. Spero [me] magnificè loquutum, ad scopum collimaturum. [Tu] musa tanquam ab arcu eiaculans rectà ad hunc [scopum,] dirige uētum secundum sermonum qui celebris est. Nā uita » functorū hominū præclara opera » poetæ & prosæ scriptores ipsis » [sermonibus] imposuerunt: quæ » apud Bassidas non sunt rara, » [Qui Bassidæ] gens antiquitus celebrata, propria aduehentes

ἐπικώμια, Πιερίδων ἀρόταις
δυνατοὶ παρέχειν πολὺν ὕμνον, ἀγε-
ρώχων ἐργμάτων ἕνεκεν.
καὶ γὰρ ἐν ἀγαθέᾳ
χεῖρας ἱμάντι δεθεὶς
Πυθῶνι κράτησεν, ἀπὸ
ταύτας αἷμα πάτρας, χρυσα-
λακάτε ποτὲ Καλλίας ἁδὼν

ἐπῳδ. κῶλ. ια.

ἔρνεσι Λατοῦς. παρὰ Κα-
σταλίᾳ τε Χαρίτων
ἑσπέριος ὁμάδῳ φλέγεν,
πόντου τε γέφυρ' ἀκάμαν-
τος ἐν Ἀμφικτυόνων
ταυροφόνῳ τριετηρίδι
τίμασε, Ποσειδά-
νιον ἂν τέμενος· βοτάνα τέ νιν
ποθ' ἁ λέοντος νικάσαν-
τ' ἔρεψ' ἀσκίοις Φλιοῦντος ὑπ' ὠ-
γυγίοις ὄρεσι.

στροφ. γ. κῶλ. ιγ.

πλατεῖαι πάντοθεν λογίοι-
σιν ἐντὶ πρόσοδοι
νᾶσον εὐκλέα ταί-

[facta] cantibus celebrabilia: cultoribus Pieridum possunt suppeditare amplam hymnorũ [materiam] ob res magnificè gestas. Nã in diuina Pythone Callias, manus loro unctus quondã uictoriam obtinuit, [qui fuit] sanguine iunctus huic famil.æ: quum acceptus fuisset *stirpi Latonæ aureã colum gestantis. & apud Castaliã cœtu Charitum uesperi refulgebat. maris quoque indefessi pons in Amphictyonum trieteride mactatricæ taurorum honorauit eum circa Neptunium delubrum. quinetiam herba leonis eũ potitũ uictoria texit, sub uetustis montibus Phliũtis ualde umbrosis. *Lati undique eloquentibus aditus ad illustrẽ insulam hanc

δὲ κοσμεῖν, ἐπεί σφιν Αἰακίδαι
ἔπορον ἔξοχον αἶσαν,
ἀρετὰς ἀποδεικνύμενοι μεγάλας.
πέταται δ' ἐπί τε χθόνα καὶ διὰ θα-
λάσσας τηλόθεν ὄνυμ' αὐ-
τῶν· καὶ ἐς Αἰθίοπας
Μέμνονος οὐκ ἀπονο-
στάσαντος, ἔπαλτο βαρὺ
δέ σφιν νεῖκος ἔμπεσ', Ἀχιλ-
λεὺς χαμαὶ καββὰς ἀφ' ἁρμάτων,

ἀντιστρ. κῶλ. ιγ.

φαεννᾶς υἱὸν εὖτ' ἐνάρι-
ξεν Ἀοῦς αἰχμᾷ
ἔγχεος ζακότοι-
ο. καὶ ταύταν μὲν παλαιότεροι
ὁδὸν ἀμαξιτὸν εὗρον·
ἕπομαι δὲ καὶ αὐτὸς ἔχων μελέταν.
“τὸ δὲ πὰρ ποδὶ ναὸς ἑλισσόμενον
“αἰεὶ κυμάτων, λέγεται
“παντὶ μάλιστα δονεῖν
“θυμόν. ἑκόντι δ' ἐγὼ
νώτῳ μεθέπων δίδυμον
ἄχθος, ἄγγελος ἔβαν, πέμ-
πτον ἐπ' εἴκοσι τοῦτο γαρύων

*laudandam. quoniam ipsis AEacidæ dederunt eximiam sortem, uirtutes edentes magnas. Volitat itaque super terram & per mare procul nomen eorum. quinetiam ad AEthiopas prosiluit, Memnone nõ reuerso. Grauis autem ipsis concertatio incidit, quum Achilles in terram descendens ex curribus, filium *illustris Auroræ interficeret cuspide hastæ periracundæ. & hanc quidem antiquiores uiam plaustralem inuenerunt. sequor autem & ipse, habens exercitationem. Ex fluctibus autem semper is qui circa pedem nauis uoluitur, dicitur cuilibet maximè perturbare animum. Sed ego uoluntario dorso subiens geminum onus, nuntius adueni, quintum supra uiginti hoc resonans*

ἐπῳ.κῶλ.ια.

εὖχος ἀγώνων ἄπο τοὺς

ἐνέποισιν ἱεροὺς.

Αλκιμίδας τόγ᾽ ἐπάρκεσε

κλειτᾶ γενεᾶ. δύο μὲν

Κρονίου πὰρ τεμένει,

παῖ, σέ τ᾽ ἐνόσφισε Τιμίδαν

κλᾶρος προπετὴς ἄν-

θε᾽ Ολυμπιάδος. δελφῖνί κεν

τάχος δι᾽ ἄλμας ἶσον εἴποι-

μι Μελησίαν, χερῶν τε καὶ

ἰσχύος ἀνίοχον.

ΣΩΓΕΝΕΙ ΑΙ-
γινήτῃ, παιδὶ πεν-
τάθλῳ.

Εἶδος Ζ.

στροφὴ α, κῶλ. ιϛ.

« Ἐλείθυια πάρεδρος Μοιρᾶν βαθυ-
« φρόνων,
« παῖ μεγαλοσθενέος ἄκουσον
« Ἥρας, γενέτειρα τέκνων. ἄνευ σέθεν

decus ex certaminibus quæ appellant sacra. Alcimidas hoc præstitit inclyto generi. Duos autem flores Olympicos, apud Saturnij delubrũ, sors temeraria eripuit tibi [Alcimida] adolescẽs, & tibi Timida. Melesiam autẽ delphino in mari similem uelocitate dixerim, manuũ & roboris aurigam.

SOGENI AEginetæ, adolescenti, uictoriam adepto quinquertio. Ode VII.

Lucina quæ assides Parcis profundas cogitationes habẽtibus, filia multipotentis Iunonis, genitrix liberorum, audi. Absque te

„ οὐ φάος, οὐ μάχαναι δρακόντες ἄφρονας
„ παῖ ἀδελφεαὶ, ἐλάχομεν
„ ἀγλαόγυιον ἥβαν.
„ ἀναπνέοσθαι δ' οὐχ ἅπαντες ἐπὶ ἴσα.
„ εἴργει δὲ πότμῳ ζυγὸν
„ θ' ἕτερον ἕτερα. σὺν δὲ τὶν,
καὶ παῖς ὁ Θεαρίωνος ἀρετᾷ κριθεὶς
εὔδοξος ἀείδεται Σω-
γένης μετὰ πενταέθλοις.
ἀντιστρ. κῶλ. ιϛ.
πόλιν γὰρ φιλόμολπον οἰκεῖ δορικτύ-
πων
Αἰακιδᾶν· μάλα δ' ἐθέλοντι
σύμπειρον ἀγωνία θυμὸν ἀμφέπειν.
„ εἰ δὲ τύχῃ τις ἔρδων, μελίφρον' αἰτίαν
„ ῥοαῖσι μοισᾶν ἐνέβαλε.
„ ταὶ μεγάλαι γὰρ ἀλκαὶ
„ σκότον πολὺν ὕμνων ἔχοντι δεό-
„ μεναι.
„ ἔργοις δὲ καλοῖς ἔσο-
„ πτρον ἴσαμεν ἑνὶ σὺν τρόπῳ,
„ εἰ Μναμοσύνας ἕκατι λιπαράμπυκος
„ εὕρηταί τις ἄποινα μόχθων,
κλυταῖς ἐπέων ἀοιδαῖς.

non lucem, non atram intuiti no- "
ctem, tuam sororem, sortiti sumus "
pulchrimembrem pubertatem. Spi- "
ramus autem nos omnes ad paria: "
sed aliud alia statera arcet à feli- "
citate. At per te etiam filius Thea-
rionis Sogenes iudicatus ex uirtu-
te, nobilis decantatur inter eos qui
quinquertio uictores fuerunt.
*Nam urbem cantus studiosam ha
bitat strepentium hasta AEacida-
rum: & ualde cupiunt animum
conseruare unà experientem cer-
tamina. Quòd si quis [res] gesserit, "
dulcem materiam fluentis Musa- "
sarum iniicit. Magnae enim stre- "
nuitates tenebras multas habent, "
quum hymnis carent. & praecla- "
ris operibus speculum nouimus u- "
nico modo, si quis uoluntate Mne- "
mosynes splendidè uittatae nactus "
sit remunerationem laborum in- "
clytis carminum cantibus. "

* *Sapientes prospiciunt futu- »
rum uentum post triduum, ne- »
que postponunt lucro.* Diués- «
*que paupérque mortis ad se- »
pulchrum proficiscuntur.* Ego »
autẽ existimo famã Vlyssis *ma-
iorem factã fuisse quàm ea quæ
pertulit propter suauiloquum*
Homerum *quoniam menda-
ciis eius per uolucre figmentũ
grauitas* * *quædam subest, ac
solertia decipit, abducens* [*à ue
ritate*] *per fabulas.* Cæcúmque
*habet cor turba hominum ma-
xima.* Si enim *liceret* [*cuique*]
*suam ueritatem cognoscere, ne-
quaquam fortis* Aiax, *ira perci
tus ob arma, fixisset per præ-
cordia latum ensem. quem in
pugna strenuissimum,* Achille
excepto, ad flauæ Menelai *con-
iugem reducendam, in nauibus
deduxerunt impulsus* Zephy-
ri rectè flantis

ἀντιστρ. κῶλ. ιϛ.

«« περὶ Ἴλου πόλιν· ἀλλὰ κοινὸν γὰρ
«« ἔρχεται
«« κῦμ' Ἀΐδαο, πέσε δ' ἀδόκητον
«« ἐν καὶ δοκέοντα· τιμὰ δὲ γίνεται
«« ὧν θεὸς ἁβρὸν αὔξει λόγον τεθνα-
«« κότων
«« βοαθόων. τοὶ παρὰ μέγαν
ὀμφαλὸν εὐρυκόλπου
ἔμολε χθονὸς, ἐν Πυθίοισι δὲ δαπέδοις
κεῖται, Πριάμοιο πόλιν
Νεοπτόλεμος ἐπεὶ πράθε,
τᾷ καὶ Δαναοὶ πόνησαν. ὁ δ' ἀπο-
πλέων,
Σκύρου μὲν ἄμαρτεν, ἵκον-
το δ' εἰς Ἐφύραν πλαγχθέντες.

ἐπῳ. κῶλ. ζ.

Μολοσσίᾳ δ' ἐν βασίλευεν ὀλίγον
χρόνον· ἀτὰρ γένος αἰεὶ φέρειν
τοῦτό οἱ γέρας. ᾤχετο δὲ πρὸς
θεὸν, κτέατ' ἄγων Τρω-
ΐαθεν, ἀκροθινίων
θ' ἵνα κρεῶν νιν ὑπὲρ μάχας
ἔλασεν ἀντιτυχόντ' ἀνὴρ μαχαίρᾳ.

*ad ili urbem. Sed enim commu- "
nis accidit fluctus Orci, & cadit "
in non expectantem & expectan- "
tem. honorē autem consequūtur [il- "
li strenui bellatores] quorum fun- "
ctorum uita deus iucūdam famam "
promouet. Neoptolemus enim se cō
tulit ad umbilicum terræ, latam
habentis sinum: in Pythijs au-
tem campis iacet, Priami urbem
postquam euertit, in qua & Da-
nai labores pertulerunt. Remeans
uerò, à Scyro quidem aberrauit:
uenerunt autem in Ephyram erro
ribus acti. *Regnúmque Molossiæ
obtinuit ad breue tempus, sed eius
stirps hoc decus semper accepit.
Profectus est autem ad deum, opes
aduehens è Troia: in qua [profecti
one] propter rixam de manubiali-
bus carnibus uir confodit [eum] glá
dio, obuium factum.

στροφὴ γ, κῶλ. ιϛ.

βάρυνθεν πέλασαι δὲ Δελφοὶ ξεναγέται·
ἀλλὰ τὸ μόρσιμον ἀπέδωκεν.
ἔχρῆν δέ τιν' ἔνδον ἄλσει παλαιτάτῳ
Αἰακιδᾶν κρεόντων τὸ λοιπὸν ἔμμεναι
θεοῦ παρ' εὐτειχέα δόμον,
ἡρωΐαις δὲ πομπαῖς
θεμίσκοπον οἰκεῖν ἐόντα πολυθύτοις.
εὐώνυμον ἐς δίκαν
τρία ἔπεα διαρκέσει.
οὐ ψεῦδις ὁ μάρτυς ἔργμασιν ἐπιστατεῖ.
Αἴγινα, τεῶν Διός τ' ἐκγόνων θρασύ μοι τόδ' εἰπεῖν

ἀντιστρ. κῶ. ιϛ.

φαενναῖς ἀρεταῖς ὁδὸν κυρίαν λόγων
" οἴκοθεν. ἀλλὰ γὰρ ἀνάπαυσις
" ἐν παντὶ γλυκεῖα ἔργῳ. κόρον δ' ἔχει
" καὶ μέλι, καὶ τὰ τέρπν' ἄνθε' Ἀφροδίσια.
" φυᾷ δ' ἕκαστος διαφέρο-

Indignati sunt autem uehemẽter Delphi hospitum excẽptores: sed exoluit [quod erat] fatale. Oportebat enim aliquem ex AEacidis regibus intra delubrum uetustissimũ in posterũ esse iuxta dei domũ bene cinctã muris, & heroicis in pompis habitare, quae abundãt sacrificiis, existentem iuris inspectorẽ. Ad honestam causam tria uerba sufficiunt. non mendax testis factis praeest. [ô] AEgina, tuorum Iouisque filiorum audacia mihi fuerit dicere *uiam propriam sermonum uirtutibus illustrib⁹ domo allatam. Sed requies »
in omni dulcis opere: satie- »
tatemque habet & mel, & »
suaues flores Venerei. Indo- »
le autẽ & naturali propen- »
sione singuli differen- »

« μὲν βιοτὰν, λαχόντες
« ὁ μὲν τὰ, τὰ δ' ἄλλοι· τυχεῖν δ' ἓν ἀ-
« δύνατον
« εὐδαιμονίαν ἅπα-
« σαν ἀνελόμενον. οὐκ ἔχω
« εἰπεῖν τίνι τοῦτο μοῖρα τέλος ἔμ-
« πεδον
« ὤρεξε. Θεαρίων, τὶν
δ' ἐοικότα καιρὸν ὄλβου

ἐπῳ. κῶλ. ζ.

δίδωσι τόλμαν τε καλῶν ἀραμένῳ
σύνεσις οὐκ ἀποβλάπτει φρενῶν.
ξεῖνός εἰμι σκοτεινὸν ἀπέχων
ψόγον. ὕδατος ὥτε
ῥοὰς φίλον ἐς ἄνδρ' ἄγων,
κλέος ἐτήτυμον αἰνέσω.
ποτίφορος δ' ἀγαθοῖσι μισθὸς οὗτος.

στροφ. δ', κῶλ. ιβ.

ἐὼν δ' ἐγγὺς Ἀχαιὸς οὐ μέμψεταί
με ἀνὴρ,
Ἰονίας ὑπὲρ ἁλὸς οἰκέων.
καὶ προξενίᾳ πέποιθ'· ἔν τε δαμόταις
ὄμματι δέρκομαι λαμπρὸν, οὐχ
ὑπερβάλλων,

tem habemus uitam, sortiti a-"
lius hæc, alius illa: unicum au-"
tem impossibile est esse cui con-"
tingat felicitatem uniuersam"
adipisci. nec possim dicere cui-"
nam Parca hanc perfectionem"
stabilem præbuerit. At tibi"
Theario consentaneam oppor-
*tunitatem felicitatis * tribuit:*
& te, ubi iusæpisti audaciam
ad præclara, non auersatur
prudentia mentis. Hospes sum,
tenebriosum summouens uitu-
perium. Laudabo amicum ui-
rum, aduehens [ei] decus uerum
[& purum] tanquam riuos a-
quæ. Commoda enim [est] pro-
*bis merces hæc. *Existens autem*
propè Achæus uir, non repre-
hendet me. Ionium super mare
habitans. & amicitia hospitali
fretus sum, & inter populares
sum aspectu splendido, modum
non excedens,

βίαια πάντ' ἐκ ποδὸς ἐρύ-
σαις. ὁ δὲ λοιπὸς εὔφρων
ποτὶ χρόνος ἕρποι. μαθὼν δέ τις ἂν ἐ-
εἰ πὰρ μέλος ἔρχομαι, [ρεῖ
ψέγιον ὄαρον ἐννέπων.
Εὐξενίδα πάτραθε Σώγενες, ἀπομνύω
μὴ τέρμα προβὰς, ἄκοντ' ὥς-
τε χαλκοπάραον, ὄρσαι

ἀντιστρ. κώ. ιϐ.

θοὰν γλῶσσαν· ὃς ἐξέπεμψας πα-
λαισμάτων
αὐχένα καὶ σθένος ἀδίαντον,
αἴθωνι πρὶν ἀλίῳ γυῖον ἐμπεσεῖν.
εἰ πόνος ἦν, τὸ τερπνὸν πλέον πεδέρ-
χεται.
ἔα με νικῶντί γε χάριν,
εἴ τι πὲρ αὖ ἀερθεὶς
ἀνέκραγον· οὐ βραχύς εἰμι καταθέμεν.
εἴρειν στεφάνους ἐλα-
φρὸν ἀναβάλεο. Μοῖσά τοι
κολλᾷ χρυσὸν, ἔν τε χαλκὸν, ἐλέφανθ'
ἁμᾶ,
καὶ λείριον ἄνθεμον πον-
τίας ὑφελοῖσ' ἐέρσας.

uiolenta omnia à pedibus remouens. sequens uerò tempus adueniat lætabile. Aliquis autem qui nouerit, dicet an decorum prætergrediar uituperatorium sermonẽ proferens. O Sogenes, qui es ex familia ab Euxeno oriunda, iuro [me] non progressum ultra terminum, uibrasse celerem linguam, uelut iaculum æreas habens malas, [de te] qui eduxisti ex luctationibus ceruicem, & robur sudore non aspersum, priusquam in ardentem solem membra incideret. Si laboriosum erat [hoc,] gaudium [eo] maius accedit. Sine me (siquid in altum sublatus uociferatus sim) uictori gratificari. non sum difficilis in persoluendis [encomiis. Plectere coronas leuiter o*mitte. Musa glutinat aurum, æs, & ebur, & lilium floridum à rore marino auulsum.*

ἐπῳδ. κώλ. ζ.

Διὸς δὲ μεμναμένος, ἀμφὶ Νεμέᾳ
πολύφατον ὕμνων θρόον δόνει
ἡσυχῆ. βασιλῆα δὲ θεῶν
πρέπει δάπεδον ἄν τό-
δε γαρυέμεν ἡμέρᾳ
ὀπί. λέγοντι γὰρ Αἰακόν
μιν ὑπὸ ματροδόκοις γοναῖς φυτεῦσαι,

στροφὴ ε, κώλ. ιβ.

ἐμᾷ μὲν πολύαρχον εὐωνύμῳ πάτρᾳ
Ηράκλεες, σέο δὲ προπρεῶνα
„ μὲν ξεῖνον ἀδελφεόν τ'. εἰ δὲ γεύεται
„ ἀνδρὸς ἀνήρ, τί φαῖμέν κε γείτον'
„ ἔμμεν
„ νόῳ φιλήσαντα γ' ἀτενεῖ,
„ γείτονι; χάρμα πάντων
„ ἐπάξιον. εἰ δ' αὐτὸ καὶ θεὸς ἂν ἔχοι,
ἐν τίν κ' ἐθέλει, γίγαν-
τας ὃς ἐδάμασας, εὐτυχῶς
ναίειν πατρὶ Σωγένης, ἀταλὸν ἀμ-
φέπων
θυμὸν, προγόνων εὐκτή-
μονα ζαθέαν ἀγυιάν.

*Iouis quoque memor, apud Nemeam multiloquum hymnorũ sonum uoluito placidè. regem enim deorũ decet hoc in solo prædicare sacra uoce. quoniam aiunt illum satorem fuisse AEaci semine à matre recepto, *meæ quidem illustri patriæ præsidentis, ô Hercules, tui autẽ beneuoli hospitis & fratris. Quòd si uir uiro habet opus, quid dicemus uicinum esse uicino, qui intento animi affectu diligat? nimirũ gaudium alijs omnibus æquiparandũ. Quòd si hoc ipsum [gaudium] etiam deus præstet, tecum, qui gigantas domuisti, [tanquam] cum patre Sogenes uelit habitare feliciter opulẽtũ & diuinũ uicum progenitorum, mollẽ animum fouens.

ἀντιστρ. κῶλ. ιβ.

ἐπὶ τετραόροισιν ὥτ' ἀμαξιτὸν ζυγοῖς
ἐν τεμένεσι δόμον ἔχεις τε-
οῖς, ἀμφοτέρας ἰὼν χερός. ὦ μάκαρ,
τὶν δ' ἐπέοικεν Ἥρας πόσιν τε πειθέμεν,
κόραν τε γλαυκώπιδα. δύνα-
σαι δὲ βροτοῖσιν ἀλκὰν
ἀμαχανιᾶν δυσβάτων θαμὰ διδόμεν·
εἰ γάρ σφισιν ἐμπεδο-
σθενέα βίοτον ἁρμόσαις,
ἥβᾳ λιπαρῷ τε γήρᾳ διαπλέκοις εὐ-
δαίμον' ἐόντα· παίδων
δὲ παῖδες ἔχοιεν αἰεὶ

ἐπῳ. κῶλ. ζ.

γέρας τό περ νῦν, καὶ ἄρειον ὄπιθεν.
τὸ δ' ἐμὸν οὔ ποτε φάσει κέαρ
ἀτρόποισι Νεοπτόλεμον ἑλ-
«κύσαι ἔπεσι· ταῦτα
«δὲ τρὶς τετράκις τ' ἀμπολεῖν,
«ἀπορία τελέθει, τέκνοι-
«σιν ἅτε μαψυλάκας Διὸς Κόρινθος.

*quoniam domum habet in tuis delubris, uelut quadriiugis curruum temonibus, ab utraque manu incedens. O beate, te decet Iunonem maritúmque [eius] flectere, puellámque cæsiam. potes autem mortalibus in angustias redactis exitum nullum habentes, remedium dare frequẽter. Vtinam ipsis uitam stabile robur habentem accommodans, pubertate & lauta senectute intertexas felicem existentem: filiíque filiorũ habeant semper *honorem quem nunc [habent,] atque adeo præstantiorem in posterum. Meum autem nunquam dicet cor peruersis Neoptolemum laceraſſe uerbis. Sed hæc „ ter quatérque reuoluere, inopia „ est, sicut eius qui pueris nugas ef- „ futiens, dicat Iouis Corinthus. „

ΔΕΙΝΙΑι ΥΙΩι Μέγα, σταδιεῖ.

Εἶδος Η.

στροφ. α, κῶλ. θ.

Ὥρα πότνια, κάρυξ
Ἀφροδίτας ἀμβροσιᾶν φιλο-
τάτων,
ἅτε παρθενίοισι παίδων τ' ἐφίζοι-
σα βλεφάροις, τὸν μὲν ἀμέροις ἀ-
νάγκας
χερσὶ βαστάζεις, ἕτερον δ' ἑτέραις.
« ἀγαπατὰ δὲ καιροῦ μὴ πλαναθέν-
«τα πρὸς ἔργον ἕκαστον,
«τῶν ἀρειόνων ἐρώ-
«των ἐπικρατεῖν δύνασθαι.

ἀντιστροφὴ κῶλ. θ.

οἷοι καὶ Διὸς Αἰγί-
νας τε λέκτρον ποιμένες ἀμφεπόλησαν
Κυπρίας δώρων. ἔβλαστεν δ' υἱὸς
Οἰνώ-
νας, βασιλεὺς χειρὶ καὶ βουλαῖς
ἄριστος.

DINIAE FIlio Megæ, ſtadii curſori.

Ode VIII.

PVlchritudo uenerabilis, præco immortalium amorum Veneris, quæ uirginalibus puerorúmque inſidens palpebris, alium quidem mitibus neceſſitatis manibus geſtas, alium autem alijs. Optabile eſt autem, nô ,, aberrantem à tempore op- ,, portuno ad opus quodlibet, ,, præſtâtioribus amoribus po- ,, tiri poſſe. *quales [fuerunt ,, ij qui] circa Iouis AEginæque cubile uerſati ſunt, cuſtodes donorum Veneris. Germen autẽ emerſit filius OEnonæ, rex manu & conſilijs præſtantiſſimus.

πολλά νιν πολλοὶ λιτάνευον ἰδεῖν.
ἀβοατὶ γὰρ ἡρώων ἄωτοι
περιναιετάοντων
ἤθελον κείνου γε πεί-
θεσθ' ἀναξίαις ἑκόντες.
ἐπῳ. κῶλ. ια.
οἵ τε κρανααῖς ἐν Ἀθά-
ναισιν ἅρμοζον στρατὸν,
οἵ τ' ἀνὰ Σπάρταν Πελοπηΐδαι.
ἱκέτας Αἰακοῦ σεμνῶν γονά-
των, πόλεός θ' ὑπὲρ φίλας,
ἀστῶν θ', ὑπὲρ τῶνδ' ἅπτομαι, φέρων
Λυδίαν μίτραν καναχηδὰ πεποι-
κιλμέναν, Δείνιδος δισσῶν σταδίων,
καὶ πατρὸς Μέγα Νέμειον ἄγαλμα.
« σὺν θεῷ γάρ τοι φυτευθεὶς
« ὄλβος ἀνθρώποισι παρμονώτερος.
στρο. ε, κῶλ. θ.
ὅσπερ καὶ Κινύραν ἔ-
βρισε πλούτῳ ποντίᾳ ἔν ποτε Κύπρῳ.
ἵσταμαι δὴ ποσὶ κούφοις ἀμπνέων
τε πρίν τι φάμεν. πολλὰ γὰρ πολλᾶ
λέλε-
« κται· νεαρὰ δ' ἐξευρόντα δόμεν

Multum eum multi orabant uidere. Sine pugna enim flores heroum circumhabitantium uolebant illius parere dignitatibus uoluntarij. * & qui asperis in Athenis ordinabāt exercitū, & qui per Spartam Pelopidæ. Supplex tangi AEaci ueneranda genua, & chara pro urbe & pro ciuibus his, afferens Lydiam mitram uario strepitu resonantem, ornamētum Nemeum duplicium stadiorum Diniæ & patris Megæ. Nam à Deo satæ di- » uitiæ hominibus, durabilio- » res: * qui & Cinyrā onera- » uit opibus quondam marina in Cypro. Consisto pedibus celeribus respirās priusquam aliquid dicam. multa enim multa dicta sunt: noua autē communiscētē dare

«« βαστάζων ἐς ἔλεγχον, ἅπας κίνδυ-
«« νος. ὄψον δὲ λόγοι φθονεροῖς·
«« ἅπτεται δ' ἐσλῶν αἰεὶ,
«« χερόνεσσι δ' οὐκ ἐρίζει.

ἀντισ. κῶλ. θ.

κεῖνος καὶ Τελαμῶνος
δάψεν υἱὸν, φασγάνῳ ἀμφικυλίσαις,
ἦ τιν' ἄγλωσσον μὲν, ἦτορ δ' ἄλκιμον,
λάθα κατέχει λυγρῷ νείκει. μέγιστον
δ' αἰόλῳ ψεύδει γέρας ἀντίταται·
κρυφίαισι γὰρ ἐν ψάφοις Ὀδυσσῆ
Δαναοὶ θεράπευσαν·
χρυσέων δ' Αἴας στερη-
θεὶς ὅπλων, φόνῳ πάλαισεν:

ἐπῳ. κῶλ. ια.

ἦ μὰν ἀνόμοιά γε δαΐ-
οισιν ἐν θερμῷ χροΐ
ἕλκεα ῥῆξαν πελεμιζόμενοι,
ὑπ' ἀλεξιμβρότῳ λόγχᾳ, τὰ μὲν
ἀμφ' Ἀχιλλεῖ νεοκτόνῳ,
ἄλλων τε μόχθων πολυφθόροισιν ἐν
«« ἁμέραις. ἐχθρὰ δ' ἄρα πάρφα-
«« σις ἦν
«« καὶ πάλαι, αἱμύλων μύθων ὁμόφοιτ-

*examini ut explorentur, totum pe- »
riculum. Obsonium autem inuidis »
[sunt] sermones. Attingit uerò pro- »
bos sēper [inuidia,] & cū deterio- »
ribus non contendit. *Ille & Tela- »
monis perdidit filium, prouoluēs
circū gladiū. Certè aliquis lingua
quidē nō ualēs, sed corde strenuus
obliuioni datur in tristi rixa: at
maximus uersuto mendacio honor
circumiectus est. Clādestinis enim
in suffragijs Danai in Vlyssem sua
studia contulerunt: at Aiax aureis
priuatus armis, cum cæde luctatus
est. *Atqui profectò dissimilib⁹ uul
nerib⁹ calidū corpus (dū cū hostibus
præliarētur) disruptū habuerunt
à lāœa propulsatricæ mortalium,
& [quū dimicarēt] circum Achillē
recēs interfectū, & alijs in diebus
multorū laborum, magnam perni
ciem [afferentibus.] Sed nimirum »
inuisa uersutiloquētia olim quo- »
que erat, blandorum uerborū co- »*

«πος, δολοφραδὴς, κακοποιὸν ὄνειδος·
«ἃ τὸ μὲν λαμπρὸν βιᾶται,
«τῶν δ' ἀφαίτων κῦδος ἀντείνει σα-
«θρόν.

στροφ. γ, κῶλ. θ.

«εἴη μή ποτέ μοι τοι-
«οῦτον ἦθος Ζεῦ πάτερ· ἀλλὰ κελεύθοις
«ἁπλόαις ζωᾶς ἐφαπτοίμαν, θανὼν ὡς
«παισὶ κλέος, μὴ τὸ δύσφαμον
«προσάψω.
«χρυσὸν εὔχονται, πεδίον δ' ἕτεροι
«ἀπέραντον· ἐγὼ δ' ἀστοῖς ἁδὼν καὶ
«χθονὶ γυῖα καλύψαι-
«μ', αἰνέων αἰνητά, μομ-
«φὰν δ' ἐπισπείρων ἀλιτροῖς.

ἀντιστροφὴ κῶλ. θ.

«αὔξεται δ' ἀρετά, χλω-
«ραῖς ἐέρσαις ὡς ὅτε δένδρον ἀίσ-
«σει, σοφοῖς ἀνδρῶν ἀερθεῖσ' ἐν δι-
«καίοις
«τε, πρὸς ὑγρὸν αἰθέρα. χρεῖαι δὲ
«παντοῖ-
«αι φίλων ἀνδρῶν. τὰ μὲν ἀμφὶ πό-
«νοις,

*mes, doli cogitatrix, malefi- »
cum opprobriũ, quæ id qui- »
dẽ quod ſplendidũ eſt depri- »
mit uiolenter, at obſcuro- »
rum gloriam extollit marci- »
dam. *Sint nunquam mihi »
tales mores Iupiter pater, »
ſed uiis ſimplicib⁹ uitæ inſi- »
ſtam, ut mortuis liberis de- »
cus, nõ ignominiam afferã. »
[Alij] aurũ optant, campum »
alij immenſum: at ego ciui- »
b⁹ placẽs etiã terra mẽbra »
operiam, laudans laudan- »
da, uituperiúmque inſper- »
gens improbis.] *Creſcit au- »
tem uirtus exaltata per iu- »
ſtos ritus [&] ſapiẽtes uiro- »
rum ſicut quũ arbor per ui- »
ridificantes rores ſurgit ad »
liquidum æthera. Commo- »
ditates autem uariæ ex a- »
micis uiris. ea quidem quæ »
circa labores uerſãtur, ſũt »*

ὑπερώτατα· μαστεύει δὲ καὶ τέρ-
ψις ἐν ὄμμασι θέσθαι
πιστόν. ὦ Μέγα, τὸ δ' αὖ-
τις τεὰν ψυχὰν κομίξαι

ἐπῳδ. κῶλ. ια.

οὔ μοι δυνατόν· (κενεᾶν
δ' ἐλπίδων χαῦνον τέλος)
σεῦ δὲ πάτρᾳ Χαριάδαις τε λάβρον
ὑπερεῖσαι λίθον Μοισαῖον, ἕ-
κατι ποδῶν εὐωνύμων
δὶς δὴ δυοῖν. χαίρω δὲ πρόσφορον
ἐν μὲν ἔργῳ κόμπον ἱείς. ἐπ' ἀοι-
δαῖς δ' ἀνὴρ νώδυνον καί τις κά-
ματον
θῆκεν. ἦν γε μὰν ἐπικώμιος ὕμνος
δὴ πάλαι, καὶ πρὶν γενέσθαι
τᾶν Ἀδράστου τάν τε Καδμείων ἔριν.

suprema: sed quærit etiã oblecta- »
tio ante oculos [suos] ponere [quod »
faciat fidẽ [amatiæ.] Sed tuam. ô »
Mega, animam reducere non mi-* »
hi est [possibile: (uanæ autem spes »
habent exitus futiles) at [possibile »
est] tuæ tribui Chariadisque sup-
ponere pro fulamine ingẽtem lapi
dem Musæum, propter pedes tuos
binos bis in cursu decus adeptos.
Gaudeo autem accommodam ope-
ri iactantiam mijciens. Per carmi- »
na autem laborem efficit aliquis »
[esse] expertem doloris. Ac certè e- »
rat chorealis hymnus iam olim,
& priusquam extitisset Adrasti
& Cadmeorum contentio.

ΧΡΟΜΙΩι ΑΙ-τναίῳ, ἅρματι.

Εἶδος Θ.

δυωδεκὰς α.

Κωμάσομεν παρ' Ἀπόλλωνος Σικυωνόθε, Μοῖσαι,
τὰν νεοκτίσταν εἰς Αἴτναν.
ἔνθ' ἀναπεπταμέναι
ξείνων νενίκανται θύραι,
ὄλβιον ἐς Χρομίου
δῶμ'. ἀλλ' ἐπέων γλυκὺν ὕμνον
πράσσετε.
τὸ κρατήσιππον γὰρ ἐς ἅρμ' ἀναβαίνων,
ματέρι καὶ διδύμοις
παίδεσσιν αὐδὰν μανύει
Πυθῶνος αἰπεινᾶς ὁμο-
κλάροις ἐπόπταις.

δυωδεκὰς β.

“ἔστι δέ τις λόγος ἀνθρώ-
“πων, τετελεσμένον ἐσλὸν
“μὴ χαμαὶ σιγᾷ καλύψαι

CHROMIO AEtnæo, uictoriam adepto curru.

Ode IX.

HYmnum chorealem [alla-tum] ab Apolline, ex Sicyone, [ô] Musæ decantabimus apud AEtnam nuper instauratam, apud beatam Chromij domum, ubi reseratæ fores uictæ sunt [multitudine] hospitum Carminum igitur dulcem hymnum perficite. nam in currum equis uictoriosis iunctum conscendens, matri & geminis filiis Pythonis altæ consortibus præsidibus cantum denuntiat.
* Extat autem quoddam di-»
ctum hominum, peractum egre»
gium [facinus] non [oportere]»
humi silentio tegere. »

"θεσπεσία δ' ἐπέων
"καύχας ἀοιδὰ πρόσφορος.
ἀλλ' ἀνὰ μὲν βρομίαν [σομὲν
φόρμιγγ', ἀνὰ δ' αὐλὸν ἐπ' αὐτὰν ὄρ
ἱππίων ἀέθλων κορυφάν, ἅ τε Φοίβῳ
θῆκεν Ἄδραστος ἐπ' Ἀ-
σωποῦ ῥεέθροις· ὧν ἐγὼ
μνασθεὶς, ἐπασκήσω κλυταῖς
ἥρωα τιμαῖς.

δυωδεκὰς γ.

ὃς τότε μὲν βασιλεύων
κεῖθι, νέαισί θ' ἑορταῖς,
ἰσχύος τ' ἀνδρῶν ἁμίλλαις,
ἅρμασί τε γλαφυροῖς
ἄμφαινε κυδαίνων πόλιν·
φεῦγε γὰρ Ἀμφιάρη-
όν ποτε θρασυμήδεα, καὶ δεινὰν στάσιν
πατρώων οἴκων, ἀπό τ' Ἄργεος. ἀρχοὶ
δ' οὐκ ἔτ' ἔσαν Ταλαοῦ
παῖδες, βιασθέντες λύᾳ·
κρέσσων δὲ καταπαύει δίκαν
τὰν πρόσθεν ἀνήρ,

δυωδεκὰς δ.

ἀνδροδάμαντ' Ἐριφύλαν

*diuinus autem carminum can-»
tus gloriationi accommodus.»
Quare & Bacchicam citharā
& tibiam impellamus ad i-
psum equestrium certaminum
cacumen, quae Phoebo instituit
Adrastus in Asopi fluentis.
quorum ego mentionem quum
fecero, exornabo illustribus he-
roem honoribus. *Qui tū qui-
dem regnans ibi, nouisque fe-
stis uirorúmque certaminibus
de robore curribúsque elegan-
tibus, in notitiam adducebat
urbem, [eam] decorans. Fuge-
bat enim Amphiaraum auda-
cem consilio, & grauem sedi-
tionem paternarum aedium, &
ab Argis. ductores autem non-
dum erant Talai filij, hac
[hac] uiolenter oppressi. Poten
tior autē uir sedat litem prio-
rē, *quando Eriphylā mariti do
mitricem*

ὅρκιον ὡς ὅτε πιστὸν
δόντες Οἰκλείδᾳ γυναῖκα,
ξανθοκομᾶν Δαναῶν
ἦσαν μέγιστοι· καί ποτ' ἐς
ἑπταπύλοις Θήβας
ἄγαγον ἀνδρῶν στρατὸν, αἰσιᾶν οὐ
κατ' ὀρνίχων ὁδόν. οὐδὲ Κρονίων
ἀστεροπὰν ἐλελί-
ξαις, οἴκοθεν μαργουμένοις
στείχειν ἐπώτρυν', ἀλλὰ φεί-
σασθαι κελεύθου.

δυωδεκας ε.

φαινομέναν δ' ἄρ' ἐς ἄταν
σπεῦδεν ὅμιλος ἱκέσθαι,
χαλκέοις ὅπλοισιν, ἱππεί-
οις τε σὺν ἔντεσιν. Ι-
σμηνοῦ δ' ἐπ' ὄχθαισι, γλυκὺν
νόστον ἐρυσάμενοι,
λευκανθέα σώμασ' ἐπίαναν καπνόν.
ἑπτὰ γὰρ δαίσαντο πυραὶ νεογυίους
φῶτας. ὁ δ' Ἀμφιάρηϊ
σχίσεν κεραυνῷ παμβία
Ζεὺς τὰν βαθύστερνον χθόνα·
κρύψεν δ' ἅμ' ἵπποις,

*ubi donassent Oiclidæ uxorẽ, uelut fœderis pignus fidele, flauicomorum Danaorum extiterunt maximi: & quondam ad Thebas septenis portis clausas duxerũt uirorũ exercitum, nõ per faustarum uiam auium, neque Saturnius fulgur quatiens ex ædibus furioso impetu concitatos abire hortatus est, imò abstinere à profectione. *sed apertũ in exitiũ properabat exercitus uenire, æreis cum armis & equestri apparatu. Itaque ad Ismeni ripas dulcẽ reditũ quum inbibuissent, corporibus pinguefecerunt fumum ex quo candor efflorescebat. septem enim uorarunt pyræ iuuenili membres uiros. At Amphiarao diffidit Iupiter fulmine aduersus omnia uiolento pectorosam terram, occultauitque [illum] cum equis,*

δυωδεκὰς ϛ.

δύσεο Περικλυμένου πρὶν
νῶτα τυπέντα μαχατὰν
“θυμὸν αἰσχυνθῆμεν. ἐν γὰρ
“δαιμονίοισι φόβοις
“φεύγοντι καὶ παῖδες θεῶν.
εἰ δυνατὸν, Κρονίων
πεῖραν μὲν ἀγάνορα φοινικοστόλων
ἐγχέων ταύταν θανάτου πέρι καὶ ζω-
ᾶς ἀναβάλλομαι ὡς
πόρσιστα· μοῖραν δ' εὔνομον,
αἰτέω σε παισὶν δαρὸν Αἰ-
τναίων ὀπάζειν,

δυωδεκὰς ζ.

Ζεῦ πάτερ, ἀγλαΐαισι
δ' ἀσυνόμοις ἐπιμῖξαι
λαόν. ἐντί τοι φίλιπποί
τ' αὐτόθι, καὶ κτεάνων
ψυχὰς ἔχοντες κρέσσονας
ἄνδρες. ἄπιστον ἔει-
“πε. αἰδὼς γὰρ ὑπὸ κρύφα κέρδει κλέ-
“πτεται,
“ἃ φέρει δόξαν. Χρομίῳ κεν ὑπασπί-
ζων παρὰ πεζοβόαις,

*priusquam hasta Periclymenius percussus tergo, pugnacem animum pudefieret. Etenim in ,, diuinitus immissis terroribus fu- ,, giunt etiam filij deorum. Si pos- ,, sibile [est ô] Saturnie, molimen hoc superbum hastarum ornatarum more Phœnicio [quod est] de morte & uita, reijcio quamlongissimè, sortémque [talem] quæ habeat bonam legum constitutionem oro te ut AEtnæorum pueris diu præbeas *Iupiter pater, ac ciuilibus ornamẽtis adhibeas populum. sunt certè in eo & equorum studiosi, & possessionibus animos habentes præstantiores uiri. Rem incredibilem dixi. uerecundiã ,, enim quæ gloriam affert, la- ,, tenter lucrum suffuratur. Sub ,, Chromio armiger existens inter pedites,

ἵπποις τε, ναῶν τ' ἐν μάχαις,
ἔκρινας σὺ κίνδυνον ὀ-
ξείας ἀϋτᾶς.
δυωδεκὰς η.
οὕνεκεν ἐν πολέμῳ κεί-
να θεὸς ἔντυεν αὐτῷ
θυμὸν αἰχματὰν, ἀμύνειν
λοιγὸν Ἐνυαλίου.
„παῦροι δὲ βουλεῦσαι φόνου
„παρποδίου νεφέλαν
„τρέψαι ποτὶ δυσμενέων ἀνδρῶν στίχας
„χερσὶ καὶ ψυχᾷ δυνατοί. λέγεται μὰν
Ἕκτορι μὲν κλέος ἀν-
θῆσαι Σκαμάνδρου χεύμασιν
ἀγχοῦ· βαθυκρήμνοισι δ' ἀμ-
φ' ἀκταῖς Ἑλώρου,
δυωδεκὰς θ.
(ἔνθ' Ἀρείας πόρον ἄνθρω-
ποι καλέοισι) δέδορκε
παιδὶ τοῦτ' Ἁγησιδάμου
φέγγος ἐν ἁλικίᾳ
πρώτᾳ. τὰ δ' ἄλλαις ἁμέραις
πολλὰ μὲν ἐν κονίᾳ
χέρσῳ, τὰ δὲ γείτονι πόντῳ, φάσομαι.

*& equos, nauiúmque pugnas, iudicasses [quanta sit] alea uelocis prælij. quoniã in bello dea illa incitabat ei⁹ animum bellicosum ad propulsandum Martis exitiũ. Pauci autẽ cõsultando queunt cædis ante pedes existẽtis nubẽ cõuertere in hostiũ uirorum agmina, manibus & animo. Dicitur quidem Hectori decus floruisse prope Scamandri fluenta: at circum ripas Helori præcipitia profunda habentes *(ubi Areæ traiectum homines uocant) refulget filio Agesidami hoc lumen in ætate prima. In aliis autem diebus commemorabo multa [eius egregia facinora edita] in puluerulenta terra & in uicino mari.*

“ἐκ πόνων δ' οἳ σὺν νεότατι γένωνται
“σύν τε δίκᾳ, τελέθει
“πρὸς γῆρας αἰὼν ἁμέρα.
“ἴστω λαχὼν πρὸς δαιμόνων
“θαυμαστὸν ὄλβον·

δυωδεκὰς ι.

“εἰ γὰρ ἅμα κτεάνοις πολ-
“λοῖς ἐπίδοξον ἄρηται
“κῦδος, οὐκ ἔτ' ἐστὶ πόρσω
“θνατὸν ἔτι σκοπιᾶς
“ἄλλας ἐφάψασθαι ποδοῖν.
“ἡσυχίαν δὲ φιλεῖ
“μὲν συμπόσιον, νεοθαλὴς δ' αὔξεται
“μαλθακᾷ νικαφορία σὺν ἀοιδᾷ·
“θαρσαλέα δὲ παρὰ
“κρητῆρα φωνὰ γίνεται.
ἐγκιρνάτω τις μὶν, γλυκὺν
κώμου προφάταν.

δυωδεκὰς ια.

ἀργυρέαισι δὲ νωμά-
τω φιάλαισι βιατὰν
ἀμπέλου παῖδ', ἅς ποθ' ἵπποι
κτησάμεναι Χρομίῳ,
πέμψαν θεμιπλέκτοις ἀμφὶ

Ex laboribus autem qui cum» iuuentute fuerint & cum æ-» quitate, existit ad senectu-» tem tempus uitæ placidum.» sciat se nactū à dijs admiran» dam felicitatem.»

**Si enim cum opibus multis» illustre adeptus sit decus, nō» licet ulterius mortali am-» plius speculam aliam attin» gere pedibus. Tranquillita-» tem autem amat quidem con» uiuium, & recenter florens» uictoria augetur molli cum» cantu. audax autem apud» craterem est uox. Temperet» aliquis eum, dulcem chorea lis hymni uaticinatorem,*

**argenteisque phialis circum agat uiolentum filium uitis, quas equæ acquisierunt Chromio, & miserunt ex Sa cra Sicyone,*

Λαπίδα στεφάνοις
ἐκ τᾶς ἱερᾶς Σικυῶνος. Ζεῦ πάτερ,
εὔχομαι ταύταν ἀρετὰν κελαδῆσαι
σὺν Χαρίτεσσιν, ὑπὲρ
πολλῶν τε τιμαλφεῖν λόγοις
νίκαν, ἀκοντίζων σκοποῦ
ἄγχιστα μοισᾶν.

ΘΕΙΑΙΩι ΠΑΙΔΙ
Οὐλίου, παλαιστῇ.
Εἶδος Ι.

στροφὴ α, κῶλ. ιᾳ.

ΔΑναοῦ πόλιν ἀγλαο-
θρόνοι τε πεντήκοντα κόραι
χάριτες
Ἄργος Ἥρας δῶμα θεοπρεπὲς ὑ-
μνεῖτε. φλέγεται δ᾽ ἀρεταῖς
μυρίαις ἔργων θρασέων ἕνεκεν.
μακρὰ μὲν τὰ Περσέος ἀμ-
φὶ Μεδοίσας Γοργόνος,
πολλὰ δ᾽ Αἰγύπτῳ καθῴκισεν ἄστη
ταῖς Ἐπάφου παλάμαις.

tum Latoidæ coronis à Themide textis. Iupiter pater, opto hãc uirtutem resonare cum Charitibus, & uictoriam [hanc] supra multas alias [pretiosam reddere per carmina, iaculans proximè ad scopum Musarum.

THIAEO FIlio Vliæ, palæstritæ.

Ode X.

D*Anai urbem & pulchris solijs insidentium filiarum quinquaginta Argos, Iunonis domicilium, diuinam [maiestatem] decens, celebrate Charites. refulget autem uirtutibus infinitis, propter facinora audacia. Longa sunt relatu [gesta] Persei circa Medusam Gorgonem, & multa in AEgypto condita fuerunt oppida Epaphi manibus.*

ΧΡΟΜΙΩι ΑΙ-τναίῳ, ἅρματι.

Εἶδος Θ.

δυωδεκὰς α.

Κωμάσομεν παρ' Ἀπόλλωνος Σικυωνόθε, μοῖσαι,
τὰν νεοκτίσταν εἰς Αἴτναν.
ἔνθ' ἀναπεπταμέναι
ξείνων νενίκανται θύραι,
ὄλβιον ἐς Χρομίου
δῶμ'. ἀλλ' ἐπέων γλυκὺν ὕμνον
πράσσετε.
τὸ κρατησίπποιο γὰρ ἐς ἅρμ' ἀναβαίνων,
ματέρι καὶ διδύμοις
παίδεσσιν αὐδὰν μανύει,
Πυθῶνος αἰπεινᾶς ὁμοκλάροις ἐπόπταις.

δυωδεκὰς β.

“ἔστι δέ τις λόγος ἀνθρώ-
“πων, τετελεσμένον ἐσλὸν
“μὴ χαμαὶ σιγᾷ λυ.ψαι

CHROMIO AEtnæo, uictoriam adepto curru.

Ode IX.

HYmnum chorealem [allatum] ab Apolline, ex Sicyone, [ô] Musæ decantabimus apud AEtnam nuper instauratam, apud beatam Chromij domum, ubi reseratæ fores uictæ sunt [multitudine] hospitum. Carminum igitur dulcem hymnum perficite. nam in currum equus uictoriosis iunctum conscendens, matri & geminis filiis Pythonis altæ consortibus præsidibus cantum denuntiat. * Extat autem quoddam dictum hominum, peractum egregium [facinus] non [oportere] humi silentio tegere. »

“θεσπεσία δ᾽ ἐπέων
“καύχας ἀοιδὰ πρόσφορος.
ἀλλ᾽ ἀνὰ μὲν βρομίαν [σομεν
φόρμιγγ᾽, ἀνὰ δ᾽ αὐλὸν ἐπ᾽ αὐτὰν ὄρ
ἱππείων ἀέθλων κορυφάν, ἅ τε Φοίβῳ
θῆκεν Ἄδραστος ἐπ᾽ Ἀ-
σωποῦ ῥεέθροις· ὧν ἐγὼ
μνασθεὶς, ἐπασκήσω κλυταῖς
ἥρωα τιμαῖς.

δυωδέκας γ.

ὃς τότε μὲν βασιλεύων
κεῖθι, νέαισί θ᾽ ἑορταῖς,
ἰσχύος τ᾽ ἀνδρῶν ἁμίλλαις,
ἅρμασί τε γλαφυροῖς
ἄμφαινε κυδαίνων πόλιν·
φεῦγε γὰρ Ἀμφιάρη-
όν τε θρασυμήδεα, καὶ δεινὰν στάσιν
πατρίων οἴκων, ἀπό τ᾽ Ἄργεος. ἀρχοὶ
δ᾽ οὐκ ἔτ᾽ ἔσαν Ταλαοῦ
παῖδες, βιασθέντες λύᾳ·
κρέσσων δὲ καταπαύει δίκαν
τὰν πρόσθεν ἀνήρ.

δυωδέκας δ.

ἀνδροδάμαντ᾽ Ἐριφύλαν

diuinus autem carminum can-»
tus gloriationi accommodus.»
Quare & Bacchicam citharā & tibiam impellamus ad ipsum equestrium certaminum cacumen, quae Phoebo instituit Adrastus in Asopi fluentis. quorum ego mentionem quum fecero, exornabo illustribus heroem honoribus. *Qui tū quidem regnans ibi, nouisque festis uirorúmque certaminibus de robore curribúsque elegantibus, in notitiam adducebat urbem, [eam] decorans. Fugiebat enim Amphiaraum audacem consilio, & grauem seditionem paternarum aedium, & ab Argis. ductores autem nondum erant Talai filij, lue [hac] uiolenter oppressi. Potentior autē uir sedat litem priorē, *quando Eriphylā mariti do
mitricem

ὅρκιον ὡς ὅτε πιστὸν
δόντες Οἰκλείδᾳ γυναῖκα,
ξανθοκομᾶν Δαναῶν
ἦσαν μέγιστοι· καί ποτ᾽ ἐς
ἑπταπύλους Θήβας
ἄγαγον ἀνδρῶν στρατὸν, αἰσιᾶν οὐ
κατ᾽ ὀρνίχων ὁδόν. οὐδὲ Κρονίων
ἀστεροπὰν ἐλελί-
ξαις, οἴκοθεν μαργουμένοις
στείχειν ἐπώτρυν᾽, ἀλλὰ φεί-
σασθαι κελεύθου.

δυωδεκὰς ε.

φαινομέναν δ᾽ ἄρ᾽ ἐς ἄταν
σπεῦδεν ὅμιλος ἱκέσθαι,
χαλκέοις ὅπλοισιν, ἱππεί-
οις τε σὺν ἔντεσιν. Ι-
σμηνοῦ δ᾽ ἐπ᾽ ὄχθαισι, γλυκὺν
νόστον ἐρυσάμενοι,
λευκανθέα σώμασ᾽ ἐπίαναν καπνόν.
ἑπτὰ γὰρ δαίσαντο πυραὶ νεογυίους
φῶτας. ὁ δ᾽ Ἀμφιάρηϊ
σχίσεν κεραυνῷ παμβίᾳ
Ζεὺς τὰν βαθύστερνον χθόνα·
κρύψεν δ᾽ ἅμ᾽ ἵπποις,

*ubi donassent Oiclidæ uxorē, uelut fœderis pignus fidele, flauicomorum Danaorum extiterunt maximi: & quondam ad Thebas septenis portis clausas duxerūt uirorū exercitum, nō per faustarum uiam auium, neque Saturnius fulgur quatiens ex ædibus furioso impetu concitatos abire hortatus est, imò abstinere à profectione. *sed aperctū in exitiū properabat exercitus uenire, æreis cum armis & equestri apparatu. Itaque ad Ismeni ripas dulcē reditū quum inbibuissent, corporibus pinguefecærunt fumum ex quo candor efflorescæbat. septem enim uorarunt pyræ iuuenilimembres uiros. At Amphiarao diffidit Iupiter fulmine aduersus omnia uiolento pectorosam terram, occultauitque [illum] cum equis,*

δυωδέκας ϛ.

δ' ὑπὲρ Περικλυμένου πρὶν
νῶτα πολέντα μαχατὰν
θυμὸν αἰχματᾶν μὲν. ἐν γὰρ
δαιμονίοισι φόβοις
φεύγοντι καὶ παῖδες θεῶν.
εἰ δυνατὸν, Κρονίων
πεῖραν μὲν ἀγάνορα φοινικοστόλων
ἐγχέων ταύταν θανάτου πέρι καὶ ζω-
ᾶς ἀναβάλλομαι ὡς
πόρσιστα· μοῖραν δ' εὔνομον,
αἰτέω σε παισὶν δαρὸν Αἰ-
τναίων ὀπάζειν,

δυωδέκας ζ.

Ζεῦ πάτερ, ἀγλαΐαισι
δ' ἀστυνόμοις ἐπιμῖξαι
λαόν. ἐντί τοι φίλιπποί
τ' αὐτόθι, καὶ κτεάνων
ψυχὰς ἔχοντες κρέσσονας
ἄνδρες. ἄπιστον ἔει-
π'. αἰδὼς γὰρ ὑπὸ κρυφᾶ κέρδει κλέ-
πτεται,
ἃ φέρει δόξαν. Χρομίῳ κεν ὑπασπί-
ζων παρὰ πεζοβόαις,

*priusquam hasta Periclyme-
nus percussus tergus, pugnacem
animum pudesieret. Etenim in„
diuinitus immissis terroribꝰ fu„
giunt etiam filij deorum. Si pos„
sibile [est ô] Saturnie, molimen
hoc superbum hastarum orna-
tarum more Phœnicio [quod est]
de morte & uita, reiicio quam-
longissimè, sortémque [talem]
quæ habeat bonam legum con-
stitutionem oro te ut AEtnæo-
rum pueris diu præbeas *Iupi
ter pater, ac ciuilibus ornamē-
tis adhibeas populum. Sunt cer
tè in eo & equorum studiosi,
& possessionibus animos ha-
bentes præstantiores uiri. Rem
incredibilem dixi. uerecundiā„
enim quæ gloriam affert, la-„
tenter lucrum suffuratur. Sub„
Chromio armiger existens inter
pedites,

ἵπποις τε, ναῶν τ' ἐν μάχαις,
ἔκρινας τῶ κίνδυνον ὀ-
ξείας ἀϋτᾶς.

δυωδέκας η.

οὕνεκεν ἐν πολέμῳ κεῖ-
να θεὸς ἔντυεν αὐτῷ
θυμὸν αἰχματὰν, ἀμύνειν
λοιγὸν Ἐνυαλίου.
"παῦροι δὲ βουλεῦσαι φόνου
"παρποδίου νεφέλαν
"τρέψαι ποτὶ δυσμενέων ἀνδρῶν στίχας
"χερσὶ καὶ ψυχᾷ δυνατοί. λέγεται μὰν
Ἕκτορι μὲν κλέος ἀν-
θῆσαι Σκαμάνδρου χεύμασιν
ἀγχοῦ· βαθυκρήμνοισι δ' ἀμ-
φ' ἀκταῖς Ἑλώρου,

δυωδέκας θ.

(ἔνθ' Ἀρείας πόρον ἄνθρω-
ποι καλέοισι) δέδορκε
παιδὶ τοῦτ' Ἁγησιδάμου
φέγγος ἐν ἁλικίᾳ
πρώτα. τὰ δ' ἄλλαις ἁμέραις
πολλὰ μὲν ἐν κονίᾳ
χέρσῳ, τὰ δὲ γείτονι πόντῳ, φάσομαι.

& equos, namúmque pugnas iudicasses [quanta sit] alea uelocis prælij. quoniã in bello dea illa incitabat ei⁹ animum bellicosum ad propulsandum Martis *exitũ.* Pauca *autẽ cõsultando queunt cædis ante pedes existẽtis nubẽ cõuertere in hostiũ murorum agmina, manibus & animo.* Dicitur *quidem* Hectori *decus floruisse prope* Scamandri *fluenta: at circum ripas* Helori *præcipitia profunda habentes* *(*ubi* Areæ *traiectum homines uocant) refulget filio* Agesidami *hoc lumen in ætate prima.* In *alijs autem diebus commemorabo multa [eius egregia facinora edita] in pulueruIenta terra & in uicino mari.*

«ἐκ πόνων δ' οἳ σὺν νεότατι γένωνται,
«σύν τε δίκᾳ, τελέθει
«πρὸς γῆρας αἰὼν ἁμέρα.
«ἴστω λαχὼν πρὸς δαιμόνων
«θαυμαστὸν ὄλβον·

δυωδεκὰς ι.

«εἰ γὰρ ἅμα κτεάνοις πολ-
«λοῖς ἐπίδοξον ἄρηται
«κῦδος, οὐκ ἔτ' ἐστὶ πόρσω
«θνατὸν ἔτι σκοπιᾶς
«ἄλλας ἐφάψασθαι ποδοῖν.
«ἡσυχίαν δὲ φιλεῖ
«μὲν συμπόσιον, νεοθαλὴς δ' αὔξεται
«μαλθακᾷ νικαφορία σὺν ἀοιδᾷ·
«θαρσαλέα δὲ παρὰ
«κρητῆρα φωνὰ γίνεται.
ἐγκιρνάτω τις μιν, γλυκὺν
κώμου προφάταν.

δυωδεκὰς ια.

ἀργυρέαισι δὲ νωμά-
τω φιάλαισι βιατὰν
ἀμπέλου παῖδ', ἅς ποθ' ἵπποι
κτησάμεναι Χρομίῳ,
πέμψαν θεμιπλέκτοις ἀμφὶ

*Ex laboribus autem qui cum »
iuuentute fuerint & cum æ- »
quitate, existit ad senectu- »
tem tempus uitæ placidum. »
sciat se nactū à dijs admiran »
dam felicitatem. »
*Si enim cum opibus multis »
illustre adeptus sit decus, nō »
licet ulterius mortali am- »
plius speculam aliam attin »
gere pedibus. Tranquillita- »
tem autem amat quidem con »
uiuium, & recenter florens »
uictoria augetur molli cum »
cantu. audax autem apud »
craterem est uox. Temperet »
aliquis eum, dulcem chorea »
lis hymni uaticinatorem,*

**argenteisque phialis circum
agat uolentum filium uitis,
quas equæ acquisierunt
Chromio, & miserunt ex Sa
cra Sicyone,*

tum Latoidæ coronis à Themide textis. Iupiter pater, opto hãc virtutem resonare cum Charitibus, & victoriam hanc supra multas alias pretiosam reddere per carmina, iaculans proximè ad scopum Musarum.

THIAEO FIlio Vliæ, palæstritæ.

Ode X.

DAnai urbem & pulchris solijs insidentium filiarum quinquaginta Argos, Iunonis domicilium, diuinam [maiestatem] decens, celebrate Charites. refulget autem uirtutibus infinitis, propter facinora audacia. Longa sunt relatu [gesta] Persei circa Medusam Gorgonem, & multa in AEgypto condita fuerunt oppida Epaphi manibus.

ὁ δ' Ὑπερμνήστρᾳ παρεπλάγχθη, μονό-
ψαφον ἐν κολεῷ καταχοῖσα ξίφος.
ἀντιστρ. κῶλ. ια.
Διομήδεα δ' ἄμβροτον
ξανθά ποτε γλαυκῶπις ἔθηκε θεόν.
γαῖα δ' ἐν Θήβαις ὑπέδεκτο κεραυ-
νωθεῖσα Διὸς βέλεσι
μάντιν Οἰκλείδαν, πολέμοιο νέφος.
καὶ γυναιξὶ καλλικόμοι-
σιν ἀριστεύει. πάλαι
Ζεὺς ἐπ' Ἀλκμήναν Δανάαν τε μο-
λὼν κατέφανε λόγον. [λαὸν
πατρὶ τ' Ἀδράστοιο, Λυγκεῖ τε φρενῶν
καρπὸν εὐθείᾳ συνάρμοξεν δίκᾳ.
ἐπῳ. κῶλ. ιβ.
θρέψε δ' αἰχμὰν Ἀμφιτρύ-
ωνος. ὁ δ' ὄλβῳ φέρτατος
ἵκετ' ἐς κείνου γενεάν.
ἐπεὶ καὶ ἐν χαλκέοις ὅπλοις
Τηλεβόας ἔναρεν. οἱ
ὄψιν ἐειδόμενος
ἀθανάτων βασιλεὺς αὐλὰν ἐσῆλθε,
σπέρμ' ἀδείμαντον φέρων
Ἡρακλέος, οὗ κατ' ὄλυμπον

neque Hypermnestra aberrauit, gladium alijs non suffragantem in uagina quum retinuit. *Diomedem autem immortalẽ flaua quondam [dea] cæsia fecit deum. Terra uerò apud Thebas recepit, fulminata Iouis telis, uatem Oiclidẽ belli nubem. Quinetiam fœminis pulchricomis alias antecellit [urbes.] olim Iupiter ad Alcmenen Danaénque profectus hãc famam palàm fecit. Patri etiam Adrasti Lynceóque mentis fructu n[cum] recta adaptauit iustitia.*

**Promouit præterea bellum Amphitruonis. atque ipse felicitate præstantissimus uenit in illius stirpem. [nam] quum ille æreis armis Teleboas interfecisset, et uultum assimilatus immortalium rex, aulam ingressus est, semen intrepidum afferens Herculis, cuius in cælo*

ἄλοχος Ἥβα τελείᾳ
παρὰ ματέρι βαίνοι-
σ᾽ ἐστὶ, καλλίστα θεῶν.

στροφὴ β', κῶλ. ια.

Βραχύ μοι στόμα πάντ᾽ ἀνα-
γήσασθ᾽ ὅσων Ἀργεῖον ἔχει τέμενος
«μοῖραν ἐσλῶν. ἔστι δὲ καὶ κόρος ἀν-
«θρώπων βαρὺς ἀντιάσαι.
ἀλλ᾽ ὅμως εὔχορδον ἔγειρε λύραν,
καὶ παλαισμάτων λάβε φρον-
τίδ᾽. ἀγών τοι χάλκεος
δᾶμον ὀτρύνει ποτὶ θυσίαν Ἥ-
ρας, ἀέθλων τε κρίσιν.
Οὐλία παῖς ἔνθα νικάσαις δὶς, ἔ-
σχεν Θειαῖος εὐφόρων λάθαν πόνων.

ἀντιστρ. κῶλ. ια.

ἐκράτησε δὲ καί ποθ᾽ Ἕλ-
λανα στρατὸν Πυθῶνι τύχᾳ τε μολὼν
καὶ τὸν Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέᾳ στέφανον,
Μοίσαις τ᾽ ἔδωκ᾽ ἀρόσαι·
τρεῖς μὲν ἐν πόντοιο πύλαισι λαχὼν,
τρεῖς δὲ καὶ σεμνοῖς δαπέδοις
ἐν Ἀδραστείῳ νόμῳ.
Ζεῦ πάτερ, τῶν μὲν ἔραται φρενὶ, σιγᾷ

uxor Hebe apud matrẽ [Iunonem] perfectricẽ incedit, pulcherrima dearum.* Arctũ mihi os ad recensendũ omnia decora, quæ feliciter sortitũ est Arguũ delubrũ præterea̓que satietas hominũ grauis occursu. Sed tamen chordis bene instructam excita lyram, & luctarum curam suscipe. Certamen æneum hortatur populum ad sacrificium Iunonis & ad præmiorum iudiciũ, ubi Vliæ filius Thiæus uictoriã adeptus bis, consequutus est obliuionem laborum non grauium portatu.* Emeruit autem sua uictoria quum ad Græcorum concilium fortunatè uenisset, & Pythiacam & Isthmiacã & Nemeacã coronã, Musisque dedit excolendam: ter quidem apud marinas portas, quũ ei sors obtigisset, ter uerò & apud uenerabile solum in Adrasti ditione. Iupiter pater, ea quæ optat corde, reticet

οἱ στόμα· πάντων δὲ τέλος
ἐν τὶν ἔργων· οὐδ' ἀμόχθῳ καρδίᾳ
προσφέρων τόλμαν παραιτεῖται χά-
ἐπῳδ. κῶλ. ιϐ. ριν.
γνώτ' ἀείδω θεῷ τε
χ' ὥστις ἁμιλλᾶται περὶ
ἐσχάτων ἀέθλων κορυφαῖς.
ὕπατον δ' ἔσχεν Πίσα
Ηρακλέος τεθμόν· ἁδεῖ-
αί γε μὰν ἀμβολάδαν
ἐν τελεταῖς δὶς Ἀθαναίων μιν ὀμφαὶ
κώμασαν. γαίᾳ δὲ καυ-
θείσᾳ πυρὶ, καρπὸς ἐλαίας
ἔμολεν Ηρας τὸν εὐά-
νορα λαὸν ἐν ἀγγέων
ἕρκεσιν παμποικίλοις.
στροφὴ γ. κῶ. ια.
ἕπεται δὲ Θειαῖε μα-
τρώων πολύγνωτον γένος ὑμετέρων
εὐάγων τιμὰ Χαρίτεσσί τε καὶ
Τυνδαρίδαις θαμάκις.
ἀξιωθείην κεν, ἐὼν Θρασύκλου
Ἀντία τε σύγγονος, Ἀρ-
γεῖ μὴ κρύπτειν φάος

illi os: sed omnium operũ successus penes te [est:] nec corde alieno à laboribus audaciã affert ad petitionem beneficij. *Nota cano deóque & [illi] quisquis certat de supremorum præmiorum cacuminibus. Summum autem nacta est Pisa Herculis ritum, & suaues Atheniensium uoces in ritibus sacris hymnos choreales ei decantarunt bis interiecto certo temporis spatio. Venit igitur fructus oleæ [inclusus] terræ igni coctæ, ad Iunonis populum uiris illustrem, inter uasorum claustra multum uariegata.*Sequitur autem, Thiæe, stirpem celeberrimam uestrorum progenitorum maternorum honor ob certamina bene certata cum Charitibus & Tyndaridis frequenter. Dignus certè habear, quum Thrasycli & Antiæ cognatus sim, qui Argis non occultem lumen

ὀμμάτων. νικαφορίαις γὰρ ὅσαις ἵπ-
ποτρόφον ἄστυ τὸ Προί-
τιο θάλησεν Κορίνθου τ' ἐν μυχοῖς,
καὶ Κλεωναίων πρὸς ἀνδρῶν τετράκις.
ἀντιστρ. κώλ. ια.
Σικυωνόθεν δ' ἀργυρω-
θέντες σὺν οἰνηραῖς φιάλαις ἐπέβαν.
ἐκ δὲ Πελλάνας, ἐπιεσσάμενοι
νῶτον μαλακαῖσι κρόκαις.
ἀλλὰ χαλκὸν μυρίον οὐ δυνατὸν
ἐξελέγχειν· μακροτέρας
γὰρ ἀριθμῆσαι σχολᾶς,
ὅν τε Κλείτωρ, καὶ Τεγέα, καὶ Ἀχαιῶν
ὑψίβατοι πόλιες,
καὶ Λύκαιον πὰρ Διὸς θῆκε δρόμῳ,
σὺν ποδῶν τε χερῶν τε νικᾶσαι σθένει.
ἐπῳ. κώλ. ιβ.
Κάστορος δ' ἐλθόντος ἐπὶ
ξενίαν πὰρ Παμφάη,
καὶ κασιγνήτου Πολυδεύ-
κεος, οὐ θαῦμα σφίσιν
ἐγγενὲς ἔμμεν ἀεθλη-
ταῖς ἀγαθοῖσιν, ἐπεὶ
εὐρυχώρου ταμίαι Σπάρτας ἀγώνων

oculorū. quot enim uictoriis floruit urbs Prœti altrix equorū! & Corinthi in recessibus & Cleonæos apud muros quater. *E Sicyone autē argento donati cū uinariis phialis processerunt: ex Pellene autem induti tergum mollibus filis. At infinitum æs non possibile [est] examinare. maioris enim est otij [ipsum] enumerare, quod Clitor & Tegea, & Achæorum altæ urbes, & Lycæum apposuerit curriculo Iouis ad uincendum cum pedum & manuum robore. *Sed quum Castor & frater Pollux uenerint ad hospitandum apud Pamphaē, non mirum si insitum habeant à natura ut sint athletæ boni. quoniam præsides Spartæ spatiosæ,

μοῖραν Ἑρμᾶ καὶ σὺν Ἡ-
ρακλεῖ διέποντι θάλειαν,
μάλα μὲν ἀνδρῶν δικαίων
περικαδόμενοι, καὶ
μὰν θεῶν πιστὸν γένος.

στροφ. δ΄. κῶλ. ια.

μεταμειβόμενοι δ᾽ ἐνδη-
λὰξ, ἁμέραν τὰν μὲν παρὰ πατρὶ φίλῳ
Διὶ νέμονται, τὰν δ᾽ ὑπὸ κεύθεσι γαί-
ας, ἐν γυάλοις Θεράπνας,
πότμον ἀμπιπλάντες ὁμοῖον. ἐπεὶ
τοῦτον, ἢ πάμπαν θεὸς ἔμ-
μεναι, οἰκεῖν τ᾽ οὐρανῷ,
εἵλετ᾽ αἰῶνα φθιμένου Πολυδεύκης
Κάστορος ἐν πολέμῳ·
τὸν γὰρ Ἴδας, ἀμφὶ βουσίν πως χολω-
θεὶς, ἔβωσεν χαλκέας λόγχας αἰχμᾷ.

ἀντιστρ. κῶλ. ια.

ἀπὸ Ταϋγέτου πεδαυ-
γάζων ἴδεν Λυγκεὺς δρυὸς ἐν στελέχει
ἥμενον· κείνου γὰρ ἐπιχθονίων
πάντων γένετ᾽ ὀξύτατον
ὄμμα. λαιψηροῖς δὲ πόδεσσιν ἄφαρ
ἐξικέσθαν, καὶ μέγα ἔρ-

ſortem florẽtem certaminum cũ Mercurio *& Hercule gubernant, ualde quidem uirorum iuſtorum curam gerentes, & [exiſtentes] deorum fida propago.* *Alternãtes autem uiciſſim, uno quidem die apud Iouem patrem charum degunt, uno autem ſub latebris terræ, in concauitatibus Therapnæ ſorte utentes ſimili: quoniam Pollux hãc [conditionem] uitæ potiorẽ habuit quàm prorſus deus eſſe, cælúmque incolere, Caſtore in terfecto in bello. hunc ſiquidem Idas propter boues iratus uulnerauit æreæ lanceæ cuſpide.* *A Taygeto [enim] conſpicans Lynceus uidit querno trunco inſidentem. illius enim fuit oculus acutiſſimus ſupra omnes homines. uelocibus autem pedibus ſtatim acceſſerunt, & ad ingens faci-*

ρου ἐμνήσαντ' ὠκέως,
καὶ πάθον δεινὸν παλάμαις Αφαρητί-
δαι Διός. αὐτίκα γὰρ
ἦλθε Λήδας παῖς διώκων· τοὶ δ' ἔναν-
τα στάθεν τύμβῳ σχεδὸν πατρῴῳ.

ἐπῳ. κῶλ. ιϛ.

ἔνθεν ἁρπάξαντες ἄγαλ-
μ' Αΐδα, ξεστὸν πέτρον,
ἔμβαλον στέρνῳ Πολυδεύ-
κεος· ἀλλ' οὔ νιν φλάσσαν,
οὐδ' ἀνέχασσαν. ἐφορμα-
θεὶς δ' ἄρ' ἄκοντι θοῷ
ἤλασε Λυγκέος ἐν πλευραῖσι χαλκόν.
Ζεὺς δ' ἐπ' Ἴδᾳ πυρφόρον
πλᾶξε ψολόεντα κεραυνόν·
ἅμα δὲ καίοντ' ἔρημοι.
«χαλεπὰ δ' ἔρις ἀνθρώ-
«ποισιν ὁμιλεῖν κρεσσόνων.

στροφὴ ε. κῶλ. ια.

Ταχέως δ' ἐπ' ἀδελφεοῦ
βίαν πάλιν χώρησεν ὁ Τυνδαρίδας·
καί μιν οὔπω τεθναότ', ἄσθματι δὲ
φρίσσοντ' ἀμπνοὰς κίχε.
θερμὰ δὲ τέγγων δάκρυα στοναχαῖς,

nus animum aduerterũt Aphare tidæ, & passi sunt grauia, Iouis artibus. Statim enim aduenit Ledæ filius persequens: illi autem ex aduerso constiterunt, sepulchrũ prope paternum. *unde quũ corripuissent statuã Plutonis [confectã] ex polito saxo, proiecerũt in pect⁹ Pollucis: sed eum non colliserunt, neque retrocedere coegerunt: quin potius cum impetu arripiens iaculum uelox, adegit æs in Lyncæi latera. Iupiter autem in Idam fulmen igniferum contorsit fuliginosum: simul autem comburuntur deserti. Adeo graue est uersari in cõ" tentione aduersus potentiores.* Sta" tim autem ad strenuum fratrem rursum accessit Tyndarides, & eum nondum mortuum sed palpitatione rigentes respirationes habentem inuenit. Calidas autem inspergens lacrymas gemitibus,

ὄρθιον φώνασε, πάτερ
Κρονίων, τίς δὴ λύσις
ἔσσεται πενθέων; καί μοι θάνατον σὺν
τῷδ' ἐπίτειλον ἄναξ.
"οἴχεται τιμὰ φίλων τατωμένῳ
"φωτί· παῦροι δ' ἐν πόνῳ πιστοὶ βροτῶν
ἀντιστρο. κώλ. ια.
"καμάτου μεταλαμβάνειν.
ὣς ἔνεπε. Ζεὺς δ' ἀντίος ἤλυθέν οἱ,
καὶ τόδ' ἐξαύδασ' ἔπος· ἐσσί μοι υἱ-
ός. τόνδε δ' ἔπειτα πόσις
σπέρμα θνατὸν ματρὶ τεᾷ πελάσαις
ἔσταξ' ἥρως. ἀλλ' ἄγε, τῶν-
δέ τοι ἔμπαν αἵρεσιν
παρδίδωμ'. εἰ μὲν θάνατόν τε φυγὼν καὶ
γῆρας ἀπεχθόμενον,
αὐτὸς οὔλυμπον ἐθέλεις
σύν τ' Ἀθαναίᾳ κελαινεγχεῖ τ' Ἄρει,
ἐπῳδ. κώλ. ιϛ.
ἔστι σοι μὲν τούτων λάχος·
εἰ δὲ κασιγνήτου πέρι
μάρναοθαι, πάντων δὲ νοεῖς
ἀποδάσσασθαι ἴσον,
ἥμισυ μέν κε πνέοις γαί-

altum clamauit, Pater Saturnie, quænam liberatio erit à luctibus? mihi quoque mortem cum hoc immittas. Perit honor uiro qui or- „ batur amicis: paucique mortalium „ in ærūna sunt fideles, *ita ut sint „ participes laboris. Sic loqueba- „ tur. Iupiter autem obuius processit ei, & hoc protulit dictū, Es mihi filius: hunc autem postea maritus heros, cum matre tua congressus, semen mortale stillauit. Verùm age, tibi tamen horum optionem do: si quidem mortem effugiens & senectutem odiosam, ipse olympum uis cum Minerua & atrā gestante hastam Marte, *adest tibi horū sors: at si pro fratre præliari, & omnium diuidere æqualem portionem in animo habes, dimidium spires sub

ας ὑπένερθεν ἐών,
ἥμισυ δ' οὐρανοῦ ἐν χρυσέοις δόμοισιν.
ὣς ἄρ' αὐδάσαντος, οὐ
γνώμᾳ διπλόαν θέτο βουλάν·
ἀνὰ δ' ἔλυσε μὲν ὀφθαλ-
μόν, ἔπειτα δὲ φωνὰν
χαλκεομίτρα Κάστορος.

ΑΡΙΣΤΑΓΟΡΑι, πρυτάνει Τενεδίῳ, υἱῷ Ἀρκεσίλα.

Εἶδος ΙΑ.

στροφὴ α. κῶλ. ς.

ΠΑῖ Ῥέας ἅτε πρυτανεῖα λέλογ-
χας Ἑστία,
Ζηνὸς ὑψίστου κασιγνήτα καὶ ὁμοθρό-
νου Ἥρας,
εὖ μὲν ἀρισταγόραν δέξαι τεὸν ἐς
θάλαμον,
εὖ δ' ἑταίρους ἀγλαῷ σκάπτῳ πέλας,
οἵ σε γεραίροντες ὀρ-
θὰν φυλάσσοισιν Τένεδον,

terra existens, & dimidium in aureis ædibus cæli. Sic loquuto leo,] sententia duplicem deliberationem non fecit. quare in integrum restituit oculũ, postea autem uocem Castoris æreã mitram gestantis.

ARISTAGOræ præsidi Tenedio, filio Arcesilæ. Ode XI.

F*ilia Rheæ, quæ] sedem] sortita es in prytaneis, Vesta, Iouis altissimi soror & solio eidem insidentis Iunonis, bene Aristagoram excipe tuum in thalamum, bene etiam socios, illustre prope sceptrum: qui te decorantes rectam custodiunt Tenedum,*

ἀντιστρ. κῶλων ς.

πολλὰ μὲν λοιβαῖσιν ἀγαζόμενοι πρώταν θεῶν,
πολλὰ δὲ κνίσᾳ· λύρα δέ σφιν βρέμεται καὶ ἀοιδά,
καὶ ξενίου Διὸς ἀσκεῖται θέμις ἀεννάοις
ἐν τραπέζαις. ἀλλὰ σὺν δόξᾳ τέλος
δυωδεκάμηνον περάσαι σὺν ἀτρώτῳ καρδίᾳ.

ἐπῳ. κῶλ. θ.

ἄνδρα δ' ἐγὼ μακαρίζω
μὲν πατέρ' Ἀρκεσίλαν,
καὶ τὸ θαητὸν δέμας, ἀτρεμίαν τε σύγγονον.
«εἰ δέ τις ὄλβον ἔχων
«μορφᾷ παραμεύσετ' ἄλλων,
«ἔν τ' ἀέθλοισιν ἀρι-
«στεύων ἐπέδειξεν βίαν,
«θνατὰ μεμνάσθω περιστέλλων μέλη,
«καὶ τελευτὰν ἁπάντων γᾶν ἐπιεσσόμενος.

στρο. β, κῶ. ς.

ἐν λόγοις δ' ἀστῶν ἀγαθοῖσι μὲν αἰνεῖσθαι χρεών,
καὶ μελιγδούποισι δαιδαλθέντα μελιζέμεν ἀοιδαῖς.

*sæpe quidem libationibus uenerantes [te] primam dearum, sæpe uerò nidore. quinetiam lyra apud eos perstrepit & cantus, Iouisque hospitalis ritus iustus obseruatur indeficiẽtibus in mẽsis. Sed [da illis] transigere gloriosè spatium duodecim mensium, cum corde non uulnerato mœrore.] *Ego autem uirũ quidem prædico beatum, patrem Arcesilam, etiam propter admirandum corpus, & audaciam illi à natura insitam. Sed si quis opes » possidens, forma anteibit alios, & » in certaminibus primas obtinens » specimen ediderit roboris, mortali- » bus meminerit se amictum esse » membris, & postremam omnium » terram sibi futuram amiculum. »

*Verùm sermonibus bonis ciuium celebrari par est, & dulcistrepis uariata carminibus modulari.

ἐκ δὲ περικτιόνων. ἐκκαίδεκ' Ἀρισταγόραν
ἀγλααὶ νῖκαι πάτραν τ' εὐώνυμον
ἐστεφάνωσαν πάλᾳ
καὶ μεγαλαυχεῖ παγκρατίῳ.

ἀντιστρ. κώλ. ϛ.

ἐλπίδες δ' ὀκνηρότεραι γονέων παιδὸς βίαν
ἔσχον ἐν Πυθῶνι πειρᾶσθαι καὶ Ὀλυμπίᾳ ἀέθλων.
ναὶ μὰ γὰρ ὅρκον, ἐμὰν δόξαν, παρὰ Κασταλίᾳ
καὶ παρ' εὐδένδρῳ μολὼν ὄχθῳ Κρόνου,
κάλλιον ἂν δηριών-
των ἐνόστησ' ἀντιπάλων,

ἐπῳδ. κώλ. θ.

πενταετηρίδ' ἑορτὰν
Ἡρακλέος τέθμιον
κωμάσαις, ἀνδησάμενός τε κόμαν πορφυρέοις
«« ἔρνεσιν. ἀλλὰ βροτῶν
«« τὸν μὲν κενόφρονες αὖχαι
«« ἐξ ἀγαθῶν ἔβαλον·
»» τὸν δ' αὖ, καταμεμφθέντ' ἄγαν

Ex *uicinis autem, sedecim* Ari*stagoram illustres uictoriæ coronarunt, patriámque magni nominis: [quas adeptus est] lucta, atque ualde gloriabundo pancratio.* *Spes *autem segniores parentum, robur filij impedierunt quominus periculum faceret certaminum [quæ sunt] apud* Pythonem *&* Olympiã. Per *iusiurandum enim, [secundum] meam sententiam, ad* Ca*staliam & ad bene [consitum] arboribus profectus collem* Satur*ni, pulchrius quàm pugnantes aduersarij reuersus fuisset, hymno choreali prosequutus* quinquennale festum, ritum ab* Her*cule, institutum, & redimitus comam: purpureis ramis.* Sed e- ›› *nim mortalium alium quidem* ›› *uana cogitantes gloriationes à* ›› *præclaris [facinoribus] ex-* ›› *pellũt, aliũ autẽ cõtrà animus* ››

„ἰχμὼ, οἰκείων παρέσφαλεν καλῶν,
„χερὸς ἕλκων ὀπίσσω, θυμὸς ἄτολμος
στρο. γ. κῶλ. ς. [ἐὸν
συμβαλεῖν λίαν ἀμαρὲς ἦν τὸ, τε Πεισάνδρου πάλαι
αἷμ᾽ ἀπὸ Σπάρτας, (Ἀμύκλαθεν γὰρ ἔβα σὺν Ὀρέστᾳ,
Αἰολέων στρατιὰν χαλκεντέων δεῦρ᾽ ἀνάγων)
καὶ παρ᾽ Ἰσμηνοῦ ῥοᾶν κεκραμένον,
ἐκ Μελανίπποιο μά-
„τρωος. ἀρχαῖαι δ᾽ ἀρεταὶ
ἀντιστρ. κῶλ. ς.
„ἀμφέρονται, ἀλλασσόμεναι γενεαῖς
„ ἀνδρῶν σθένος.
„ἐν χερῷ δ᾽ οὔτ᾽ ὦν μέλαιναι καρπὸν
„ ἔδωκαν ἄρουραι,
„δένδρεά τ᾽ οὐκ ἐθέλει πάσαις ἐτέων
„ περιόδοις
„ἄνθος εὐῶδες φέρειν, πλούτῳ ἴσον,
„ἀλλ᾽ ἐν ἀμείβοντι. καὶ
„θνατὸν οὕτω σθένος ἄγει
ἐπῳ. κῶλ. θ.
„μοῖρα. τὸ δ᾽ ἐκ Διὸς ἀνθρώ-

inaudax existens, manu tra ››
hens retrò à propriis [factis] ››
honestis aberrare facit, conque- ››
stum nimium de uiribus. Per- ››
spicere certis indiciis facilè erat
Pisandri *uetustum sanguinem,*
ex Sparta *(ab* Amyclis *enim*
profectus est cum Oreste *exer-*
citum AEolum *ære armatorum*
huc ducens) & ex Melanippo
materno auo mixtum, ad Isme-
ni fluenta. Antiquæ *autem* ››
uirtutes, * *recuperant robur* ››
quæ permutantur hominum se- ››
culis. Sed *enim nec nigra ar-* ››
ua fructum dant continua se- ››
rie, nec arbores uolunt omni- ››
bus annorum recursibus flo- ››
rem odoratum ferre, diuitiis pa- ››
rem: sed alternis. Eodem *pacto* ››
& mortale robur * *regit fatum.* ››
à Ioue *autem homines* ››

"τοῖς σαφὲς οὐχ ἕπεται
"τέκμαρ· ἀλλ' ἔμπαν μεγαλανορίαις
" ἐμβαίνομεν,
"ἔργα τε πολλὰ μενοι-
"νῶντες. δέδεται γὰρ ἀναιδεῖ
"ἐλπίδι γυῖα, προμα-
"θείας δ' ἀπόκεινται ῥοαί.
"κερδέων δὲ χρὴ μέτρον θηρευέμεν.
"ἀπροσίκτων δ' ἐρώτων ὀξύτεραι
" μανίαι.

certus non sequitur exitus: sed tamen in superbias ingredimur, opera multa molientes. uincta sunt enim impudenti spe membra, prouidentiaeque lōgè remoti sunt fluxus. Lucrorum autem oportet certum modulum uenari. Desideria enim [rerum] ad quas perueniri non potest, [habent] acriorem insaniam.

ΠΙΝΔΑΡΟΥ

Ἴσθμια.

ΗΡΟΔΟΤΩι

Θηβαίῳ.

Εἶδος. Α.

στροφ. α. κώ. ζ.

ΑΤΕΡ ἐμὰ τὸ
τεὸν χρύσασπι
Θήβα
πρᾶγμα καὶ ἀσχο-
λίας ὑπέρτερον
θήσομαι. μή μοι κραναὰ νεμεσάσαι
Δᾶλος, ἐν ᾇ κέχυμαι. τί φίλτερον
κεδνῶν τοκέων ἀγαθοῖς;
εἶξον ὦ 'πολλωνιάς· ἀμφοτέραν τοι
σὺν θεοῖς ζεύξω τέλος, [χαρίτων

ἀντιστρ. κῶλ. ζ.

καὶ τὸν ἀκειρεκόμαν Φοῖβον χορεύων
ἐν Κέῳ ἀμφιρύτῳ, σὺν ποντίοις
ἀνδράσιν, καὶ τὰν ἁλιερκέα Ἰσθμοῦ

PINDARI
Isthmia.
HERODOTO, Thebano.
Ode I.

MATER *mea au reo clypeo insi-gnis* Theba, *exi stimabo tuum ne-gotium etiam potius* [*occupatione mea*]. *ne mihi aspera succenseat* Delus, *in quam sum effusus* [*toto animo.*] Quid *est charius bonis* [*uiris*] *quàm uenerandi parentes?* Cede ô Apollinaris [Dele] *amborum tibi benificiorum coniũgam persolutionem, diis bene iuuãtibus:* * *& intonsum coma* Phœbum *saltãs* [*celebrãdo*] *in* Ceo *circũflua cũ maritimis uiris, & mari uallatum* Isthmi

iugum. quoniam coronas sex præbuit Cadmi populo ex certaminibus, patriæ decus ob præclaram uictoriam: in qua etiã intrepidũ Alcmene peperit puerum, quem feroces quondam Geryonæ horruerunt canes. At ego Herodoto struens honorarium munus ob currum quadriiugum, in quo frena alienis non rexerit manibus: uolo aut Castoris aut Iolai adaptare illum hymno. Illi enim inter heroas curruum agitatores Lacædæmone & Thebis geniti sunt præstãtissimi, * & in ludis solennibus potiti sunt plurimis certaminibus, & tripodibus ornauerunt domum & lebetibus, & phialis aureis gustantes [fructum] coronarum uictricium. Fulget autem manifesta fortitudo illis & in gymnicis stadiis, & in armatis cursibus scutistrepis.*

ἀντισρ. κῶλ. ζ.

οἷά τε χερσὶν ἀκοντίζοντες, αἰχμαῖς·
καὶ λιθίνοις ὁπότε δίσκοις ἵεν'
οὐ γὰρ ἦν πένταθλον ἔτ', ἀλλ' ἐφ' ἑκάστῳ
ἔργματι κεῖτο τέλος, τῶν ἀθρόοις
ἀνδησάμενοι θαμάκις
ἔρνεσιν χαίτας, ῥεέθροισί τε Δίρκας ἐ-
φάνε,
δὲ παρ' Εὐρώτα πέλας·

ἐπῳδ. κῶλ. ια.

Ἰφικλέος μὲν παῖς, ὁμόδαμος ἐὼν
σπαρτῶν γένει,
Τυνδαρίδας δ' ἐν ἀχαιοῖς ὑ-
ψίπεδον Θεράπνας οἰκέων ἕδος.
χαίρετ' ἐγὼ δὲ Ποσειδά-
ωνί τ' Ἰσθμῷ τε ζαθέᾳ,
Ὀρχησίαισίν τ' ἀϊόνεσσι περι-
στέλλων ἀοιδάν,
γαρύσομαι τοῦδ' ἀνδρὸς ἐν
τιμαῖσιν ἀγακλέα τὰν
Ἀσωποδώρου πατρὸς αἶσαν,

στροφ. γ. κῶλ. ζ.

Ὀρχομενοῖό τε πατρῴαν ἄρουραν,
ἅ νιν ἐρειδόμενον ναυαγίαις
ἐξ ἀμετρήτας ἁλὸς, ἐν κρυοέσσᾳ

[o] * *qualiter manibus iacu-lantes, quum iacularentur ia-culis & saxeis discis. neque e-nim erat quinquertium, sed u-nicuique facto propositum erat præmium. quorum [factorum] frondibus confertis redimiti sæ-pe comas, conspicui fuerunt, & apud fluenta* Diræs & *iuxta* Eurotam. *Iphiclis *quidem fi-lius, popularis existens generis* Spartorum : Tyndarides *au-tem, apud* Achæos *habitans* Therapnes *sedem alta soli.* Sal-*uete, [ô heroes:] ego autem* Ne-*ptuno,* Isthmóque *diuinæ* Or-*chestiísque ripis concinnans can-ticum, celebrabo inter huius uiri laudes, per inclytam* Aso-*podori sortem,* *Orchomeníque *auitum aruum, quod ipsum ex-trusum naufragio ex immenso salo, in horrendo*

δέξατο συντυχίᠠ. νῦν δ' αὖτις ἀρ-
χαίας ἐπέβασε πότμος
“συγγενὴς εὐαμερίας. ὁ πονήσαις δὲ, νόῳ
“καὶ προμάθειαν φέρει.

ἀντιστρ. κώλων ζ.

“εἰ δ' ἀρετᾷ κατάκειται πᾶσαν ὀργὰν
“ἀμφότερον δαπάναις τε καὶ πόνοις,
“χρή νιν εὑρόντεσσιν ἀγάνορα κόμπον
“μὴ φθονεραῖσι φέρειν γνώμαις. ἐπεὶ
“κούφα δόσις ἀνδρὶ σοφῷ,
“ἀντὶ μόχθων παντοδαπῶν ἔπος εἰπόντ'
“ξυνὸν ὀρθῶσαι καλόν. ⌊ἀγαθὸν,

ἐπῳδ. κώλ. ια.

“μισθὸς γὰρ ἄλλοις ἄλλος ἐφ' ἔργμασιν ἀν-
“θρώποις γλυκὺς,
“μηλοβότᾳ τ', ἀρότᾳ τ', ὀρνι-
“χολόχῳ τε, καὶ ὃν πόντος τρέφει·
“γαστρὶ δὲ πᾶς τις ἀμύνων
“λιμὸν αἰανῆ τέταται.
“ὃς δ' ἀμφ' ἀέθλοις, ἢ πολεμίζων, ἄρη-
“ται κῦδος ἁβρὸν
“εὐαγορηθεὶς, κέρδος ὕ-
“ψιστον δέκεται, πολια-
“τᾶν καὶ ξένων γλώσσας ἄωτον.

*excepit casu. nunc autem rursus fortuna congenita restituit in pristinam felicitatem. Qui autem ae-»rumnas pertulit, consequitur e-»tiam prouidentiã animo. *Quòd» si uirtus repositum habet omne stu-»dium pariter in sumptibus & la-»boribus, oportet nactis eã tribuere» magnificam gloriationem non in-»uidus sententiis. Etenim leuis dona-»tio [est] uiro sapienti, loquendo uer-»bum honorificum pro laboribus o-»mnigenis, commune constabilire bo-»nũ. *Merces enim alia alijs homi-»nibus dulcis ob facta, & pastori» ouium & aratori, & auium insi-»diatori, & [illi] quem mare educat:» sed quilibet contentas [habet ui-»res] ad propulsandam tetram fa-»mem à uentre. At qui in certami-»nibus aut praelians adeptus fuerit» decus splendidum, laudatus, acci-»pit lucrum summum florem lin-»guae ciuiũ & peregrinorum.*

ϛρο. δ', κῶ. ζ.

ἄμμι δ' ἔοικε Κρόνου σεισίχθον' υἱὸν
γείτον' ἀμειβομένοις εὐεργέταν
ἁρμάτων ἱπποδρόμιον κελαδῆσαι·
καὶ σέθεν Ἀμφιτρύων παῖδας προσει-
πεῖν, τὸν Μινύα τε μυχὸν,
καὶ τὸ Δάματρος κλυτὸν ἄλσος Ἐλευσῖνα
βοιαν ἐν γναμπτοῖς δρόμοις. [καὶ Εὐ-

ἀντιϛρ. κῶλ. ζ.

Πρωτεσίλα, τὸ τεὸν δ' ἀνδρῶν ἀχαιῶν
ἐν Φυλάκᾳ τέμενος συμβάλλομαι.
πάντα δ' ἐξειπεῖν ὅσ' ἀγώνιος Ἑρμᾶς
Ἡροδότῳ ἔπορεν ἵπποις, ἀφαι-
ρεῖται βραχὺ μέτρον ἔχων
„ ὕμνος. ἦ μὰν πολλάκι καὶ τὸ σεσωπαμέ
„ θυμίαν μείζω φέρει [νον, εὐ-

ἐπῳ. κῶλ. ια.

εἴη μιν εὐφώνων πτερύγεσσιν ἀερ-
θέντ' ἀγλααῖς
Πιερίδων, ἔτι καὶ Πυ-
θῶθεν, ὀλυμπιάδων τ' ἐξαιρέτοις,
Ἀλφεοῦ ἔρνεσι φράξαι
χεῖρα, τιμὰν ἑπταπύλοις
„ Θήβαισι τεύχοντ'. εἰ δέ τις ἔνδον νέμει

*Nos igitur deæt Saturni filio quassatori terræ, uicino gratiã referentes, benemerito de curribus, præsidi cursuũ equestriũ, hymnum decãtare: & tuos Amphitruo filios compellare, & Minyæ recessum, & Cereris inclytum lucum, Eleusinem, & Eubœam, in curriculis inflexis. *Protesilae, tuũ quoque addo delubrũ [quod est] apud Phylacẽ, [dicatũ] à uiris Achæis. Omnia autẽ eloqui quæcũque certamina lis Mercuri⁹ Herodoto dedit equis, impedit hymn⁹ breuẽ mensurã habẽs. Certè sæpe » quod est silẽtio præteritũ uolu » ptatẽ maiorẽ affert. *Cõtingat » ipsũ alis splẽdidis uocaliũ Musarũ in altũ sublatũ, adhuc & ex Pythone, & Olympiadũ eximiis Alphei ramis munere manũ, honorẽ Thebis portas septẽ habẽtib⁹ acquirẽtem. Quòd si « quis intus fouet

« πλοῦτοι κρυφαῖον,
« ἄλλοισι δ' ἐμπίπτων γελᾷ,
« ψυχὰν αἴδα πλέων οὐ
« φράζεται δόξας ἄνευθεν.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΙ
Ἀκραγαντίνῳ.
Εἶδος Β.

στροφ. α. κώ. η.

ΟΙ μὲν πάλαι, ὦ Θρασύβουλε,
φῶτες, ὅσοι χρυσαμπύκων
ἐς δίφρον μοισᾶν ἔβαι-
νον, κλυτᾷ φόρμιγγι συναντόμενοι,
ῥίμφα παιδείους ἐτόξευ-
ον μελιγάρυας ὕμνους,
ὅστις ἐὼν καλὸς εἶχεν Ἀφροδίτας
εὐθρόνου μνάστειραν ἁδίσταν ὀπώραν.

ἀντιστρ. κῶλ. η.

ἁ μοῖσα γὰρ οὐ φιλοκερδής
πω τότ' ἦν, οὐδ' ἐργάτις·
οὐδ' ἐπέρναντο γλυκεῖ-
αι μελίφθογγοι ποτὶ Τερψιχόρας

divitias occultas, & aliis insul- "
tans ridet, non cogitat, se animam "
orco pendere sine gloria. "

XENOCRATI
Agrigentino.
Ode II.

PRisci uiri, ô Thrasybule, quicũque in currum Musarũ redimicula aurea habentium ascendebant, obuiam procedentes cum inclyta cithara, celeriter eiaculabantur mellisonos hymnos pueris amasiis conuenientes, [in gratiam eius] quicunque existens pulcher habebat autumnale pomum suauissimũ, quod admoneret Veneris pulchro solio insidentis.* Musa enim nondũ cupida lucri erat, neq; mercenaria: neque uẽdebãtur à Terpsichore dulces mellisonæ cãtilenæ,

ἀργυρωθεῖσαι πρόσωπα,
μαλθακόφωνοι ἀοιδαί.
νῦν δὲ ἐφίητι τὤργείου φυλάξαι
ῥῆμα, τῆς ἀλαθείας ἄγχιστα βαῖνον,

ἐπῳδ. κῶλ. ζ.

«χρήματα χρήματ' ἀνήρ. [λων.
ὃς φᾶ, κτεάνων θ' ἅμα λειφθεὶς καὶ φί-
ἐσσὶ γὰρ ὢν σοφὸς, οὐκ ἀγνῶτ' ἀείδω
Ἰσθμίαν ἵπποισι νίκαν,
τὰν Ξενοκράτει Ποσειδάων ὀπάσαις,
Δωρίων αὐτῷ στεφανώματα κόμαις
πέμπεν ἀνδεῖσθαι σελίνων,

στροφ. β. κῶλ. η.

εὐάρματον ἄνδρα γεραίρων,
Ακραγαντίνων φάος.
ἐν Κρίσᾳ δ' εὐρυσθενὴς εἶ-
δ' Ἀπόλλων μιν, πόρε τ' ἀγλαΐαν.
καὶ τόθι κλειναῖς Ἐρεχθει-
δᾶν χαρίτεσσιν ἀραρὼς,
ταῖς λιπαραῖς ἐν Ἀθάναις οὐκ ἐμέμφθη
ῥυσίδιφρον χεῖρα πλαξίπποιο φωτὸς,

ἀντιστρ. κῶλ. η.

τὰν Νικόμαχος κατὰ καιρὸν
νῶμα πάσαις ἁνίαις·

deargentatæ uultus, mollē habētes uocem. at nunc permittit seruare dictum [uiri] Argiui, ad ueritatem proximè accedens, * Pecuniæ pecu- » *niæ uir. Qui dixit [hoc] opibus si-* » *mul destitutus & amicis.* Sedenim *es sapiens, non incognitam cano Isthmiam uictoriam equis [par- tam:] quam* Xenocrati Neptunus *postquam præbuit, misit ei coronamentum* Doricorum *apiorum ad redimiēdam comam,* *ornans uirū *curru præstantem,* Agrigentinorū *lumen.* Apud Crisam quoque eum *latepotens aspexit* Apollo, *præbuitque [ei] decus, & ibi inclytis* Erechthidarū *gratiis ornatus, splē didas apud Athenas non conquestus est de manu uiri stimulatoris equorum, gubernatricæ currus,* *quam Nicomachus regebat opportunè omnibus habenis.*

ὅν τε καὶ κάρυκες ὡ-
ρᾶν ἀνέγνων σπονδοφόροι Κρονίδα
Ζηνὸς Ἀλεῖοι, παθόντες
πού τι φιλόξενον ἔργον·
ἁδυπνόῳ τέ νιν ἀσπάζοντο φωνᾷ,
χρυσέοις ἐν γούνασιν πιτνῶντα νίκας

ἐπῳδ. κῶλ. ζ.

γαῖαν ἀνὰ σφετέραν,
τὰν δὴ καλέοισιν Ὀλυμπίου Διὸς
ἄλσος, ἵν᾽ ἀθανάτοις Αἰνησιδάμου
παῖδες ἐν τιμαῖς ἔμιχθεν.
καὶ γὰρ οὐκ ἀγνῶτες ὑμῖν ἐντὶ δόμοι
οὔτε κώμων, ὦ Θρασύβουλ᾽, ἐρατῶν,
οὔτε μελικόμπων ἀοιδᾶν.

στρο. γ. κῶλ. η.

«οὐ γὰρ πάγος, οὐδὲ προσάντης
«ἁ κέλευθος γίνεται,
«εἴ τις εὐδόξων ἐς ἀν-
«δρῶν ἄγοι τιμὰς Ἑλικωνιάδων.
μακρὰ δισκήσαις ἀκοντί-
σαιμι τοσοῦθ᾽, ὅσον ὀργὰν
Ξεινοκράτης ὑπὲρ ἀνθρώπων γλυκεῖαν
ἔσχεν. αἰδοῖος μὲν ἦν ἀστοῖς ὁμιλεῖν,

quem & præcones temporum [de-stinatorum ludis Olympicis] sacerdotes Saturnij Iouis Elei agnouerunt, affecti [ab eo] aliquo hospitali beneficio: & dulciter flante illum salutarunt uoce, aurea in genua collapsum uictoriæ, sua in terra, quam uocant Olympij Iouis delubrum. ubi AEnesidami filij circumfusi fuerũt honoribus immortalibus. etenim non ignaræ uobis sunt domus, ô Thrasybule, neque hymnorum chorealium delectabilium, neque canticorum mellito [sono] gloriantium. *neque enim scopulus, neque ardua uia existit si quis aduehat honores Heliconiadum [in ædes] illustrium uirorum. Iacto procul disco, eiaculer tam longè quàm Xenocrates moribus suauibus homines [reliquos] anteiuit. Verẽdus erat in conuersando cum ciuibus,*

ἀντιστρ. κῶλ. η.

ἱπποτροφίας τε νομίζων
ἐν πανελλάνων νόμῳ,
καὶ θεῶν δαῖτας προσέ-
πτυκτο πάσας· οὐδέποτε ξενίαν
οὖρος ἐμπνεύσαις ὑπέστει-
λ' ἱστίον ἀμφὶ τράπεζαν,
ἀλλ' ἐπέρα ποτὶ μὲν Φᾶσιν θερείαις,
ἐν δὲ χειμῶνι, πλέων Νείλου πρὸς ἀ-
κτάς.

ἐπῳ. κῶλ. ζ.

«« μὴ νῦν, ὅτι φθονεραὶ
«« θνατῶν φρένας ἀμφικρέμανται ἐλ-
«« πίδες,
μήτ' ἀρετάν ποτε σιγάτω πατρῴαν,
μηδὲ τούσδ' ὕμνους· ἐπεί τοι
οὐκ ἐλινύσοντας αὐτοὺς εἰργασάμην.
ταῦτα Νικάσιππ' ἀπόνειμον, ὅταν
ξεῖνον ἐμὸν ἠθαῖον ἔλθῃς.

equorúmque nutritiones obseruans, secundùm ritum Græcorum undique conuenientium, & deorum epulas amplexabatur omnes: neque unquam uentus uiolentus inspirans contraxit uelum circa hospitalem mensam: sed traijciebat ad Phasin quidem æstiuis [diebus,] hyeme autem, nauigans ad Nili ripas. Ne igitur, quoniam inuidæ spes pendent circa mentes mortalium, neque uirtutem unquam taceat paternam, neque hymnos. quoniam non immobiles eos feci. Hæc Nicasippe recita, quum ad hospitem meum familiarem ueneris.

ΜΕΛΙΣΣΩι ΘΗ-βαίῳ, ἵπποις.

Εἶδος Γ.

ϛροφὴ α, κώλ. ι.

« Εἴ τις ἀνδρῶν εὐτυχήσαις,
« ἢ σὺν εὐδόξοις ἀέθλοις,
« ἢ σθένει πλούτου, κατέχει
« φρασὶν αἰανῆ κόρον,
« ἄξιος εὐλογίαις ἀστῶν μεμίχθαι.
« Ζεῦ, μεγάλαι δ' ἀρεταὶ θνατοῖς ἕ-
« ποντ' ἐκ σέθεν· ζώει δὲ μάσσων
« ὄλβος ὀπιζομένων· πλαγίαις
« δὲ φρένεσσιν οὐχ ὁμῶς πάν-
« τα χρόνον θάλλων ὁμιλεῖ.

ἀντιστρ. κώλ. ι.

εὐκλεῶν δ' ἔργων ἄποινα,
χρὴ μὲν ὑμνᾶσαι τὸν ἐσλόν·
χρὴ δὲ κωμάζοντ' ἀγαναῖς
χαρίτεσσι βαστάσαι.
ἔστι δὲ καὶ διδύμων ἀέθλων Μελίσσῳ
μοῖρα, πρὸς εὐφροσύναν τρέψαι γλυ-
κεῖαν

MELISSO THE-
bano, uictoriam adepto equis. Ode III.

SI quis hominum, felicitatem ade- »
ptus aut per illustria certamina »
aut per robur diuitiarum, cohibet »
in animo teterram petulantiam ex »
saturitate prouenientem, dignus [est] »
qui admisceatur interpraeconia ci- »
uium. O Iupiter, magnae uirtutes »
comitantur mortales ex te: durat »
autem diuturnior felicitas eorum »
qui prouidentes sunt, & circunspe- »
ctè se gerunt: at cũ peruersis men- »
tibus non pariter conuersatur flo- »
rens per omne tẽpus. *Oportet au- »
tem laudare [uirũ] fortẽ. [quae lau
dationes sunt praemia illustriũ ui
rorũ. oportet etiã hymnis celebran
tẽ, extollere blãdis gratijs. Est autẽ
etiã geminorum certaminum Me-
lisso ors, ad inuertendũ dulcem
ad uoluptatem,

ἦτορ, ἐν βάσσαισιν Ἰσθμοῦ
δεξαμένῳ στεφάνους· τὰ δὲ κοί-
λας λέοντος ἐν βαθυστέρ-
νου νάπᾳ, κάρυξε Θήβαν

ἐπῳδ. κῶλ. ια.

ἱπποδρομίᾳ κρατέων.
ἀνδρῶν δ' ἀρετὰν
σύμφυτον οὐ κατελέγχει.
ἴστε μὰν Κλεωνύμου
δόξαν παλαιὰν ἅρμασι·
καὶ ματρόθεν Λαβδακίδαισι
σύννομοι, πλούτου διέστει-
χον τετραοριᾶν πόνοις·
« αἰὼν δὲ κυλινδομέναις
« ἁμέραις ἄλλ' ἄλλοτ' ἐ-
« ξάλλαξεν. ἄτρωτοί γε μὰν παῖδες θεῶν.

ΤΩι ΑΥΤΩι ΜΕ-
λίσσῳ.
Εἶδος Δ.

στροφὴ α, κῶλ. ι.

Ἔστι μοι θεῶν ἕκατι
μυρία παντᾷ κέλευθος,

cor, assequuto coronas in uallib⁹ Isthmi. deinde, in caua ualle syluosa leonis pectorosi, præconio affecit Thebā, *cursu equorū obtinens uictoriā. Nō dedecorat ergo uirtutē cognatam uirorū [qui fuerunt eius maiores.] Scitis enim Cleonymi gloriā antiquam curribus [partam.] & ex parte matris Labdacidis coniuncti, per diuitias ambularunt, quadrigarum laboribus. Tempus » autem, dum uoluuntur dies, aliàs » aliam affert rerum uicissitudinē: » sed tamen inuulnerabiles filij deo- » rum. »

EIDEM MELISSO.
Ode IIII.

Est mihi, Deorum uolūtate, uia immensa quoquouersum,

ὦ Μέλισσ᾽. ἀμηχανίαν
γὰρ ἔφανες Ἰσθμίοις
ὑμετέρας ἀρετὰς ὕμνῳ διώκειν·
αἷσι Κλεωνυμίδαι θάλλοντες αἰεὶ
σὺν θεῷ, θνατὸν διέρχον-
ται βίου τέλος. ἄλλοτε δ᾽ ἀλ-
λοῖος οὖρος πάντας ἀνθρώ-
πους ἐπαΐσσων ἐλαύνει.

ἀντιστρο. κῶλ. ι.

τοὶ μὲν ὦν Θήβαισι τιμά-
εντες ἀρχᾶθεν λέγονται,
πρόξενοί τ᾽ ἀμφικτυόνων,
κελαδεννᾶς τ᾽ ὀρφανοὶ
ὕβριος· ὅσσα δ᾽ ἐπ᾽ ἀνθρώπους ἄηται
μαρτύρια φθιμένων ζωῶν τε φωτῶν
ἀπλέτου δόξας, ἐπέψαυ-
σαν κατὰ πᾶν τέλος· ἀνορέαις
δ᾽ ἐσχάταισιν οἴκοθεν στά-
λαισιν ἅπτονθ᾽ Ἡρακλείαις.

ἐπῳ. κῶλ. ια.

καὶ μηκέτι μακροτέραν
σπεύδειν ἀρετάν·
ἱπποτρόφοι τ᾽ ἐγένοντο,
χαλκέῳ τ᾽ Ἄρει ἅδον.

ô Melisse. exhibuisti enim [in] Isthmus amplã facultatem prosequendi hymno uestras uirtutes. quibus Cleonymidæ florentes semper dei beneficio, mortalem percurrũt uitæ terminum. Aliàs autem alius flatus ingruẽs omnes homines exagitat. *Illi igitur [maiores tui] Thebis honorati antiquitus memorantur, hospitalésque Amphictyonibus se præbentes, & tumultuosæ expertes contumeliæ. Quæcunque autẽ inter homines uolitãt testimonia immensæ gloriæ mortuorũ & superstitum uirorum, attigerunt secundum omnẽ perfectionem. strenuitatibus autem domesticis extremas attingunt Herculis columnas.* & ne longiùs progredientem affectes uirtutẽ: equorum insuper nutritores fuerunt, & Marti æreo placuerunt.

ἀλλ' ἀμέρα γὰρ ἐν μιᾷ
τραχεῖα νιφὰς πολέμοιο
τεσσάρων ἀνδρῶν ἐρήμωσεν μάκαιραν ἑστίαν.
νῦν δ' αὖ μετὰ χειμέριον
ποικίλων μηνῶν ζόφον,
χθὼν ἅπε φοινικίοις ἄνθησαι ῥόδοις,

στροφ. β. κῶλ. ι.

δαιμόνων βουλαῖς. ὁ κινη-
τὴρ δὲ γᾶς, Ὀγχηστὸν οἰκέων,
καὶ γέφυραν ποντιάδα,
πρὸ Κορίνθου τειχέων,
τόνδε πορὼν γενεᾷ θαυμαστὸν ὕμνον,
ἐκ λεχέων ἀνάγει φάμαν παλαιὰν
εὐκλεῶν ἔργων. ἐν ὕπνῳ
γὰρ πέσεν· ἀλλ' ἀνεγειρομένα,
χρῶτα λάμπει, ἑωσφόρος θα-
ητὸς ὡς ἄστροις ἐν ἄλλοις.

ἀντιστροφὴ κῶλ. ι.

ἅτε κ' ἐν γουνοῖς Ἀθηνᾶν
ἅρμα καρύξαισα νικᾶν,
ἔν τ' Ἀδραστείοις ἀέθλοις
Σικυῶνος, ὤπασε
τοιάδε τῶν τότ' ἐόντων φύλλ' ἀοιδᾶν

*Sed enim in uno die asper belli nimbus niualis quatuor uiris orbauit beatã domum. Nunc autem post hybernam mutabilium mẽsium caliginem, floruerunt sicut terra rosis purpureis, *deorum numine. At quassator terræ, Onchestum incolens & pontem marinũ, ante muros Corinthi, famam antiquam illustrium facinorum reducat è lecto | expergefactam, | largitus hunc mirificum hymnum generi. In somnũ enim ceciderat, sed excitata fulget corpore, sicut Lucifer conspicuus astra inter cætera.* Quæ & in fertili solo Athenarũ quũ præconio promulgasset uincere curru, & in Adrastēis certaminib⁹ Sicyonis, præbuit talia folia poetarũ q tũc erãt.*

οὐδὲ παραγυιέων ξυνᾶν ἀπεῖχον
καμπύλον δίφρον· πανελλά-
νεσσι δ' ἐριζόμενοι, δαπάνᾳ
“χαῖρον ἵππων. τῶν ἀπειρά-
“των γὰρ ἄγνωστοι σιωπαί.

ἐπῳδ. κῶλ. ια.

“ἔστιν δ' ἀφάνεια τύχας
“καὶ μαρναμένων,
“πρὶν τέλος ἄκρον ἱκέσθαι.
“τῶν τε γὰρ διδοῖ τέλος,
“καὶ κρέσσον' ἀνδρῶν χειρόνων
“ἔσφαλε τέχνα καταμάρψαισ'.
“ἴστε μὰν Αἴαντος ἀλκὰν,
φοίνιον, τὰν ὀψίᾳ
ἐν νυκτὶ ταμὼν περὶ ᾧ
φασγάνῳ, μομφὰν ἔχει
παίδεσσιν Ἑλλάνων ὅσοι Τρώανδ' ἔ-
[βαν.

στροφ. γ. κῶλ. ι.

ἀλλ' Ὅμηρός τοι τετίμα-
κεν δι' ἀνθρώπων, ὃς αὐτοῦ
πᾶσαν ὀρθώσαις ἀρετὰν,
κατὰ ῥάβδον ἔφρασεν
θεσπεσίων ἐπέων, λοιποῖς ἀθύρειν·
“τοῦτο γὰρ ἀθάνατον φωνᾶεν ἕρπει,

neque à communibus conuentibus panegyricas, curuum currum dimouebant, sed cum Græcis undique concurrentibus certantes, gaudebāt sumptu in equos [alendos.] Eorum enim qui non sunt experti ,, [certamina] silentia sunt in noti- ,, tiam nō uenientia. Est tamen in- ,, certitudo fortunæ etiam pugnanti- ,, priusquam ad finem summum e- ,, uant horum enim dat prium, & ,, & uirorum deteriorum arte corri- ,, piens præstantiorem supplantat. ,, Nostis Aiacis robur cruētum, quòd nocte sera postquam secuit suo ense culpatur apud omnes plio Græcorum qui ad Troiam profecti sunt. Sed Homerus honorauit inter homines, qui eius omnem stabiliens uirtutem, rhapsodiam diuinorum uersuum protulit, cantilenam [futuram] posteris. Nam si quis præ- ,, clarè aliquid dixerit ,,

εἰ τις εὖ εἴποι τι τὸ πάγ-
καρπον ἐπὶ χθόνα καὶ διὰ πόν-
τον βέβακεν ἐργμάτων ἀ-
κτὶς καλῶν ἄσβεστος αἰεί.

αἰντιστρ. κώλ. ι.

προφρόνων Μοισᾶν τύχοιμεν,
κεῖνον ἅψαι πυρσὸν ὕμνων·
καὶ Μελίσσῳ παγκρατίου
στεφάνωμ' ἐπάξιον,
ἔρνεϊ Τελεσιάδα. τόλμᾳ γὰρ εἰκὼς
θυμὸν ἐριβρεμετᾶν θηρᾶν λεόντων
ἐν πόνῳ· μῆτιν δ', ἀλώπηξ,
αἰετοῦ ἅτ' ἀναπιτναμένα
ῥόμβον ἴσχει. χρὴ δὲ πᾶν ἔρ-
δοντ' ἀμαυρῶσαι τὸν ἐχθρόν.

ἐπῳ. κώλ. ια.

οὐ γὰρ φύσιν Ὠαριω-
νίαν ἔλαχεν·
ἀλλ' ὀνοτὸς μὲν ἰδέσθαι,
συμπεσεῖν δ' αἰχμᾷ, βαρύς.
καί τοι ποτ' Ἀνταίου δόμους
Θηβᾶν ἄπο Καδμειᾶν, μορ-
φὰν βραχύς, ψυχὰν δ' ἄκαμπτος,
προσπαλαίσων ἦλθ' ἀνήρ.

[in laudem alicuius,] hoc incedit resonãs immortaliter. perque tellurem omnifructiferam & per mare transit insignium facinorũ radius, inextinctus semper. *Nanciscamur musas propensas ad accendendam illam facem hymnorum: etiam Melisso stirpi Telesiadæ coronamẽtum pancratio dignum. [Ille] enim animositate similis audaciæ grauiter frementiũ leonũ, ad uenandũ cũ labore: solertia autem, [est] uulpes, quæ supina cohibet impetum aquilæ. Oportet autem quidlibet faciendo labefactare aduersarium. *Non enim staturam Orioneam sortitus est: sed contemptibilis quidem aspectu, ad confligendum autem hasta, grauis. atque adeo quondam uir breuis statura, sed animo infractus, filius Alcmenæ uenit Thebis Cadmeis

ταὶ πυροφόρον Λιβύαν,
κρανίοις ὄφρα ξένων
ναὸν Ποσειδάωνος ἐρέφοντα σχέθοι

στροφ. δ΄. κῶλ. ι.

υἱὸς Ἀλκμήνας· ὃς Οὔλυμ-
πόνδ' ἔβα, γαίας τε πάσας
καὶ βαθυκρήμνου πολιᾶς
ἁλὸς ἐξευρὼν θέναρ,
ναυτιλίαισί τε πορθμὸν ἁμερώσαις·
νῦν δὲ παρ' Αἰγιόχῳ κάλλιστον ὄλβον
ἀμφέπων ναίει, τετίμα-
ταί τε πρὸς ἀθανάτων φίλος· Ἥ-
βαν τ' ὀπυίει, χρυσέων οἴ-
κων ἄναξ, καὶ γαμβρὸς Ἥρας.

ἀντιστρ. κῶλ. ι.

τῷ μὲν Ἀλεκτρᾶν ὕπερθεν
δαῖτα πορσύνοντες ἀστοὶ,
καὶ νεόδματα στεφανώ-
ματα βωμῶν, αὔξομεν
ἔμπυρα χαλκοαρᾶν ὀκτὼ θανόντων,
τοὺς Μεγάρα τέκε οἱ Κρεοντὶς υἱούς.
τοῖσιν ἐν δυσμαῖσιν αὐγᾶν
φλὸξ ἀνατελλομένα συνεχὲς
παννυχίζει, αἰθέρα κνι-

*in triticiferam Libyam, ad Antæi ædes, colluctaturus, ut cohiberet operientem Neptuni templum caluariis hospitum: *qui filius Alcmenæ] Olympũ adiit, quum inuenisset terrásque omnes & cani maris latitudinem in præceps profundi, nauigationibúsque fretum mansuefecisset. Nunc autem apud ægidis gestatorem habitat. pulcherrimam felicitatem circumamplectens, & honore affectus est ab immortalibus, amicus [existens:] cõcumbitq; Hebæ, aurearum ædium dominus, & gener Iunonis. *Huic supra Electras [portas] epulum adornãtes ciues & recens structa coronamenta altarium cumulamus [donis] inferias mortuorum octo ære interfectorum. quos Megera Creontis filia illi peperit filios. quibus in occasu radiorum [solis] flamma emergens assiduè pernoctat, ætherẽ fe-*

σπᾶνι λακτίζοισα καπνῷ.

ἐπῳδὸς, κῶλ. ια.

καὶ δεύτερον ἁμέρᾳ ἐπί-
ων ἀέθλων τέρμα
γίνεται, ἰσχύος ἔργον.
ἔνθα λευκωθεὶς κάρα
μύρτοις ὅδ᾽ ἀνὴρ, διπλόαν
νίκαν ἀνεφάνατο, παίδων
τῶν τρίταν πρόσθεν, κυβερνα-
τῆρος οἰακοστρόφου
γνώμᾳ πεπιθὼν πολυβού-
λῳ. σὺν Ὀρσέᾳ δέ νιν |ριν.
κωμάζομαι, τερπνὰν ἀποστάζων χά-

ΦΥΛΑΚΙΔᾼ ΑΙ-
γινήτῃ, παγκρατίῳ.
Εἶδος Ε.

στροφ. α. κῶλ. η.

ΜΑτερ ἀλίου πολυώνυμε Θεία,
σέο γ᾽ ἕκατι καὶ μεγασθενῆ νό-
μισαν
χρυσὸν ἄνθρωποι περιώσιον ἄλλων.

riens fumo nidorifero. * & postera dies [est] anniuersariorum certaminum terminus, roboris opus. Vbi uir hic dealbatus caput myrtis, duplici uictoria se conspicuũ reddidit, tertiã antea adolescentium, obsequutus cõsilio prudẽtis aurigæ uersantis clauum. Cum Orsea igitur ipsum hymno celebro, iucundam distillans gratiam.

PHYLACIDAE
AEginetæ, uictoriam adepto pancratio.
Ode V.

MAter solis Thia multinominis, propter te, etiam præpotens aurũ existimarũt homines eminere supra cætera.

καὶ γὰρ ἐριζόμεναι
νᾶες ἐν πόντῳ, καὶ ἐν ἅρμασιν ἵπποι,
διὰ τεὰν ὦ 'νασσα τιμὰν,
ὠκυδινάταις ἐν ἁμίλ-
λαισι θαυμαστοὶ πέλονται.

ἀντιστρ. κῶλ. η.

ἔν τ᾽ ἀγωνίοις ἀέθλοισι ποθεινὸν
κλέος ἔπραξεν, ὅντιν᾽ ἀθρόοι στέφανοι
χερσὶ νικάσαντ᾽ ἀνέδησαν ἔθειραν,
ἢ ταχυτᾶτι ποδῶν.
„κρίνεται δ᾽ ἀλκὰ διὰ δαίμονα ἀνδρῶν.
„δύο δέ τοι ζωᾶς ἄωτον
„μοῦνα ποιμαίνοντι τὸν ἄλ-
„πνιστον εὐανθεῖ σὺν ὄλβῳ,

ἐπῳ. κῶλ. ια.

„εἴ τις εὖ πάσχων, λόγον ἐσλὸν ἀκούσει.
„μὴ μάτευε Ζεὺς γενέσθαι· πάντ᾽ ἔχεις,
„εἴ σε τούτων μοῖρ᾽ ἐφίκοιτο καλῶν.
„θνατὰ θνατοῖσι πρέπει.
τὶν δ᾽ ἐν Ἰσθμῷ διπλόα θάλλοισ᾽ ἀρετὰ
Φυλακίδα κεῖται· Νεμέᾳ δὲ, καὶ ἀμφοῖν
Πυθέᾳ τε, παγκρατίου. τὸ δ᾽ ἐμὸν
οὐκ ἄτερ Αἰακιδᾶν
κέαρ ὕμνων γεύεται·

*nam certantes naues in mari & in curribus equi propter tuum, ô regina, honorem, uolubilibus in certaminibus admirandi existunt: * & in contentione certaminũ optabilem gloriam obtinuit [ille] quem uictoriã adeptũ manibus aut uelocitate pedum frequentes coronæ redimiere runt comam.* Indicatur autem [ex ,, *specimine edito*] *fortitudo hominum* ,, *per numen diuinum.* At *duo sola fo*,, *uent suauissimũ uitæ florem, cum* ,, *felicitate florida :* [*uidelicet*] * *si* ,, *quis commoditatibus* [*uitæ*] *fruens*,, *bene audiat.* Ne *enitaris* Iupiter ,, *fieri. omnia habes si horum bono*-,, *rum sors ad te peruenerit.* Morta-,, *lia mortales decent.* Tibi *autem* ,, *apud* I*sthmum duplex uirtus, florẽs ô* Phylacida *reposita est : apud* Nemeã *uerò, & ambobus,* [*tibi*] & Pytheæ, *pancratij* Sed *meum cor non sine* AEacidis *hymnos gustat*.

σὺν Χάρισιν δ' ἔμολον
Λάμπωνος υἱοῖς,

στρο. ϛ. κῶλ. η.

« τάνδ' ἐς εὔνομον πόλιν. εἰ δὲ τέτραπται
« θεοδότων ἔργων κέλευθον ἂν καθαρὰν,
« μὴ φθόνει κόμπον τὸν ἐοικότ' ἀοιδᾷ
« κιρνάμεν ἀντὶ πόνων.
« καὶ γὰρ ἡρώων ἀγαθοὶ πολεμισταὶ,
« λόγον ἐκέρδαναν· κλέονται
« δ' ἔν τε φορμίγγεσσιν, ἐν αὐ-
« λῶν τε παμφώνοις ὁμοκλαῖς

ἀντιστρ. κῶλ. η.

μυρίον χρόνον· μελέταν δὲ σοφισταῖς
Διὸς ἕκατι πρόσβαλον σεβιζόμενοι·
ἐν μὲν αἰτωλῶν θυσίαισι φαενναῖς,
Οἰνεΐδαι κρατεροί·
ἐν δὲ Θήβαις, ἱπποσόας Ἰόλαος
γέρας ἔχει, Περσεὺς δ' ἐν Ἄργει·
Κάστορος δ' αἰχμὰ, Πολυδεύ-
κεός τ' ἐπ' Εὐρώτα ῥεέθροις.

ἐπῳ. κῶλ. ια.

ἀλλ' ἐν Οἰνώνᾳ μεγαλήτορες ὀργαὶ
Αἰακοῦ, παίδων τε, τοὶ καὶ σὺν μάχαις
δὶς πόλιν Τρώων πράθον, ἑσπόμενοι

Cum Charitibus autem accessi in gratiam filiorum Lamponis, *in hanc bene legibus institutam ciuitatem. Quòd si se cōuertit in uiam ,, puram factorum diuinitus datorū, ,, ne inuideas gloriationem consen- ,, taneam cantui propinare pro labo- ,, ribus. Etenim ex heroibus strenui ,, bellatores famam reportarunt pro ,, lucro, celebrātúrque citharis & ,, tibiarum omnisono murmure, *in ,, tempus infinitum. sophistis quoque ,, Iouis uoluntate, commentationis [materiam] præbuerunt, in ueneratione habiti. In AEtolorum enim sacrificiis illustribus, OEneidæ strenui: apud Thebas autē, equorū agitator Iolaus honorariū habet: Perseus uerò apud Argus: at Castoris & Pollucis uirtus bellica, iuxta Eurotæ fluenta. *Iam uerò apud OEnonam magnanimi spiritus AEaci filiorūque, qui in prælijs bis urbem Troianorum euerterunt, sequētes

Ἡρακλῆϊ πρότερον, [θεν

καὶ σὺν Ἀτρείδαις. ἔλα νῦν μοι πεδό-
λέγε τίνες Κύκνον, τίνες Ἕκτορα πέφνον
καὶ στράταρχον Αἰθιόπων ἄφοβον
Μέμνονα χαλκοάραν·
τίς γ' ἄρ' ἐσλὸν Τήλεφον
τρῶσεν ἑῷ δορὶ Κα-
ΐκου παρ' ὄχθαις.

στρο. γ', κώ. η.

τοῖσιν Αἴγιναν προφέρει στόμα πάτραν
διαπρεπέα νᾶσον. τετείχισται δὲ πάλαι
πύργος ὑψηλαῖς ἀρεταῖς ἀναβαίνειν.
πολλὰ μὲν ἀρτιεπὴς
γλῶσσά μοι τοξεύματ' ἔχει περὶ κείνων
κελαδῆσαι. καὶ νῦν ἐν Ἄρει
μαρτυρήσαι κεν πόλις Αἴ-
αντος, ὀρθωθεῖσα ναύταις,

ἀντισρ. κώλ. η.

ἐν πολυφθόρῳ Σαλαμὶς Διὸς ὄμβρῳ,
ἀναρίθμων ἀνδρῶν χαλαζάεντι φόνῳ.
ἀλλ' ὅμως καύχημα κατάβρεχε σιγᾷ.
« Ζεὺς τά δὲ καὶ τὰ νέμει,
« Ζεὺς, ὁ πάντων κύριος. ἐν δ' ἐρατεινῷ
μέλιτι καὶ τοιαῖδε τιμαὶ

Herculem prius, deinde cum Atridis. Nūc ô Musa [agita currū] mihi [altiùs] à terra. Memora quinam Cygnum, quinam Hectorē interfecerint, & ducē exercitus AEthiopū intrepidū Memnonē, ære perniciosum: quis uerò strenuum Telephū uulnerauerit sua hasta ad ripas Caici. [Illi nimirū] quibus os [omnium] exhibet AEginam patriam, illustrem insulā. AEdificata est autē iādudum turris altis uirtutibus ad ascendendum. Multa mihi rectiloqua lingua habet tela ad resonandū circa illū. & nunc quoque in bello Salamis urbs Aiacis testari possit [uirtutem AEginetarū] constabilita per nautas, * in Iouis imbre multis exitiali, infinitorū hominū grādinea cæde. Sed tamē gloriationē in sperge tacitê. Iupiter hæc & illa tribuit, Iupiter [inquā] omniū dominus. & huiusmodi honorifica facta tanquam melle amabili,*

καλλίνικον χάρμ' ἀγαπά-
ζοντι. μαρνάσθω τις ἔρδων
ἐπῳ. κῶλ. ια.
ἀμφ' ἀέθλοισιν, γνῶναι Κλεονίκου
“ ἐκ μαθών. οὔ τοι τετύφλωται μακρὸς
“ μόχθος ἀνδρῶν, οὐδ' ὁπόσαι δαπάναι
“ ἐλπίδων ἔκνισ' ὄπιν.
αἰνέω καὶ Πυθέαν ἐν γυιοδάμαις
Φυλακίδᾳ πλαγᾶν δρόμον εὐθυπορῆ-
χερσὶ δεξιόν, νόῳ ἀντίπαλον. [σαι
λάμβανέ οἱ στέφανον·
φέρε δ' εὔμαλλον μίτραν,
καὶ πτερόεντα νέον
σύμπεμψον ὕμνον.

ΦΥΛΑΚΙΔΑι ΠΥΘΕΑ, Εὐθυμενεῖ μάτρωι. Εἶδος ϛ.

στροφ. α, κῶλ. ιζ.

Θάλλοντος ἀνδρῶν ὡς ὅτε συμπο-
σίου,
δεύτερον κρατῆρα μοισέων μελέων

ouatione ob præclaram uictoriam delectãtur. Prælietur [alius] quispiã res gerẽs circa certamina, gentem Cleonici ubi cognouerit. Non" inuolutus est cæcis tenebris lõgus" labor uirorũ, nec sumptus quicũq;" spei sollicitudinem molestia affecerũt. Laudo & Pytheã inter membrorũ domitores [athletas] direxisse cursum plagarũ Phylacidæ, habilẽ & mẽte æqualẽ. Depromc illi coronam, affer & uittam pulchros uillos habentem, & simul mitte nouum hymnum alatum.*

PHYLACIDAE, Pytheæ, Euthymeni, auunculo.

Ode VI.

FLorente uirorum uelut conuiuio, secundum calicem carminum musarum

κίρναμεν Λάμπωνος εὐά-
θλου γενεᾶς ὕπερ. ἐν Νεμέᾳ
μὲν πρῶτον ὦ Ζεῦ τὶν ἄωτον
δεξάμενοι στεφάνων·
νῦν αὖτ' ἐν Ἰσθμοῦ δεσπότᾳ
Νηρεΐδεσσί τε πεντή-
κοντα παίδων ὁπλοτάτου
Φυλακίδα νικῶντος· εἴη δὲ τρίτον
σωτῆρι πορσαίνοντας Ὀλυμ-
πίῳ, Αἴγιναν κατα-
σπένδειν μελιφθόγγοις ἀοιδαῖς.

ἀντιστροφ. κῶλ. ιγ.

“εἰ γάρ τις ἀνθρώπων δαπάνᾳ τε χαρείς
“καὶ πόνῳ πράσσει θεοδμάτους ἀρετάς,
“σύν τέ οἱ δαίμων φυτεύει
“δόξαν ἐπήρατον, ἐσχατιαῖς
“ἤδη πρὸς ὄλβου βάλλετ' ἄγκυ-
“ραν, θεότιμος ἐών.
τοίαισιν ὀργαῖς εὔχεται
ἀντιάσαις Ἀΐδαν γῆ-
ράς τε δέξασθαι πολιὸν
ὁ Κλεονίκου παῖς. ἐγὼ δ' ὑψίθρονον
Κλωθὼ κασιγνήτας τε προσεν-
νέπω, σπέσθαι κλυταῖσιν

*miſcemus progenie Lamponis ſtrenua certatrice: Apud Nemeam enim primùm ô Iupiter tuarum florẽ adepti coronarũ: nunc autem apud Iſthmum, domino [eius] & Nereidibus quinquaginta victoria potiente Phylacida minimo natu filio eum [Lamponis.] cõtingat autem, tertiũ ſeruatori Olympio propinantes, AEginã mellifonis cantibus perfundere [tanquam] libamentis. *Si » quis enim hominum ſumptu dele- » ctatus & labore, exercet à deo ſtru » ctas virtutes, ſimulque deus illi » amabilem gloriam ſerit, iam ad » ultimos fines felicitatis [appellens] » anchoram iecit, diuinitus honoratus » exiſtens. Talium morum optat com » pos factus Cleonici filius, orcũ ſenectámque canam excipere. Ego autem alto ſolio inſidentem Clotho ſororéſque parcas oro ut ſequantur nobiles*

ἀνδρὸς φίλου μοίρας ἐφετμαῖς·

ἐπω. κῶλ. ια.

ὔμμε τ' ὦ χρυσάρματοι Αἰακίδαι,
τέθμιόν μοι φαμὶ σαφέστατον εἶναι,
τάνδ' ἐπιστείχοντα νᾶσον,
ῥαινέμεν εὐλογίαις.
μυρίαι δ' ἔργων καλῶν
τέτμηνθ' ἑκατόμπεδοι ἐν σχερῷ κέλευ[θοι,
καὶ πέραν Νείλοιο παγᾶν,
καὶ δι' Ὑπερβορέους. οὐδ' ἔστιν οὕτω
βάρβαρος οὔτε παλίγγλωσσος πόλις,
ἅτις οὐ Πηλέος ἀΐει κλέος
ἥρωος, εὐδαίμονος γαμβροῦ θεῶν·

στρο. β, κῶλ. ιγ.

οὐδ' ἅτις Αἴαντος Τελαμωνιάδα,
καὶ πατρὸς, τὸν χαλκοχάρμαν ἐς πόλεμον
ἄγε σὺν Τιρυνθίοισι,
πρόφρονα σύμμαχον ἐς Τροΐαν ἥ-
ρωσιν μόχθων, Λαομεδοντί-
αν ὑπὲρ ἀμπλακίαν,
ἐν ναυσὶν Ἀλκμήνας τέκος.
εἷλεν δὲ Περγαμίαν, πέ-
φνεν δὲ σὺν κείνῳ Μερόπων
τ' ἔθνεα καὶ τὸν βουβόταν οὔρεϊ ἴσον

chari uiri preces: ★ *& uos ô* AEaci*dæ aureis curribus insignes, asper gere præconiјs, quũ in hanc insulã uenio, dico mihi ritum legitimũ esse certissimũ.* I*nfinitæ autem facinorum præclarorum uiæ, patentes per spatium centum pedum, sectæ sunt ordine, & ultra* N*ili fontes, & per* H*yperboreos* [*neque est ulla*] *adeo barbara urbs & lingua* [*Græcæ*] *cõtraria* [*utens*] *quæ nõ audiat gloriam* P*elei herois, beati deorum generi:* ★ *&* A*iacis* T*elamoniadæ & patris, quem* A*lcmenæ filius duxit in nauibus ad* T*roiam, cum* T*irynthiјs in prælium ære gaudens, promptum socium heroum ad labores, pro* L*aomedontio delicto. expugnauit autem* P*ergama, & interfecit* [*existens*] *unà cum illo,* [T*elamone*] *hominum gentes, &* A*lcyonea bubulcum* [*procerum*] *instar montis,*

Φλεγραῖσιν εὑρὼν Ἀλκυονῆ·
σφετέρας δ' οὐ φείσατο χερσὶ
βαρυφθόγγοιο νευρᾶς

ἀντιστρ. κῶλ. ιγ'.

Ἡρακλέης ἀλλ' Αἰακίδαν καλέων,
ἐς πλόον κήρυξε πάντων δαινυμένων.
τὸν μὲν ἐν ῥινῷ λέοντος
στάντα κελήσατο νεκταρέαις
σπονδαῖσιν ἄρξαι καρτεραίχμαν
Ἀμφιτρυωνιάδαν.
ἀνδῶκε δ' αὐτῷ φέρτατος
οἰνοδόκον φιάλαν χρυ-
σῷ πεφρικυῖαν Τελαμών.
ὁ δ' ἀντείνας οὐρανῷ χεῖρας ἀμάχους
αὔδασε τοιοῦτον ἔπος, Εἴ
ποτ' ἐμᾶν, ὦ Ζεῦ πάτερ,
θυμῷ θέλων ἀρᾶν ἄκουσας,

ἐπῳδ. κῶλ. ια.

νῦν σε νῦν εὐχαῖς ὑπὸ θεσπεσίαις
λίσσομαι, παῖδα θρασὺν ἐξ Ἐριβοίας
ἀνδρὶ τῷδε, ξεῖνον ἁμὸν,
μοιρίδιον τελέσαι·
τὸν μὲν ἄρρηκτον φυάν, [ται
ὥσπερ τόδε δέρμα με νῦν περιπλανᾶ

nactus [eum] apud Phlegras: nec [habuit] *Hercules manus parcêtes neruo [arcus] grauisono. AEacidê autem aduocans, nauigationê indixit uoce præconis, dum omnes epularentur. qui [AEacides] Amphitryoniaden hastipotentê, quũ constitisset in exuuio leonis, hortatus est auspicari nectareas libationes. porrexitq; illi præstantissimus Telamon pateram uini exceptricem, auro rigentem. Ille autem, sublatis in cælum manibus inexpugnabilibus, protulit tale quoddam dictum, Si unquam ô Iupiter pater, meam lubens precationem exaudisti, *nunc tibi nunc [unquam] precibus sacris supplico, hunc uiro filiũ audacem ex Eribœa fatalem exhibere, [futurum] hospitem nostrum: & illum [esse] habitu corporis infractũ, quemadmodum hoc exuuiũ me nunc circuit

θηρὸς, ὃν πάμπρωτον ἄθλων [σθω.
κτεῖνά ποτ' ἐν Νεμέᾳ. θυμὸς δ' ἐπέ-
ταῦτ' ἄρα οἱ φαμένῳ πέμψεν θεὸς
ἀρχὸν οἰωνῶν μέγαν αἰετόν.
ἁδεῖα δ' ἔνδον μιν ἔκνιξεν χάρις·

στροφ. γ, κῶλ. ιγ.

εἶπέν τε φωνήσαις, ἅτε μάντις ἀνήρ,
ἔσσεταί τοι παῖς ὃν αἰτεῖς ὦ Τελα-
καί νιν ὄρνιχος φανέντος [μών.
κέκλετ' ἐπώνυμον εὐρυβίαν
Αἴαντα, λαῶν ἐν πόνοις ἔκ-
παγλον Ἐνυαλίου.
ὣς ἄρα εἰπὼν, αὐτίκα
ἕζετ. ἐμοὶ δὲ μακρὸν πά-
σας ἀγήσασθαι ἀρετάς.
Φυλακίδᾳ γὰρ ἦλθον μοῖσα ταμίας
Πυθέᾳ τε κώμων, Εὐθυμένει
τε. τὸν Ἀργείων τρόπον,
εἰρήσεταί που κ' ἐν βραχίστοις.

ἀντιστρ. κῶλ. ιγ.

ἄραντο γὰρ νίκας ἀπὸ παγκρατίου,
τρεῖς ἀπ' Ἰσθμοῦ, τὰς δ' ἀπ' εὐφύλλου
ἀγλαοὶ παῖδές τε καὶ μά- [Νεμέας
τρωες. ἂν δ' ἄγαγον ἐς φάος οἵ-

*feræ, quam ego apud Nemeam interfeci, primum omnium laborum: animositas autem sit comes. Hæc illi loquuto misit deus ducem auium magnam aquilam: & dulce intus illum titillauit gaudium: * & dixit loquutus, ut uir uates, Erit tibi filius quem petis Telamon. & eũ aquilæ quæ apparuerat cognomine appellauit Aiacem latepotẽtem stupendum in laboribus turmarum Martiarum. Sic loquutus, statim consedit. Mihi autem lõgum omnes commemorare uirtutes. Phylacidæ enim ueni ô musa & Pytheæ dispensator hymnorum chorealium, nec non Euthymeni. Dicetur ergo paucissimis [uerbis] Argiuorum more. Reportarunt igitur uictorias ex pancratio, tres ab Isthmo, illas autem à Nemea folia pulchra habente illustres filij & auunculi. Qualem autem in lucem produxe-*

ἂν μοῖραν ὕμνων. τὰν Ψαλυχιά-
δᾶν δὲ πάτραν Χαρίτων
ἄρδοντι καλλίστα δρόσω·
τόν τε Θεμιστίου ὀρθώ-
σαντες οἶκον, τάνδε πόλιν
θεοφιλῆ ναίοισι. Λάμπων δὲ μελέταν
ἔργοις ὀπάζων, Ἡσιόδου
μάλα τιμᾷ τοῦτ' ἔπος,
υἱοῖσί τε φράζων παραινεῖ,

ἐπω. κώλ. ια.

ξυνὸν ἄστει κόσμον ἑῷ προσάγων·
καὶ ξείνων εὐεργεσίαις ἀγαπᾶται,
μέτρα μὲν γνώμα διώκων,
μέτρα δὲ καὶ κατέχων·
γλῶσσα δ' οὐκ ἔξω φρενῶν.
φαίης κέ νιν ἄνδρ' ἐν ἀεθληταῖσιν ἔμμεν
Ναξίαν πέτραις ἐν ἄλλαις
χαλκοδάμαντ' ἀκόναν. πίσω σφὲ Δίρ-
ἁγνὸν ὕδωρ, τὸ βαθύζωνοι κόραι [κας
χρυσοπέπλου Μναμοσύνας ἀνέ-
τειλαν παρ' εὐτειχέσι Κάδμου πύλαις.

runt hymnorum sortem: sed & Psalychiadarum tribum irrigant pulcherrimo Gratiarum rore. Themisthique post quam rectè constituerunt domum, hanc urbem dijs charam habitant. Lampon autem studium & diligentiam adhibens rebus gerendis, maximè honorat Hesiodi hũc uersum, & filijs recensens hortatur, communе ciuitati suæ decus afferens: & hospitum benefactis amatur, mediocritatem animo persequens, & mediocritatem retinens. lingua autem non [est] seorsum à mẽte. Diceres illum uirum inter athletas esse Naxiam cotem, æris domitricem inter alios lapides. Potabo eos Diræs pura aqua, quam altè succinctæ filiæ Mnemosynes aurea ueste ornatæ produxerunt iuxta benestructas Cadmi portas.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗι

Θηβαίῳ, παγκρατίῳ.

Εἶδος Ζ.

στροφὴ α, κῶλ. ιε.

Τίνι τῶν πάρος, ὦ μάκαιρα Θήβα,
καλῶν ἐπιχωρίων μάλιστα θυ
μὸν τεὸν
εὔφρανας; ἦ ῥα χαλκοκρότου πάρεδρον
Δαμάτερος, ἀνίκ' εὐρυχαίταν
ἄντειλας Διόνυσον· ἢ
χρυσῷ μεσονύκτιον
νίφοντα δεξαμένα
τὸν φέρτατον θεῶν,

ἀντιστροφὴ κῶλ. ιε.

ὁπότ' Ἀμφιτρύωνος ἐν θυρέτροις
σταθεὶς, ἄλοχον μετῆλθεν Ἡρακλείοις
γοναῖς;
ἢ ὅτ' ἀμφὶ Τειρεσίαο πυκιναῖς βουλαῖς
ἢ ὅτ' ἀμφ' Ἰόλαον ἱππόμητιν,
ἢ σπαρτῶν ἀκαμαντολογ-
χᾶν· ἢ ὅτε καρτερᾶς
Ἄδραστον ἐξ ἀλαλᾶς

STREPSIADÆ Thebano, uictoriã adepto pancratio.

Ode VII.

QVónam præteritorum ornamentorum patriorum, ô beata Theba, maximè animum tuum oblectasti? an quũ in lucem edidisti Bacchũ laticomum, æris strepæ assessorem Cereris? an quum excepisti media nocte præstãtissimum deorũ auro ningentẽ? *quũ Amphitruonis in ualuis stans, ad uxorẽ [eius] accessit cũ semine generaturo Herculẽ. An quũ Tiresiæ callido cõsilio, an quũ Iolao rei equestris perito [te oblectasti?] an [propter] Spartos infatigabiles hastæ? an quum Adrastũ ualido ex tumultu belli

ἄμπεμψας, ὀρφανὸν

ἐπῳ. κῶλ. ν.

μυρίων ἑταίρων, εἰς Ἄργος ἵππιον;
ἢ Δωρίδ᾽ ἀποικίαν ἡνίκ᾽ ὀρθῷ
ἔστασας ἐπὶ σφυρῷ
Λακεδαιμονίων· ἕλον δ᾽ Ἀμύκλας
Αἰγεῖδαι σέθεν ἔκγονοι,
μαντεύμασι Πυθίοις;
«ἀλλὰ παλαιὰ γὰρ εὕδει
«χάρις· ἀμνάμονες δὲ βροτοί,

στροφ. κῶλ. ι.

«ὅ, τι μὴ σοφίας ἄωτον ἄκρον
«κλυταῖς ἐπέων ῥοαῖσιν ἐξίκηται ζυγέν.
κώμαζ᾽ ἔπειτ᾽ ἐν ἀδυμελεῖ σὺν ὕμνῳ
καὶ Στρεψιάδᾳ· φέρει γὰρ Ἰσθμοῖ
νίκαν παγκρατίου. σθένει
τ᾽ ἔκπαγλος, ἰδεῖν τε μορ-
φάεις, ἄγει τ᾽ ἀρετὰν
οὐκ αἴσχιον φυᾶς.

ἀντιστρ. κῶλ. ι.

φλέγεται δ᾽ ἰοπλοκάμοισι μοίσαις, πάτρωΐ θ᾽ ὁμωνύμῳ δέδωκε κοινὸν θάλος,
χάλκασπις ᾧ πότμον μὲν Ἄρης ἔμιξε,
τιμὰ δ᾽ ἀγαθοῖσιν ἀντίκειται.

remisisti orbatū* infinitis sociis ad Argos equestre? An quando Doricam coloniam recto constituisti in talo Lacedæmoniorum, cæperúntque Amyclas AEgidæ tui progenitores oraculis Pythicis? Sed enim ue„ tus dormit beneficium, immemo-„ résque [sunt] mortales [eius rei]„ * quæ non peruenerit ad florem„ summum sapientiæ, inclytis carmi„ num fluentis immixta. Saltatio-„ nem igitur institue Strepsiadæ, dulcisono cum hymno. reportat enim apud Isthmum uictoriam pancratij, & robore stupendus, & aspectu formosus: & tractat uirtutem non minus decore quàm [postis let] indoles. *Fulgorem uerò accipit & à Musis uiolaceum capillitium habentibus, & auunculo cognomini dedit commune decus, cui mortem Mars æreo clypeo insignis attulit: sed honor præclaris [eius factis] ex aduerso respondet

«« ἴστω γὰρ σαφὲς ὅστις ἐν
«« ταύτᾳ νεφέλᾳ χάλα-
«« ζαν αἵματος πρὸς φίλας
«« πάτρας ἀμύνεται,

ἐπῳ.κῶ.η.

«« λοιγὸν ἀμύνων ἐναντίῳ στρατῷ
«« ἀστῶν, γενεᾷ μέγιστον κλέος αὔξων
«« ζώων τ' ἀπὸ καὶ θανών.
τὺ δὲ Διοδότοιο παῖ, μαχατὰν
αἰνέων Μελέαγρον, αἰ-
νέων δὲ καὶ Ἕκτορα,
Ἀμφιάραόν τ', εὐαν-
θέ' ἀπέπνευσας ἁλικίαν,

στροφ.γ.κῶλ.η.

προμάχων ἀν' ὅμιλον, ἔνθ' ἄριστοι
ἔσχον πολέμοιο νεῖκος, ἐσχάταις ἐλπίσιν,
ἔτλαν δὲ πένθος οὐ φατόν. νῦν δ' ἐμοὶ
γαιάοχος εὐδίαν ὄπασεν
ἐκ χειμῶνος. ἀείσομαι,
χαίταν στεφάνοισιν ἁρ-
μόζων. ὁ δ' ἀθανάτων
μὴ θρασσέτω φθόνος,

ἀντιστρ.κῶλ.η.

ὅτι τερπνὸν ἐφάμερον διώκων,

Sciat enim certò quicunque in »
hac nube grandinem sanguinis »
à chara patria propulsat, *exi»
tium à ciuibus depellens per con»
trarium exercitum, stirpi se»
maximam gloriam accumula-»
re, & dum uiuet & quum ob-»
ierit. Tu autem fili Diodoti, æ-»
mulans laudes Meleagri, æmu
lánsque laudes Hectoris at-
que Amphiarai, floridam expi
rasti ætatem, *in turba pugnan
tium in prima acie: ubi stre-
nuissimi sustinuerunt belli con-
tentionem, extrema spe, pertu-
lerúntque luctum non enarra
bilem. At nunc terram conti-
nens [Neptunus] serenitatem
præbuit post tempestatem. Can
tabo, comam coronis aptans. Im-
mortalium autem non contur-
bet inuidia, *quòd oblectatio-
nem quotidianam persequens,

ἕκαλος ἔπειμι γῆρας, ἔς τε τὸν μόρσιμον
„ αἰῶνα. θνάσκομεν γὰρ ὁμῶς ἅπαντες·
„ δαίμων δ᾽ ἄϊσος. τὰ μακρὰ δ᾽ εἴ τις
„ παπταίνει, βραχὺς ἐξικέ-
„ σθαι χαλκόπεδον θεῶν
„ ἕδραν· ὅ τοι πτερόεις
„ ἔρριψε Πάγασος

ἐπῳδ. κῶλ. η.

„ δεσπόταν ἐθέλοντ᾽ ἐς οὐρανοῦ σταθμοὺς
„ ἐλθεῖν μεθ᾽ ὁμάγυριν Βελλεροφόνταν
„ Ζηνός. τὸ δὲ πὰρ δίκαν
„ γλυκὺ πικροτάτα μένει τελευτά.
ἄμμι δ᾽ ὦ χρυσέᾳ κόμᾳ
θάλλων πόρε Λοξία,
τεαῖσιν ἁμίλλαισιν εὐαν-
θέα καὶ Πυθοῖ στέφανον.

ΚΛΕΑΝΔΡΩι

Αἰγινήτῃ.

Εἶδος Η.

διαίρεσις α, κῶλ. κβ.

Κλεάνδρῳ τις ἁλικίᾳ τε, λύτρον
εὔδοξον, ὦ νέοι, καμάτων,

quietus accedo ad senectutem & ad fatale tempus. Morimur enim »
pariter omnes : sed sors in obscuro »
posita est. Quòd siquis longinqua »
prospiciat, breuis est ad peruenien- »
dum in deorum sedem æreum pa- »
uimentũ habẽtem : quum alatus »
Pegasus *excusserit* dominũ* Belle- »
rophontem uolentem ad cæli stati- »
ones uenire, ad concilium Iouis. »
Exitus autem amarissimus manet »
dulcedinem iniquam. Nobis *uerò »*
ô Loxia *florens coma aurea, præ-*
be pulchrè florentem coronam tuis
certaminibus etiã apud Pythonẽ.

CLEANDRO
AEginetæ.
Ode VIII.

CLeandro *aliquis & iuuentu- tis eius pretium gloriosum redemptionis à laboribus (ô iuuenes)*

παιδὸς ἀγλαὸν Τελεσάρχου
παρὰ πρόθυρον ἰὼν, ἀγειρέτω
κῶμον, Ἰσθμιάδος τε νίκας
ἄποινα, καὶ Νεμέᾳ
ἀέθλων ὅτι κράτος
ἐξεῦρε. τῷ καὶ ἐγὼ,
καίπερ ἀχνύμενος
θυμὸν, αἰτέομαι
χρυσέαν καλέσαι
μοῖσαν. ἐκ μεγάλων
δὲ πενθέων λυθέντες,
μήτ᾽ ἐν ὀρφανίᾳ πέσωμεν
στεφάνων, μήτε κά-
δεα θεράπευε· παυ-
σάμενοι δ᾽ ἀπρήκτων κακῶν,
γλυκύ τι δαμωσόμεθα,
καὶ μετὰ πόνον· ἐπει-
δὴ τὸν ὑπὲρ κεφαλᾶς
γε Ταντάλου λίθον παρά τις ἔ-
τρεψεν ἄμμι θεὸς,
διαίρεσις β. κῶλ. κβ.
ἀτόλματον Ἑλλάδι μόχθον. ἀλλ᾽ ἐ-
μοὶ δεῖμα μὲν παροιχομένων
καρτερὰν ἔπαυσε μέριμναν·

[videlicet] choreale hymnũ, præmiũ Isthmiacæ victoriæ, & [eius quæ parta est] apud Nemeam, colligat, patris Telesarchæ ad uestibulum profectus: quoniam certaminum uictoriam adeptus est. Cui & ego, quamuis mœstus animo, auream inuocare musam poscor. Magnis igitur luctibus liberati, neque in orbitatem coronarum cadamus, neque mœrores foue: sed fine imposito malis inutilibus, dulce aliquid in publicum proferamus, etiam post ærumnam. quoniam lapidem Tantaleum supra caput [impendentem] auertit nobis aliquis deus, * laborem non audendum Græciæ. Sed mihi metus de præteritis grauem sedauit solicitudinem,

«« τὸ δὲ πρὸ ποδὸς ἄρειον αἰεὶ
«« χρῆμα πᾶν. δόλιος γὰρ αἰὼν
«« ἐπ' ἀνδράσι κρέμαται
«« ἑλίσσων βιότου πόρον.
«« ἰατὰ δ' ἐστὶ βροτοῖς
«« σύν γ' ἐλευθερίᾳ
«« καὶ τά. χρὴ δ' ἀγαθὰν
«« ἐλπίδ' ἀνδρὶ μέλειν.
χρὴ δ' ἐν ἑπταπύλοι-
σι Θήβαις τραφέν-
τ', Αἰγίνᾳ χαρίτων ἄωτον
προνέμειν. πατρὸς οὕ-
νεκα δίδυμαι γένον-
το θυγατέρες Ασωπίδων
ὁπλόταται, Ζηνί τ' ἅ-
δον βασιλῆϊ. ὃ τὰν
μὲν παρὰ καλλιρόῳ
Δίρκᾳ φιλαρμάτου πόλιος ᾤ-
κισσεν ἁγεμόνα·

διαίρεσις γ. κώλ. κβ.

σὲ δ' ἐς νᾶσον Οἰνοπίαν ἐνεγκὼν
κοιμᾶτο, δῖον ἔνθα τίκες
Αἰακὸν βαρυσφαράγῳ πα-
τρὶ κεδνότατον ἐπιχθονίων, ὃς καὶ

*Res autem omnis quae est ante pedes, praestantior semper. dolosum enim aeuum hominibus impendet voluens uitae cursum. Sanabilia autem sunt mortalibus etiam illa, cum libertate quidem: sed oportet bonam spem homini curae esse. Oportet autem apud septiportes Thebas nutritum, AEginae tribuere florem gratiarum: quoniam geminae natae sunt filiae patre [eodem] minimae natu filiarum Asopi. Iouique placuerunt regi: qui alteram quidem apud Dircen pulchrifluā collocauit, ducem urbis curruum studiosae, * te autem in insulam OEnopiam quum tulisset, dormiebat [tecum:] diuinum ubi peperisti AEacum graui strepo patri, honoratissimum mortalium, qui etiam*

δαιμόνεσσι δίκας ἐπείραι-
νε. τῶν μὲν ἀντίθεοι
ἀρίστευον υἱέες,
υἱέων τ' ἀρηΐφιλοι
παῖδες, ἀνορέᾳ
χάλκεον στονόεν-
τ' ἀμφέπειν ὅμαδον·
σώφρονές τ' ἐγένον-
το, πινυτοί τε θυμόν.
ταῦτα καὶ μακάρων ἐμέμναν-
τ' ἀγοραί, Ζεὺς ὅτ' ἀμ-
φὶ Θέτιος, ἀγλαός
τ' ἔρισαν Ποσειδᾶν, γάμῳ
ἄλοχον εὐειδέα θέ-
λων ἑκάτερος ἑὰν
ἔμμεν'· ἔρως γὰρ ἔχεν.
ἀλλ' οὔ σφιν ἄμβροτοι τέλεσαν εὐ-
ναν θεῶν πραπίδες,

διαίρεσις δ.

ἐπεὶ θεσφάτων ἤκουσαν. εἶπε
δ' εὔβουλος ἐν μέσοισι Θέμις,
εἵνεκεν πεπρωμένον ἦν φέρ-
τερον γόνον ἄνακτα πατρὸς τεκεῖν
ποντίαν θεόν, ὃς κεραυνοῦ

dijs lites finiebat. Cuius quidem filij dijs pares & martiales nati natorũ anteibant, omnes fortitudine ad administrandum strepitum æneum lacrymosum: temperãtes quoque fuerunt, & prudentes animo. Hæc meminerũt etiam cælitum concilia, quum Iupiter & Neptunus *illustris contenderũt de* Thetidis *nuptijs, uterque uolens uxorem formosam suam esse. amor enim tenebat [eos]. sed imortales deorũ mẽtes nõ confecerũt ipsis cõiugium,* **quoniã oracula audierãt.* Dixit e*nim cõsilio ualẽs* The*mis in medio [eorũ], quòd fato decretũ erat marinã deã parere filiũ futurũ regẽ præstãtiorem patre, q*

τε κρέσσον ἄλλο βέλος
διώξει χερὶ, τριό-
δοντός τ' ἀμαιμακέτου,
Διΐ μισγομέναν,
ἢ Διὸς παρ' ἀδελ-
φοῖσιν. ἀλλὰ τὰ μὲν
παύσατε· βροτέων
δὲ λεχέων τυχοῖσα,
υἱὸν εἰσιδέτω θανόντα
ἐν πολέμῳ, Ἀρεΐ
χεῖρας ἐναλίγκιον,
στεροπαῖσί τ' ἀκμὰν ποδῶν.
τὸ μὲν ἐμὸν, Πηλεΐ θεό-
μοιρον ὀπάσαι γάμου
Αἰακίδᾳ γέρας, ὅν-
τε ὐσεβέστατόν φασ' Ἰαωλ-
κοῦ τράφειν πεδίον.

διαίρεσις ε.

ἰόντων δ' ἐς ἄφθιτον ἄντρον εὐθὺς
Χείρωνος αὐτίκ' ἀγγελίαι·
μηδὲ Νηρέος θυγάτηρ νει-
κέων πέταλα δὶς ἐγγυαλιζέτω
ἄμμιν· ἐν διχομηνίδεσσι
δὲ ἑσπέραις ἐρατὸν

manu agitaret aliud telum potentius fulmine tridentéque inexpugnabili, si [illa] concumberet cum Ioue aut Iouis fratribus. Sed hæc missa facite. Mortales autem toros adepta, filium intueatur interfectum in prælio, similem Marti manibus, uigore autem pedum [similem] fulguribus. Meum [est] Peleo AEacidæ dare munus honorarium nuptiarum, deorum fato approbatum, quem piissimum aiunt Iaolci in campo educatum esse.

**Eant autem protinus nuntia ad immortale antrum Chironis, neq; Nerei filia bis tradat nobis folia controuersiarum, sed uespera plenilunii amabile*

soluat frænum uirginitatis sub heroe. Sic loquuta est compellans Saturnios dea. at illi superciliis immortalibus annuerunt [dictis illius.] Nec fructus uerborum perijt. dicunt enim regem simul confectas curasse etiam nuptias Thetidis, & ora doctorum innotescere fecerunt iuuenilem uirtutem Achillis iis qui ignari erant [illius.] quòd & Mysiū campū uitiferū cruētauerit, aspergēs sanguine Telephi: & pontem strauerit reditus Atridarū, Helenāq; soluerit, Troianos neruos excindens hasta, qui ipsum auertebāt quondam à pugna uirorum interfectricæ, opus [bellicum] in campo exercētem: Memnonéq; robore magnanimo [præditum,] Hectorémq;

τ', ἄλλους τ' ἀριστέας· οἷς
δῶμα Περσεφόνας
μανύων Ἀχιλλεύς,
οὖρος Αἰακιδᾶν,
Αἴγιναν σφετέραν
τε ῥίζαν πρόφαινε.
τὸν μὲν οὔτε θανόντ' ἀοιδαὶ
ἔλιπον, ἀλλά οἱ
παρά τε πυρὰν τάφον
θ' Ἑλικώνιαι παρθένοι
ἔσταν, ἐπὶ θρῆνόν τε πο-
λύφαμον ἔχεαν. ἔδο-
ξεν ἄρα δ' ἀθανάτοις
ἐσλόν γε φῶτα καὶ φθίμενον ὕ-
μνοις θεᾶν διδόμεν.

διαίρεσις ζ.

τὸ καὶ νῦν φέρει λόγον, ἔσσυταί τε
μοισαῖον ἅρμα Νικοκλέος
μνᾶμα πυγμάχου κελαδῆσαι,
γεραίρετέ μιν, ὃς Ἴσθμιον ἂν νάπος
Δωρίων ἔλαχε σελίνων.
ἐπεὶ περικτίονας
ἐνίκασε δή ποτε
καὶ κεῖνος ἄνδρας, ἀφύ-

cæteróſque eximios pugnatores. quibus Achilles princeps AEacidarū indicans domum Proſerpinæ, AEginam ſuámque ſtirpem illuſtrauit. Eum certè ne mortuum quidem carmina defecerũt: ſed eius adſtiterunt rogo ſepulchróqueHeliconiæ uirgines: & ſuper eum lamentationem memorabilem fuderunt. Placuit ergo immortalibus ſtrenuum uirũ etiam mortuum hymnis dearum tradere. *Quare & nunc affert celebrationem, & cum alacritate properat muſæus currus ad reſonandum ſepulchrum Nicoclis pugilis, honorãdúmque eum, qui apud Iſthmũ Doricas ſortitus eſt apia: quoniam finitimos uicit olim & ille uiros, ine-

κλωχεῖ κλονέων·
τὸν μὲν οὐ καταλέγ-
χει κριτοῦ γενεὰ
πατραδελφεοῦ. ἁ-
λίκων τῷ τις ἁβρὸν
ἀμφὶ παγκρατίου Κλεάνδρῳ
πλεκέτω μυρσίνας
στέφανον· ἐπεί νιν Ἀλ-
καθόου τ᾽ ἀγὼν σὺν τύχᾳ
ἐν Ἐπιδαύρῳ τε νεό-
τας πρὶν ἔδεκτο· τὸν αἰ-
νεῖν ἀγαθῷ παρέχει.
ἥβαν γὰρ οὐκ ἄπειρον ὑπὸ χει-
ᾷ καλῶν δάμασε.

uitabili manu concutiens. Eum profectò non dedecorat eximiì genus patrum. ideóque coætaneorum aliquis nectat coronam myrti splendidam Cleādro ob [uictoriam] pancratii. siquidē eum Alcathoi certamen cum felici sorte & in Epidauro iuuētus antea excepit: quem laudandum [cuilibet uiro] strenuo præbet. pubertatem enim non expertem præclarorum [facinorum] sub latibulo consumpsit.

ΠΙΝΔΑΡΟΥ

βίος, ὁ προτεταγμένος τῶν εἰς αὐτὸν σχολίων.

Πίνδαρος, τὸ γένος Θηβαῖος, υἱὸς Δαϊφάντου κατὰ τοὺς ἀληθεστέρους· οἱ δὲ, Σκοπελίνου φασίν. οἱ δὲ λέγουσι τὸν αὐτὸν Δαΐφαντον καὶ Σκοπελῖνον· οἱ δὲ, Παγωνίδου καὶ Μυρτοῦς, ἀπὸ κώμης Κυνοκεφάλων. ἡ δὲ Μυρτὼ ἐγαμήθη Σκοπελίνῳ τῷ αὐλητῇ· ὃς τὴν αὐλητικὴν διδάσκων τὸν Πίνδαρον, ἐπεὶ εἶδε μείζονος ἕξεως ὄντα, παρέδωκε Λάσῳ τῷ Ἑρμιονεῖ μελοποιῷ, παρ' ᾧ τὴν λυρικὴν ἐπαιδεύθη. γέγονε δὲ κατὰ τοὺς χρόνους Αἰσχύλου, καὶ συγγέγονεν αὐτῷ. καὶ τέθνηκεν ὅτι τὰ Περσικὰ ἤκμαζεν. ἔσχε δὲ θυγατέρας, Πολυμήτην καὶ Πρωτομάχην. κατῴκει δὲ τὰς Θήβας πλησίον τοῦ ἱεροῦ τῆς

PINDARI VIta, scholiis Græcis præfixa.

Pindarus genere Thebanus, filius Daiphanti, secundum ueraciores. Alij Scopelini [filium] tradunt. Nonnulli uerò eundem dicunt Daiphantum & Scopelinum. Sunt qui [filium dicunt] Pagonidæ & Myrtûs, è uico Cynocephalorum. Myrtô autem maritum habuit Scopelinum tibicinem: qui docens Pindarum artem tibiarum, postquam animaduertit maioris indolis esse, tradidit Laso Hermioneo lyrico, à quo lyricam artem edoctus fuit. Extitit autem tempore AEschyli, uersatúsque est cum eo: ac mortuus est quum res Persicæ florerēt. Habuit autem filias duas Polymetin & Protomaché. Incolebat autem Thebas, iuxta templum

μητρὸς τῶν θεῶν Ῥέας τὴν οἰκίαν ἔ-
χων. ἐτίμα δὲ τὴν θεὸν σφόδρα
ὢν εὐσεβέστατος, καὶ τὸν Πᾶνα, καὶ
τὸν Ἀπόλλωνα· εἰς ὃν καὶ πλεῖστα γέ-
γραφεν. νεώτερος δὲ ὢν Σιμωνί-
δου, πρεσβύτερος δὲ Βακχυλίδου.
κατὰ δὲ τὴν τοῦ Ξέρξου κατάβασιν
ἤκμαζε τὴν ἡλικίαν. ἐτιμήθη δὲ
σφόδρα ὑπὸ πάντων τῶν Ἑλλήνων,
διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος οὕτω φι-
λεῖσθαι ὡς καὶ μερίδα τῶν προσ-
φερομένων τῷ θεῷ λαμβάνειν, καὶ
τὸν ἱερέα βοᾶν ἐν ταῖς θυσίαις Πίν-
δαρον ἐπὶ τὸ δεῖπνον τοῦ θεοῦ. λό-
γος καὶ τὸν Πᾶνα ὀρχήσασθαί ποτε
τὸν αὐτοῦ παιᾶνα, καὶ χαίρειν ᾄδον-
τα τοῦτον ἀεὶ ἐν τοῖς ὄρεσι. φασὶν δὲ
καὶ ὅτι ποτὲ Λακεδαιμόνιοι Βοιω-
τοὺς ἐμπρήσαντες καὶ Θήβας, ἀ-
πέσχοντο μόνης τῆς οἰκίας αὐτοῦ, θε-
ασάμενοι ἐπιγεγραμμένον τόδε τὸν
στίχον, Πινδάρου τοῦ μουσοποιοῦ τὴν
στέγαν μὴ καίετε. ὅπερ καὶ τὸν Α-

matris deorum Rheæ domicilium habẽs. Colebat uerò deam studiosissimè, ut qui esset piissimus, Panẽ quoque & Apollinem: in quem etiam plurima composuit. Aetate posterior erat Simonide, prior Bacchylide. Tempore descensus Xerxis, ætate florebat. Porro magno in honore fuit apud omnes Græcos, quòd ab Apolline adeo amaretur ut etiam partem eorũ quæ deo offerebantur, acciperet, & sacerdos in sacrificiis Pindarũ uocaret ad cœnam dei. Fama est Panem quoque saltasse aliquando pæanem eius, & solitum libenter eum per montes canere. aiunt etiam Lacedæmonios olim, quum Bœotorum regionẽ incẽdio uastassent & Thebas, ab una eius domo abstinuisse, inscriptum hunc uersum conspicatos, Πινδάρου τοῦ μουσοποιοῦ τὴν στέγην μὴ καίετε, id est Pindari poetæ tectũ ne cõburite. Quod & A-

λέξανδρον μετὰ ταῦτα φασὶ πεποιηκέναι. καὶ γὰρ οὗτος ἐμπρήσας τὰς Θήβας, μόνης τῆς ἐκείνου οἰκίας ἐφείσατο. ἐχθρωδῶς δὲ διακειμένων τῶν Ἀθηναίων πρὸς τοὺς Θηβαίους, ἐπεὶ εἶπεν ἐν τοῖς αὐτοῦ ποιήμασι, μεγαλοπόλιες Ἀθᾶναι, ἐζημίωσαν αὐτὸν χρήμασιν οἱ Θηβαῖοι, ἅπερ ὑπὲρ ἐκείνου ἔτισαν Ἀθηναῖοι. γέγραπται δ' αὐτῷ ἑπτακαίδεκα βιβλία, ὧν τέσσαρα, ἡ λεγομένη περίοδος, τάδε, τὰ Ὀλύμπια φημὶ, τὰ Πύθια, τὰ Νέμεα, καὶ τὰ Ἴσθμια. ἔστι δὲ τὰ Ὀλύμπια, ἀγὼν εἰς τὸν Δία· τὰ Πύθια, ἀγὼν εἰς τὸν Ἀπόλλωνα· τὰ Νέμεα, ἀγὼν καὶ αὐτὸς εἰς τὸν Δία· τὰ δὲ Ἴσθμια, ἀγὼν εἰς τὸν Ποσειδῶνα. τὰ δὲ ἔπαθλα τούτων, ἐλαία, δάφνη, σέλινον ξηρόν τε καὶ χλωρόν. ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν ἄλλων οὐ χρεία νῦν ἐστι λέγειν· περὶ δὲ τῆς θέσεως τῶν Ὀλυμπίων λεκτέον. τινὲς μὲν

lexander postea fecisse fertur. hic enim quum incendisset Thebas, soli eius domui pepercit. Quum autem infensi Athenienses essent Thebanis, quòd dixisset in suis poematibus, μεγαλοπόλιες Ἀθᾶναι [id est grãdiurbes Athenæ] pecuniariã mulctam illi irrogarunt, quã pro illo Athenienses dependerunt. Scripsit porro libros septemdecim, ex quorum quatuor constat ea quæ uocatur periodus: his uidelicet, Olympiis, Pythiis, Nemeis, & Isthmiis Sunt autem Olympia, certamen in honorem Iouis: Pythia, certamen in honorem Apollinis: Nemea, certamen & ipsum in honorem Iouis. Isthmia uerò, certamen in honorem Neptuni. Quorum præmia, oliua, laurus, apium aridum & uiride. Cæterùm de alijs nihil necesse est nunc uerba facere: at de cõstitutione Olympiorum dicendum est. nonnulli quidẽ

εἰς τὰ περὶ Οἰνόμαον καὶ Πέλοπα ἀναφέρουσιν, ἕτεροι δὲ Ἡρακλεῖ ἀνατιθέασιν. ὃ καὶ Πίνδαρος λέγει, ἐνδοξότερον ποιῶν τὸν ἀγῶνα. ἐπεὶ γὰρ τὴν Αὐγείου κόπρον ἐκάθηρε, καὶ τῆς ἐπαγγελμένης οὐκ ἔτυχε, συναγαγὼν πολλὴν στρατὸν, τόν τε Αὐγείαν φονεύει, καὶ τὴν Ἦλιν παρεστήσατο, καὶ πολλὰ λάφυρα συναγαγὼν, ἀγῶνα τίθησι τοῖς μετ' αὐτοῦ πολεμήσασιν. ὅθεν καὶ τὸ ἔθος διαμεῖναι. ἀλλ' οὐδὲν αὕτη ἔμεινεν ἡ θέσις ἐπὶ τῆς συμβάσης αὐτῷ δυσχερείας. ὑπόμνησις δὲ ἦν. ἀλλ' Ἴφιτός τις καὶ Εὐρύλοχος τοὺς Κιρραίους πολεμήσαντες (οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ τὴν παράλιον τῆς Φωκίδος λῃστεὶ κατέχοντες) καὶ πολλὰ λάφυρα συναγαγόντες, ὁ μὲν Ἴφιτος τὰ Ὀλύμπια συνεστήσατο, ὁ δὲ τὰ Πύθια Εὐρύλοχος. καὶ ἐκ τούτου ἐπιμεῖναι τὴν θέσιν συνέβη. Τέθνηκε δὲ ὁ Πίνδαρος, ἓξ καὶ ἑξήκοντα ἐτῶν γεγο-

Ad OEnomaum & Pelopem referunt, alij uerò Herculi attribuũt. quod & Pindarus testatur, illustrius reddẽs certamen. Quum enim Augiæ stabulum fimo purgasset, & promissa consequutus non esset: collecto numeroso exercitu, Augiam interficit, & Elide subiugata, quum spolia multa coegisset, certamen constituit ijs qui cum ipso militauerant. unde & consuetudinem permansisse. Nec uerò hæc constitutio mansit in ea quæ acciderat ipsi difficultate: (commemoratio autem erat) sed Iphitus quidem & Eurylochus quum Cirrhæos debellassent (hi autem erãt prædones oram maritimam Phocidis tenentes) ingentémque prædam coegissent, Iphitus Olympia, Eurylochus Pythia instituit: & ab hoc tempore permanere constitutionem contigit. Obijt Pindarus annos sexaginta sex na-

τῶς, ἢ (ὥς τινες) ὀγδοήκοντα, ἐπὶ Ἀβίωνος ἄρχοντος, κατὰ τὴν ἕκτην καὶ ὀγδοηκοστὴν Ὀλυμπιάδα. ἀκροατὴς δὲ γέγονε Σιμωνίδου. Ὁ δὲ ἐπινίκιος οὗ ἡ ἀρχὴ Ἄριστον μὲν ὕδωρ, προτέτακται ὑπὸ Ἀριστοφάνους τοῦ συντάξαντος τὰ Πινδαρικὰ, διὰ τὸ περιέχειν τοῦ ἀγῶνος ἐγκώμιον, καὶ τὰ περὶ τοῦ Πέλοπος, ὃς πρῶτος ἐν Ἤλιδι ἠγωνίσατο. γέγραπται δὲ Ἱέρωνι βασιλεῖ Συρακουσίων, (αἱ δὲ Συράκουσαι πόλις τῆς σικελίας) ὃς καὶ κτίσης Αἴτνης ἐγένετο πόλεως, ἀπὸ τοῦ ὄρους αὐτὴν οὕτως ὀνομάσας. ἀποστείλας γὰρ [illegible] ἵππους εἰς Ὀλυμπίαν, ἐνίκησε κέλητι.

ΑΛΛΩΣ, ἐκ τῶν τοῦ Σουίδα.

Πίνδαρος Θηβαῖος, Σκοπελίνου υἱός· κατὰ δέ τινας, Δαϊφάντου, ὃ καὶ μᾶλλον ἀληθές. ὁ γὰρ Σκό-

tus, aut (secundùm alios) octoginta, sub archonte Abione, octogesima sexta Olympiade. fuit autem auditor Simonidis. Caeterùm triũphalis hymnus, cuius initium Ἄριστον μὲν ὕδωρ, primo loco positus fuit ab Aristophane, qui Pindarica in ordinem digessit: quòd certaminis laudes complecteretur, & Pelopis [mentionem faceret,] qui primus apud Elidem certauit. Inscriptus est autem Hieroni regi Syracusanorum, sunt autem Syracusae urbs Siciliae. qui & urbē AEtnā condidit, imposito ei à mõte nomine. Hic enim quum equos Olympiam misisset, celete [equo] uictoriam adeptus est.

ALITER, ex Suida.

Pindarus Thebanus, Scopelinī filius, secundumquosdā, Daiphanti: quod & uerius. nam Sco-

πελίνου ἐστὶν ἀφανέστερος, καὶ προσήκων Πινδάρου. τινὲς δὲ καὶ Παγωνίδου ἱστόρησαι αὐτόν. μαθητὴς δὲ Μυρτίδος γυναικός, γεγονὼς κατὰ τὴν ἑξηκοστὴν πέμπτην ὀλυμπιάδα, κατὰ τὴν Ξέρξου στρατείαν, ὢν ἐτῶν μ΄. καὶ ἀδελφὸς μὲν ἦν αὐτῷ ὄνομα Ἐρωτίων, καὶ υἱὸς Διόφαντος· θυγατέρες δὲ, Εὔμητις καὶ Πρωτομάχη. συνέβη δὲ αὐτῷ τὸν βίον τελευτῆσαι κατ᾽ εὐχάς. αἰτήσαντι γὰρ τὸ κάλλιστον αὐτῷ δοθῆναι τῶν ἐν τῷ βίῳ, ἀθρόον αὐτὸν ἀποθανεῖν ἐν θεάτρῳ, ἀνακεκλιμένον εἰς τὰ τοῦ ἐρωμένου αὐτοῦ Θεοξένου γόνατα, ἐτῶν πε΄. ἔγραψε δ᾽ ἐν βιβλίοις ιζ΄, Δωρίδι διαλέκτῳ, ταῦτα, Ὀλυμπιονίκας, Πυθιονίκας, Νεμεονίκας, Ἰσθμιονίκας, Προσῴδια, Παρθένια, Ἐνθρονισμούς, Βακχικά, Δαφνηφορικά, Παιᾶνας, Ὑπορχήματα, Ὕμνους διθυράμ-

pelini [filius] obscurior est, & antiquior Pindaro. Sunt autem & qui Pagonidæ [filiũ] illũ scripserint. Discipulus fuit Myrtidis mulieris, natus circa sexagesimam quintam Olympiadem, tempore expeditionis Xerxis, annum agens quadragesimum. Frater ei erat nomine Erotio & filius Diophantus, filiæ autem Eumetis & Protomache. Accidit autem ei ut diẽ obiret per uotum. nam quum petiisset rem sibi dari qua nulla esset præstantior in uita, repentè ipsum interiisse [ferunt] in theatro, in Theoxeni amasii sui genua recumbentem, quum quinquagesimum quintum attigisset annum. Cæterùm scripsit libris septemdecim Dorica dialecto hæc, Olympionicas, Pythionicas, Nemeonicas, Isthmionicas, Prosodia, Parthenia, Enthronismos, Bacchica, Daphnephorica, Pæanas, Hyporchemata, Hymnos dithyram-

βοις, Σκόλια, Εγκώμια, Θρήνους, Δράματα τραγικὰ ιζ, Επιγράμματα ἐπικά. καὶ καταλογάδην, Παραινέσεις τοῖς Ελλησι, καὶ ἄλλα πλεῖστα.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΤΡΟφῶν, ἀντιστροφῶν τε καὶ ἐπῳδῶν.

Εκ τῶν παρεγγελμένων τῶν εἰς τὸν Πίνδαρον σχολίων.

Ιστέον ὅτι οἱ λυρικοὶ ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτῶν ἔχουσι τὸ στροφὴν, ἀντιστροφὴν καὶ ἐπῳδόν. καὶ στροφὴ μὲν ὅτι ἀπὸ τῶν δεξιῶν ἐστρέφοντο ἐπὶ τὰ ἀριστερά. ἥτις ἀναλογεῖ τῇ τοῦ παντὸς κινήσει, ἀπὸ τῶν ἀνατολικῶν ἐπὶ τὰ δυτικά. δεξιὰ γὰρ καλεῖ ὁ Ομηρος τὰ ἀνατολικά· ἀριστερὰ δὲ τὰ δυτικά. ἀντιστροφὴ δὲ, ὅτι ἐκινοῦντο ἀπὸ τῶν ἀριστερῶν

bos, Scolia, Encomia, Lamētationes, Fabulas tragicas ſeptēdecim, Epigrammata epica: item ſoluta oratione, Admonitiones ad Græcos, aliáque plurima.

DE STROphis, antiſtrophis & epodis.

Ex prolegomenis ſcholiorum in Pindarum.

Sciendum eſt lyricos in ſuis poematibus uti ſolitos ſtrophe, antiſtrophe & epodo. Strophe, quum à dextris ad ſiniſtra ſe conuertebāt. cum qua [conuerſione] analogiam habet motus mundi ab orientalibus ad occidentalia. nam dextra uocat Homerus orientalia, & ſiniſtra occidentalia. Antiſtrophe autem [uſos fuiſſe] quum à ſiniſtris

ἐπὶ τὰ δεξιά. ἤ τινι ἀναλογεῖ ἡ τῶν πλανήτων κίνησις, ἡ ἀπὸ δύσεως εἰς ἀνατολάς. ἐπῳδῷ δὲ, ὅτι ἱστᾶντο ἐν ἑνὶ τόπῳ, καὶ ἔλεγον τὰς ᾠδάς. ἤ τινι ἀναλογεῖ ἡ στάσις τῆς γῆς. ἐχρῶντο δὲ καὶ δυάσι καὶ τριάσι, ὡς ἔστιν ὁ ποιητής, ἤγουν στροφῇ, καὶ ἀντιστροφῇ καὶ ἐπῳδῷ· ἢ στροφῇ μόνῃ καὶ ἀντιστροφῇ. πολλοὶ δὲ καὶ τετράσιν, ἤγουν στροφῇ, ἐπῳδῷ, ἀντιστροφῇ, καὶ πάλιν ἀνομοίᾳ ἐπῳδῷ. πεντάσι δὲ, ἤγουν, ἐπῳδῷ, στροφῇ, ἐπῳδῷ, ἀντιστροφῇ, ἐπῳδῷ· ἃ τινα ἐλέγοντο προῳδικά, ἐπῳδικά, μεσῳδικά, καὶ παλινῳδικά.

ΑΛΛΩΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΥΤΩΝ.

Ἐπειδὴ λυρικός ἐστιν ὁ Πίνδαρος, καὶ πρὸς λύραν ᾄδονται τὰ ποιήματα αὐτοῦ κατὰ τριάδας, στροφὴν, ἀντιστροφὴν, καὶ ἐπῳ-

ad dextra se mouerent. cui [motus] analogicè respondet motus planetarum, ab occasu ad orientem. Epode uerò, quum starent uno in loco, & recitarent odas. quae comparatur cum terrae stabilitate. Vtebantur autem & duernionibus & triernionibus, sicut hic poeta: uidelicet, strophe, antistrophe & epodo: aut strophe duntaxat & antistrophe. Multi etiam quaternionibus, nimirum strophe, epodo, antistrophe, & rursum dissimili epodo. Quinternionibus uerò, epodo, strophe, epodo, antistrophe eopdo. quae uocabantur prosodica, epodica, mesodica, & palinodica.

ALITER DE iisdem.

QVoniam lyricus est Pindarus, etiam ad lyram canuntur poemata eius per triernones, strophen, antistrophen & epo-

δόν. καὶ ἐκ κώλων τὰ μέλη συνίστα-
ται, πλὴν καὶ ὅσων καὶ ὁποίων ἡ στρο-
φή, ἐκ τοσούτων καὶ τοιούτων καὶ ἡ
ἀντίστροφος. ἡ δὲ ἐπῳδὸς ἀνόμοιός
ἐστι πρὸς αὐτάς· καὶ εἰκότως· ἐπὶ
κινουμένοις εἰς τὰ δεξιὰ τοῖς χορευ-
ταῖς ᾔδετο ἡ στροφή, εἰς δὲ τὰ ἀρι-
στερὰ ἐκ τῶν δεξιῶν ἡ ἀντιστροφή·
ἡ δὲ ἐπῳδὸς ἱσταμένοις διεβιβάζετο,
εἰς εἰκόνα τῆς τε τοῦ παντὸς κινήσεως
ἀπὸ ἀνατολῶν εἰς δυσμάς, τῆς τε
τῶν πλανήτων κινήσεως ἀπὸ δύσεως
εἰς ἀνατολάς, καὶ τῆς γῆς ἀκινη-
σίας. καὶ οὕτω μὲν ἡ τελαδικὴ με-
λοποιΐα κατὰ τὰς στροφὰς καὶ ἀν-
τιστρόφους, καὶ τὰς ἐπῳδούς. ταῦ-
τα δὲ ἐκ κώλων συνίσταται· τὰ δὲ
κῶλα μέτρον διάφορον ἔχουσιν ἐκ
ποδῶν συνιστάμενον.

dum: atque ex colis constant μέλη [id est carmina.] uerùm ex quot & qualibus strophe, ex tot & talibus antistrophe. At epodus dissimilis est illis. & merito quidē: quoniam dum se in dexteram partem moue rent saltatores, canebatur strophe: dum autem à dextra [se mouerēt] in sinistram, antistrophe. epodus uerò stantib⁹ traijciebatur, ad figu randum mundi motum ab orien te ad occidentem, & planetarum ab occasu ad orientem: & [ad figurandam] immobilitatem ter ræ. & talis quidem triplex melo pœia, per strophas, antistrophas & epodos. Hæc autem è colis constant: at cola uariam mensuram habēt, quæ ex pedibus constat.

PINDARI VITA, EX Lilii Greg. Gyraldi dialogo IX, De poetarū historia.

QVare iam ad Pindarum accedamus: qui, ut Fabius ait, longè inter nouem lyricos princeps. id quod & ex pictura facilè cognosci dabatur: augustiori enim specie quàm reliqui (quæ pictoris fuit industria) erat in tabula depictus. Floruit *uerò, ut scribit Eusebius, Pindarus LXXVI Olymp. quo tempore in scena florebat AEschylus, & Gelon tyrannus obtinebat Syracusas: uixitque usque ad tempora Hieronis, Gelonis fratris, ad quem & hymnos scripsit. Dinomeni enim filii quatuor fuere, Gelon, Hieron, Polyzelus & Thrasybulus. Alii quidem LXV Olympiade eum uixisse scribunt, quos inter suidas: sed hoc tempore natum putarim, illo uerò claruisse. Quo eodem tēpore Xerxes in Græciam ingentes illas copias terra marique ductabat, Pindarus tum XL annum agebat.*

Thebis utique natus, unde & Dir-

eaus cygnus uel olor à poetis nuncupatus est. Natum quidem eũ ait Stephanus in uico uel regiuncula Cynocephãlorum. id quod & ipsius poetæ commentatores affirmant. neque enim crassus aer semper incultos ac rudes homines profert. nam in eo natus Pindarus, lyricorum omnium fuit, ut Græcè dicam, ἐνδοξότατος. Patrem ut quidam scribunt Scopelinum tibicinem habuit, à quo ea arte primùm institutus fuisse traditur. Qui rem melius scrutati sunt, Pindarum aiunt Daiphanti filium. alii licet Pagonidæ & Myrtidos poetriæ dicant, quam & Myrtô uocatam ab aliquibus inuenio. Sunt qui eius discipulum scribant, nec Pagonidæ uxorẽ, sed cuius modò meminimus Scopelini: à quo Pindarus Laso Hermioneo lyrico poetæ erudiendus traditus fuit, qui nõ longè post magistrũ magno interuallo superauit. Non desunt inter scriptores qui Pindari matrem Clidicen nuncupent eundémque Daiphantum & Scopelinum fuisse: quod in Pindarum grãmatici obseruant. Fratrem habuit Pindarus Erotionem nomine. Duxit &

uxorem Timoxenam, ex qua filios tres sustulit, marem unum, Daiphantum: fœminas duas, Eumetin (quam Polymetin ab aliis uocatam lego) & Protomachen: quibus etiam in Pythionico quopiam hymno præcepit ut matri Deûm & Pani nocturna sacra facerent. his enim deos summa ueneratione ac pietate coluit, domũque possedit, deorum matri templo coniunctam. quod cùm ipse & Philostratus, tum ipsius quoque Pindari expositores planè ostẽdũt.

Nec minus quoque Apollini gratus fuisse dicitur, adeo ut eorum munerum quæ in ipsius dei templo offerebantur, μερίδα, *hoc est partem, à deo sibi assignatã acciperet, in diéque à sacerdote uocaretur ad cœnam. id enim apud Delphos Pythia ante prædixerat. Quare factum est ut nomen Pindari latè per omnem Græciam celebre haberetur. sed & apud reges & respublicas, non modò quũ in uiuis ageret, sed & post mortem gratum illum fuisse, historiæ probant. Nam quũ Thebas Alexãder (ut Arrianus & Plinius referunt) diriperet, Pindari uatis familiæ pena-*

tibúsque parci iussit. id quod & antea Lacedæmonios fecisse legimus, propter hãc in ipsiꝰ poetæ domo metro trochaico hypermetro factam inscriptionem, Πινδάρου τοῦ μουσοποιοῦ τὰν στέγαν μὴ καίετε, hoc est, Pindari poetæ tectũ ne cremate. quæ uerba ab Alexandro pro ædibus inscripta fuisse, Dion testatum reliquit. Præclara sunt ista profectò, Piso ait, Pindaricæ fidis præconia. Cui ego, Præclara inquam: sed quæ ab eo edita fuere, longè magis mihi illustria uidẽtur. Composuit enim ultra XVII libros, inter quos hi numerantur, qui nunc in omnium manibus & ore uersantur, Hymni in quatuor Græciæ certaminum uictores, uario carminum genere conscripti, ac periodi nomine celebrati. Reliqua eiꝰ scripta perierũt, Pæanes, Dithyrãbi, Scolia, Epitaphia, Encomia, Threni, Prosodia, Parthenia, Enthronismi, Bacchica, Daphnephorica, Hyporchemata, Dramata tragica. quæ & ab Hermogene, ubi de sermonis castitate agit, ualde celebrãtur. Scripsit itẽ epigrammata epica, & ad Græcos oratione soluta admonitio-

nes. Diuinam tamen hanc poetices facultatem in genesin transtulit Villius, uel (ut uulgò appellatur) Iulius Firmicus Maternus. natum enim esse Saturno in nono ab horoscopo loco constituto in Geminis: quæ genitura, (ut ipsius Firmici uerbis utar) diuinũ poetam lyrici carminis reddit, qui choreas Libero & rhythmos, sed & rara religiosi carminis modulatione componat. Atqui ego in eius potius studiũ & naturæ corporis habitum refero, quàm in astrorum coitiones motúsque. quæ omnia mira diligẽtia & facũdia uterque Picus, (pater scilicet, & magnus patruus huiusce nostri Pici pueri) refellerunt: & idcirco nos reliquum potius uitæ referamus. Pindarus igitur quũ adhuc in cunis esset infans, apis, tanquam in alueari, in ore ipsius mella & fauos deposuit. id quod & Platoni diuóque Ambrosio contigisse Græcæ & nostræ historiæ tradunt: diuinæ certè cuique suauitatis singulare præsagium. Alii uerò (inter quos Pausanias) prodiderunt, Quum adolescẽtulus esset Pindarus, æstiuoque tẽpore Thebis The

spias iret, æstu meridiano fatigatus, præ somno ac lassitudine paululum è uia declinauit: prostratúsque quũ dormiret, aduolantes ad eius os apes in labris mellificarũt. huius quoque rei mentio est in Græco quodã carmine, quod de uita Pindari inscribitur. Sed multo locupletius hanc rem in secundo imaginum scribit Philostratus, ubi elegantissimè Pindari imaginem effingit, uitámque perstringit. Sed enim iunior fuit Pindarus quàm Simonides, quem & aliquando audiuisse fertur: Corinnæ uerò æqualis à qua & aliquando in certamine uictus fuit, ut in eius imagine planiùs referemus. at Bacchylide senior fuit. Sed iam quæso attendite quod à Pausania proditum ei contigisse iam senescenti. Pindaro, inquit, per somnum Proserpinam deam obuersatam esse, & apud eum questam quòd cæteri quidem dei ab eo hymnis celebrati forent, solam se ab eo prætteritã: id uerò se facturum quum ad eam uenisset, pollicitus est Pindarus. at quum ante decimũ diem is diem obiisset, anui cuidam affini, quæ carmina persæpe

canere consuerat, per somnum astitit, hymnúmque in Proserpinam deam ille concinuit, quem illa experrecta statim exscripsit, & aliis concinendũ tradidit. Miraculum quidem hoc: at obitum illius iam Valerii Maximi uerbis referamus. Pindarus, inquit, quũ in gymnasio super gremium pueri, quo unicè delectabatur, capite posito, quieti se dedisset, non prius decessisse cognitus est quàm gymnasiarcho claudere eũ iam locum uolẽte, nequaquam excitaretur. Cui quidem, inquit, crediderim eadem benignitate deorum, & tantũ poeticæ facundiæ, & tam placidum uitæ finem attributũ. Hac Valerius. Sed par est audire & Plutarchum, quid de hac Pindari morte scribat in paramythica (id est cõsolatoria) oratione ad Apollonium. De Agamede, inquit, & Trophonio ait Pindarus, quũ in Delphis templum condidissent, eos mercedem ab Apolline petiisse: septima se die eis redditurum, deum promisisse: iussisseque interea eos epulari. Iis ita ut sibi iussum fuerat facientibus, septima demum nocte dum quiescerent, interi-

isse proditũ est, inquit: & ipsi Pindaro per eos qui à Bœotiis ad oraculum missi fuerant sciscitanti quid optimũ homini contingeret, promantin (hoc est est uatem) respondisse, id quod neque ipsũ lateret, siquid ipse de Agamede & Trophonio scripserit: idque si experiri uellet, non multo pòst illi manifestum futurũ. Itaque persuasum quæ ad mortem pertinerent cogitasse Pindarum, atque ita non multo pòst diem suum obiisse. Scribit & hoc Suidas, Quum petiisset Pindarus, inquit, ut quod optimum in uita esset sibi daretur, in theatro ei contigisse ut in genibus sibi dilecti pueri moreretur, annũ agens quintum & quinquagesimum: puero uero illi nomen fuisse Theoxeno legimus, qui ut Athenæus scribit, Tenedius erat. Leguntur & hodie Pindari uersus in hunc ipsum puerũ, quibus, se radiis ex illius facie prodeuntibus atque emicantibus, mirabiliter affici ait. Proditum est historia, Thebanis cum Athenienfibus dissidentibus, quũ Pindarus quodã suo carmine scripsisset, ὦ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι καὶ ἀοίδιμοι Ἑλλάδος ἔρεισμα, κλειναὶ Ἀθᾶναι, hoc est

ô infœlices & magnifica urbs Athenæ, à suis ciuibus Thebanis magna pecunia mulctatum fuisse: quod ubi Athenienses resciuere, auri tantundem ei restituerunt. Quum item aliâs fulcimentum ac sustentaculum Graciæ Athenas appellasset (hoc est ἔρεισμα Ἀθῆναι,) Laconem tum quendam statim subintulisse, citò Græciam funditus ruituram, si huiusmodi, inquit, fulciatur sustentaculo. Atque hæc quidem in præsentia de Pindaro.

